

الله
رسور
محمد

SOSYAL SİLAH DARWINİZM

HARUN YAHYA

20. yüzyılı, çalkantıların, karmaşa, savaş ve çatışmaların içine iten, insanlar arasında kin ve düşmanlığa sebep olan "gerçek fikri neden", temelleri 19. yüzyılda atılmış olan sosyal Darwinizmdir.

"Hayatın -sözde- bir 'mücadele alanı' olduğu, insanın bu mücadele-işeyi kazanmak ya da en azından bu vahşi ortamda 'ayakta kalmak' için yaşaması gerektiği" gibi sapıkın bir düşünce sosyal Darwinizm ile yaygınlaştı.

Hiçbir bilimsel dayanağı bulunmayan bu akımla birlikte, acımasızlık, vahşet ve zulüm, din ahlakını yaşamayan pek çok kimse tarafından olağan karşılaşmaya başlandı.

Zulmün uygulayıcıları zalimliklerinin bilimsel bir temele sahip olduğunu iddia ediyor, yaptıkları vahşetin bu şekilde makul karşılaşabileceğini zannediyorlardı. Elbette bu iddiaları ve zanları, çok büyük bir yalan ve yanlışdan ibaretti.

Bu kitapta söz konusu yanlışları tüm gerçekliği ve delilleriyle okuyacak, sosyal Darwinizm'in sapıkın telkinlerinin ne büyük tehlikekeler içerdiğine tanıklık edeceksiniz.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllarda bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kur'an'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürüklüğünü ve sapıkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 41 ayrı dile çevrilen yaklaşık 250 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyesi, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kur'an'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ
رَسُولُ
مُحَمَّدٌ

OKUYUCUYA

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin köküşüne özel bir yer ayrılmamasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyleti felsefenin temelini oluşturmaktır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaşılabilirliği ise sorunluudur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabı bulabilecek. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazının tüm kitaplarında imanı konular, Kur'an ayetleri doğrultusunda anlatılmaktır, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işaretini bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı tıslup ise kitapların yediden yetmişin herkes tarafından rahatça anlaşılması sağlamaktadır. Bu etkili ve yalnız anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmeyecektir ve anlatımların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazının diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabilecegi gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuya ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazının tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlündür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasını teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazının diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettığımız özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmanı ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazının şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adâba ve saygıya dikkat edilmeyen ıslıplara, burkuntu ve ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

**Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.**

Birinci Baskı: Temmuz 2004

İkinci Baskı: Eylül 2005

Üçüncü Baskı: Ekim 2005

Dördüncü Baskı: Kasım 2005

Beşinci Baskı: Ağustos 2008

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi

İbrahim Elmas İşmerkezi

A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul

Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset

100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi

4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul

Tel: (0 212) 629 06 15

SOSYAL SİLAH DARWINİZM

Harun Yahya

YAZAR VE ESERLER' HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllarda bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatırlarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kur'an-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzettmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kur'an'ı ve Resulullah'ın sunnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kur'an'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çiruk témellerini ve sapkınlık uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğenile okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtal-

yanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırپça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir. Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılçıl ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütlülemezlik özelilikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşündürmek isteyen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapık görüş ve felsefelein hicbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanıkları çürütlülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kur'an'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımda ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güclü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitaplara yarmak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıklıdır. Bu konuda kuşkusuna olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kur'an ahlakını yarmak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çekikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kur'an ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istediği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıklıdır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kur'an'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

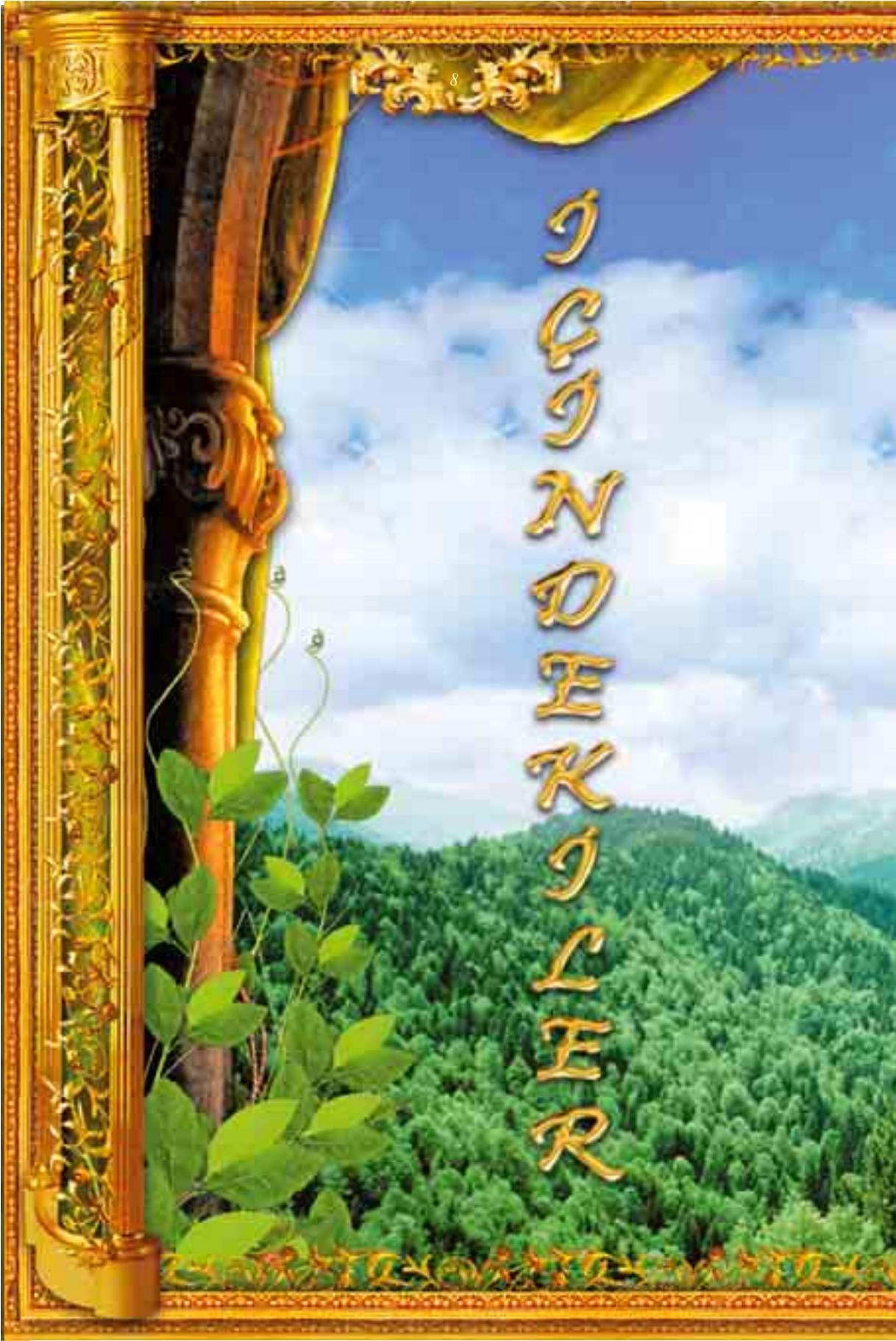

SOSYAL SILAH DARWINIZM

Harun Yahya

IGENDEKÖTER

*Giriş 10**Sosyal Darwinizm 16**Malthus'tan Darwin'e
Merhametsizliğin Tarihi 38**Darwin'in Takipçisi "Hırsız Baronlar" 56**Sosyal Darwinizm ve Kayırılmış Irklar Yalani 84**Darwin-Hitler Koalisyonunun
Sonucu: 40 Milyon Ölü 162**Sosyal Darwinistlerin Kısırlaştırma
ve Öldürme Yasaları 194**Kadınları Aşağı Gören Bir Teori 250**Darwinizm ve Ahlaki Çöküntü 270**Evrimsel Psikoloji Yanılıgısı 310**Sonuç 338**Evrim Yanılıgısı 344*

Giriş

Yirminci yüzyılın insanlık tarihinin en karanlık, en tehlikeli, en çok kan dökülen, insanların en fazla korku ve şiddete maruz kaldığı yüzyıllardan biri olduğu herkesçe bilinmekte ve kabul edilmektedir. Hitler, Stalin, Pol Pot, İdi Amin gibi diktatörlerin zalimliğini, milyonlarca insanı nasıl soykırıma uğrattıklarını, Hitler'in kendi halkından dahi kendince "işe yaramaz" gördüğü insanları nasıl gaz odalarında öldürüğünü; İngiltere'den Almanya'ya, ABD'den İsveç'e kadar birçok Batı ülkesinde yüz binlerce insanın sadece hasta, sakat veya yaşlı olduğu için nasıl zorla kısırlaştırıldığini veya ölüme terk edildiğini; acımasız rekabet nedeniyle dünyanın her yanında insanların ezildiklerini ve sömürüldüklerini; ırkçılığın kimi devletlerin ideolojisi haline geldiğini ve bazı ırkların insan bile sayılmadığını; Doğu ile Batı, komünist ile kapitalist, sağ

ile sol arasında çatışmalar, sıcak ve soğuk savaşlar yaşandığını; bu nedenle aynı ülke halklarının, hatta kardeşlerin bile birbirlerine düşman hale geldiğini herkes bilmektedir.

Ancak çoğu zaman fark edilmeyen, 20. yüzyılı böylesine çalkantıların, karmaşa, savaş ve çatışmaların içine iten, insanlar arasında kin ve düşmanlığa sebep olan ideolojik temeldir. Bu ideolojik zeminin temelleri 19. yüzyılda İngiliz ekonomist Thomas Malthus ile atılmıştır. Din ahlakından uzak yaşayan bazı insanlar tarafından kabul gören bu çarpık fikri temel, yine bir İngiliz olan sosyolog Herbert Spencer ile güçlendirilmiş ve bir üçüncü İngiliz olan Charles Darwin'in evrim teorisi ile yaygınlaştırılmıştır.

Bu üç isim, din ahlakının özelliklerinden olan dayanışma, fedakarlık, yoksulların ve zayıfların korunması, tüm insanların eşit sayılması gibi erdemleri tamamen göz ardı ettiler. Bunun yerine hayatın bir mücadele alanı olduğu; zayıf olanların, yoksul olanların, kendilerince "aşağı ırktan" olanların ezilmelerinin ve hatta yok edilmelerinin meşru olduğu; kiyasiya mücadele sonucunda "en uygun" olanların hayatı kalarak diğerlerinin yok olacağı, insanlığın böylece "ilerleyeceğii" yalanını ortaya attılar.

Charles Darwin, evrim teorisi ile, temeli bencillik olan bu felse-

feyi doğa bilimlerine uygulamaya çalıştı. Allah'in doğada var ettiği dayanışma ve yardımlaşma örneklerini göz ardı ederek, sözde tüm canlıların acımasız bir yaşam mücadelesi sürdürdüklerini öne sürdü. Hatta hiçbir bilimsel delile dayanmadan, aynı acımasızlığın insan toplumları için de geçerli olduğunu iddia etti. Darwin'in evrim teorisi, toplumlara uygulandığında ortaya sosyal Darwinizm çıktı.

Her ne kadar kimileri sosyal Darwinizm'in 19. yüzyılın ikinci yarısında doğmuş, 20. yüzyılın ilk yarısında da etkisini yitirmiş bir sosyal teori olduğunu ileri sürse de,其实 bu teorinin toplumların ve bireylerin kültürü üzerindeki olumsuz etkisi çok daha kalıcı ve zarar verici oldu. Hayatın sözde bir "mücadele alanı" olduğu, insanın bu mücadeleyi kazanmak ya da en azından bu vahşi ortamda "ayakta kalmak" için yaşaması gerektiği sapkınlığı, din ahlakına tümüyle aykırı, çarpık bir "dünya görüşü" olarak yaygınlaştı. İnsanlığa felaket getiren yeni yaşam biçimleri ortaya çıkardı. Bu yeni yaşam biçimleri; komünizm veya faşizm gibi totaliter ve kanlı ideolojilerin, sosyal adaleti göz ardı eden vahşi kapitalizmin, ırkçılığın, etnik çatışmaların, ahlaki dejenerasyonun ve daha pek çok "bela"nın kaynağı oldu.

Sosyal Darwinizm, mevcut kötülüklerle, acımasız politika ve uygulamalara bir anda sözde bilimsel bir geçerlilik kazandırdı. Hiçbir bilimsel dayanağı bulunmayan bu akımla birlikte, acımasızlık, vahşet ve zulüm din ahlakını yaşamayan pek çok kimse tarafından olağan karşılaşmaya başlandı. İnsanlar ve toplumlar arası ilişkilerde merhamet, şefkat, anlayış, özveri, yardımlaşma ve dayanışma gibi din ahlakının gereği olan erdemler göz ardı edildi. Zulmün uygulayıcıları -kendilerince zalimliklerinin bilimsel bir temele sahip olduğunu iddia ediyor, yaptıkları vahşetin bu şekilde makul karşılaşabileceğini zannediyorlardı. Elbette bu iddiaları ve zanları, çok büyük bir yalan

Sosyal Darwinizm birçok acımasızlığa, özellikle de zavallı insanların hayatlarını önemsiz gören uygulamalara sözde bilimsel bir meşruiyet kazandırılmıştır.

ve yanlışından ibaretti. Bu kitapta özellikle iki konuyu açıklığa kavuşturacak ve inceleyeceğiz:

İlk olarak, Darwinizm'in toplumların ve bireylerin yaşamı için neden ciddi bir tehlike olduğunu anlamayan veya anlamazlıktan gelenlere, bu teorinin geniş çapta kabul görmesinin ve özellikle genç nesillerin bu teoriyle eğitilmesinin tehlikelerini göstereceğiz.

İkinci olarak da, Darwin'in ve her evrimcinin sosyal Darwinistler ile aynı görüşte olmadığını savunanlara bir cevap verecek; her evrimcinin, evrim teorisini kabul etmekle aslında sosyal Darwinizm'i de kabul ettiğini açıklayacağız.

Kitap boyunca da sık sık yer vereceğimiz şu gerçeğin unutulmaması gereklidir: İnsanları bir tür hayvan gibi görme yanlışına kapılmış olan evrim teorisinin ortaya koyduğu yaşam modeli acımasızlık, sevgisizlik, bencillik, çıkarçılık üzerine kuruludur. Darwinizm, insanların hayvanlar gibi yaşadığı ve davranışları bir dünya kurma özlemindedir. Sosyal Darwinizm'in öğretileri ve uygulamaları da bu gerçeği gözler önüne sermektedir. Sosyal Darwinizm'in sapkınlık görüşlerine göre, yaşlı ve yardıma muhtaç konumdaki bir insanın bir akşam evinde otururken hiçbir gerekçe olmadan sürükleneerek evinden çıkarılıp katledilmeye götürülmesi olağandır. Özürlü insanların, toplama kamplarında biraraya getirilip ölüme terk edilemeleri normal karşılaşanır. İnsanların kafataslarının ölçülüp, bu ölçümlere göre sınıflandırılmaları gereklidir. Bu çarpık düşünceye göre sözde alt sınıflarda olanlar acımasızca ezilir, sömürülür ve ortadan kaldırılır. İnsanların ve toplumların ancak bu vahşeti uyguladıkları takdirde ilerleyeceğine inanan bu kişiler için, bu yolda yapılan katliamlar, soykırımlar, zulümler, acımasızlıklar bir tür başarı olarak kabul edilir. Bu başarıyı elde edemeyen insanlar, toplumlar, kültürler ve milletler ise yok olmalıdır.

Şüphesiz bu çok sapkınlık ve tehlikeli bir düşünce yapısıdır. Bu tehlikenin farkında olmak, söz konusu teori ve bu teoriye dayalı ideolojilere karşı gerekli fikri önlemlerin alınması açısından son derece

önemlidir. Unutmamak gereklidir ki, Darwinizm ve Darwinizm'i temel alan tüm toplum modelleri insanlığı büyük felaketlere sürükleyecek modellerdir. Allah'ın insanlara emrettiği ve Kur'an'da bildirilen ahlak ise, toplumları her zaman için refaha, huzura ve barışa götürecek bir ahlaktır.

Sosyal Darwinizm

Güçlünün haklı sayılması, eşitsizlik, ırk veya etnik temelli ayrımcılık, zulüm, haksız rekabet ve çekişme, fakirlerin ezilmesi, güçlünün zayıf olanı sömürmesi toplumların tarih boyunca yaşadığı kötülükler ve zorluklardandır. Binlerce yıl öncesinde bile, örneğin Hz. Musa'nın döneminde yaşayan Firavun'un yönetiminde, tüm bunları görmek mümkündür. Firavun, zenginliği ve güçlü ordusu nedeniyle, daima kendini üstün görmüştür. Doğru söyledikleri çok açık olan Hz. Musa ve Hz. Harun'u tüm gücüyle yalanlamış, hatta onları öldürmek istemiştir. Firavun ayrıca ayrılkçı bir politika sürdürmüştür, halkın sınıflara ayırmış, bazılarını "aşağı sınıf" olarak nitelendirmiştir, tebasındaki İsrailoğulları'na türlü işkeneler yapmış, onların erkeklerini öldürüp, kadınlarını sağ bırakmıştır. Böylece İsrailoğulları'nın soyunun kesilmesini hedeflemiştir. Allah

Kuran'da Firavun'un bu sapkınlıklarını şöyle bildirir:

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım firkalara ayırip bölmüşti; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. (Kasas Suresi, 4)

Yoksa ben, şundan daha hayırlı değil miyim ki o, aşağı (sınıftan) bir zavallı ve neredeyse (sözü) açıklamadan yoksun olan (biri)dir. (Zuhuruf Suresi, 52)

Böylelikle kendi kavmini küçümsedi, onlar da ona boyun eğdiler... (Zuhuruf Suresi, 54)

Bereketler kıldıgımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'affları) mirasçılar kıldık... (Araf Suresi, 137)

Sadece güçlünün haklı sayıldığı, insanların sınıflara ayrıldığı, "aşağı" görülenlerin ezilerek yok edilmek istendikleri, bazı insanların diğerlerine insanlık dışı muamelelerde bulunduğu tek azgin toplum Firavun egemenliğindeki eski Mısır değildi. Binlerce yıl öncesinden günümüze kadar bu tür yönetimlerin ve uygulamaların birçok örneği bulunmaktadır.

Ancak, 19. yüzyılda tüm bu kötülükler çok daha farklı bir boyut kazandı. 19. yüzyıla kadar zalimlik, saldırganlık, acımasızlık olarak nitelendirilen bu tür uygulama ve politikaların, bir anda sözde "doğa-

nin gerçeklerine dayanan bilimsel uygulamalar" olduğu yalani savunulmaya başlandı. Peki tüm bu acımasızlıklara birdenbire sözde bir meşruluk kazandıran neydi?

Charles Darwin'in evrim teorisi... Darwin, 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabında ortaya attığı evrim teorisi ile, hayatın kökenine dair bazı spekülasyonlarda bulunuyordu. Bu spekülasyonları, son derece aldatıcı bir dünya görüşünün, Allah'in varlığını inkar eden ve tesadüfleri "yaraticı" sayan (Allah'ı tenzih ederiz), insanı hayvan olarak kabul eden, hayatı bir mücadele ve kıyasıyla rekabet yeri olarak gören sapıkın bir felsefenin sözde bilimsel bir gerçek gibi kabul edilmesine neden oldu.

Darwin, bilimsel bir delili olmayan, 19. yüzyılın köhne bilim anlayışının bir sonucu olarak ortaya çıkan bu teoriyi tek başına geliştirmiştir değildi. Kendisinden yaklaşık 50 yıl önce 1798 yılında Thomas Malthus, *Essay on the Principle of Population* (Nüfus İlkesi Üzerine Deneme) adlı çalışmasında Darwin'in teorisine temel oluşturacak, gerçekle ilgisi olmayan bazı fikirler ortaya atmıştı. Malthus, günümüzde bilimsel bir değeri olmadığı ispatlanmış olan çalışmasında, nüfusun besin kaynaklarından daha hızlı arartnerini, bunun için nüfus üzerinde bir kontrol olması gerektiğini iddia ediyordu. Savaşların, salgın hastalıkların nüfus üzerinde doğal bir kontrol sağladığını ve bu nedenle faydalı olduklarını iddia eden Malthus, ilk kez "hayatta kalma mücaadesi"nden söz eden kişi oldu. Malthus'un insanı değerlerden uzak bu tezine göre, fakirler korunmamalı, mümkün olduğunda kötü şartlarda yaşatılmalıydılar ki, çoğalmaları engellensin ve üst sınıflara yeteri kadar besin kaynağı kalabilsin. (Detaylı bilgi için bkz. "Malthus'tan Darwin'e Merhametsizliğin Tarihi" bölümü.) Vicdan ve sağduyu sahibi her insanın şiddetle karşı çıkacağı bu vahşetin kabul görmesi hiç şüphesiz büyük bir zulümdür. Din ahlakının fakirlere, muhtaçlara yardım elinin uza-

tilmasını gerektirmesine rağmen, Malthus ve onu takiben Darwin bu mazlumların acımasızca ölüme terk edilmelerini söylüyor.

Malthus'un insanlık dışı bu fikirlerini hemen benimserek geliştiren kişilerin başında İngiliz sosyolog ve felsefeci Herbert Spencer geliyor. Darwinizm'in temel iddiasını özetleyen "en uygun olan hayatta kalır" ifadesi Spencer'a aittı. "Uygun olmayanlar"ın ise elenmeleri yani ölmeleri gerektiğini iddia eden Spencer, "insanlar eğer yaşamak için yeteri kadar tamamlarsa yaşarlar ve yaşamaları da iyidir. Eğer yaşamak için yeteri kadar tamam degillerse ölürler ve en iyisi ölmeleridir" diyordu.¹ Yani Spencer'a göre fakir, eğitimsiz, hasta, sakat, başarısız her insan ölmeliydi. Tüm bunlar Spencer'in ne kadar ürkütücü, zalim ve hasta bir ruh haline ve dünya görüşüne sahip olduğunun göstergeleriydi. Acıma, şefkat ve koruma hissi duyması gereken insanlara karşı büyük bir merhametsizlik duyuyor, aynı Malthus gibi onları eziyet yoluyla yok etmenin yollarını arıyordu. Devletin fakirleri koruyan yasalar çıkarmasını da engellemeye çalışan Spencer için Amerikalı tarihçi Richard Hofstadter, *Social Darwinism in American Thought* (Amerikan Düşüncesinde Sosyal Darwinizm) adlı kitabında şu yorumda bulunur:

Spencer sadece yoksullar için hazırlanan yasalara değil, aynı zamanda devletin desteklediği eğitim, sağlık denetimi, barındırma koşullarının düzenlenmesi ve hatta sahte doktorlara karşı cahil kişilere devlet koruması sağlanması ile ilgili yasalara da karşı çıktı.

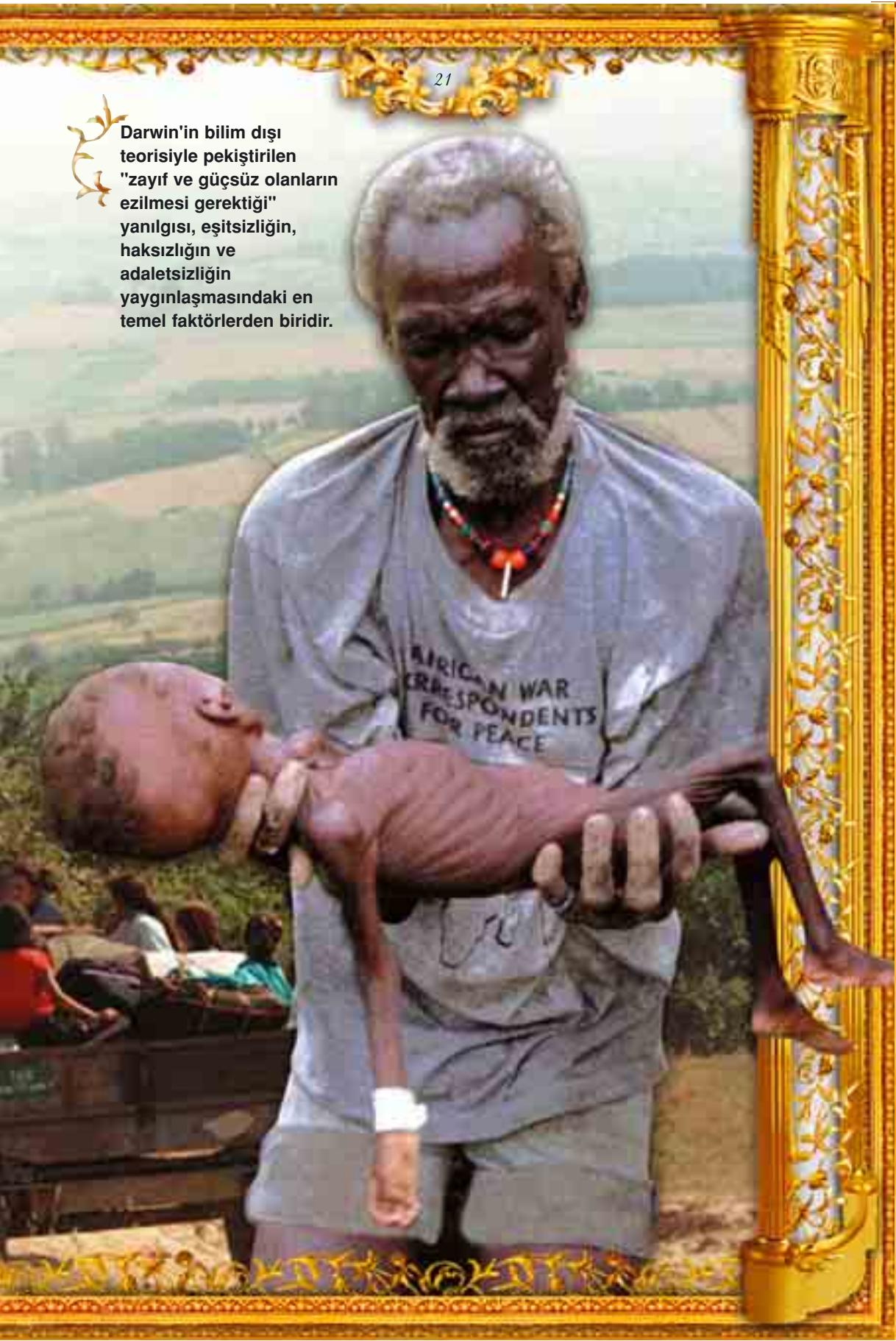
Malthus ve Spencer'in merhametsiz dünya görüşlerinden yoğun olarak etkilenen Darwin ise, *Türlerin Kökeni* adlı kitabında türlerin doğal seleksiyon ile evrimleşikleri masalını ortaya attı. Darwin bir bilim adamı değildi, biyoloji ile sadece amatör olarak ilgilenmişti. Bunun dışında Darwin'in dönemindeki mikroskoplar dahi son derece ilkeldi. O dönemde hücre, henüz sa-

dece bir leke gibi görülmüyordu, kalitim kanunları ise keşfedilmemişi bile. Darwin, bilimsel açıdan son derece yetersiz bu koşullarda, kısıtlı bilgisiyle geliştirdiği teorisinde, doğanın hep avantajlı ve en uygun olanları seçtiğini, diğerlerini ise elediğini, canlılığın da bu şekilde geliştiğini iddia etti. Darwin'in daha en baştan yanlış bir temel üzerine inşa ettiği bilim dışı teorisine göre, canlılık tesadüflerin eseriydi; bu şekilde Darwin, canlılığı Allah'ın yarattığı gerçekini de reddetmiş oluyordu. (Allah'ı tenzih ederiz.) Darwin, *Türlerin Kökeni* kitabından sonra, *İnsanın Türeyışı* adlı kitabında bilim dışı teorisini insanlara da uygulamaya kalktı. Kitabında, sözde geri kalmış ırklar olduğundan, bu ırkların yakın bir gelecekte eleneceklerinden, böylece üstün olanların gelişerek ilerleyeceklerinden bahsediyordu. Darwin'in, bu kitabında ve bazı yazışmalarında evrim teorisini insanlara da uygulamasıyla, sosyal Darwinizm şekillenmiş oldu.

Darwin'in bilim dışı teorisiyle pekiştirilen "zayıf ve gücsüz olanların ezilmesi gerektiği" yanılışı, eşitsizliğin, haksızlığın ve adaletsizliğin yaygınlaşmasındaki en temel faktörlerden biridir.

Bundan sonrası ise koyu Darwin taraftarları devam etti-
di. İngiltere'de Spencer ve Darwin'in kuze ni Francis Galton,
Amerika'da William Graham Sumner gibi bazı akademisyenler
ve bazı kapitalistler, Almanya'da ise Ernst Haeckel gibi Darwi-
nistler ve ardından 20. yüzyılın kanlı diktatörü Adolf Hitler gi-
bi faşist ırkçılar sosyal Darwinizm'in acımasız ve merhametsiz
kurallarının onde gelen savunucu ve uygulayıcıları oldular.

Sosyal Darwinizm kısa sürede vahşi kapitalizm adı altında
haksız rekabeti en acımasız şekilde uygulayanların; ırkçıların;
emperyalistlerin; fakirleri ve yardıma muhtaçları koruma göre-
vini yerine getirmeyen yöneticilerin kendilerini sözde savunma
aracı haline geldi. Sosyal Darwinistler, zayıfların, fakirlerin, söz-
de "aşağı" ıktan insanların ezilmelerini; özürlülerin sağlıklı in-
sanlar, küçük işletmelerin ise büyük şirketler karşısında yok ol-
malarını doğanın bir kanunu ve insanlığın ilerlemesinin tek yolu
gibi göstermeye çalışılar. Vicdansızlık olduğu kabul edilme-
sine rağmen, insanlık tarihi boyunca süregelen bu haksızlıklar
bir anda sözde bilimsel kılıfı altında meşru göstermek istediler.
Sosyal Darwinizm merhametsizliği, bir doğa kanunu ve in-
sanlığın sözde evriminin en önemli yoluymuş gibi anlatıyordu

Özellikle Amerikalı bazı kapitalistler oluşturdukları kıyası-
ya rekabet ortamını sosyal Darwinist söylemlerle kendilerince
meşrulaştırdılar. Oysa bu, büyük bir aldatmacadan başka bir
şey değildi. Haksız ve acımasız rekabeti, sözde bilimsel bir da-
yanağı varmış gibi göstermeye çalışanlar sadece yalan söylü-
yorlardı. Örneğin Amerika'nın en büyük sermaye sahiplerinden
Andrew Carnegie de bu yanlışlığa kapılanlardan biriydi ve
1889'daki bir konuşmasında şöyle diyordu:

Rekabet kanunu için toplumun ödediği bedel, ucuz konforlar ve
lüksler için ödediği bedel gibi büyütür; ancak bu kanunun
avantajları bedelinden daha fazladır –çünkü bu kanun sayesinde
maddi gelişim mükemmel dir ve bu bize daha gelişmiş koşullar

sağlamaktadır... Bu kanun kişi için bazen zor olsa da, ırk için en iyisidir, çünkü her alanda en uygun olanın hayatı kalmasını garanti etmektedir. Bu nedenle, büyük çevresel eşitsizlikler, iş imkanlarının, endüstri ve ticaretin birkaç kişinin elinde toplanması ve bunların arasında rekabet kanunu gibi koşulları kabul etmekte ve hoş karşılamaktayız. Bunlar sadece faydalı değil, aynı zamanda ırkın gelişimi için esastır.³

Göründüğü gibi, sosyal Darwinizm'e göre tek hedef ırkın fiziksel, ekonomik ve politik açıdan gelişmesidir. Bireylerin mutluluğu, refahı, huzuru ve güvenliği önemli görülmemektedir. Açı çeken, yardım için feryat eden, çocuklarına, ailesine, yaşlı anne babasına yemek, ilaç, barınak bulamayan, zavallı, güçsüz insanlara hiçbir şekilde merhamet duyulmaz. Örneğin bu sapıkın düşünceye göre, fakir ama güzel ahlaklı bir insan değerli görülmez, bu kişinin ölmesinin toplumun yararına olduğu dahi iddia edilir. Bunun yanında ise, kötü ahlaklı ama zengin bir insan "ırklarının gelişimi" için son derece önemli görülür, koşullar ne olursa olsun o kişiye büyük değer verilir. Sosyal Darwinizm'in ortaya koyduğu bu çarpık mantık örgüsü, bu düşünceyi savunanları ahlaki ve manevi çöküntüye sürüklmektedir. Bir başka sosyal Darwinist William Graham Sumner ise 1879'da bu sapıkın akımın aldatmacalarını şöyle ifade etmiştir:

Bu alternatifin dışına çıkamayacağımız artık anlaşılsın: eşitsizlik, en uygun olanın hayatı kalması; eşitlik, uygun olmayanın hayatı kalması. İlk sayılan özellikler bir toplumu ileriye götürürken, toplumun tüm en iyi üyelerinin lehindedir; sonrakiler ise toplumu geriye götürür ve tüm en kötü üyelerin lehindedir.⁴

Sosyal Darwinizm'in en vahşi uygulayıcıları ise ırkçılardır. Darwinist ırkçılar arasında en tehlikelisi de elbette Nazi ideologları ve hareketin lideri olan Adolf Hitler'di. Naziler, Darwin'in teorisini kendilerine temel alarak, hem öjeni (Darwin'in

kuzeni Francis Galton'un, kötü genlerin ayılanmasıyla toplumun daha nitelikli bireylerden oluşturulabileceğine ilişkin iddiası) kanunlarını uyguladılar, hem de soykırım cinayetlerini gerçekleştirdiler. Sosyal Darwinizm'in en ağır bilançosu Nazizm eliyle oldu. Naziler, Darwinist söylemleri sanki kendilerine bir haklılık kazandıracakmış gibi paravan olarak kullandılar; Darwinist bilim adamlarının da danışmanlığı ile, aşağı ırk sayıkla-rı Yahudileri, Çingeneleri, Doğu Avrupalıları soykırıma uğrattılar; akıl hastalarını, özürlülerini, yaşıtları gaz odalarında katlettiler. Tüm bu cinayetleri en acımasız yöntemlerle gerçekleştirdiler. 20. yüzyılda, dünyanın gözü önünde sosyal Darwinizm adına milyonlarca cinayet işlendi.

Darwin'in kuzeni Francis Galton'un önderliği ile başlayan öjeni hareketi ise, sosyal Darwinizm'in ayrı bir felaket ürünü olarak ortaya çıktı. Doğal seleksiyonu hızlandırmak için, insan eliyle bir seçim olması gerektiğini öne süren ve böylece insan türünü daha hızlı geliştireceklerini sanan öjeni taraftarları, Amerika'dan İsveç'e kadar birçok ülkede kendilerince "gerek- siz" gördükleri insanları zorla kısırlaştırdılar. Ailelerinin haberi ve izni olmadan yüz binlerce insan, kendi rızası dışında, insan yerine konmayarak ameliyat edildi. Öjeninin en zalim uygulamaları ise Nazi Almanyası'nda gerçekleşti. Naziler önce toplumdaki sakat, zeka özürlü veya kalitsal hastalıkları olan insanları kısırlaştırdılar; sonra bununla yetinemeyerek bu mazlum insanları topluca öldürmeye başladılar. Yüz binlerce suçsuz insan, sadece eli, parmağı, bacağı olmadığı veya yaşadığı için öldürüldü.

Hiç şüphesiz bu, din ahlakında kesinlikle yeri olmayan çok büyük bir zulüm ve vahşettir. Allah insanlara, ihtiyaç içinde olanları koruyup kollamalarını emretmiştir. Fakirlerin ihtiyaçlarını karşılamak; özürlü insanlara karşı şefkatli ve merhametli olmak, onların haklarını gözetip korumak; toplum içinde yardım-

laşma ve dayanışmayı sağlamak din ahlakının gereği olan güzel ahlak özellikleridir. Allah'ın emrettiği ahlaklı göz ardı edenler ise, hem kendilerini hem de içinde yaşadıkları toplumları büyük felekâtlerin içine sürüklémektedirler. Sosyal Darwinizm'in neden olduğu belalar bu gerçeğin en çarpıcı örneklerindendir.

Sosyal Darwinizm'in sözde geçerlilik kazandırdığı felaketlerden bir diğeri ise sömürgeciliktir. Sömürgeci devletlerin o dönemdeki bazı yöneticileri, sömürgelerine karşı takındıkları acımasız tutumlarını sosyal Darwinizm'in bilim, akıl ve mantık açısından hiçbir tutarlılığı ve geçerliliği olmayan tezleriyle kenderince haklı göstermeye çalıştırılar. "Aşağı ırk"ların "üstün ırk" tarafından kontrol altında tutulması gerektiğini, bunun doğanın bir kanunu olduğunu iddia ederek zulme dayalı emperyalist politikalarını sözde bilimsel bir temele yerleştirdiler.

20. yüzyılda meydana gelen iki büyük dünya savaşında ise taraflar sosyal Darwinizm'in çarpık mantıklarını kullanarak, savaşları kaçınılmaz olaylar gibi göstermeye çalıştırılar. Masum ve

Naziler, zihinsel veya kalitsal hastalığı olan çocukları önce kısrallaştırdılar, sonra gaz odalarında öldürmeye başladılar. Sadece başparmağı olmayan çocukların dahi öjenist uygulamaların hedefi haline geldiler.

Harun Yahya (Adnan Oktar)

zavallı insanların katledilmelerini; evlerinin, işlerinin, tarlalarının, hayvanlarının yakılıp yıkılmasını; milyonlarca insanın evlerinden, yurtlarından olmalarını; bebeklerin ve çocukların da hi umursuzca öldürülmelerini son derece mantiksız sosyal Darwinist iddialarla insanlığın gelişmesinin bir yoluymuş gibi tanıtmaya çalışılar.

Sonuç olarak sosyal Darwinizm 19. ve 20. yüzyılda ırkçılığın, sömürgeciliğin, haksız ve acımasız rekabetin, güçlünün gücsüzü ezmesinin ve on milyonlarca insanın öldüğü savaşların arka planındaki kışkırtıcı güç oldu. Sosyal Darwinizm'le birlikte yüzyıllardır süregelen birçok kötülık sözde bilimselik kisvesine büründü. Nitekim evrimci paleontolog Stephen Jay Gould'un, *The Mismeasure of Man* (İnsanın Yanlış Ölçümü) adlı kitabında, Darwin'in *Türlerin Kökeni* kitabı için yaptığı aşağıdaki yorum da bu gerçeği bir kez daha gözler önüne sermektedir:

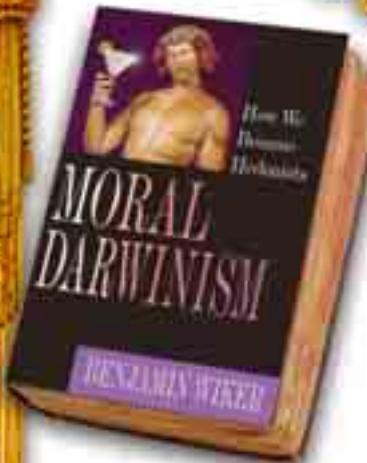
1859 yılında *Türlerin Kökeni*'nin yayına masasından sonra esaret, kolonileşme, ırk farklılıklarını, sınıfısal yapıları ve cinsel roller hakkında tartışmalar bilim bayrağı altında yürütülmeye başlandı.⁵

Darwin de Bir Sosyal Darwinistti

Her ne kadar günümüzde evrimevleri Darwin'in adını, sosyal Darwinizm'in 20. yüzyılda doğurduğu acı sonuçlara karıştırmamaya çalışsalar da, Darwin açıkça bir sosyal Darwinistti. Özellikle *İnsanın Türeyışı* adlı kitabında ve özel yazışmalarında net olarak sosyal Darwinist ifadeler kullanıyordu. Darwin daha 1869'da yazar Hugo Thiel'e yazdığı bir mektupta teorisinin toplumlara uygulanmasında bir sakınca görmediğini belirtmiş:

Türlerin değişimiyle ilgili bakış açımı benzer bazı fikirlerin, ahlaki ve sosyal sorunlar üzerinde uygulandığını görüyorum. Bu konuya çok ilgilendiğime inanmalısın.⁶

Fransiscan Üniversitesi'nde bilim ve ilahiyat konusunda

Benjamin Wiker'in *Moral Darwinism* adlı kitabı

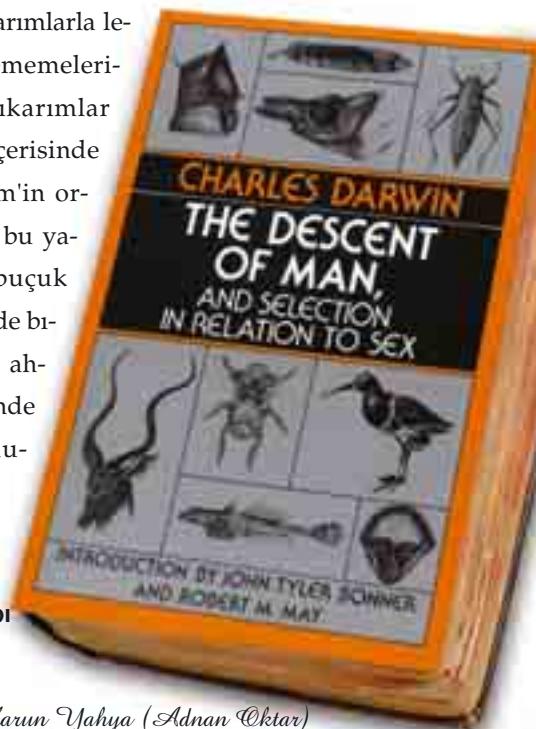
dersler veren, *Moral Darwinism: How We Became Hedonists* (Ahlaki Darwinizm: Nasıl Hazcı Olduk?) adlı kitabın yazarı Benjamin Wiker, kendisiyle yapılan bir röportajda, Darwin'in ilk sosyal Darwinist olduğunu belirtmektede ve şöyle demektedir:

Beğenin ya da beğenmeyin, Darwin'in *İnsanın Türeyışı* adlı kitabı okunduğunda aslında ilk sosyal Darwinistin ve modern öjeni hareketinin babasının kendisi olduğu açıkça anlaşılır. Sosyal Darwinizm ve öjeni, doğrudan onun doğal seleksiyon prensibini temel alır.

Bana göre, insanların Darwinizm ve öjeni gibi konular arasında bağlantılar kuran bir kişiye itiraz etmelerinin gerçek nedeni, teorinin ahlaki çıkarımlarla lekelenmesini istememeleridir. Ancak bu çıkarımlar sadece metnin içerisinde değil, Darwinizm'in ortaya çıktığından bu yana geçen bir buçuk yüzyıllık dönemde bıraktığı sosyal ve ahlaki etkilerin içinde kanıtlanmış durumdadırlar.⁷

Darwin'in *İnsanın Türeyışı* adlı kitabı

Harun Yahya (Adnan Oktar)

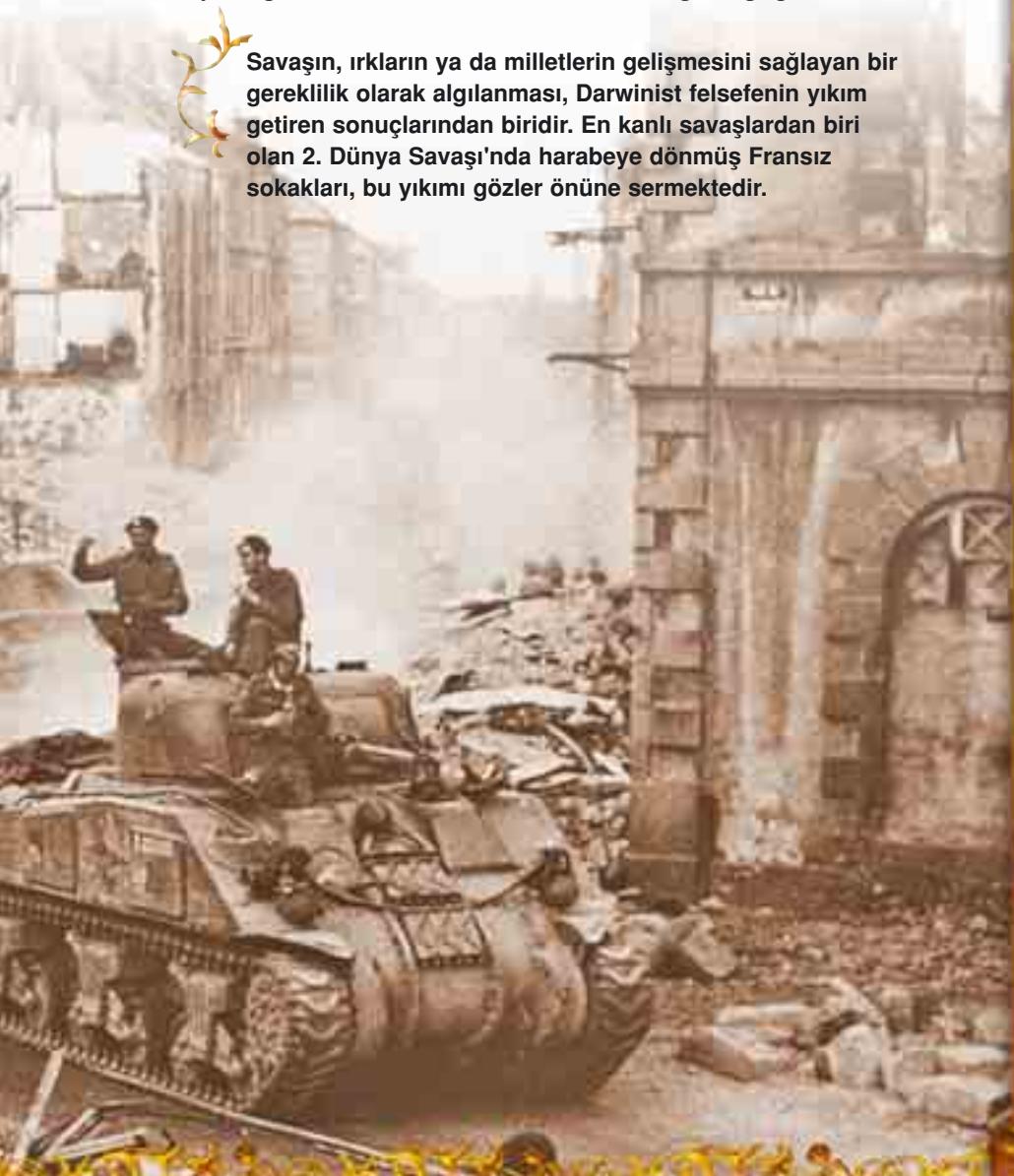
Kitabın ilerleyen bölümlerinde de görüleceği gibi, Darwin'in birçok ifadesi ve açıklaması, onun sosyal Darwinist görüşlerin ilk kaynağı olduğunu açıkça göstermektedir. Günümüzde evrimciler, sosyal Darwinizm'in 20. yüzyıldaki ürkütücü sonuçlarından dolayı bu görüşleri açık açık kabul etmekten kaçınmaktadır. Ancak sosyal Darwinizm'in temel öğeleri olan rekabet, ırkçılık, ayrımcılık evrim teorisinin temelinde de yer almaktadır. Evrimciler kabul etsin veya etmesinler, Darwinizm'in benimsenmesiyle doğacak sonuçlar bunlardır. İnsanları tesa-düflerin eseri olarak gören; onların biraz daha gelişmiş bir hayvan türü olduğunu zanneden, bazı ırkların diğerlerine göre da-

ha az gelişiklerini dolayısıyla hayvanlara daha yakın olduğunu, doğanın bir mücadele, kiyasıya rekabet edilen bir yer olduğunu, güçlülerin zayıfları ezmesiyle insanlığın gelişeceğini iddia eden bir teorinin trajik sonuçlar getirmesi kaçınılmazdır. Evrimcilerin sosyal Darwinizm'i reddediyor gibi görünmeleri bir çözüm değildir. Çözüm, evrim teorisinin bilimsel olarak geçersiz olduğunun kabul edilmesindedir. Temennimiz, bu teorinin yanılışlarına aldanmış olanların da bu gerçeği görmeleridir.

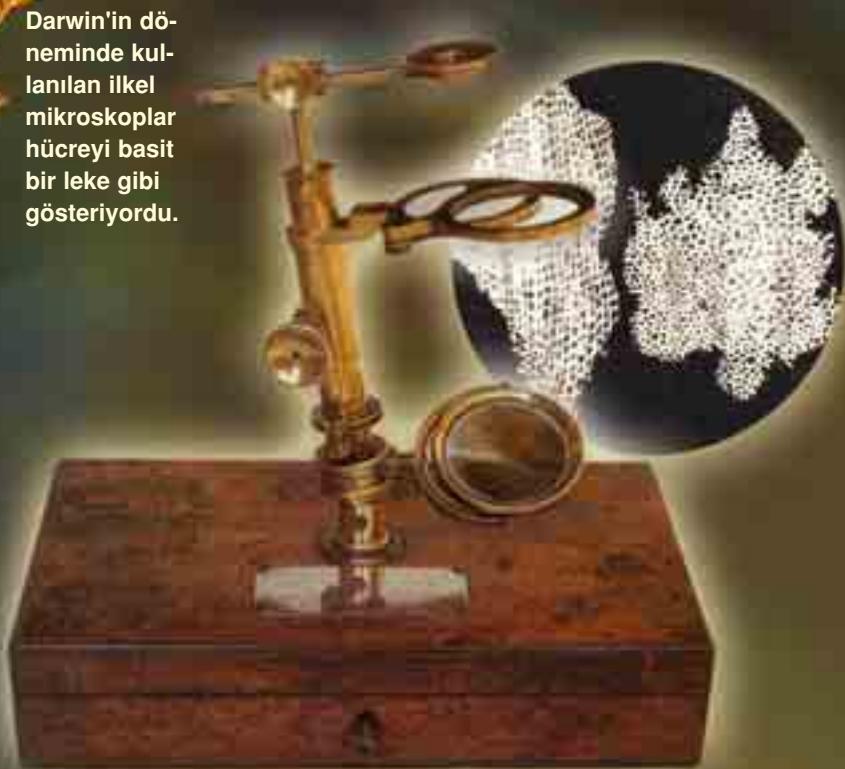
Savaşın, ırkların ya da milletlerin gelişmesini sağlayan bir gereklilik olarak algılanması, Darwinist felsefenin yıkım getiren sonuçlarından biridir. En kanlı savaşlardan biri olan 2. Dünya Savaşı'nda harabeye dönmuş Fransız sokakları, bu yıkımı gözler önüne sermektedir.

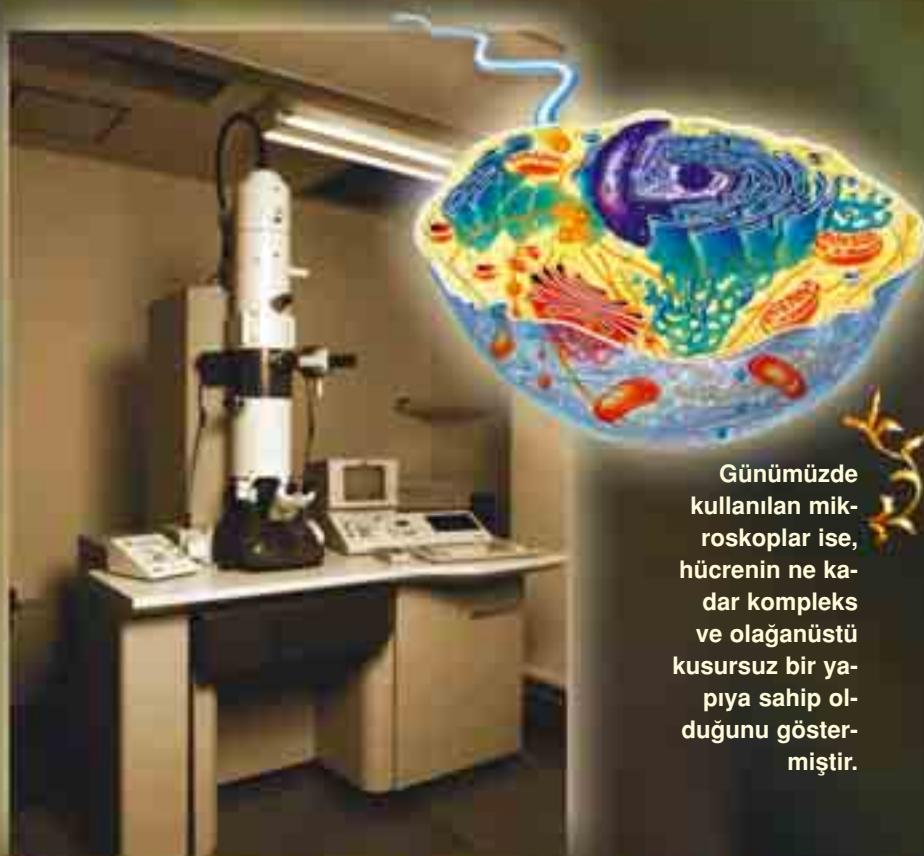
Doğa Kanunlarını İnsanlara Uygulama Hatası

Darwin, evrim teorisini ortaya attığında, bilim dünyası birçok açıdan oldukça geri durumdaydı. Henüz elektron mikroskopu yoktu, dolayısıyla organizmaların detayları bilinmiyordu. Hücre basit bir leke olarak görülmüyordu, birçok organelden oluşan, en az bir şehir kadar kompleks bir yapıya sahip olduğu bilinmiyordu. Genetik bilimi henüz yoktu, kalıtım kanunları daha keşfedilmemişti. Birçok biyolog ve bilim adamı –bunlara Darwin de dahildir– kazanılan özelliklerin bir sonraki nesle aktarılabileceğini zannedecek kadar yanlış bilgilere sahipti. (Örneğin nalbantlık yaptığı için kol

Darwin'in döneninde kullanılan ilk mikroskoplar hücreyi basit bir leke gibi gösteriyordu.

kasları güçlenen bir babanın güçlü kol kaslarına sahip oğulları olacağı gibi cahilce bir inanca sahiplerdi.) Darwin, teorisini böylesine bilimsel olarak ilkel bir ortamda geliştirdi. Evrim teorisinin materialist ve ateist düşünceye bir zemin sağlaması, bu teorinin bilimsel zayıflığına rağmen bilim dünyasının bir kısmı tarafından hemen benimsenmesine neden oldu. Ne Darwin ne de taraftarı olan bir başka evrimci, evrim teorisi için paleontoloji, biyoloji veya anatomi gibi bilim dallarının hiçbirinden bir delil sunmamıştı. Dahası, ilerleyen yıllarda ve özellikle 20. yüzyılın ikinci yarısında yapılan gözlem ve deneyler, elde edilen yeni bulgular bu teorinin tamamen yanlış olduğunu açıkça ortaya koydu.

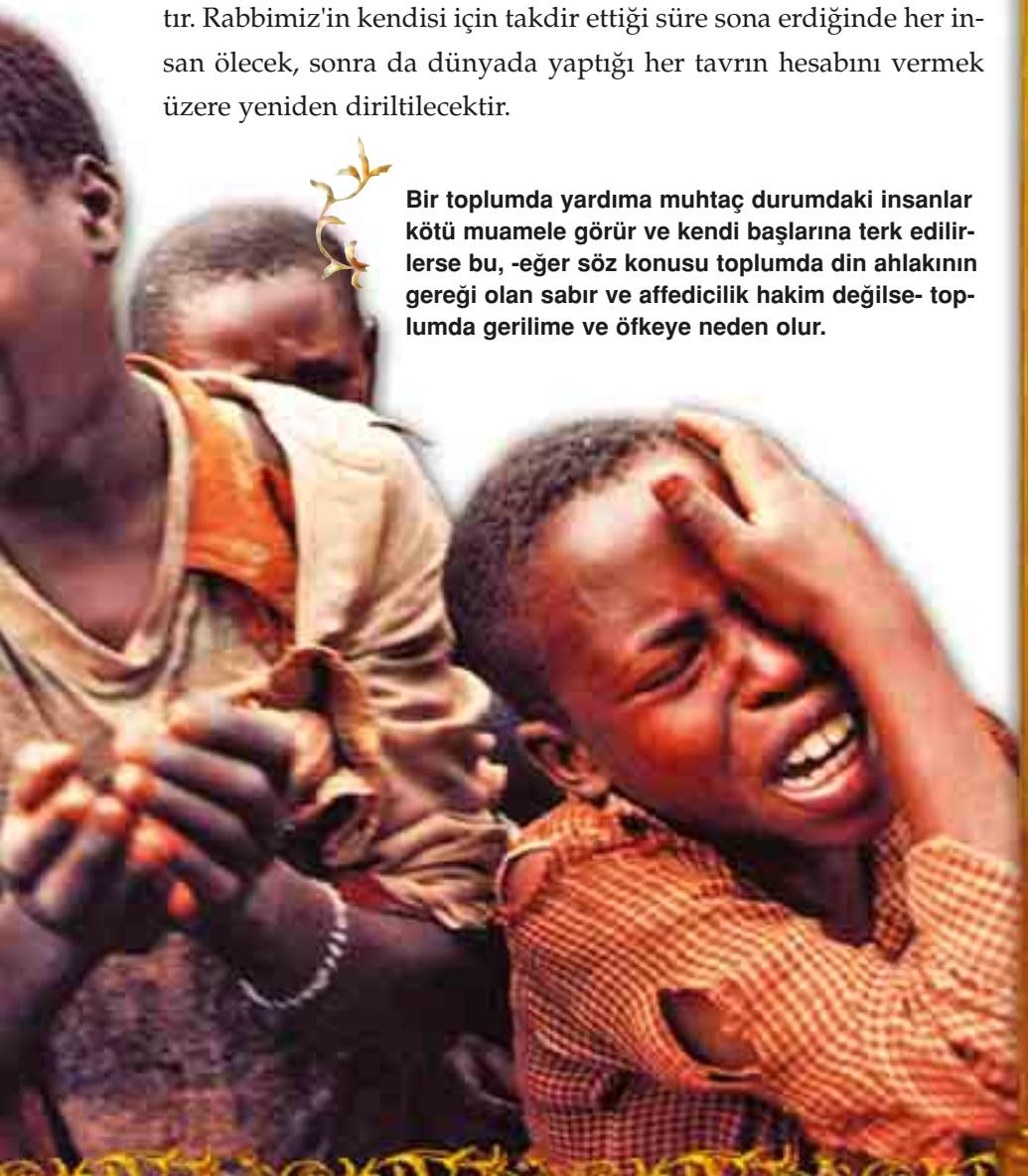
Günümüzde
kullanılan mik-
roskoplar ise,
hücrenin ne ka-
dar kompleks
ve olağanüstü
kusursuz bir ya-
piya sahip ol-
duğunu göst-
miştir.

Ancak evrim teorisi, bilimsel bir dayanağı olmadığı halde, içeriği ideolojik mesajlar nedeniyle, bazı çevreler tarafından toplumsal alana da uygulandı. Soykırımlar, kitle katliamları, kardeşin kardeşi vurduğu iç savaşlar, onlarca ülkeyi yakıp yikan büyük dünya savaşları ile geçen 20. yüzyılın simgesi haline gelen felaketlerin temelinde yer aldı. Din ahlakının insanlara kazandırdığı merhamet, şefkat, yardımlaşma, sevgi, fedakarlık gibi erdemler yerini sadece güçlerin kazandığı, zayıfların ezilerek ortadan kaldırıldığı orman kanunlarına bıraktı. Bilimsel açıdan hiçbir geçerliliği olmayan bir teori, bütün bir yüzyılı etkisi altına aldı.

Sosyal Darwinistlerin en büyük yanılılarından biri, bilimsel delili olmayan bir teoriyi toplumsal alana uygunlamaya kalkışmalarıydı.

Sosyal Darwinistlerin bir diğer büyük yanıkları ise, hayvanlar için geçerli olan kanunların insanlar için de geçerli olduğunu sanmalarıdır. İnsanlar, hayvanlardan farklı olarak şuur, akıl, vicdan ve yargı yeteneğine sahiptirler. Dolayısıyla, sosyal Darwinistlerin iddia ettiği gibi, orman kanunlarına hiçbir şekilde tabi değildirler. Allah insanı akıl, şuur ve muhakeme yeteneği ile birlikte yaratmıştır ve her insan hayatı boyunca bu yeteneklerini en iyi şekilde kullanmakla sorumludur. Allah her insanı belli bir ömür ile yaratmıştır. Rabbimiz'in kendisi için takdir ettiği süre sona erdiğinde her insan ölecek, sonra da dünyada yaptığı her tavrın hesabını vermek üzere yeniden diriltilecektir.

Bir toplumda yardıma muhtaç durumdaki insanlar kötü muamele görür ve kendi başlarına terk edilirlerse bu, -eğer söz konusu toplumda din ahlakının gereği olan sabır ve affedicilik hakim değilse- toplumda gerilime ve öfkeye neden olur.

AL ALCANCE DE TOD^O

Sosyal Darwinist uygulamalar insanlığa kin, öfke, çatışma, kavga, cinayetler ve savaştan başka bir şey getirmemiştir.

Doğada, bazı canlılar, içinde bulundukları koşullara uyum sağlayamadıklarında ölebilirler veya nesilleri tüketebilir. Örneğin koyu renk tüylü bir tavşan, karla kaplı bir ormanda kolaylıkla fark edilebileceği için, kısa sürede başka bir hayvanın avı olup ölebilir. Ama bu durum, Darwinistlerin iddia ettiği gibi yeni bir türün oluşmasını sağlamaz. Yani, ölen koyu renk tüylü tavşanların yerine başka bir tür, örneğin açık renk tüylü geyikler meydana gelmez. Ayrıca insanlar hayvanlardan çok farklıdır. İnsanlar yaşamak için doğa koşullarına adapte olmak zorunda değildirler. Bilakis, bulundukları ortamı kendi istek ve ihtiyaçlarına göre değiştirmeye imkan ve yeteneğine sahiptirler. Örneğin soğuk bir iklimde binalarını, ısıtma donanımlarını, kıyafetlerini iklime uydurabilirler. İnsan toplumlarında doğal seleksiyon olmaz, çünkü insan, akı ve yetenekleriyle bu tür bir elemeyi engeller.

Bu büyük yanılıqlar sosyal Darwinistlerin toplumları insanlık dışı bir bakış açısıyla değerlendirmelerine neden olmuştur. Zayıfların, bakıma muhtaç olanların, güçsüzlerin, sakatların kendi başlarına terk edilmeleriyle toplumların ilerleyeceğini düşünmeleri, bu akıl ve vicdan dışı bakış açısının önemli bir örneğidir. Oysa bencillik, zayıf ve muhtaç insanlara yardım etmemek, ilerleme değil gerileme getirir. Çünkü sosyal Darwinizm'in bakımsız ve muhtaç durumda bırakılması gerektiğini iddia ettiği kişiler akledebilen, düşünebilen bilinç sahibi insanlardır. Bu insanlar, haksızlıkla, zulümle karşı karşıya geldiklerinde, ihtiyaç içinde bırakıldıklarında -eğer din ahlakının insanlara kazandırıldığı sabır, affedicilik, anlayış gibi erdemlere de sahip degillerse- kendilerine bu muameleyi yapanlara karşı büyük bir öfke ve kin duyabilirler. Öfkelerini dindirebilmek içinse yakın tarihte de birçok örneği görüldüğü gibi şiddete başvurabilirler. Bu da büyük çatışmalar ve kavgalar doğurabilir. Bunun neticesinde, tüm maddi ve manevi imkanlar

bu tür çatışmaları yataştırmaya harcanacağı için ilerleme değil, aksine sanattan teknolojiye, ekonomiden bilime kadar her alanda gerileme yaşanır.

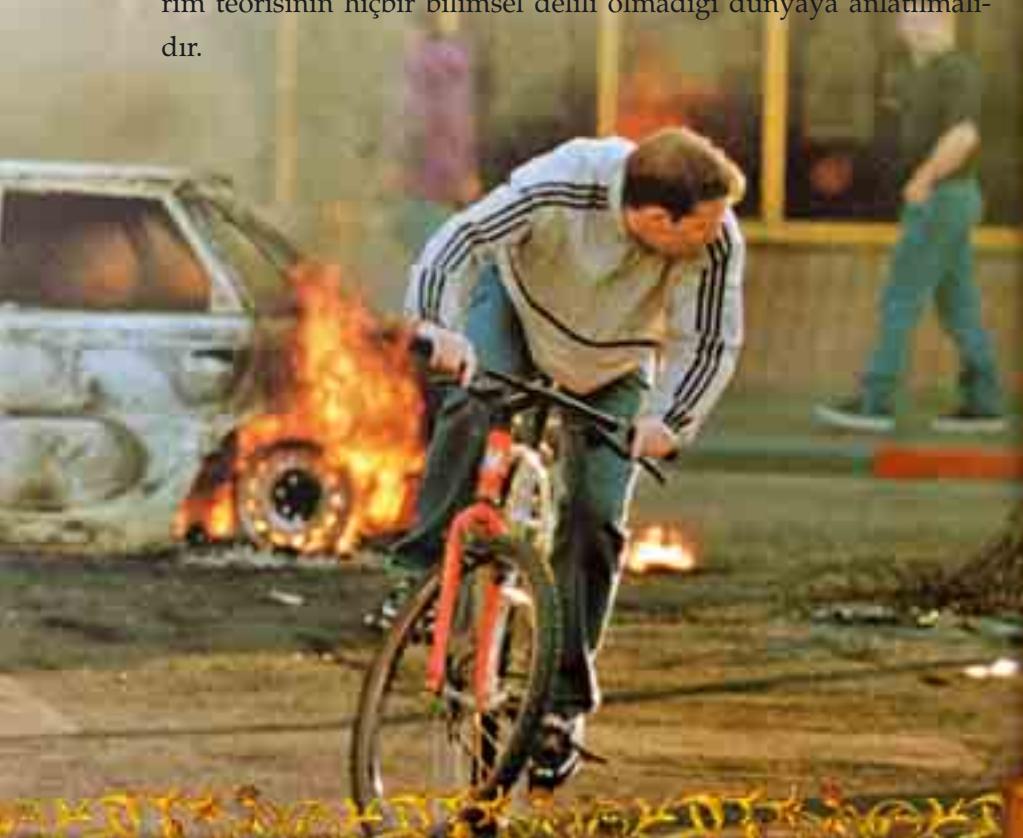
Ayrıca, öjeni taraftarlarının yaptıkları gibi, hasta veya özürlü insanların öldürülmeleri hem çok büyük bir vahşettir, hem de bu vahşetin toplumun ilerlemesine katkı sağlama hiçbir şekilde mümkün değildir. Cinayetin bu kadar açık bir şekilde işlenmesinin ve kabul görmesinin, toplumda oluşturacağı yıkım çok büyük kayıplar getirecektir. Günümüzde dünya nüfusunun yaklaşık %6'sı özürlüdür. Bu çok büyük bir sayıdır –yaklaşık yarı milyar insan. Böyle bir durumda her insan ailesinden veya çevresinden birçok kişiyi kaybedecek, yakınlarından en az birkaç kişinin öldürülmesine izin vermiş olacaktır. Bunun getireceği ağır manevi yaralar, insanların ruh sağlığını ve dengesini bozacak, büyük bir ahlaki çöküntüyü beraberinde getirecektir. Annenin çocuklarına, çocukların anne babalarına, kardeşin kardeşe güvenemediği, her an birinin diğeri hakkında ölüm izni verebileceği bir toplumda çok ciddi bir dejenerasyon ve bunalım yaşanacağı açıktır. Ayrıca, insanların sadece özürlü oldukları için öldürüldükleri bir toplum, aslında korkunç bir ahlaki çöküntü yaşıyor demektir. Böyle bir toplumun tüm manevi değerlerden yoksun olması, insanlığını tamamen yitirmiş olması gereklidir. Cinayet yoluyla insanlığı geliştirdiğini iddia etmek, hiç şüphesiz, çok ciddi zihinsel ve ruhsal sorunlar yaşadığının çok önemli bir göstergesidir.

**Geride bıraktığımız yüzyılda yaşanan acıların,
21. yüzyılda tekrarlanmaması ve bu yüzyılın
barış ve huzur dolu olması için insanların
Darwinizm'in aldatmacaları ve tehlikeleri
konusunda bilinçlendirilmeleri şarttır.**

Kuşkusuz, en büyük felaketlerden biri de, "elemeye" maruz tutulan insanların çekeceği büyük acılardır. Bu acilar diğer insanların da vicdanlarında büyük yaralar oluşturur.

İlerleyen sayfalarda da görüleceği gibi, Charles Darwin'in oldukça geri bir bilim anlayışı ile ortaya attığı evrim teorisinin toplumlara uygulanması ile gelişen sosyal Darwinizm, tamamen insan doğasına ters, uygulandığında insanlığı gerileten, aşağılayan, bunalıma ve kaosa iten, kargaşa, kin ve nefret getiren, savaşlara, cinayetlere, çatışmalara sebep olan bir dünya görüşüdür. Sosyal Darwinizm her ne kadar 19. yüzyılın ikinci yarısında ve 20. yüzyılda gerçek anlamda hakim olmuşsa da, günümüzde hala birçok alanda olumsuz etkisini göstermektedir. Evrimsel psikoloji, genetik determinizm gibi adlar altında toplumlar hala Darwinizm'in yanılıqlarına göre değerlendirilmeye çalışmaktadır. 21. yüzyılın yeni felaketlerden korunabilmesi için, sosyal Darwinizm'in tehlikeleri her yönüyle insanlığa gösterilmeli, ayrıca bu felsefeye temel oluşturan evrim teorisinin hiçbir bilimsel delili olmadığı dünyaya anlatılmalıdır.

Malthus'tan Darwin'e Merhametsizliğin Tarihi

Daha önce de belirtildiği gibi, *Türlerin Kökeni* adlı kitabı yazarken, Darwin'in görüşlerinden en çok etkilendiği kişilerin başında İngiliz ekonomist ve nüfus bilimci Thomas Robert Malthus geliyordu.

Malthus ilk baskısı 1798 yılında yayınlanan *Essay on the Principle of Population, as it Affects the Future* (Toplumun Gelecekteki Gelişimine Etkileri Açısından Nüfus İlkesi Üzerine Bir Deneme) adlı kitabında, insan nüfusunun her 25 yılda geometrik oranda (2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256...), yiyecek kaynaklarının ise aynı süre içinde aritmetik oranda (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, ...) arttığını iddia etmişti. Yani Malthus'a göre, nüfus her 25 yılda iki katına çıkarken, yiyecek kaynakları çok daha az bir artış gösteriyordu. Malthus, üç yüzyl içinde nüfusun yiyecek kaynaklarına oranının 4.096'ya 13 olacağını iddia etti. Yani Malthus'un bu bi-

limsel olmayan iddiasına göre kaynaklar, hızla artan nüfus için yetersiz kalıyor ve hayatı kalmak için ciddi bir mücadele içinde olmak sözde kaçınılmaz hale geliyordu. Darwin'ın kitabının alt başlığında ifade edilen iddia da buydu: *Türlerin Kökeni.... Kayırılmış Irkların Hayat Mücadelesinde Korunması...*

Malthus, *Deneme'sinde* nüfusun bu hızlı artışının önlenmesi gerektiğini belirterek kendince bazı çözümler öne sürdü. Malthus'a göre nüfus artışını kontrol eden iki temel faktör vardı: Izdiraplar ve kötü ahlak. Kıtlık ve salgın hastalık gibi olaylar nüfusu kontrol eden izdiraplardı. Savaş, yeni doğan bebeklerin öldürülmesi gibi olaylar ise nüfusu kontrol eden diğer faktörlerdi. Malthus, savaş, kıtlık, hastalık ve bebek cinayetleri gibi olaylarla nüfusun hızla artışının kontrol altına alınabileceğini ve bu sayede nüfusun besin kaynakları ile dengeli bir hale gelebileceğini yazmıştı. Sağduyu ve vicdan sahibi her insanın hemfikir olacağı gibi, bu hem akıl ve mantık dışı hem de son derece vahşi bir iddiadır. Toplumların refah ve huzuru düşünülerek, gelir ve geçim kaynaklarının doğru planlanması, elbette toplumların geleceği açısından büyük önem taşımaktadır. Ancak bir toplumun geleceğini, savaşlarla, katliamlarla, cinayetlerle planlamaya kalkışmak elbette kabul edilebilir bir durum değildir. Ve bunun toplumlara acı ve gözyaşı dolu felaketler getireceği açktır.

Bunların yanı sıra Malthus'un başka mantık dışı önerileri de vardı. Örneğin işçi sınıfından veya yoksul kesimden evli çiftlerin çocuk sahibi olmamaları için gerekli tüm tedbirlerin alınması gerektiğini öne sürmüştü. Malthus'un görüşleri 1834 yılında, İngiltere'de fakirler için özel "çalışma evleri" kurulmasını sağlayan yeni bir yasayla zirveye ulaştı. Bu yasayla, çalışma evlerindeki nüfus artışını azaltmak için evli çiftlerin kesin kurallarla ayrı kalmaları sağlanıyordu.

Aslında bu uygulamaların altında yatan nedenlerden biri eskiden beri gelen sözde "aşağı sınıf"ların sürekli artan nüfusunun, daha medeni insanları "tüketeceği" korkusuydu. Elbette bu korku son derece yersizdir ve çok büyük bir yanığının ürünüdür. Öncelikle, bir insanın, maddi durumu, toplum içindeki konumu veya dili,ırkı,cinsiyeti nedeniyle bir diğerine üstünlük kazanması söz konusu değildir. Allah, tüm insanları eşit olarak yaratmıştır. İnsanları değerli kıلان sahip oldukları çeşitli imkanlar veya fiziksel özellikleri değil, gösterdikleri güzel ahlak özellikleridir.

Ne var ki Fransız Devrimi'nin ardından, eski itibar ve gücünü elinde tutamayacağı endişesinde olan İngiliz burjuvazisi, yoksulların sayıca artışını engelleyebil-

Thomas Malthus

mek için Malthusçuluğa büyük bir destek vermiş ve bu yönde radikal önlemler almaktan çekinmemiştir. Bu durum, din ahlakından uzaklaşan insanların kapıldıkları yanığıların neticeleştinden biridir. Dönemin onde gelenleri, toplumlarının geleceğinin varlıklı insanların sayıca çok olmasında ve yoksul olanların ise azalmasında olduğunu sanmışlardır. Elbette bir toplumda varlıklı insanların sayısının artması, refah seviyesinin yükselmesi istenilen bir durumdur. Ancak, refah seviyesini yükseltmek için uygulanacak yöntemlerin neler olduğu son derece önemlidir. Sosyal Darwinizm'in öne sürdüğü gibi fakirleri katlederek, yoksullara zulmederek varlıklı insanların sayısını artırmaya çalışmak asla kabul edilemeyecek bir yöntemdir. Ayrıca bir toplumun gelişmesi sadece varlıklı insanların sayısının artması ile de sağlanamaz. Varlıklı, ama din ahlakının gereği olan dürüstlük, fedakarlık, tevazu, samimiyet, sabır, hoşgörü, akılcılık, çalışkanlık gibi erdemlerden yoksun olan insanların sayıca çoğalmalarının topluma fayda yerine zarar getireceği açıktır. Bu nedenle, toplumları ileri götürmek için yapılan planların hedefine ulaşması, o toplumun maddi olarak gelişirken manevi değerlere olan bağlılığının da güçlendirilmesi ile mümkündür.

Ancak Malthus'la aynı dönemde yaşayan pek çok kişi, bu açık gerçeğin farkına varmamış ve toplumlarını sonraki yıllarda büyük bir ahlaki çöküntünün içine itecek bu sapık görüşlere destek vermiştir.

Malthus'un yoksul nüfusun artışını önlemek için öne sürdüğü acımasız önerilerinden bazıları şunlardı:

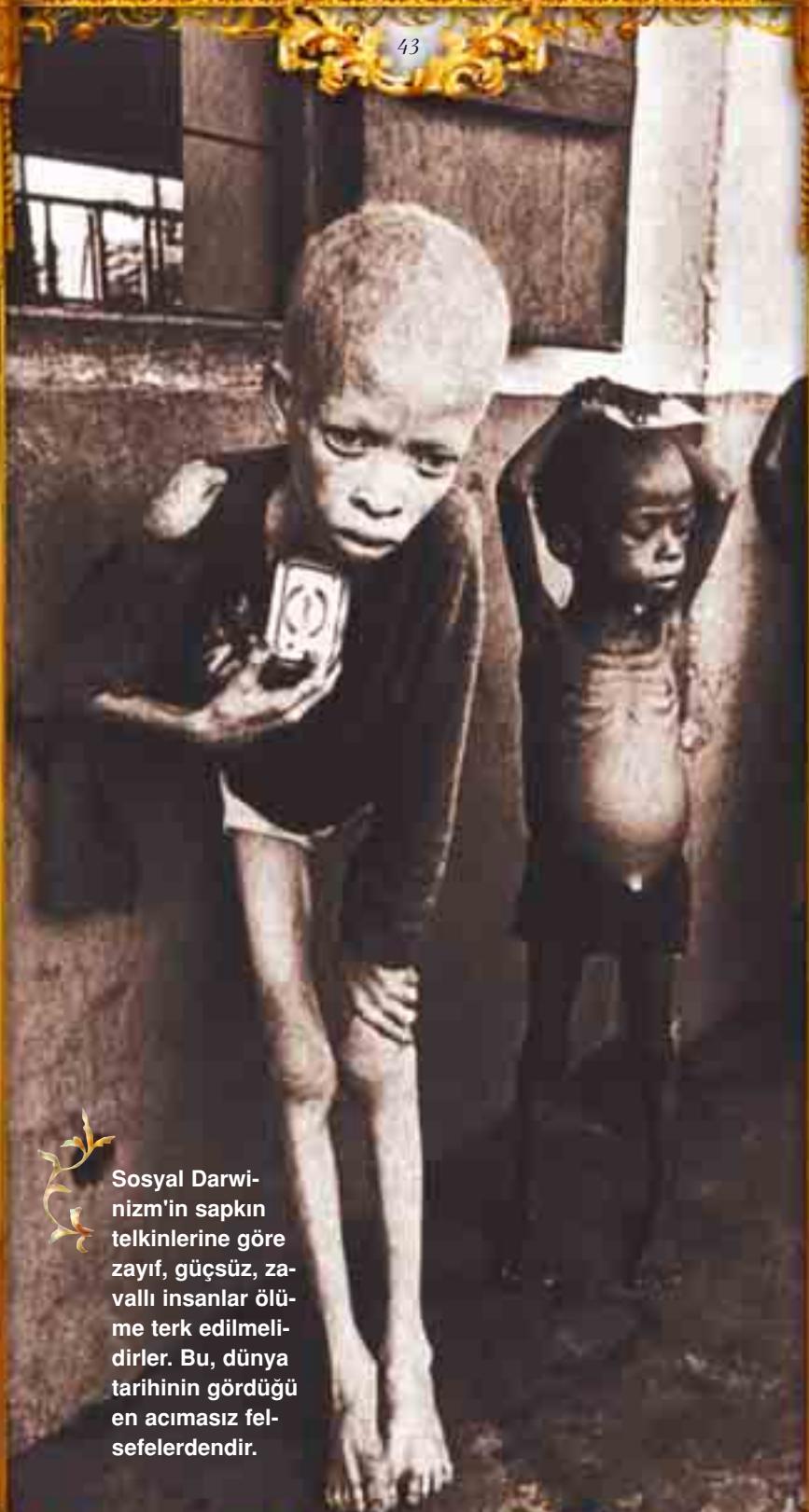
Yoksul kesime temizliği tavsiye etmek yerine onları aksi alışkanlıklar yönünde cesaretlendirmeliyiz. Şehirlerimizdeki yolları daha dar yapmalı, evleri daha kalabalık oturulan yerler haline getirmeli ve vebanın geri dönmesi için çaba harcamalıyız. Kırsal kesimde köylerimizi durgun su kenarlarında inşa etmeli, yerleşimlerin bataklık alanlarında ve sağıksız koşullarda da

olsa yapılmasını teşvik etmeliyiz. Ancak herşeyin ötesinde, zararlı hastalıklar için alınan özel önlemleri ve bazı hastalıkları kökünden yok etmek için projeler düzenleyerek insanlığa hizmet ettiklerini düşünen hayırseverleri -ki bu insanlar hataya düşmüştlerdir- kınamalıyız.⁸

Malthus bebek cinayetlerini de teşvik etmekteydi:

Adalet ve takdir konularıyla usulen meşgul olmamızın nedeni, yoksulun destek isteme hakkını reddetmek içindir. Bu amaçla, hiçbir yeni doğan çocuğun yardım talep etme hakkına sahip olmaması gerektiğini açıklayarak gerekli düzenlemelerin yapılmasını teklif etmeliyim. Kiyas yapılması gerekirse, (gayrimeşru) olarak doğan çocuk toplum içinde çok az bir değere sahiptir, diğerleri ise zaman içerisinde onun yerini alacaktır. **Nüfusu bu (arzu edilen) seviyede tutmak için gerekenin ötesinde doğan bütün çocuklar, yetişkinlerin ölümleri ile onlara yer açılmadığı muddetçe, ölmelidirler.**⁹

Malthus, toplumların geleceği için yeni doğan bebeklerin katledilmesini makul görebilecek derecede sapkınlık bir mantık örgüsüne sahipti. Bu satırları okuyan bazı kimseler Malthus'un görüşlerinin geçmişte kaldığını ve günümüzde artık böylesine sapkınlık fikirlerin kabul göremeyeceğini düşünüyor olabilirler. Ama bu bir yanıldır. Günümüzde Çin'de nüfus planlamasının yeni doğan bebeklerin öldürülmesi yoluyla yapıldığı göz önünde bulundurulduğunda, Malthus'un ve onun takipçisi olan Darwin'in sapkınlık görüşlerinin toplumlar üzerindeki kalıcı ve tahrif edici etkileri daha iyi anlaşılacaktır. Komünist Çin'de, din ahlakının yaşanması devlet eliyle engellenmeye çalışılmakta, devlet halkını Darwinist bir dünya görüşü ile değerlendirmektedir. Bu nedenle de yaşanan büyük toplumsal ve ahlaki çöküntünün yanı sıra; Çin'de insanlar çalışma kamplarında tüm insani koşullardan yoksun olarak zorla çalıştırılmakta; devletin izin

Sosyal Darwinizm'in sapık telkinlerine göre zayıf, gücsüz, za-vallı insanlar ölüme terk edilmeli- dirler. Bu, dünya tarihinin gördüğü en acımasız fel- sefelerindendir.

verdiği sayidan fazla çocuğa sahip olan ailelerin çocukları zorla toplatılıp öldürülmekte; fikir suçu nedeniyle dahi insanlar idam edilmekte, idam sahneleri toplumsal bir tören haline getirilmektedir. Çin'de yaşananlar, Darwinist görüşlerin etkisi altında kalan bir toplumun içine düşeceği durumun günümüzden bir örneğidir.

Malthus'un tezleri, İngiltere'de yoksulların durumunu daha da kötülestirecek baskıcı bir yasanın hazırlanmasıyla kalmadı, sosyal sorunları daha da karmaşık ve içinden çıkalamaz bir hale getirdi. Günümüzde hala bazı çevrelerce savunulan, Darwinizm gibi 20. yüzyıla kargaşa, savaş, ırkçılık ve dinsizlik gibi belalar getiren bir teoriye öncülük eden bu tez, hiçbir bilimsel delile dayanmamaktadır. Hatta Malthus tezini ortaya koyarken, keçiler ve köpekler hakkında anlatılan, ne kadar doğru olduğu dahi bilinmeyen bir hikayeden esinlenmiştir.

Keçilerin ve Köpeklerin Hikayesinden Darwinizm'e

Deneme'yi yazarken Malthus'a asıl esin kaynağı olan olay Pasifik Okyanusu'ndaki bir adaya İspanyol denizci Juan Fernandez tarafından bırakıldığı söylenen keçiler ile ilgili bir hikayedir. Hikayeye göre, bu keçiler zamanla adada çoğalmışlar ve adaya uğrayan denizciler için yiyecek kaynağı haline gelmişlerdir. Keçiler bir yandan da hızla çoğalarak adadaki besin kaynaklarını tüketmeye başlamışlardır. İspanyollar ise, kendilerine saldırarak ticaretlerini engelleyen İngiliz askerlerinin bu adadaki keçilerden faydalananmalarını engellemek için adaya dişi ve erkek köpekler bırakmışlardır. Bu kez köpekler zaman içinde çoğalmışlar ve keçilerin birçoğunu öldürmüştür. Fransız matematikçi ve devrimci Condorcet Townsend bu şekilde doğanın dengesinin kurulduğunu yazmış ve şöyle demiştir:

İki türün de en zayıfları doğaya borç ödeyenlerin ilki oldular; en faal ve güçlü olanlar hayatlarını korudular. İnsan türünün de sa-yısını düzenleyen, yiyecek miktarıdır.¹⁰

Daha önce de belirttiğimiz gibi birtakım doğal koşullar hayvanların sayısının artması veya çoğalması, neslinin tükenmesi veya korunması gibi konular üzerinde etkili olabilir. Ancak bunun insan toplumları için de geçerli olabileceğini sanmak çok ciddi bir yanılığıdır. Böyle bir yanılığı uygulamaya koymamın ise ne kadar korkunç sonuçlara yol açabileceği, yaşanan tecrübelerle kanıtlanmıştır.

Townsend de bu düşüncelerini yürürlükte olan Yoksul Yasası'na uygulamak istedî. İngiltere'deki Yoksul Yasası'na göre fakirler aç kalmıyorlar, ancak çok fazla çalışmak zorunda bırakılıyorlardı. Townsend ise fakirleri çalışmaya zorlayan bu yasanın daha fazla zorluk ve gürültüye neden olduğunu öne sürdü. Bunun yerine fakirleri "açlıkla yola getirmenin" kendince daha makul olacağını iddia etti. Townsend'e göre, "Açlık en vahşi hayvanı dahi daha uysallaştıracak, onlara medeniyeti ve kontrol altına girmeyi öğretecek ve onları çalışmaya teşvik edecek"ti.¹¹ Elbette bu, çok acımasız ve vicdansızca bir yaklaşımındır. Bu acımasızlığın temelinde, insanları maddi imkanlarına ve fiziksel özelliklerine göre sınıflandırma yanığı yer almaktadır. Din ahlakına hiçbir şekilde uygun olmayan bu ayrımcılık, tarih boyunca toplumsal düzeni bozan, kargaşa, anarşî ve çatışmaya neden olan bir unsur olmuştur.

Keçilerin ve köpeklerin hikayesi, Townsend'in ardından Malthus'un tezlerinin de temelini oluşturdu. Malthus'tan sonra Herbert Spencer tarafından ortaya konulan "en uygun olan hatta kalır" cümlesiyle ifade edilen aldatmacanın ve ardından Darwin'in öne sürdüğü "doğal seleksiyonla evrim" yanığının ilham kaynağı da yine bu hikayedir.

Oysa daha önce de vurguladığımız gibi, hayvanlar için ge-

çerli olan bazı kanunları insanlara uygulamak Townsend ile başlayan, Malthus, Spencer ve Darwin'le devam eden zincirdeki kişilerin en büyük hatalarından biri olmuştur. Bu kişiler, insanları ancak radikal ve şiddete dayalı tedbirlerle dizginlenebilen, açlık, savaş ve sefalet gibi etkenlerle kontrol altında tutulabilecek vahşi varlıklar gibi görmüşlerdir. Oysa insan, akıl, sağıduyu, mantık sahibi bir varlıktır. Hayvanlar gibi içgüdüleri ile değil, akıl ve vicdanıyla hareket eder.

Malthus'un İddiaları Bilimsel Verilere Dayanmamaktadır

Malthus'un teorisi tüm çarplıklarına rağmen, dönemin koşulları içinde bazı çevreler tarafından kabul görmüştür. Ve sonraki yüzyılı etkisi altına alan bazı sapıkın ideoloji ve akımları da temel oluşturmuştur. Bununla birlikte hiçbir bilimsel delile dayanmamaktadır ve çelişkilerle doludur. Bunlardan bazıları şöyledir:

1. Malthus, kitabını yazdığı sırada elinde nüfus artışı ile ilgili kullanabileceğii hiçbir veri bulunmamaktaydı. Çünkü İngiltere'deki ilk ulusal nüfus sayımı 1801 yılında, yani Malthus *Deneme'sini* yazdıktan 3 yıl sonra yapılmıştı. Ayrıca Malthus, 1801 yılında yapılan nüfus sayımını da kullanamazdı, çünkü nüfus artış oranını hesaplayabilmek için önceki yıllara ait nüfus ölçümülerine de ihtiyacı vardı. Dolayısıyla nüfus artış oranını belirleyebileceğii güvenilir istatistiklere sahip değildi. İddialarını tamamen varsayımlar üzerine dayandırmıştı.

2. Malthus, yiyecek kaynaklarının artış hızını hesaplayabileceği verilere de sahip değildi. Ne kadar arazinin ekili olduğunu, ne kadarından ne miktarda ürün elde edildiğini hesaplayabileceği bir yöntem o dönemde yoktu. Bu konuda da sadece tahminlerde bulunmuştur.

3. Malthus'un öne sürdüğü kural kendi içinde çelişkiliydi. Malthus, nüfusların geometrik olarak arttığını öne sürmüştü. O zaman, hayvan ve bitki nüfusu da geometrik olarak artmaktadır ki bilindiği gibi her ikisi de insan yaşamı için temel oluşturmaktadır. Pratikte ne insanlar, ne hayvanlar, ne de bitkiler geometrik olarak çoğalmazlar. Artış oranları çevre koşullarına göre değişebilmektedir. İnsan dahil olmak üzere tüm ekosistem, son derece dengeli bir uyum içindedir. Doğadaki düzen, Malthus ve Darwin'in iddia ettiği gibi "ye veya yem ol" şeklinde özetlenebilen, sözde hayat mücadelesi iddiasından son derece uzaktır.

Kısacası Malthus'un ortaya attığı iddialar hiçbir bilimsel delile dayanmamaktadır, tam tersine yanlışlıklarını ve mantıksızlıklarını ispatlamamıştır. Darwin ise evrim teorisini, Malthus'un sa dece birtakım varsayımlara dayalı, hayali iddiaları üzerine kurmuştur.

Allah, insanlara muhtaç olanları koruyup kollamayı, şefkatli ve merhametli olmayı emretmiştir. Allah'ın emrettiği ahlakin yaşanması pek çok sorunun çözümü olacaktır.

'Hayat Kavgadır' İddiası Doğru Değildir

Malthus'a ve Darwin'e olan bağlılıklarını nedeniyle bazı Darwinistler "hayat kavgadır" düşüncesini en uç noktalara kadar taşıdır. Bir kısmı, sadece hayvanların değil iç organlardan moleküllere kadar tüm varlıkların rekabet içinde olduğunu iddia etti. Örneğin T. H. Huxley her organizmanın moleküllerinin birbiri ile rekabet içinde olduğunu ileri sürdü. Alman embriyolog Wilhelm Roux ise organların besin için birbirleri ile mücadele ettiklerini, böbreklerin ciğerlere, kalbin beyne karşı savaştığını iddia etti.¹

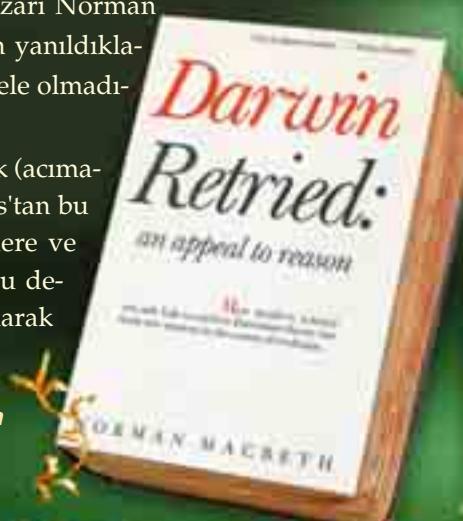
20. yüzyılda biyoloji alanında elde edilen bulgular ise doğada böyle bir hayat müCADELESİ olmadığını göstermektedir. Bugün biyolojide esas olarak organizma içindeki rekabetten değil iş birliğinden söz edilmektedir. Örneğin biyolog Lewis Thomas *Lives of Cells* (Hücrelerin Hayati) adlı kitabında şöyle yazmaktadır:

Bildiğimiz kadaryla, canlı varlıklar arasındaki birlikteklilikin büyük çoğunluğu gerçekte yardım maksatlı, bir dereceye kadar simbiyotiktir (ortak yaşam); genelde düşmanları ile karşılaşlıklarında, birbirlerine sinyaller ve uyarılar yolladıkları, beraber hareket ettikleri bir ilişki...²

Darwin Retried: An Appeal to Reason (Darwin Yeniden Yargılanrı: Akla Başvuru) kitabı'nın yazarı Norman Macbeth ise Malthus ve Darwin'in yanıldıklarını ve doğada kiyasiya bir mücadele olmadığını söyle açıklamaktadır:

Darwin, biyolog olmaktan çok (acımasız bir) sosyolog olan Malthus'tan bu fikri devraldı. Bu fikir bitkilere ve hayvanlara yönelik sevgi dolu derin bir düşünçenin sonucu olarak

Norman Macbeth'in *Darwin Yeniden Yargılanrı: Akla Başvuru* adlı kitabı

ortaya çıkmadı. Bu tip bir düşünce... her organik varlığın geometrik oranla çoğalmak için büyük çaba harcadığını ya da süregelen bir mücadelenin var olduğunu göstermez...³

Evrimeci Peter Kropotkin de hayvanların aralarındaki dayanışmayı konu edindiği *Mutual Aid: A Factor in Evolution* (Karşılıklı Yardımlaşma: Evrimde Bir Faktör) isimli kitabında Darwin ve taraftarlarının içine düştükleri yanılığı söyle dile getirmektedir:

Darwin ve onu izleyenler, doğayı canlıların sürekli olarak birbirleriyle savaşıkları bir yer olarak tanımladılar. Huxley'e göre hayvanlar alemi gladyatörlerin şovuna benziyordu. Hayvanlar birbirleriyle savaşmakta, en hızlı ve en kurnaz olanı ertesi gün savaşabilmek için hayatı kalmaktaydı. Ancak ilk bakışta, Huxley'in doğaya bakış açısının bilimsel olmadığı anlaşılmaktadır...⁴

Bilim ve Teknik dergisinde yayınlanan bir makalede ise doğanın mücadele yeri olduğu iddiasındaki yanılığı söyle itiraf edilmektedir:

Sorun, canlıların niye birbirlerine yardım ettiğidir. Darwin'in teorisine göre; her canlı kendi varlığını sürdürmek ve üreyebilmek için bir savaş vermektedir. Başkalarına yardım etmek, o canlinın sağ kalma olasılığını bağlı olarak azaltacağına göre, uzun vadede evrimde bu davranışın elenmesi gerekirdi. Oysa canlıların özverili olabilecekleri gözlenmiştir.⁵

Tüm bu bilgiler bir kez daha göstermektedir ki, Darwin'in ilkel bilim koşulları altında ortaya koyduğu teorisi pek çok yanılığı ve aldatmaca ile doludur. Bilimin hemen her alanında yaşanan pek çok gelişme, Darwin'in evrim teorisinin geçersizliğini gözler önüne sermektedir. Bu yanılığı sözde bilim adına benimseyenler de, aslında bilim dışı ilkel bir teorinin savunuculuğunu üstlendikleri gerçekini göz ardı etmemeli ve bu yanılığıdan bir an önce vazgeçmelidirler.

1. <http://www.trufax.org/avoid/manifold.html>

2. L. Thomas, *The Lives of a Cell*, New York: Bantam Books INC., (1974)

3. www.trufax.org/avoid/manifold.html

4. Peter Kropotkin, *Mutual Aid: A Factor of Evolution*, 1902, I. Bölüm.

5. *Bilim ve Teknik*, sayı 190, s.4

Malthus'a göre "aşağı sınıf" kontrol altına alınmalı, ezilmeli, güçlendirilmemeli ve çalıştırılmamalıydı. Bu çarpık görüş benimsendi ve işçi sınıfı en ağır şartlarda çalıştırılmaya başlandı.

Malthusçu Darwin

Darwin, Malthus'un *Deneme*'sini 1838 yılında okudu ve not defterine şöyle yazdı:

Ekim 1838'de, yani sistematik bir şekilde araştırmalarına başladıkten 15 ay sonra, sırif merakımдан Malthus'un nüfusla ilgili çalısmasını okumaya başladım. Ve hayvanlarla bitkilerde sürekli gözlemlediğim hayatı kalma mücadelemini düşündüğümde, bir an farkına vardım ki, bu koşullar altında uygun varyasyonlar korusacak ve uygun olmayanlar yok edilecekti. Bunun sonucunda ise yeni türler ortaya çıkacaktı. Burada, sonradan üzerinde çalışabileceğim bir teoriyi sonunda elde etmiştim.¹²

Darwin'in notlarından da anlaşıldığı üzere, doğal seleksiyonla evrim ve hayat mücadelesi kavramları Darwin'in zihninde Malthus'u okuduktan sonra şekillenmiştir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde Malthus'un iddialarını tamamen benimsediğini ise

şu sözleriyle kabul ediyordu:

Malthus'un çarpık man-
tiğı çocukların üzerinde
de uygulanmış ve pek
çok çocuk zor şartlar al-
tında çalıştırılmıştır.

Doğal olarak, yüksek bir hızla çoğalan her organik varlık, eğer yok edilmezse, dünya kısa süre içinde tek bir çiftin soyu ile kaplanırdı. Bu istisnasız bir kuraldır. Yavaş çoğalan insan nüfusu da hi, son yirmi beş yıl içerisinde ikiye katlanmıştır ve bu oran göz önünde bulundurulduğunda, önumüzdeki birkaç bin yıl içerisinde insan soyu için gerçekten de ayakta duracak yer kalmayacaktır...¹³

Darwin, Malthus'un teorisi ve doğal seleksiyon tezi arasındaki ilişkiyi ise şöyle açıklıyordu:

Hayatta kalabilen birey sayılarından daha fazlası dünyaya geldikçe, tek bir bireyin aynı türün diğer bireylerine karşı, ya da farklı türlerin bireyleri arasında veya fiziksel şartlara karşı, her halikarda bir hayat mücadele olmalıdır. Bu, Malthus'un öğretisinin çeşitli derecelerde tüm hayvan ve bitki alemine uygulanmasıdır...¹⁴

Darwin'in, Malthus'un sapkınlık görüşlerinden destek bulan bu düşünceleri ciddi bir yanlığıdır ve bilimsel hiçbir değere sahip değildir. Bunun da ötesinde, nüfus planlamasını zayıfları ve fakirleri ortadan kaldırarak sağlamayı öne süren, yeterince güçlü olmayanların yok olmaları gerektiğini ifade eden bu bakış açısı büyük bir zalimliktir. Nitekim yaşamı; huzuru, güvenliği ve anlayışı temel alan bir saha olarak değil de yalnızca hayatı kalmayı, bunun için de amansızca mücadele etmeyi gerektiren bir alan olarak gören bu bakış açısı, toplumlara büyük felaketler getirmiştir.

Malthus'tan Acamasız Dünya Görüşüne

Malthus ve Darwin'in görüşleri bilimsel delillere dayanmamasına rağmen büyük bir destek gördü. Bunun nedenini, her ikisinin de yaşadıkları dönemde aramak gereklidir. Malthus ve Darwin, Sanayi Devrimi sonrasındaki dönemde İngiltere'de yaşamaktaydilar. İngiltere aristokrasisi, Sanayi Devrimi ile birlik-

te konumunu ve gücünü işçi sınıfına karşı kaybetmekten korkuyordu. Bir yandan da ucuz iş gücüne fazlaşıyla ihtiyaçları vardı. Bu ikilem sonucunda yönetici sınıfın kendi çarpık anlayışı ilevardığı sonuç şu oldu: İngiltere'de "aşağı sınıf" kontrol altına alınmalı, ezilmeli, güçlendirilmemeli ve çalıştırılmalıydı. Malthus ise, hızla artan nüfusa karşı yetersiz kalan besin kaynakları tezini öne sürerken, çözümü "aşağı sınıf"ın çoğalmasını durdurmakta göstererek, hem yoksulları tehdit etmiş oluyor hem de onlara karşı katı tedbirler alınmasına neden oluyordu. Darwin Malthus'un tezini doğa bilimine ve biyolojiye uygulayarak, bu iddiaya sözde bilimsel bir görünüm kazandırmıştı.

Richard Hofstadter, *Social Darwinism in American Thought* (Amerikan Düşüncesinde Sosyal Darwinizm) adlı kitabında Darwin'in, Malthus'un tezine verdiği destek için şöyle demiştir:

Malthusçuluk İngiltere'de çok popüler hale geldi... Bu akım aynı zamanda zenginleri, fakirlerin çekikleri acılara yönelik olarak yerine getirmeleri gereken görevlerinden kurtarmıştır. Olayların akışı içerisinde Malthus'un yanlışlığı kanıtlandı ve teori tam siyasi ekonomide yavaş yavaş ortadan kalkıyordu ki, ona Darwin'in biyolojik yaklaşımından taze destek geldi.¹⁵

Araştırmacı yazar Ian Taylor ise Malthus'la ilgili bir makalesinde, Malthus'un tezinin içерdiği dejeneratif fikirler için söyle demektedir:

Tüm bunlardan alınacak ders, Allah'ı, O'nun takdirini ve müda-halesini reddeden Darwin ve diğerlerinin, Malthus'un prensibinde, ağıza alınmayacak ve saçma bilimsel önerilere yöneltlen, deh-şet verici bir felaket ve çaresizlik bulmuş olmalarıdır. Malthus'un argümanındaki son derece belirgin zayıflıklara ve yetersizliklere rağmen, bu böyledir.¹⁶

Malthus'un "acımasız, umutsuzluk veren, saçma" iddiası bilim tarafından yalanlansa da günümüze kadar etkisini devam

ettirebilmiştir. Ian Taylor *In The Minds of Men* (İnsanların Zihinde) adlı kitabında Malthus'la başlayan ve Hitler ile son bulan bu acımasızlık zincirini şöyle özetler:

Malthus düşüncesini, daha sonradan "en uygun olan hayatı kalır" teması halini alan kurala dayandırdı. Bu kavram, Condorcet'ten Malthus'a, Spencer'a, Wallace'a ve Darwin'e kadar uzanır. En sonunda, Adolf Hitler gibi kişileri etkilemek amacıyla hızla gelişti. Ancak unutmamalıyız ki herşeyin başında keçilerin ve köpeklerin hikayesi vardı.¹⁷

Göründüğü gibi, Malthus'un zalm görüşlerinin destek görmesinin temelinde bunları, kendi acımasızlıklarına, menfaatlere, sapkınlıklarına bir tür kılıf olarak kullanmayı isteyen bazı yöneticilerin ve liderlerin, ideolojik kaygılar taşıyan birtakım kanaat önderlerinin önemli bir payı olmuştur. Söz konusu çevrelerin kendi çıkarları uğruna destek verdikleri bu acımasız dünya görüşünün neden olduğu felaketler ise, tarihte eşि görülmemiş büyüklükte olmuştur. İlerleyen sayfalarda, Malthus'la başlayan bu merhametsiz ve acımasız dünya görüşünün, sosyal Darwinizm ismi altında nasıl güçlendirildiğini ve insanlığa nelere mal olduğunu inceleyeceğiz.

Ucuz iş gücüne ihtiyacı olan bazı çevreler, Malthus'un batıl görüşlerine ilk sahip çıkanlar oldu.

Sosyal Silah Darwinizm

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Darwin'in Takipçisi "Hırsız Baronlar"

n dokuzuncu yüzyıl sonrasında başlayan ve günümüze kadar devam eden birçok tehlikeli fikir akımının, ideoloji ve uygulamanın ardından Darwinizm'in olması son derece ilginçtir. Darwinizm, birbirine zıt kutuplarda olan ideologilerin dahi temel dayanak noktasını oluşturmaktadır. Nazizmin, faşizmin ve komünizmin doğuşunda ve yayılışında, ırkçı ve komünist katliamların sözde meşrulaştırılmasında önemli bir rol oynayan Darwinizm, "vahşi kapitalizm"in de sözde bilimsel temelini oluşturmuştur. Özellikle Viktorya dönemi İngilteresi'nde ve "hırsız baronlar" olarak adlandırılan acımasız bazı kapitalistlerin Amerikası'nda Darwinizm, kapitalizmin merhametsiz yönüne verdiği destek nedeniyle büyük bir rağbet görmüş ve güçlendirilmiştir.

Vahşi kapitalizmin en önemli özelliği, daha zayıf işletmelerin ve daha zayıf insanların hiçbir sınırlandırma olmadan ezilebilecekleri, sömürülebilecekleri ve yok edilebilecekleri yanılığıdır. Hiç şüphesiz bu, büyük bir zalimlik ve acımasızlıktır ve hiçbir şekilde kabul edilemez. Günümüzde bu yanlışı "büyük balık küçük balığı yutar" deyi- miyle özetlenmektedir. Yani küçük işletmeler daima büyük işletmeler tarafından ortadan kaldırılır. Bu, Darwinizm'in iş dünyasına uyarla- masıdır.

Bunu eleştirirken, bazı kavramları netleştirmek de yerinde ola- caktır. 20. yüzyılda, dünya üzerinde özellikle iki farklı ekonomik mo- del denenmiştir: Özel mülkiyet ve serbest girişime dayalı liberal eko- nomi ve devlet mülkiyetine ve planlı ekonomiye dayalı sosyalist eko- nomi. Dünyanın her yerinde sosyalist ekonomiler başarısızlığa uğra- müş, toplumlara fakirlik ve sefalet getirmiştir. Liberal ekonomi ise, tar- tışılmaz bir biçimde başarı göstermiş, toplumlara ve bireylere daha fazla refah sağlamıştır.

Ancak liberal ekonomi toplumun geneline refah getirmek için tek başına yeterli değildir. Liberal ekonomi sayesinde çoğu kez toplumdaki genel ekonomik düzey yükselir, ama toplumun hepsi bu yükselişten payını alamaz. Toplumun bir kısmı fakir olarak kalır ve

sosyal adaletsizlik tehlikesi baş gösterir. İşte bu tehlichenin önlenmesi ve sosyal adaletsizliğin ortadan kaldırılması için iki şey gereklidir:

1) Devletin "sosyal devlet" anlayışı gereğince fakirlere, düşkünlere, işsizlere sahip çıkması. Onlar yararına düzenlemelerde bulunması.

2) Toplumun genelinde, din ahlakının gereği olan "yardımlaşma ve dayanışma" duygularının egemen olması.

Bu iki maddeden özellikle ikincisi hayatidir, çünkü birinci maddeyi -yani devletlerin anlayışını- belirleyen de sonuça toplumların eğilimleridir. Eğer bir toplum güçlü dini ve ahlaki değerler nedeniyle sosyal adalete önem verirse, o toplumda uygulanacak liberal ekonomi hem ekonomik kalkınma hem de sosyal adalet sağlar. Zenginler, elde ettikleri servetin bir kısmını fakirlere yardım etmek, zayıflara destek vermeye yönelik sosyal programlar düzenlemek için kullanırlar. (Nitekim Allah'ın Kuran'da bildirdiği ekonomi modeli de bu şekildedir. İslamiyet'te özel mülkiyet vardır, ama mülk sahipleri fakirlere yardım etmekte, mallarının bir kısmını "zekat" ve "sadaka" şeklinde, ihtiyaç sahiplerine yardım için kullanmakla yükümlüdürler.)

Eğer bir toplumun ahlaki değerleri dejener olmuşsa, işte o zaman liberal ekonomi; fakirlerin ve düşkünlerin hiçbir yardım görmedikleri, aksine ezildikleri, herhangi bir sosyal yardım programının olmadığı, sosyal adaletsizliğin bir sorun değil "doğal bir durum" olarak görüldüğü "vahşi kapitalizm"e dönüşür.

Burada eleştireceğimiz ekonomi modeli de, liberal ekonomi yani özel mülkiyet ve rekabete dayalı serbest ekonomik model- değil, vahşi kapitalizmdir.

Vahşi kapitalizmin ilham kaynağı ise, ilerleyen sayfalarda inceleyeceğimiz gibi, sosyal Darwinizmdir.

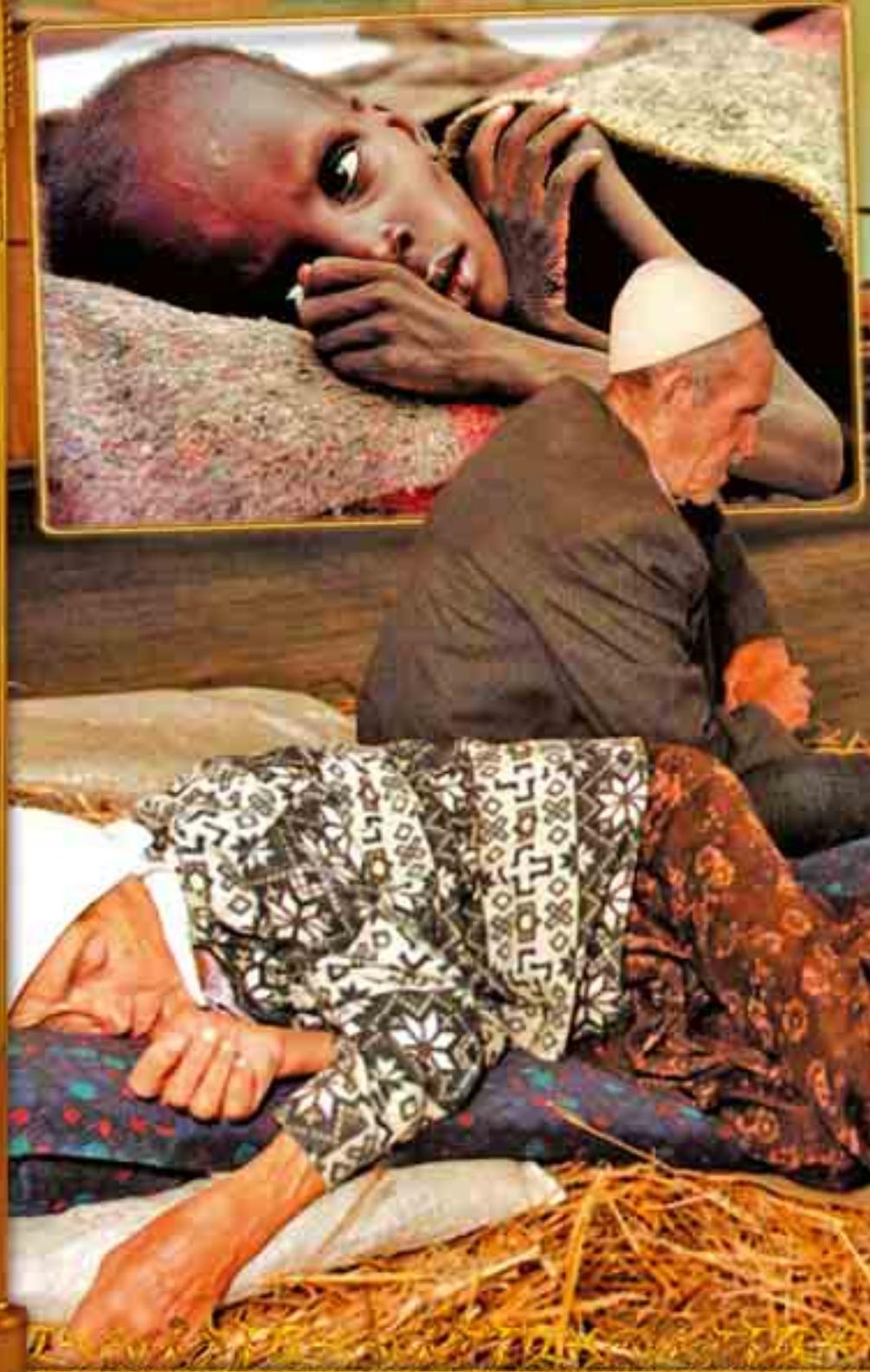
Darwinist uygulamayı iş dünyasına ilk getirenler, Amerika'nın "hırsız baronlar" olarak anılan kesimiyydi. "Hırsız baronlar",

Darwinizm'e inanıyorlardı ve Darwinizm'in "en uygun olanlar hayatı kalırlar" iddiasının, kendi acımasız uygulamalarını sözde meşrulaştırdığını sanıyorlardı.¹⁸ Sonuç ise, iş dünyasında cinayetlere kadar varabilen acımasız bir rekabetin başlaması oldu. "Hırısız baronlar"ın tek hedefi daha çok para ve güç kazanmaktı. Toplumun refahıyla hiç ilgilenmiyorlar, hatta kendi işçilerine dahi hiç değer vermiyorlardı. Darwinizm'in ekonomiye girmesiyle, milyonlarca insanın hayatı mahvoldu. Son derece düşük ücretler, çok ağır çalışma koşulları, çok uzun çalışma saatleri ve hiçbir güvenlik önleminin olmaması, işçilerin hastalanmasına, yaralanmalarına ve hatta ölmelerine neden oluyordu.

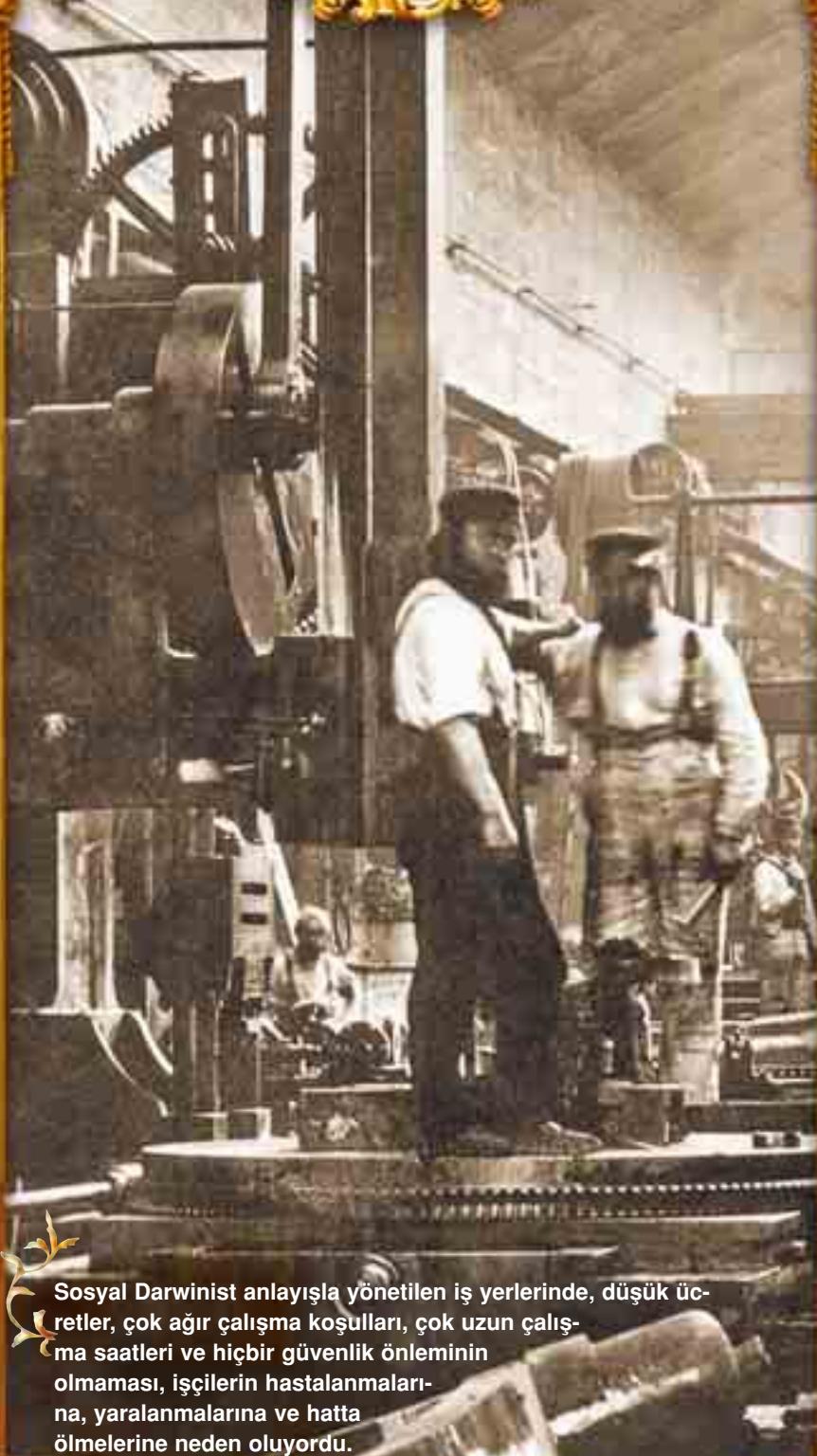
Sosyal Darwinist ahlaka göre, mağdur ve yardıma muhtaç insanlara yardım eli uzatılmamalıdır. Şüphesiz bu, son derece zaim bir fikirdir.

Açlık çeken ya da savaş ve çatışmaların fakirlestirdiği ülkelerdeki mağdur halk, varlıklı kesimlerin yardımına muhtaçtır. Ancak sosyal Darwinist ahlakta insanların birbirine yardım etmesi, ihtiyaç içinde olanların gözetilmesi teşvik edilmez.

Sosyal Darwinist anlayışla yönetilen iş yerlerinde, düşük ücretler, çok ağır çalışma koşulları, çok uzun çalışma saatleri ve hiçbir güvenlik önleminin olmaması, işçilerin hastalanmalara, yaralanmalarına ve hatta ölmelerine neden oluyordu.

Darwinist İşverenlerin Zalimlikleri

19. yüzyılda İngiltere'de başlayarak tüm dünyaya yayılan Sanayi Devrimi ile birlikte, yeni fabrikalar kurulmuş ve bu fabrikalarda makinalar kullanılmaya başlanmıştı. Ancak, insan hayatına, özellikle de işçilerin hayatına hiç değer vermeyen bazı işletme sahipleri, gerekli güvenlik önlemlerini almadıkları için çok sık yaralanmalar oluyordu. Bu yaralanmaların çoğu ölümle ya da ellerin, parmakların veya kolların kopması gibi ciddi sakatlıklarla sonuçlanıyordu. 1900'lerde yılda bir milyon işçinin öldüğü, yaralandığı veya hastalandığı belirlenmişti.¹⁹

Hayati boyunca fabrikada çalışan bir işçi için bir organını kaybetmek neredeyse kaçınılmaz bir sondu. İşçiler arasında yapılan araştırmalar, yarısından çogunun çalışma hayatları boyunca, kol ve bacak kaybindan, görme veya işitme kaybına kadar çok ciddi yaralanmalar geçirdiklerini veya hastalandıklarını ortaya çıkarmıştı. Örneğin sert siperlikli şapka imal eden işçiler civa zehirlenmesine uğruyorlardı. Radyumlu boya kullanan işçilerin neredeyse tamamı eninde sonunda kanser oluyorlardı.²⁰

Bazı işverenler ise çalışma koşullarının ve yaşanan kazaların tamamen farkında olmalarına rağmen, koşulları iyileştirmek için hiçbir önlem almıyorlardı. Çelik imal eden dökümhanelerde çalışan birçok işçi 12 saatlik vardiyalarda, 40-50 derece sıcaklıkta ve çok düşük ücretlerle çalışıyordu.²¹ 1892 yılında ABD Başkanı Benjamin Harrison ortalama bir Amerikan işçisinin her gün savaştaki bir asker kadar tehlike ile karşı karşıya olduğunu söyleyerek işçilerin maruz kaldıkları insanlık dışı muameleyi özetlemiştir.²²

Bazı kapitalist iş adamları insan hayatını kolay harcanabilir olarak görüyorlardı. Sadece demir yolu inşaatları sırasında, kötü koşullar nedeniyle yüzlerce insan hayatını kaybetmişti.²³

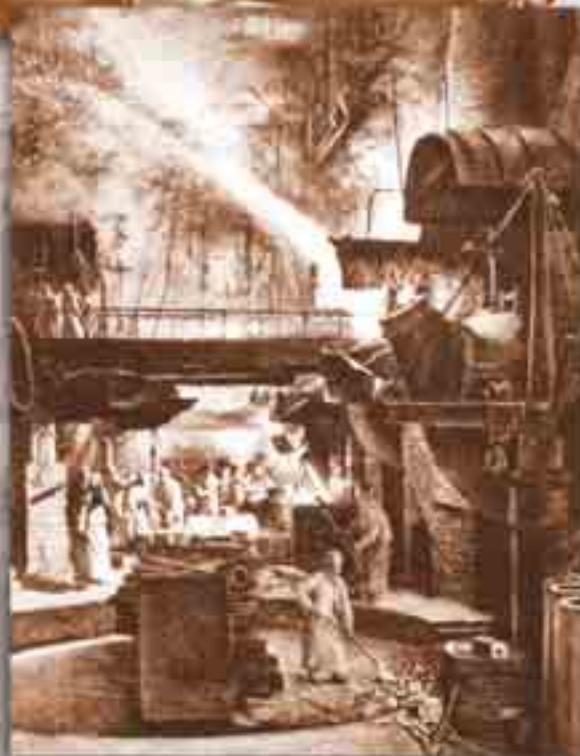
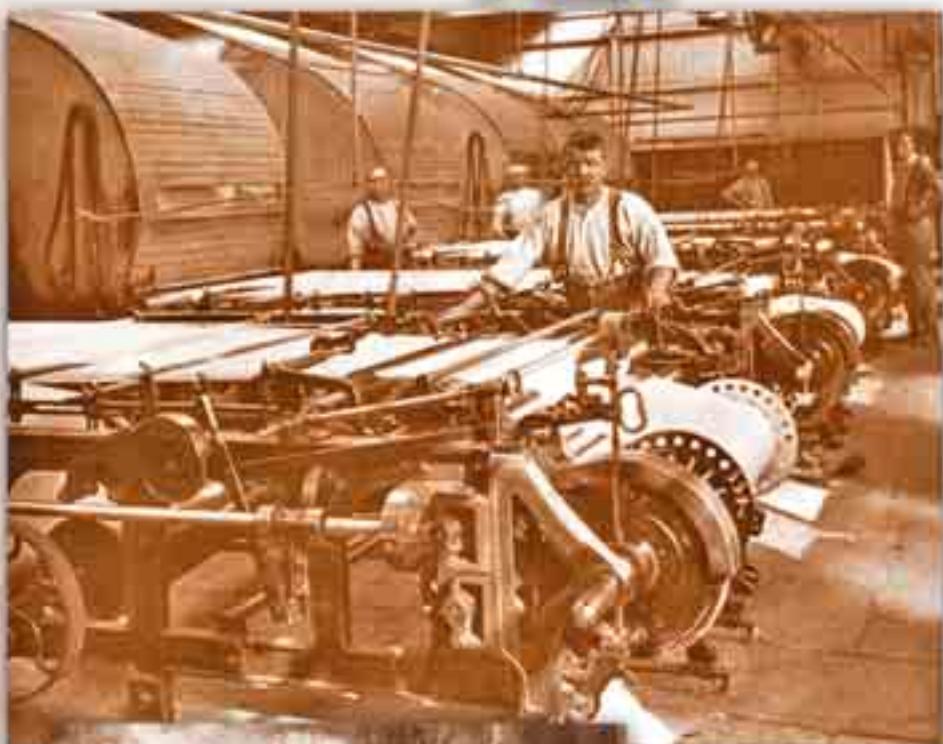
İnsan hayatına hiç değer verilmediğini gösteren en çarpıcı örneklerden biri de, Amerikalı iş adamı J. P. Morgan'ın acımasızlığıdır. J.P. Morgan tanesi 3.5 dolardan 5000 adet bozuk tüfek alıp bunları tanesi 22 dolara ABD ordusuna satmıştı. Yani kendi devletinin ordusunu aldatacak, kendi askerlerinin hayatını tehlikeye atacak kadar ahlaki değerlerini yitirmiştir. Tüfeklerdeki bozukluk nedeniyle onları kullanan askerlerin başparmakları kopuyordu.²⁴ Bu tüfekler yüzünden yaralanan askerler J. P. Morgan aleyhine dava açtılar, ancak kaybettiler. Çünkü o dönemde mahkemeler genellikle "hırısız baronlar"ın lehinde karar vermektedir.²⁵

Dönemin kapitalist işverenlerinden birinin, kendisine işçileri için koruyucu bir dam inşa etmesini söyleyenlere, "işçilerin kiremitlerden daha ucuz olduğu" cevabını vermesi dönemin merhametsizliğine bir başka örnektir.²⁶

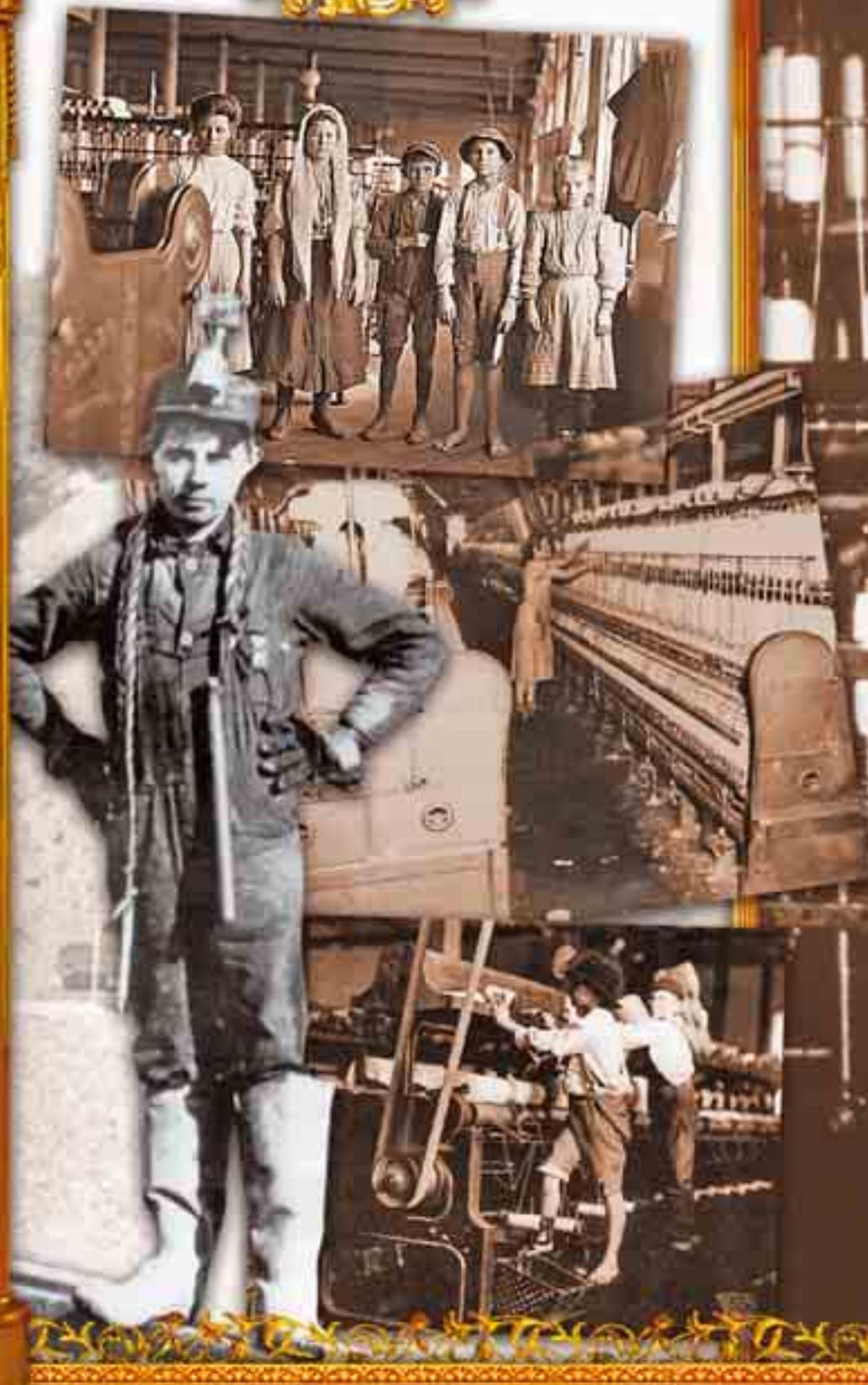
Tüm bu zalimliğin temeli incelendiğinde, Darwinizm'in etkisi açıkça görülür. İnsanı kendilerince bir hayvan türü olarak kabul eden, bazı insanların daha az gelişmiş oldukları, hayatın mücadele yeri olduğu ve sadece gücün kazandığı yalanını kabul eden bir dünya görüşünün sonuçları elbette ki acımasızlık, merhametsizlik ve eziyettir.

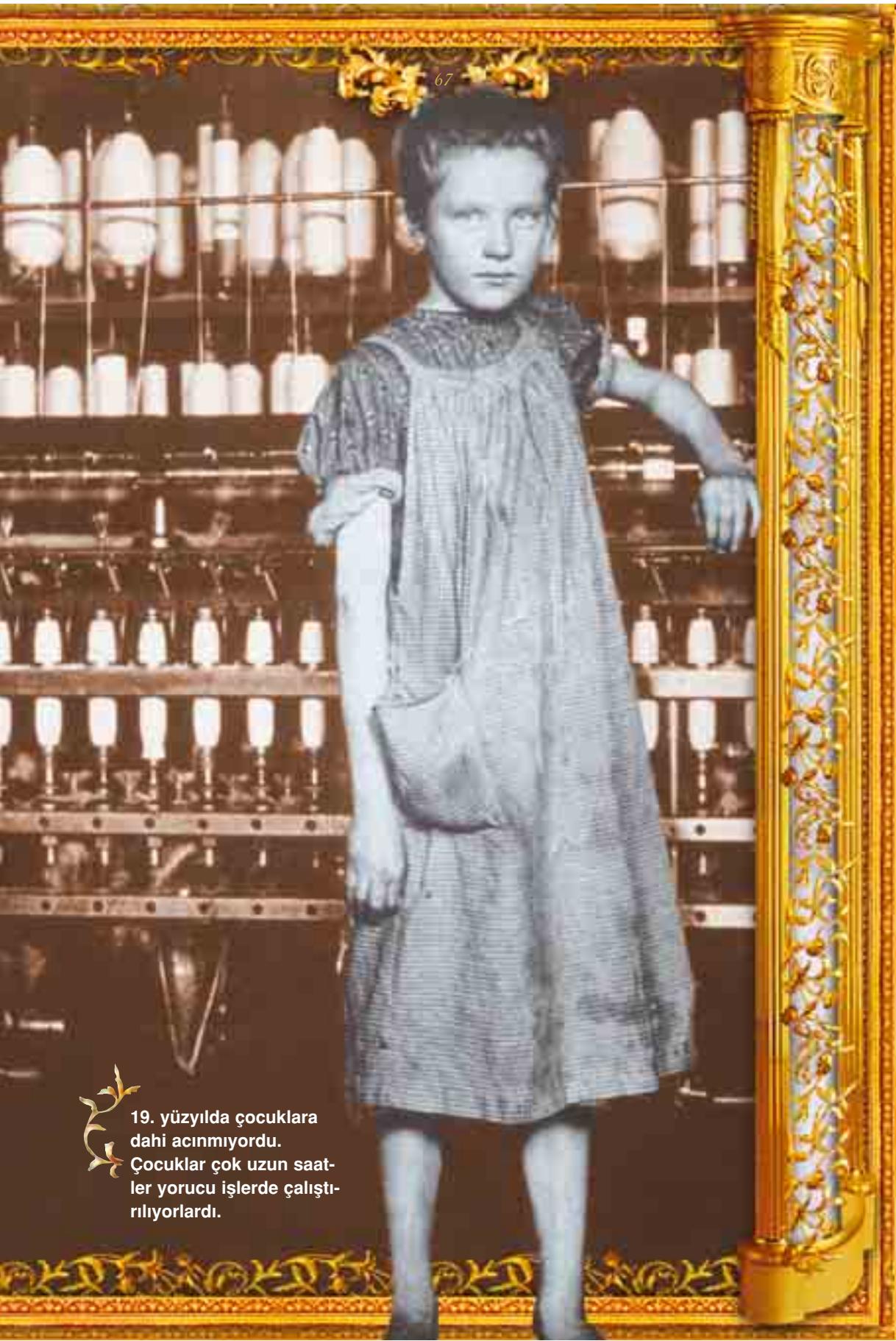

Sosyal Silah Darwinizm

19. yüzyılda fabrikalar ve diğer sanayi işletmeleri sosyal Darwinist ve vahşi kapitalist ahlakin en şiddetli uygulamalarının gerçekleştiği yerlerdi. Bu sapıkın ahlaka sahip iş verenler, işçilerinin hayatını çok degersiz görüyor, sadece kendi menfaatlerini düşünüyorlardı.

19. yüzyılda çocuklara
dahi acınmıyordu.
Çocuklar çok uzun saat-
ler yorucu işlerde çalıştı-
rıyorlardı.

Darwinizm'in İş Dünyasındaki Tahribatı

Vahşi kapitalizmin savunucuları olan iş adamlarının birçoğu aslında Allah'a inanan kişiler olarak yetiştirmişlerdi. Ancak sonradan, Darwinizm'in sahte telkinlerinin etkisi altında kalarak, inançlarını terk etme hatasına düştüler. Örneğin 19. yüzyılda çelik endüstrisinin onde gelen isimlerinden ünlü Amerikalı iş adamı Andrew Carnegie, ilk başta Hıristiyanlığa bağlı idi, ancak sonradan Darwinizm'in aldatmacalarına kanmıştı. Carnegie otobiyografisinde kendisinin ve birçok arkadaşının nasıl Darwinizm'in etkisi altında kaldıklarını açıkça ifade ediyordu.

Oysa Carnegie'nin bir gerçek gibi gördüğü evrim teorisi baştan sona büyük bir aldatmaca ve sahtekarlıktan ibaretti. İlerleyen yıllarda bilim dünyasında yaşanan gelişmeler bu aldatmacanın gerçek yüzünü gözler önüne serdi. Ne var ki o dönemde, pek çok insan gibi bazı iş adamları da henüz bu gerçeği anlayamamışlardı. Carnegie ile aynı hataya düşen başka iş adamları da Darwinist telkinler neticesinde vahşi kapitalizmi kabullenmişlerdi. Bu durum, daha çok para kazanmak için acımasızca rekabet etmeyi, insanların hayatlarına değer vermemeyi, fedakarlıktan kaçınmayı makul görmelerine neden oldu.

Darwinizm yanılıgısına kapılmış olan Carnegie, rekabeti hayatın vazgeçilmez bir kanunu sanmış ve tüm hayat felsefesini bu yanılığının üzerine kurmuştu. Rekabet kanununun, bazı insanlar için zor olsa da, ırk için en iyisi olduğunu ve bu saye-

Andrew Carnegie

de sadece uygun olanların hayatı kaldıklarını iddia ediyordu.²⁷

Carnegie'i ilk olarak Darwinizm'le tanıştıranlar ise New York Üniversitesi'nden bir profesörün evinde karşılaşışı "yeni bir 'insanlık dini' arayışında olan sözde hür ve aydınlanmış düşünürler"di.²⁸ Carnegie'in yakın çevresindeki kişilerden biri de, Darwin'in takipçilerinden ve sosyal Darwinizm'in en önemli isimlerinden Herbert Spencer idi. Spencer, birçok onde gelen Amerikalı iş adamını etkisi altına almıştı. Söz konusu iş adamları, içinde bulundukları koşulların etkisiyle Spencer ve Darwin'in sapkınlıklarını benimsiyor, bunun kendilerini ve içinde yaşadıkları toplumu nasıl bir çırpmazın içine sürükleyeceğini hesaba katamıyorlardı.

Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden antropolog ve *The Encyclopedia of Evolution* (Evrim Ansiklopedisi)'in yazarı Richard Milner, dönemin iş adamlarının Darwinizm'in etkisi altında kalışlarını anlatırken, Carnegie'in Darwinizm ile olan bağlantısını şöyle dile getirir:

... Carnegie ticaret hayatında, insanı ve dünyayı sömüren, rekabette ezip geçen ve yaptıklarını sosyal Darwinizm felsefesi ile meşru hale getiren, güçlü ve acımasız bir iş adamı olma yolunda yükseldi. Girişimci rekabetin, zayıfları ortadan kaldırarak topluma bir hizmette bulunduğu inanıyordu. İş yaşamında, hayatı kalmayı başaranlar "uygundu" ve bu yüzden statülerini ve ödüllerini hak ediyorlardı. Carnegie, kapitalist etiği bir doğa kanunu haline getirdi.²⁹

Carnegie ve onun gibi düşünen iş adamlarının, güçlü ve acımasız olmayı ticaretin bir parçası olarak görmeleri çok büyük bir hatadır. İnsanların geçimlerini sağlamaları, rahat ve konforlu bir yaşam sürebilmeleri için ticari faaliyyette bulunmaları son derece doğaldır. Ancak bu esnada, diğer insanların zarar görmelerine neden olmak, kendi menfaatleri uğruna diğer insanların zor durumda kalmalarına göz yummak, kendi gücü-

nü artırmak için daha zayıf olanları iyice ezmeye kalkışmak hiçbir şekilde kabul edilebilir değildir. Allah insanlara her konuda olduğu gibi ticarette de dürüst ve doğru davranışlarını, ihtiyaç içinde olanların haklarını koruyup kollamalarını emretmiştir. Güçsüz olanları ezerek ve hatta onları tamamen ortadan kaldırmayı hedefleyerek toplum yararının amaçlandığını öne sürmek ise büyük bir yalandan başka birşey değildir.

Carnegie, ilerleyen yıllarda da sohbetlerinde, demeçlerinde, kitaplarında, makalelerinde ve kişisel yazışmalarında hep Darwinist ifadelere yer vermiştir. Tarihçi Joseph F. Wall, *Andrew Carnegie* adlı kitabında bu konuda söyle der:

Carnegie, yalnızca yayınlanan makale ve kitaplarında değil, aynı zamanda döneminin iş adamlarına yazdığı özel mektuplarında da sosyal Darwinist inanç sistemine sık sık atıflarda bulundu. "En uygun olanın hayatı kalması", "ırkın gelişmesi" ve "yaşam mücadele" gibi cümleler kaleminden kolaylıkla dökülüyordu. Ticareti büyük bir rekabetçi mücadele olarak değerlendiriyordu.³⁰

Sosyal Darwinizm'in telkinleri altında kalan kişilerden biri de ünlü Amerikalı sanayici John D. Rockefeller idi. Rockefeller'in "Ticaretin büyümesi sadece uygun olanın hayatı kalması... bir doğa kanununun işlemesidir..."³¹ sözleri de bu durumun göstergelerinden biridir.

Darwinizm'in iş dünyası üzerindeki etkisinin en belirgin örneklerinden birini Spencer'in Amerika seyahatinde görmek mümkündür. Richard Hofstadter, *Social Darwinism in American Thought* (Amerikan Düşünce Yapısında Sosyal Darwinizm) adlı kitabında bu olayı söyle anlatmaktadır:

Her ne kadar konukları, Spencer'in düşüncesindeki ayrıntıları tam olarak anlayamasalar da, resmi ziyafetler onun Birleşik Devletler'de ne kadar popüler olduğunu gösteriyordu. Spencer, İngiltere'ye dönmek üzere gemi güvertesindeyken, Carnegie ve Yo-

 John D.
Rockefeller

umans'ın ellerini tutarak gazetecilere şöyle seslendi: "İşte Amerikalı en iyi iki arkadaşım." Spencer'a göre bu hareket, hissettiği kişisel sıcaklığın nadir olarak tekrarlanacak bir göstergesiydi. Ancak bunun da ötesinde, ticari medeniyetin bakış açısı ile yeni bilimin (sosyal Darwinizm'in) uyumunu simgeliyordu.³²

Bazı kapitalistlerin sosyal Darwinizm'i benimsemelerinin nedenlerinden biri de, bu akımın sapkınlıklarının fakirlerin sorumluluğunu varlıklı insanların üzerinden almasıydı. Ahlaki değerlerin korunduğu toplumlarda, zengin olanların fakir ve korunmaya muhtaçlara ilgi göstermesi, onlara yardımda bulunması beklenirken, sosyal Darwinizm'in merhametsiz uygulamaları ile bu erdem ortadan kaldırılmaya çalışılıyordu. Bilim yazarı Isaac Asimov, *The Golden Door: The United States from 1876 to 1918* (Altın Kapı: 1876'dan 1918'e Birleşik Devletler) adlı kitabında sosyal Darwinizm'in bu acımasız yönü için şu yorumda bulunmuştur:

Spencer, "en uygun olan hayatı kalır" ifadesini ortaya attı ve örneğin 1884'de, çalışmayaçacak kadar vasıfsız ya da toplum üzerinde yük olan kişilerin birer yardım ve hayırseverlik objesi yapılmalarındansa öldürülmelerine izin verilmesi gerektiğini savundu. Bunu yapmak için de, uygun olmayan bireyleri ayıklamak ve ırkı güçlendirmek gerekiyordu. Bu, insanoğlunun en kötü güdülerini meşrulaştırmak için kullanılabilecek korkunç bir felsefeydi.³³

Vahşi kapitalizmi uygulayan isimler Darwinizm'i desteklerken, Darwinistler de söz konusu kişileri desteklemişlerdir. Örneğin sosyal Darwinizm'in onde gelen sözcülerinden William Graham Sumner milyonerlerin toplumdaki "en uygun kişiler" oldukları iddiasını ortaya atmıştır. Ve bu nedenle özel imtiyazlara hakları olduğu, onların rekabet potasında doğal olarak seçildikleri gibi mantık dışı çıkarımlarda bulunmuştur.³⁴ Felsefe profesörü Stephen Asma, sosyal Darwinizm'le ilgili *The Humanist* dergisindeki yazısında, Spencer'in kapitalistlere verdiği desteği şöyle açıklamaktadır:

Spencer, "en uygun olan hayatı kalır" ifadesini ortaya attı, Darwin de bu ifadeyi benimseyerek *Türlerin Kökeni* kitabının sonraki baskılarda kullandı... Spencer'in Amerikalı taraftarları olan girişimciler John D. Rockefeller ve Andrew Carnegie'e göre sosyal hiyerarşî, doğanın sarsılmaz ve evrensel kanunlarını yansıtıyor du. Doğa, güçlünün hayatı kaldı, zayıfın ise yok olduğu şekilde gelişiyordu. Buna göre, hayatı kalan ekonomik ve sosyal yapılar diğerlerine oranla "daha güçlü" ve daha iyidiler. Bu yapıların yeterince güçlü olmayanları ise açıkça yok olup gittiler.³⁵

Oysa daha önce de vurguladığımız gibi, toplumların ilerlemesini sağlayan ana manevi değerler ve bu değerlerin korunmasıdır. Yardımlaşma ve dayanışma ruhunun güçlü olduğu, insanların birbirine sevgi, merhamet ve saygıyla yaklaştığı toplumlarda ekonomik koşullardaki zorluklar birlik ruhu içinde kolaylıkla aşılabilir. Ama insan ilişkilerin ortadan kalktığı, herkesin bir diğerini sadece rakip olarak gördüğü, merhametin ve anlayışın olmadığı bir toplumda, ekonomik yönden bir gelişme olsa dahi, yıpratıcı ve yıkıcı çok daha büyük sorunlar baş gösterecektir. Bu nedenle yapılması gereken, toplumdaki tüm bireylerin refah seviyesini ve yaşam kalitesini artıracak çözümler oluşturmak, insanların yalnız ekonomik olarak değil manevi olarak da güven içinde olabilecekleri bir ortam meydana ge-

tirmektir. Bunun ise ancak gerçek din ahlakının yaşanmasıyla mümkün olabileceği açıktır. Din ahlakına uygun olmayan hiçbir akım ve ideoloji, geçmişte ve günümüzde pek çok örneği ile ispatlandığı üzere, insanlara özlemi içinde oldukları refah, huzur ve güveni asla sağlayamazlar.

Sosyal Darwinizm'in ve Dinsizliğin Ortak Ürünü: Vahşi Kapitalist Yapı:

Buraya kadar anlatılanlardan görüldüğü gibi, 19. yüzyılda ortaya çıkan acımasız kapitalistler, uygulamalarını Darwinizm'e dayandırmışlardır. Sadece güçlü ve zengin olanların yaşama hakkı olduğunu savunan, fakirlerin, zayıfların, sakatların, hastaların "işe yaramaz ağırlıklar" olduğunu ve dolayısıyla mümkün olduğunda sömürülmeleri gerektiğini iddia eden Darwinist kapitalistler, 19. yüzyıldan itibaren birçok ülkede zulüm sistemi kurmuşlardır. Bu acımasız rekabet ortamında insanları ezmek, sindirmek, korkutmak, yaralamak, hatta öldürmek dahi meşru sayılmış, her türlü ahlak ve kanun dışı eylem, "doğanın kanunlarına uygun" sayıldığı için engellenmemiş veya kınanmamıştır.

Bu sistem günümüzde de din ahlakının yaşanmadığı birçok ülkede devam etmektedir. Zengin ile fakirin arasındaki farkın giderek artan bir hızla açıldığı bu ülkelerde, ihtiyaç içinde olan insanların yaşadıkları koşullar görmezden gelinmektedir. Sosyal Darwinizm'in batılı telkinlerine göre fakirlerin korunması ve bakılması doğa kanunlarına aykırı kabul edildiği ve bu insanlar topluma yük olarak görüldükleri için, düşkünlere ve fakirlere yardım eli uzatılmamaktadır.

Sadece bir ülke içindeki insanların refah seviyeleri değil, ülkeler arası refah seviyesi de büyük farklılıklar göstermektedir.

Özellikle Batı ülkelerinde refah seviyesi giderek artarken, birçok Üçüncü Dünya ülkesinde açlık, hastalık, sefalet ve yoksulluk hükmü sürdürmekte, insanlar bakımsızlıktan ve açlıktan ölmektedirler. Oysa, akılçi ve vicdanlı bir şekilde kullanıldığı takdirde, dünyanın kaynakları tüm insanlara refah sağlamaya yetecek kadar boldur.

Dünya kaynaklarının adaletli bir biçimde kullanılması, fakir ve bakıma muhtaçların, açlığa ve yoksulluğa terk edilmiş olanların insani koşullarda yaşamalarının sağlanması için, Darwinizm'in tüm dünyadaki fikri etkisinin yok edilmesi şarttır. Darwinist görüş ve anlayışın yerini, Kur'an ahlakını benimseyen bir anlayış alındığında bu tür sorunlar doğal olarak çözülecektir. Çünkü sosyal Darwinizm zayıfların ezilmesini, "büyüklerin küçükleri yutmasını", acımasızca rekabet etmeyi insanlara telkin ederken, din ahlakında merhamet, koruma, yardımlaşma, dayanışma, paylaşma vardır. Örneğin Peygamber Efendimiz (sav) bir hadis-i şeriflerinde "Yanıbaşındaki komşusu açken tok olarak geceleyen kişi (olgun) mümin değildir" diye buyurmaktadırlar.³⁶ Peygamber Efendimiz (sav)'in bu hikmetli sözleri, Müslümanların şefkat ve merhametlerinin göstergelerinden biridir.

Allah, birçok ayetinde insanlara sevgi, merhamet, şefkat ve fedakarlığı emretmiş, Müslümanların güzel ahlaklarından örnekler vermiştir. Sosyal Darwinizm'de zengin, varlıklı olanların yoksulları ve muhtaçları ezmeleri, onların üzerlerine basarak yükselmeleri gibi bir zulüm varken, İslam ahlakında varlıklı olanların muhtaçları korumaları emredilmektedir. Rabbimiz'in bu konuda bildirdiği ayetlerden bazıları şöyledir:

Dünyanın kaynakları tüm insanlar için yeterlidir. Ancak bu kaynaklar akılcı ve vicdanlı bir şekilde kullanılmamaktadır. Dünyanın birçok yerinde yiyecekler israf edilirken, birçok ülkede insanlar açlık ve sefalten ölmektedirler. Bu insanların adalet, sevgi ve şefkat görebilmeleri için sosyal Darwinist anlayışın tamamen ortadan kaldırılması gereklidir.

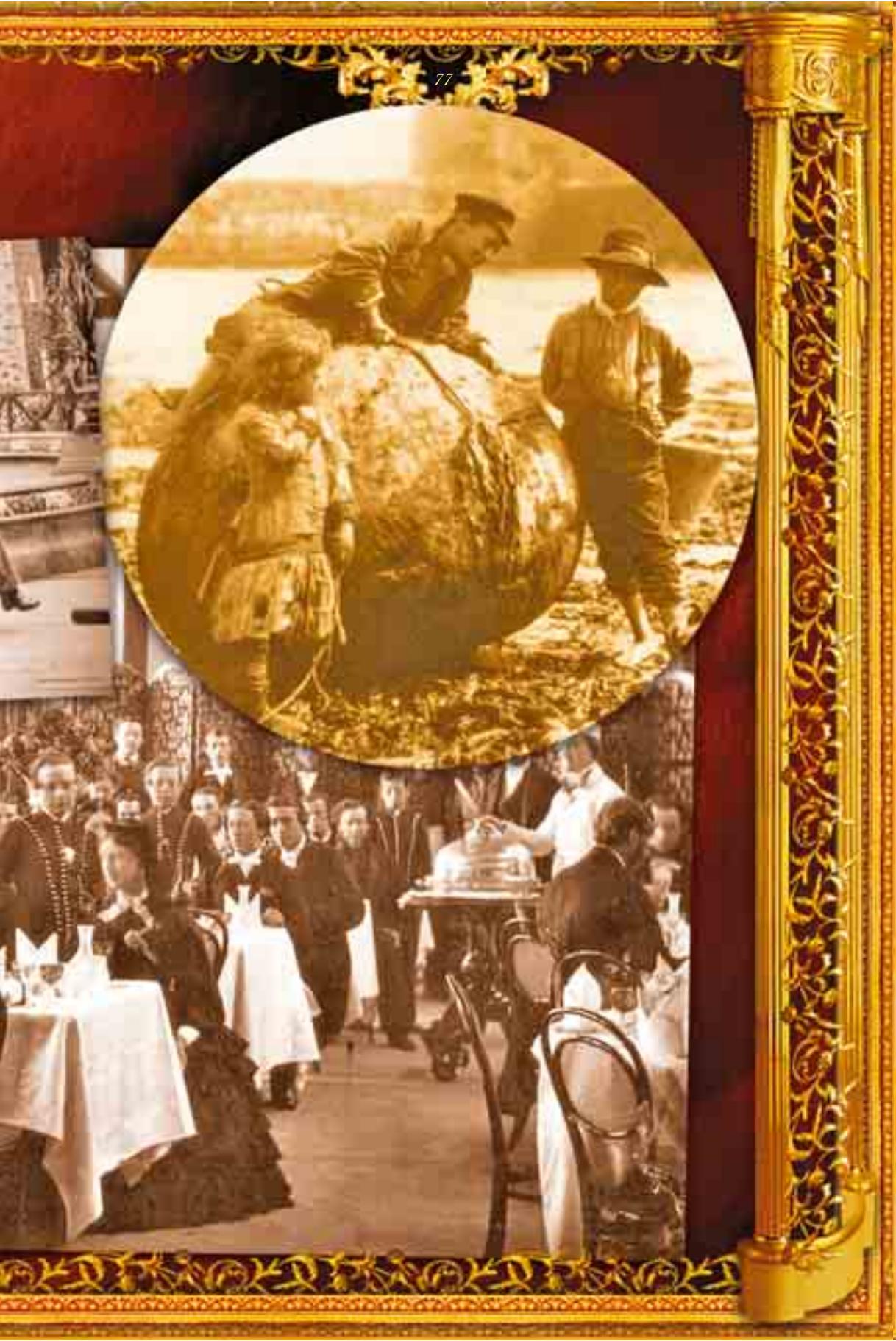

19. YÜZYIL

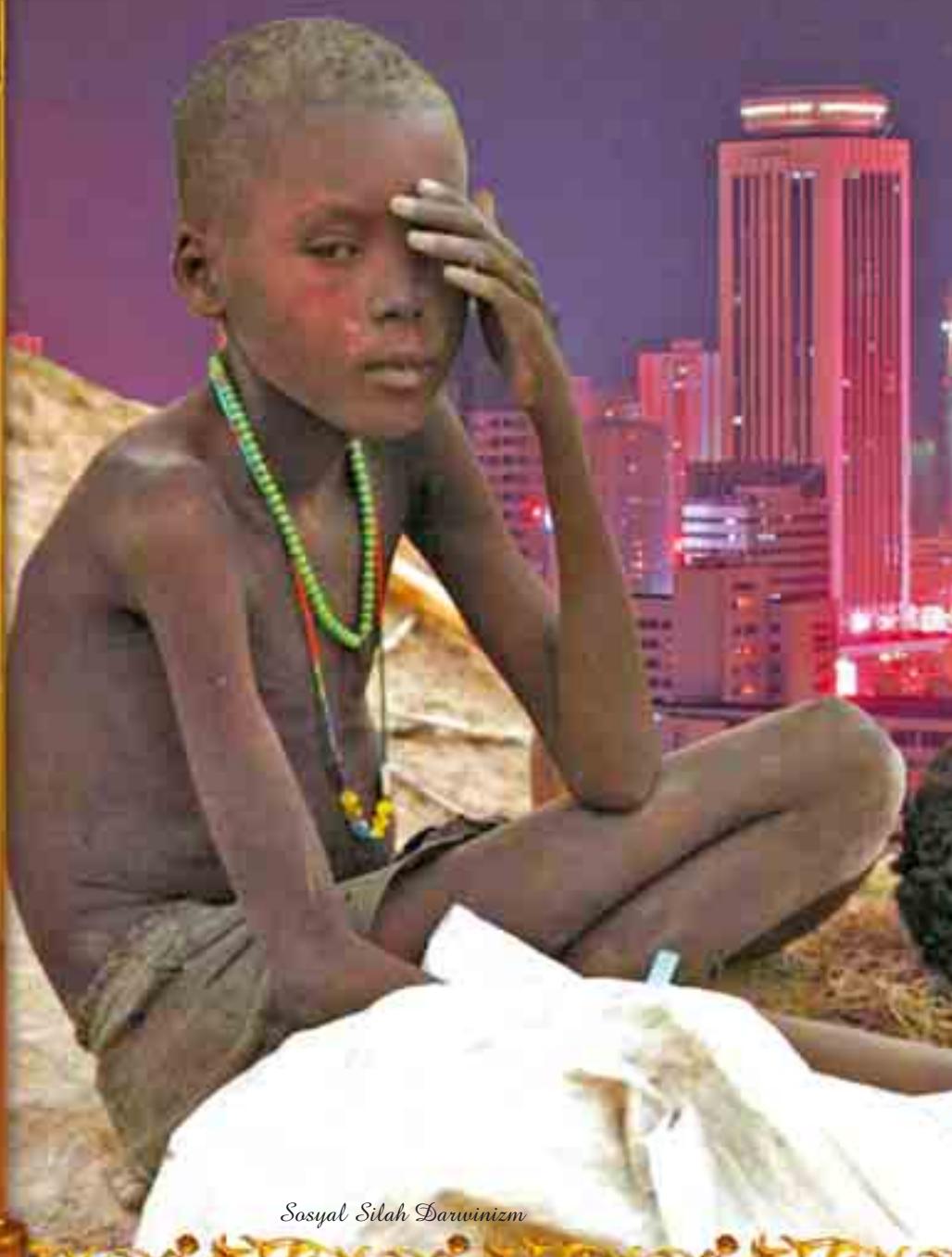

19. yüzyılın ikinci yarısında İngiltere'den insan manzaraları. Bir kesim refah ve zenginlik içindeyken, bir başka kesim büyük bir sefalet yaşıyordu.

20.YÜZYIL

Sosyal Silah Darwinizm

Aradan bir yüzyıl geçmesine rağmen değişen bir şey olmadı. Oysa dünyanın imkanları tüm insanların refah içinde yaşayacakları kadar genişdir. Yapılması gereken, din ahlakının gereği olan fedakarlık, yardımlaşma ve dayanışmanın yaygınlaşmasını sağlamaktır.

Sizden, faziletli ve varlıklı
olanlar, yakınlara, yoksullara
ve Allah yolunda hicret edenlere
vermekte eksiltme yapmasınlar,
affetsinler ve hoşgörsünler...

(Nur Suresi, 22)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörüler... (Nur Suresi, 22)

Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğiniz şey, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışadır..." (Bakara Suresi, 215)

... Artık bunlardan yiyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun. (Hac Suresi, 28)

Ki onlar, namazlarında süreklidirler. Ve onların mallarında belirli bir hak vardır: Yoksul ve yoksun olan(lar) için. (Me-aric Suresi, 23-25)

Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. "Biz size, ancak Allah'ın yüzü (rı-zası) için yediriyoruz; sizden ne bir karşılık istiyoruz, ne bir teşekkür. Çünkü biz, aşık suratlı, zorlu bir gün nedeniyle Rabbimiz'den korkuyoruz." (İnsan Suresi, 8-10)

Allah, Kur'an'da yoksula ve zayıfa yardım etmeyenlerin cehennemle karşılık göreceklerini de bildirmektedir:

Suçlu-günahkarları; "Sizi şu cehenneme sürükleyip-iten nedir?"

Onlar: "Biz namaz kılanlardan değildik" dediler.

"Yoksula yedirmezdik." (Müddessir Suresi, 41- 44)

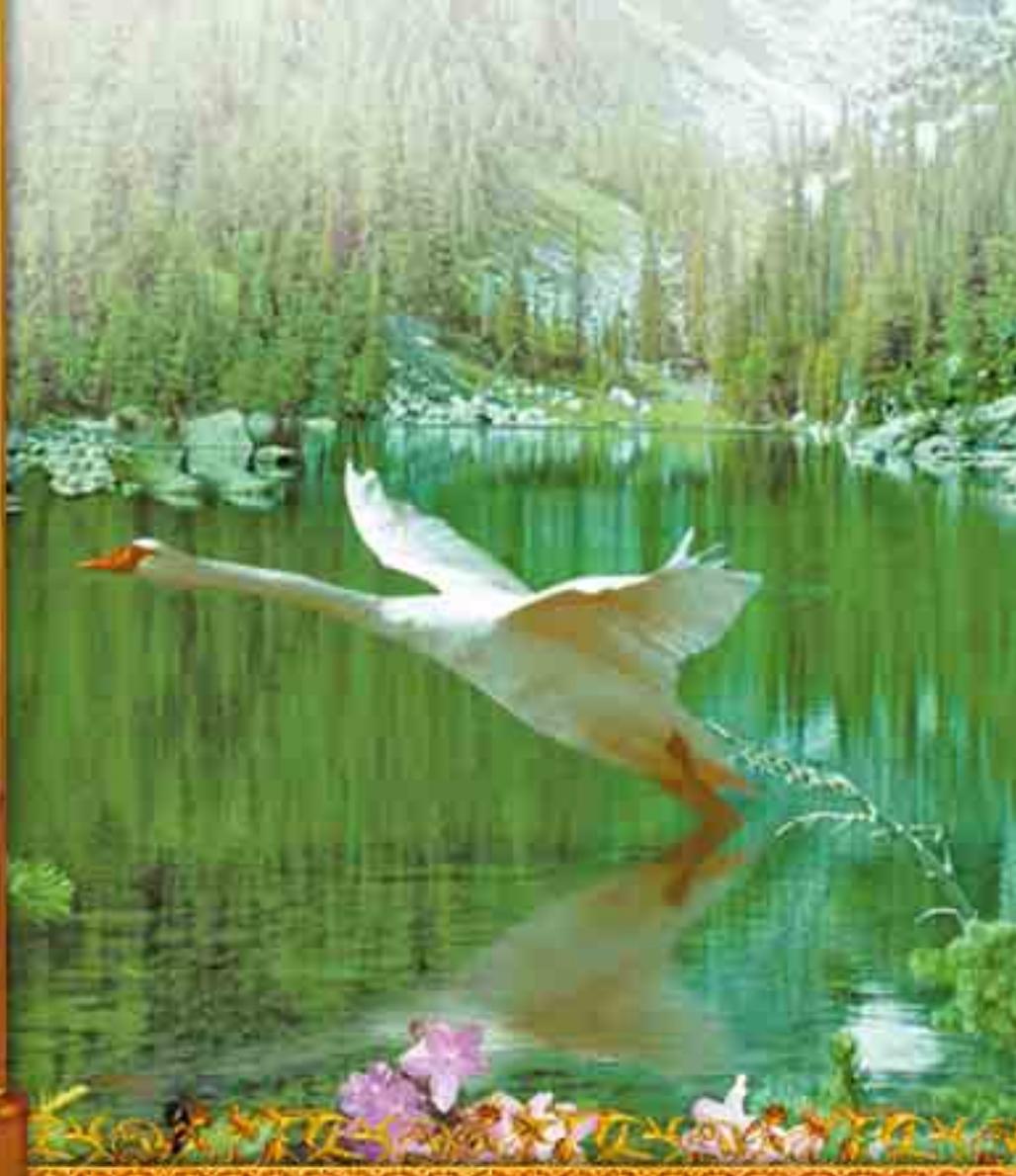
Daha sonra onu, uzunluğu yetmiş arşın olan bir zincire vurup gönderin. Çünkü, o, büyük olan Allah'a iman etmiyor-du. Yoksula yemek vermeye destekçi olmazdı. Bundan dola-yı bugün, kendisine hiçbir sıcak dost yoktur. (Hakka Suresi, 32-35)

Şu önemli gerçeği de unutmamak gereklidir: Herkese kazancını ve başarısını veren, tüm varlığın sahibi ve tüm kainatın hakimi olan Yüce Allah'tır. Bir insan, "hayat mücadeleinde" kıyasıyla rekabet ettiği, güçsüzleri ezerek güclendiği için zengin olmaz. Her insana tüm mal varlığını veren Allah'tır. Allah, zenginliği insanlar arasında, onları denemek için da-

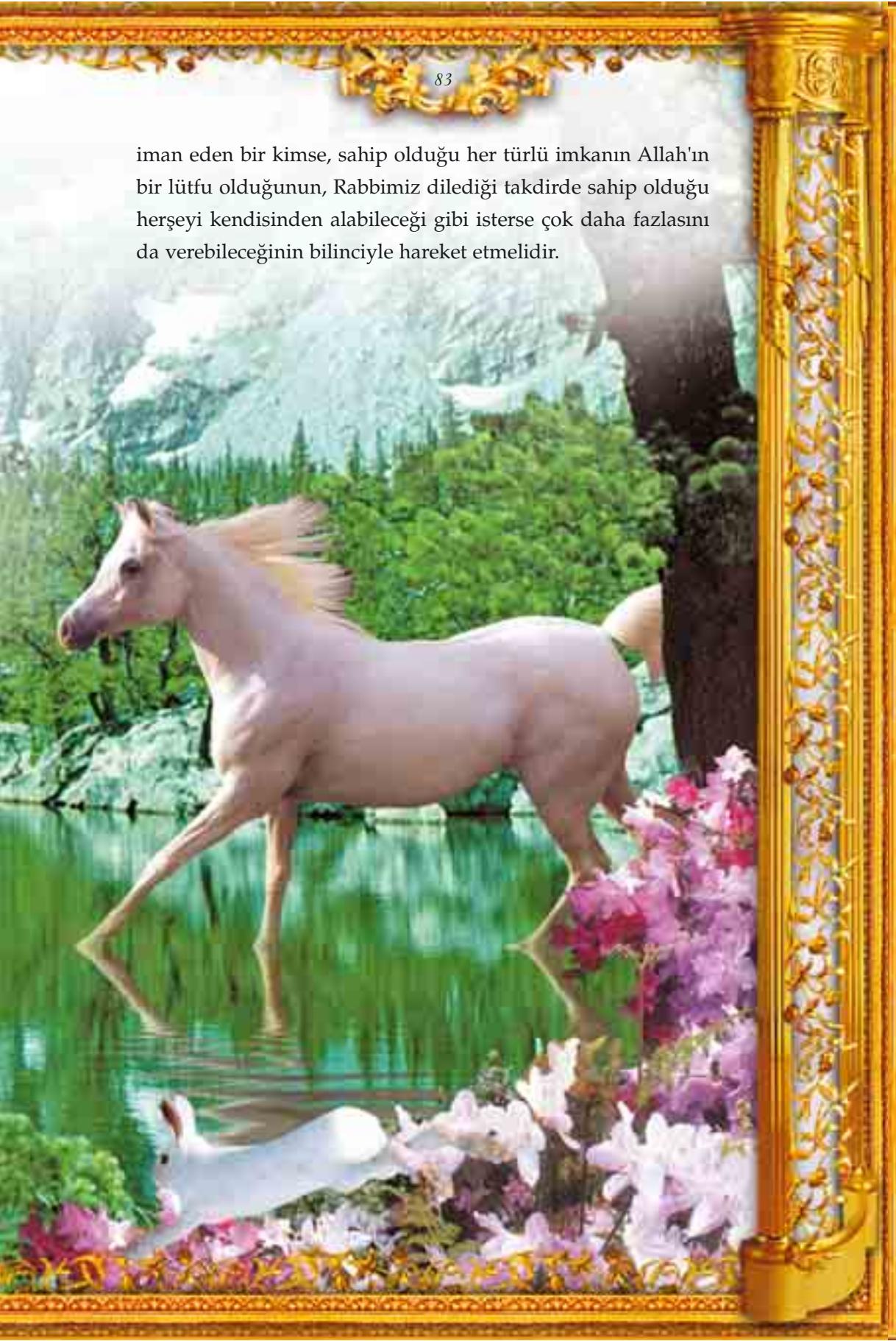
ğıtmaktadır. Zengin bir insan, gerçekte bu mal varlığı ile denenmektedir. Allah bir ayetinde bu gerçeği şöyle bildirir:

Şüphesiz Biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğuunu deneyelim diye. (Kehf Suresi, 7)

Bu durumda insana düşen sorumluluk, Allah'ın kendisine bir nimet olarak verdiği tüm imkanları Allah'ın kendisinden razı olacağı şekilde en güzeliyle değerlendirmektir. Samimi olarak

iman eden bir kimse, sahip olduğu her türlü imkanın Allah'ın bir lütfu olduğunu, Rabbimiz dilediği takdirde sahip olduğu herşeyi kendisinden alabileceği gibi isterse çok daha fazlasını da verebileceğinin bilinciyle hareket etmelidir.

Sosyal Darwinizm ve Kayırılmış İrklar Yalansı

Dünya tarihinin pek çok döneminde ırkçı toplumlara, yöneticilere ve uygulamalara rastlamak mümkündür. Ancak ırkçılığa ilk kez sözde bilimsel bir geçerlilik kazandıran kişi Darwin olmuştur. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabının alt başlığı *The Preservation of Favored Races in the Struggle for Life* (Hayat Mücadelesinde Kayırılmış İrkların Korunması) idi. Darwin'in "kayırlı olmuş ırkların korunması" hakkında yazdıkları ve özellikle *İnsanın Türeyışı* kitabındaki bilim dışı iddiaları, Almanların Aryan ırkının, İngilizlerin ise Anglo Saksonların üstün oldukları yanılıqlarını desteklemekteydi. Ayrıca, Darwin'in doğal seleksiyon teorisi, kıyassıya bir hayatı kalma mücadeleinden söz ediyordu. Bu "orman kanunu" insan toplumlarına uygulandığında, ırklar ve milletler arasın-

da çatışma ve savaşların baş göstermesi kaçınılmazdı. Nitekim öyle oldu. Irkçı ve savaşçı yöneticilerden felsefecilere, politikacılardan bilim adamlarına kadar dönemin onde gelen birçok ismi, Darwin'in teorisini sahiplendi. North Carolina Üniversitesi Tarih Bölümü'nden Prof. Karl A. Schleunes *The Twisted Road to Auschwitz* (Auschwitz'e Gi- den Dolambaçlı Yol) adlı kitabında, ırkçıların Darwin'in teorisini hemen kabullendiklerini söyle açıklar:

Darwin'in hayatı kalmaya mücadele fikri, ırkçılar tarafından hızla kabul edildi... En son (sözde) bilimsel görüşlerin meşru kıldığı bu tip bir mücadele, ırkçıların savunuculuğunu yaptıkları yüksek ve aşağı insan kavramının doğruluğunu kanıtladı... ve bunlar arasındaki mücadeleyi geçerli kıldı.³⁷

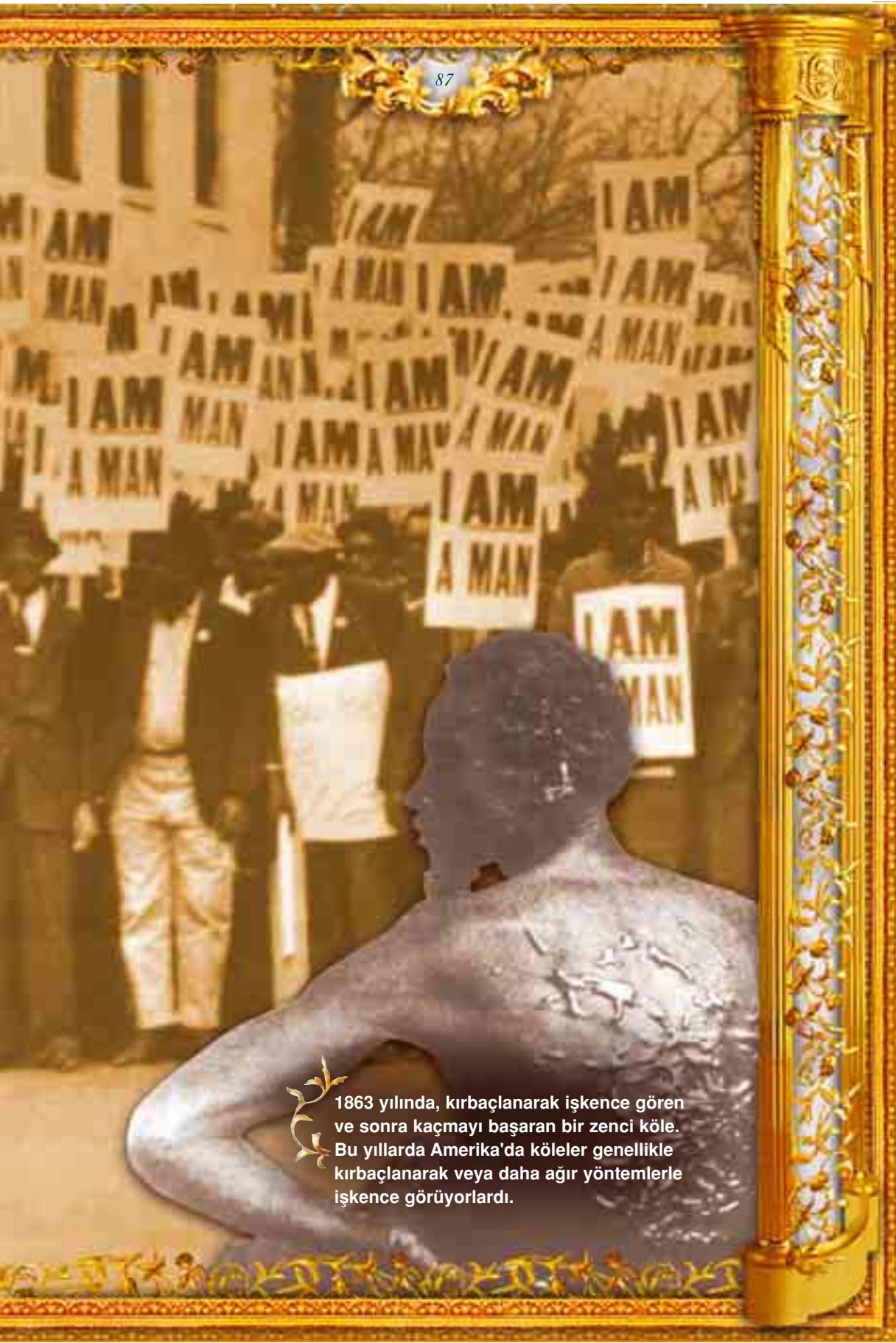
Schleunes'in kitabında söz ettiği, "Darwin'in kuramının ırkçıların insan sınıfları ile ilgili görüşlerini doğrulaması" konusu elbette ırkçıların bakış açısını yansımaktadır. Irkçı fikirleri savunanlar Darwin'in ortaya attığı iddialarla, sapıkın görüşlerine kendilerince bilimsel bir dayanak bulduklarını sanmışlardır. Oysa, Darwin'in iddiaları hiçbir bilimsel temele dayanmadığı gibi, kısa süre sonra teorinin geçersizliğinin bizzat bilim tarafından gözler önüne serilmesi, ırkçıların ve Darwin'in cehalet dolu görüşlerini temel alan daha pek çok akımın yanlışlığında olduklarını göstermiştir.

20. yüzyılda, Darwinizm'den aldığı destekle, ırkçılığı en şiddetli şekilde uygulamaya koyan güç, elbette ki Nazi Almanyasıdır. Fakat sözde "bilimsel" ırkçılığın geliştiği tek yer Almanya olmadı. Başta İngiltere ve Amerika olmak üzere birçok ülkede ırkçı görüşe sahip yöneticilerin ve entelektüellerin sayısı giderek artarken, bir yandan da ırkçı yasalar ve düzenlemeler baş gösterdi.

19. yüzyılda ve 20. yüzyılın başlarında evrimcilerin neredeyse tamamı ırkçı görüşlere sahipti. Birçok bilim adamı, ırkçı görüşlerini açıkça savunmaktan çekinmiyordu. O dönemde yazılmış olan kitaplar ve makaleler bunun en somut örnekleridir. Southern Illinois Üniversitesi'nde tarih profesörü olan John S. Haller, *Outcasts from Evolution: Scientific Attitudes of Racial Inferiority* (Evrimden Mahrum Bırakılanlar: Irksal Aşağılanmaya Bilimsel Bakış) adlı kitabında 19. yüzyılda evrimcilerin tamamının beyaz ırkı üstünlüğü ve diğer ırkların ise aşağı ırk oldukları yalanına inandıklarını anlatır. *Scientific American* dergisinde bu kitap hakkında yazılan bir makalede şöyle denmektedir:

Bu, uzun süredir hakkında şüpheler olan bir konuyu delillendiren son derece önemli bir kitaptır: Kuzey Amerikalı bilim adamlarının, 19. yüzyıl boyunca (ve 20. yüzyılda da) köklü ve katı bir şekilde, neredeyse ittifakla kabul ettikleri ırkçılık... Daha en başından, Afrika kökenli Amerikalılar, bu entelektüeller tarafından bazı yönlerden islah edilemez, değiştirilemez ve kesinlikle aşağı olarak değerlendiriliyorlardı.³⁸

Science dergisinde yayınlanan bir başka yazı-

1863 yılında, kirbaçlanarak işkence gören ve sonra kaçmayı başaran bir zenci köle. Bu yıllarda Amerika'da köleler genellikle kirbaçlanarak veya daha ağır yöntemlerle işkence görüp yoldaşları.

da ise aynı kitaptaki bazı iddialar için şu yorumda bulunuluyordu:

Viktorya döneminde yeni olan şey Darwinizm'dı... 1859 öncesinde, birçok bilim adamı siyahların beyazlarla aynı türden olup olmadığına sorgulamıştı. 1859'dan sonra, evrimsel plan -özellikle Afrikali Amerikalıların beyazlarla olan yakın ilişkilerindeki mücadelelerinde hayatı kalıp kalamayacakları gibi- yeni soruların ortaya atılmasına neden oldu. Son derece önemli olan cevap her yerde yankılanan bir "hayır"dı... Afrikali aşağı idi, çünkü maymunlarla Cermenler arasındaki "kayıp halkayı" temsil ediyordu.³⁹

Kuşkusuz bu, hiçbir gerçeklik payı olmayan bir iddiadır. İnsanların derilerinin farklı renklerde olması, farklı ırk veya etnik kökenlere mensup olmaları, birini diğerinden daha üstün veya daha zayıf kıyan bir durum değildir. 19. yüzyılda bu yanlışının hakim olmasının temel nedenlerinden biri ise, dönemin ilkel bilimsel koşulları nedeniyle çoğunluğa hakim olan cehalettir.

19 ve 20. yüzyılın ırkçı görüşleriyle tanınan bilim adamlarına verilebilecek örneklerden bir diğeri Princeton Üniversitesi'nden Amerikalı biyolog Edwin G. Conklin'dir. Conklin, diğer ırkçı Darwinistler gibi sapık fikirlerini açıkça belirtmekten çekinmemiştir:

Herhangi bir modern ırkın Neandertal ya da Heidelberg tipleri ile karşılaştırılması şunu gösterir... Zenci ırklar, beyaz ve sarı ırklardan çok orijinal ırka (maymunlu atalarla) benzemektedir. Her faktör, beyaz ırkın üstünlüğüne inananları, ırkın saflığını korumak, diğerlerinden ayrimını pekiştirmek ve sürdürmek için çaba harcamaya yöneltmelidir.⁴⁰

Oxford Üniversitesi'nden paleontoloji ve jeoloji profesörü William Sollas da 1911 yılında yayınlanan *Ancient Hunters* (Eski Avcılar) adlı kitabında ırkçı görüşlerini şöyle ifade etmişti:

Adalet güçünün elindedir ve her ırka gücü oranında paylaştırılmıştır. Bir toprağı işgal için öncelik anlamı taşımamasına rağmen, orada hak talep etmeyi sağlayacak olan güç kullanımıdır. Bu nedenle, mümkün olan her yolu deneyerek güç artırımına gitmek, her ırkın olduğu kadar insan soyunun da kendine karşı bir görevidir. İster bilim, ister eğitim, ister savunma örgütlenmesi alanlarında olsun, organik dünyanın güçlü fakat lütfkar hükümdarı olan doğal seleksiyonun, bunu hızla ve sonuna kadar gerçekleştirmemesi bir ceza, doğrudan doğruya bu görevin yerine getirilmemesi olacaktır.⁴¹

Şunu belirtmek gerekir ki, adaletin güçlü olana ait olduğunu söylemek toplumsal ve toplumlar arası büyük kaoslara yol açacak ciddi bir yanlıstır. Adalet, koşulları ve imkanları her ne olursa olsun, rengine, diline ve cinsiyetine bakılmadan tüm insanların eşit olarak yararlanmaları gereken bir kavramdır. Gerçek adalet de budur. Darwinist ırkçıların öne sürdüğü gibi "adaletin yalnızca güçlü olanlar için geçerli olduğu" iddiası doğruya hiçbir şekilde yansıtmayan bir haksızlık ve adaletsizlidir. Ayrıca unutmamak gerekir ki, her birey kendisi ve içinde yaşadığı toplum için herşeyin daha güzelini, daha iyisini, daha kalitelisini elde etmek isteyebilir. Bunun için özel emek de sarf edebilir. Ama bunu yaparken başkalarına zarar vermeyi göze almak hiçbir şekilde doğru değildir. Bunun aksini iddia etmek hem akla hem de vicdana aykırıdır.

İlerleyen tarihlerde de, ırkçı olmadıklarını söyleyen evrimcilerin dahi yazlarında -evrime olan inançlarının doğal bir sonucu olarak- ırkçı görüşlere rastlanmaktadır. Bunlardan biri olan evrimci paleontolog George Gaylord Simpson, her ne kadar kendisine ırkçı denmesine kesinlikle karşı çıksa da, *Science* dergisinde yayınlanan bir makalesinde evrim sonucunda ırksal farklılıklar olduğunu ve bazı ırkların diğerlerine göre daha gelişmiş veya daha ilkel olduğunu iddia etmiştir:

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Evrim, farklı topluluklarda farklı hızlarda ilerler. Bu nedenle birçok hayvan grubunda bazı türler daha yavaş evrimleşirler. Dolayısıyla bu türler bugün bazı özellikleri ve hatta genel yapıları açısından daha ilkeldirler. Birçoklarının sorduğu gibi, insan ırkları içerisinde, benzer şekilde, bir yönden ya da genelde, ilkel olanların olup olmadığını sormak doğaldır. Aslında, bir ırktı bir özelliğin diğerine oranla daha gelişmiş ya da daha ilkel olduğunu bulmak mümkündür.⁴²

Simpson tarafından ifade edilen bu batıl görüş hiçbir bilimsel dayanağı olmamasına rağmen farklı çevreler tarafından ideolojik kaygılarla benimsendi. Dönemin diğer bilim adamları da yazılarında, konuşmalarında ve kitaplarında evrim teorisinin bilim dışı iddialarını savunurken, bir yandan da ırkçılığa

20. yüzyılın ortalarına doğru, ırkçılık ABD'nin bazı bölgelerinde yeniden tırmanışa geçti. Şiddete dayalı bir ideolojiye sahip olan Klu Klux Klan örgütü, ABD'de ırkçılığın onde gelen savunucularındandı. Beyaz ırkın üstünlüğü yalanını savunan ve siyahların sözde ikinci sınıf insan oldukları gibi yanlışlıklar öne süren bu örgütün faaliyetleri pek çok masum insanın hayatını kaybetmesine neden oldu.

destek veriyorlardı. 20. yüzyılın ilk yarısının önde gelen ırkçı ve evrimci antropologlarından ve o dönemin Amerikan Doğa Tarihi Müzesi başkanı Henry Fairfield Osborn da "The Evolution of Human Races" (İnsan İrklarının Evrimi) başlıklı yazısında ırklar arasında kıyaslar yaparak hiçbir bilimsel delile dayanmayan birtakım çıkarımlar öne sürmüştür:

Ortalama yetişkin bir zencinin zeka standarı, *Homo sapiens* (insan) türüne ait on bir yaşındaki bir genç ile benzerdir.⁴³

Bu bilim adamlarının ifadelerinde de görüldüğü gibi, 19. ve 20. yüzyılda evrimci bilim adamları çoğunlukla ırkçıydılar ve bu sapık görüşlerinin taşıdığı tehlikeler görmezden geliniyordu. Amerikalı bilim adamı James Ferguson, 19. yüzyılda başlayan sözde bilimsel evrimsel ırkçılığın dünya üzerindeki tahrip edici etkisi hakkında şunları söylemektedir:

19. yüzyıl Avrupası'nda ırk kavramı, gelişen beşeri bilimler için bir endişe unsuruydu... İlk fiziksel antropologlar, 1930'larda Almanya'da ve günümüzde Güney Afrika'da geleneksel ırkçılığı körukleyen -Aryan üstünlüğü- kavramının gelişmesine yardımcı oldular.⁴⁴

Evrimci Stephen Jay Gould ise, bir makalesinde evrimci antropologların ırkçı görüşleri için şöyle demektedir:

Irkların tanımlanması ve derecelendirilmesi konusundaki tutkusunu değerlendirmedikçe... 19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyıl başı antropoloji tarihini yeterince anlayamayız.⁴⁵

Evrim teorisinin sözde bilimsel geçerlilik kazandırmasıyla, 19. ve 20. yüzyıl bilim adamları hiçbir çekinme ve tereddüt duymadan, "aşağı" ırklar, insanlardan çok maymunlara daha yakın olan ırklar gibi hayali kavumlardan söz edebilmişlerdi. Hitler gibi zalim ırkçı diktatörler ise, bu ortamı fırsat bilerek milyonlarca insan kendince "aşağı", "yetersiz", "kusurlu", "hasta" oldukları için katlettiler.

Darwin de İrkçiydi

20. yüzyıl ırkçılığın acımasızlığına ve merhametsizliğine birçok kereler şahit olduğu için, günümüzde evrimcilerin büyük bir çoğunluğu, 19. yüzyıl evrimcilerinin aksine ırkçılığa karşı olduklarını söyleler. Darwin'in adını da ırkçılık iddialarından kendilerince temizlemeye çalışırlar. Darwin'le ilgili yazıların birçoğunda Darwin'e sözde kölelige karşı çıkan, müşfik, iyi niyetli, merhametli bir insan olduğu izlenimi verilmek için özel bir çaba harcandığı görülür. Oysa, Darwin gerçek anlamda ırkçıdır ve doğal seleksiyon teorisinin insanlar arasında ırk ayrimına ve ırklar arasındaki çatışmaya bilimsel bir gerekçe olduğu yanılığına inanmaktadır. Darwin'in kitaplarında, bazı mektuplarında ve özel notlarında ırkçılığına dair açık ifadeler bulunmaktadır. 19. yüzyıl evrimcilerinin neredeyse tamamının ırkçı olmalarının en önemli nedenlerinden biri, fikri önderleri olan Darwin'in de ırkçı görüşlere sahip olmasıdır. Örneğin Darwin, *İnsanın Türeyisi* adlı kitabında zenciler ve Aborijinler gibi bazı ırkların sözde aşağı ırklar olduğunu ve hayatı kalma mücadeleşi içinde, gelecekte elenerek ortadan kalkacaklarını iddia etmiştir:

Belki de yüzyıllar kadar sürmeyecek yakın bir gelecekte, medeni insan ırkları, vahşi ırkları tamamen yeryüzünden silecekler ve onların yerine gececekler. Öte yandan insansı maymunlar da kuşkusuz elimine edilecekler. Böylece insan ile en yakın akrabaları arasındaki boşluk daha da genişleyecek. Bu sayede ortada şu anki Avrupalı ırklardan bile daha medeni olan ırklar ve şu anki zencilerden, Avustralya yerlilerinden ve gorillerden bile daha geride olan babun türü maymunlar kalacaktır.⁴⁶

Darwin, yukarıdaki sözlerinde bazı ırkları gorillerle bir tutmuş, "medeni insan ırkları"nın "vahşi ırkları" yok edeceklerini, onları yeryüzünden tamamen sileceklerini iddia etmiştir. Ya-

Darwinistlerin aşağı ırk olarak gördükleri Aborijinler, diğer insanlardan farkı olmayan bir ırktır. Sağda 2000 Olimpiyat ateşini yakan Aborijin kökenli ünlü atlet Cathy Freeman.

ni Darwin yakın bir gelecekte meydana gelecek olan soykırımlardan, ırk katliamlarından söz etmektedir. Nitekim Darwin'in bu felaket dolu "öngörülerini" gerçekleştirmiştir, evrim teorisini kendilerine sözde bilimsel bir destek olarak gören ırkçılar, 20. yüzyılda büyük katliamlar yapmışlardır. Nazilerin II. Dünya Savaşı'nda yaklaşık 40 milyon insanı katletmeleri, Güney Afrika'daki apartheid sistemi (Güney Afrika hükümetince uygulanan Avrupalı ırkların diğerlerine göre ayrıcalıklara sahip olması sistemi), Avrupa'da Türkler ve diğer yabancılara yönelik ırkçı saldırılar, ABD'de zencilere, Avustralya'da ise Aborijinlere yönelik ırk ayrımcılığı, Avrupa'nın birçok ülkesinde zaman zaman tırmanışa geçen neo-Nazi hareketleri hep Darwinizm'in ırkçılığı

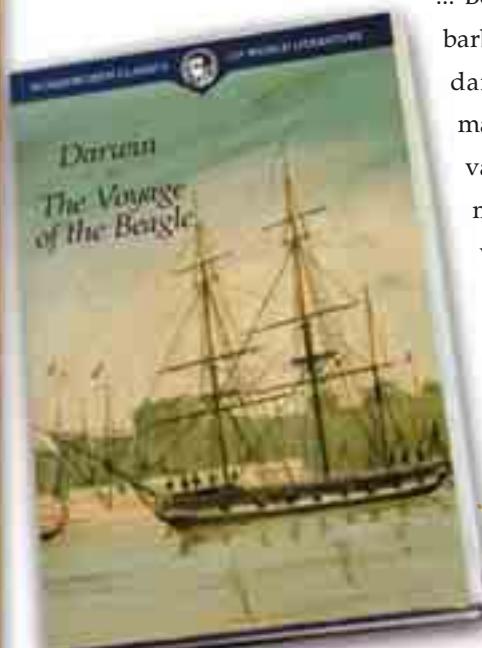
verdiği sözde bilimsel desteği kullanarak güç bulmuştur. (Faşizm, ırkçılık ve Darwinizm bağlantısı hakkında daha detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Darwinizm'in Kanlı İdeolojisi: Faşizm, Vural Yayıncılık*, Mayıs 2001)

Darwin'in ırkçı ifadeleri bunlarla da sınırlı değildir. Örneğin *Türlerin Kökeni*'nden önce yayınlanan *The Voyage of the Beagle* (Beagle'in Yolculuğu) adlı kitabında, Beagle adlı gemiyle yaptığı yolculuk sırasında karşılaştığı Tierra del Fuego yerlilerinden, az gelişmiş, geri kalmış insan ırkları olarak söz etmekte ve şöyle demektedir:

Bu istisnasız, hayatım boyunca gözlemlediğim en tuhaf ve en ilginç manzarayı (Tierre del Feugo yerlilerini ilk kez görmek). Bir vahşi ile medeni insan arasındaki farklılığın bu denli büyük olacağını inanmadım. Fark, vahşi bir hayvanla evcil bir hayvan arasındaki farktan çok daha büyük. Eminim ki tüm dünya aransa, daha aşağı seviyede bir insan bulunamazdı.⁴⁷

Darwin, kendince "barbar" olarak nitelendirdiği Patagonia yerlilerini ise şöyle tarif etmektedir:

... Belki de hiçbir şey, insanda bir barbarı kendi içinde görmek kadar büyük şaşkınlık uyandırır maz – bu insanın en aşağı ve en vahşi halidir. İnsanın akı geçmiş yüzyillara doğru gidiyor ve sonra soruyor, atalarımız bunlar gibi insanlar olabilir mi? Hareketleri ve ifadeleri, evcilleştirilmiş hayvanlardan daha az anlaşılırdı...

Darwin'in *The Voyage of the Beagle* (Beagle'in Yolculuğu) adlı kitabı

Vahşi ve medeni insan arasındaki farkı tarif etmenin veya tasvir etmenin mümkün olduğuna inanmıyorum.⁴⁸

Darwin, yazdığı bir mektubunda ise yine *Tierre del Feugo* yerlileri için şu tanımlamada bulunmuştur:

Tierra del Feugo'da, çıplak, boyalı, tir tir titreyen ve görünüşü insanı adeta affallatan vahşi adamı ilk gördüğümde, atalarımın az çok buna benzer varlıklar olmaları gerektiğini düşündüm. O zaman bu bana çok iğrenç gelmişti. Hatta bu bana, şu anki inancım olan kiyas götürmeyecek kadar uzak atalarımın tüylü vahşi hayvanlar olduğu fikrinden bile daha iğrenç gelmişti. Maymunlar temiz kalpli hayvanlardır. (Darwin'in Charles Kingsley'e Mektubu)

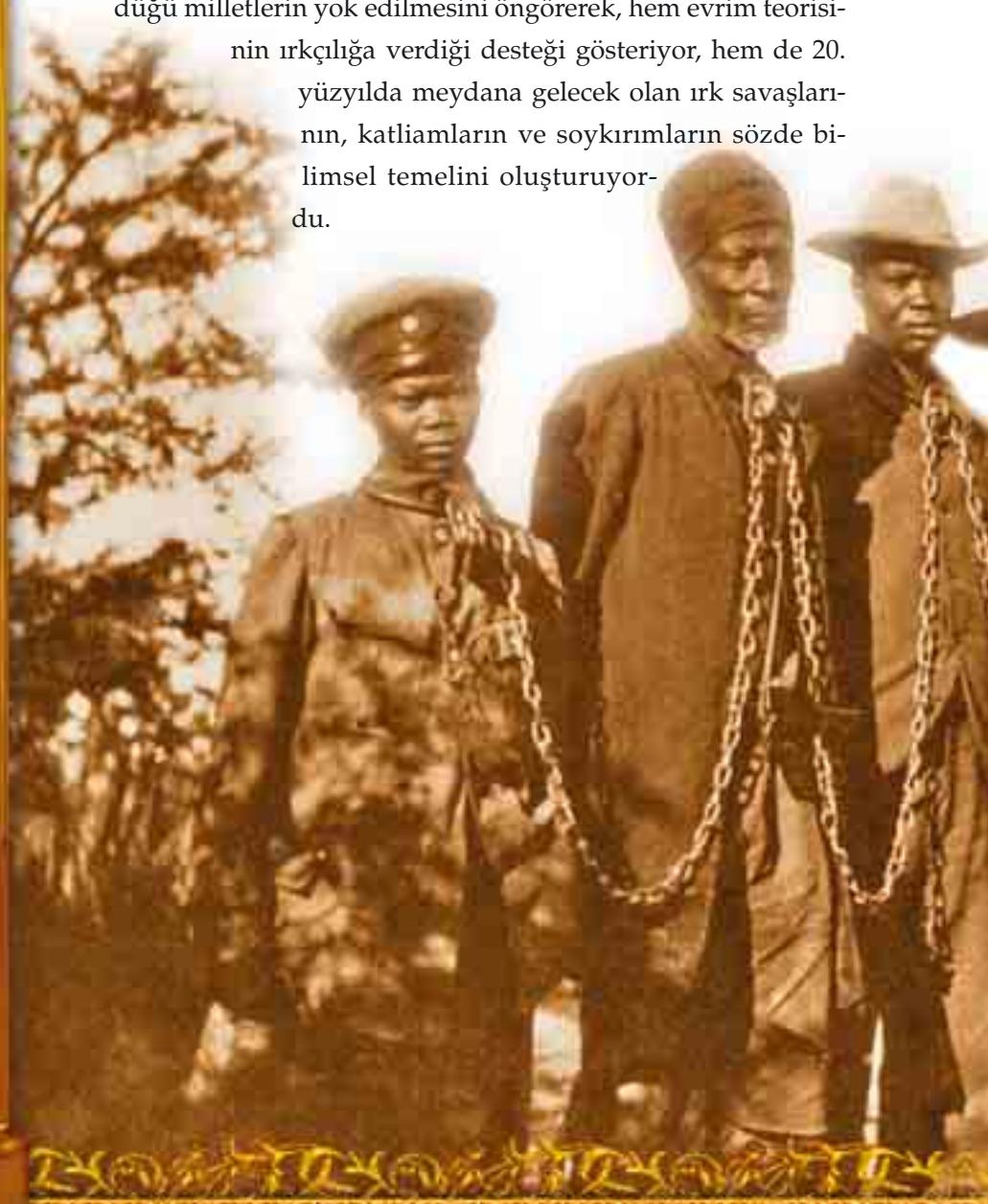
⁴⁹

Tüm bu sözler Darwin'in ırkçılığının önemli göstergeleridir. Darwin, bazı insan ırklarını olabildiğince aşağılarken, maymunları "temiz kalpli hayvanlar" ifadesiyle insanlaştırmakta ve övmektedir. Darwin'in ırkçılığının göstergeleri sadece bunlar da değildi; "aşağı" ırkların yok edilmeleri gerektiğini, bunun doğal seleksiyonun bir sonucu olduğunu ve medeniyetin ilerleyişine büyük katkı sağladığını açıkça savunuyordu. Darwin bu akıl ve vicdan dışı düşüncelerini Temmuz 1881 tarihinde W. Graham adlı bir bilim adamına yazdığı mektubunda şöyle dile getiriyordu:

Doğal seleksiyona dayalı kavganın, medeniyetin ilerleyişine sizin zannettiğinizden daha fazla yarar sağladığını ve sağlamakta olduğunu ispatlayabilirim. Düşünün ki, birkaç yüzyıl önce Avrupa, Türkler tarafından işgal edildiğinde, Avrupa milletleri ne kadar büyük risk altında kalmıştı, ama artık bugün Avrupa'nın Türkler tarafından işgali bize ne kadar gülünç geliyor. Avrupa ırkları olarak bilinen medeni ırklar, yaşam mücadeleinde Türk barbarlığına karşı galip gelmişlerdir. Dünyanın çok da uzak olmayan bir geleceğine baktığında, bu tür aşağı ırkların çögünün medenileşmiş yüksek ırklar tarafından yok edileceğini görüyorum.⁵⁰

Göründüğü gibi Darwin'in ırkçı hezeyanları, yüksek bir ahlaka ve şanlı bir tarihe sahip Türk Milleti'ne kadar uzanmıştır. (Darwin'in Türk Milleti ile ilgili asılsız ve düşmanca açıklamalarının, tarihi ve bilimsel açıdan nasıl geçersiz kılındığını Harun Yahya'nın *Evrim Teorisinin İrkçı Yüzü: Darwin'in Türk Düşmanlığı* adlı kitabından okuya-bilirsiniz. Kültür Yayıncılık, İstanbul, Ekim 2001)

Darwin, kendi sapkınlık düşüncelerine göre "aşağı ırk" olarak görüldüğü milletlerin yok edilmesini öngörerek, hem evrim teorisi nin ırkçılığa verdiği desteği gösteriyor, hem de 20. yüzyılda meydana gelecek olan ırk savaşlarının, katliamların ve soykırımların sözde bilimsel temelini oluşturuyordu.

Evrimciler büyük bir çaba ile Darwin'in adının ırkçılıkla birlikte anılmasını engellemeye çalışsalar da, Harvard Üniversitesi'nden Stephen Jay Gould, *Türlerin Kökeni* kitabına atıfta bulunarak, Darwin'in ırkçılığa verdiği desteği kabul etmektedir:

1859'dan önce ırkçılık hakkında biyolojik tartışmalara rastlanıyor olabilir, ancak evrim teorisinin kabul edilmesiyle bunlar büyük bir önem kazanarak arttılar.⁵¹

Sadece Darwin değil, Thomas Huxley gibi evrim teorisinin en önde gelen savunucuları da ırkçıydı. Huxley, Amerikan İç Savaşı'ndan kısa süre sonra, zenci kölelerin özgürlüklerine kavuşmalarının ardından şöyle yazmıştır:

1904 yılında Güney Batı Afrika'da özgürlük isteyen köleler vahşi bir şekilde bastırıldılar.

Çevresindeki olayların farkında olan mantıklı hiçbir insan, ortalama bir zencinin beyaz insan ile eşit ya da ondan biraz aşağı olduğuna inanmaz. Tüm bu yetersizlikler çıkarıldığında, çıkış çeneli akrabamızın -kayırmayanın ve zalimliğin olmadığı eşit bir ortamda, ısrıkların değil de düşüncelerin kullanıldığı bir yarışmada olduğumuzu varsayırsak- büyük beyinli ve küçük çeneli rakibine karşı başarıyla mücadele edebileceğini düşünmek gerçekten de aklın almayacağım bir düşünce dir.⁵²

Huxley, kendince zenci irkından kendince insanlardan değil de hayvanlardan söz eder gibi bahsetmekte, zencilerin dışında mutlaka geri kalacakları gibi asılsız ve defalarca aksi ispatlanmış bir iddiada bulunmaktadır. Bu da evrim teorisinin gerçek yüzünü göstermesi açısından son derece önemlidir.

1800'lerin ortalarında evrim teorisiyle birlikte ortaya atılan ırkıçılık tohumları, 1900'lerin ortalarına doğru asıl sonuçlarını vermeye başladı. En şiddetli olarak Almanya'da Nasyonel Sosyalizm ile birlikte kendini gösterdi. Darwin'in çağdaşı ve evrim teorisinin ateşli bir savunucusu olan Friedrich Nietzsche, Almanya'da "süper insan" ve "efendi ırk" gibi asılsız kavramları popüler hale getirdi. Nazizm ise kaçınılmaz bir sondu. Hitler ve Naziler, Darwin'in orman kanunu, milli politika haline getirdiler ve arkalarında 40 milyon ölü bırakırlar. (Bu konu "Darwin-Nazizm Koalisyonunun Sonucu: 40 Milyon Ölü" başlıklı bölümde detaylarıyla incelenecaktır.)

Genetik Açıdan İnsanlar Arasında İrk Ayrumu Yoktur

Özellikle son 10 yıldır genetik biliminde elde edilen bulgular, biyolojik açıdan insanlar arasında ırksal farklılıklar olmadığını ortaya çıkardı. Bilim adamlarının birçoğu ise bu konuda hemfikirdiler. Örneğin Atlanta'da yapılan Bilimin İlerlemesi Kongresi'nde (Advancement of Science Convention) bilim adamları söyle bir açıklamada bulundular:

1902 yılında asılarak öldürülen iki zenci genç. Bu gençler farklı ırktan oldukları için ırkçılar tarafından ve öldürmüştürlerdi. Oysa 21. yüzyılda anlaşıldı ki, biyolojik açıdan insanlar arasında ırksal farklılıklar bulunmamaktadır.

Milliyet, 13 Şubat 01

Yanıldın Hitler!

Âri ırk projesi masal çıktı... DNA haritasına göre, beyaz, zenci, sarı ırktan insanların yüzde 99'unun genleri birbirinin tipa tip aynısı...

MEVSALE ELEVİÜ (devam)

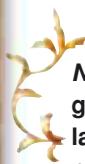
1 Aşırı-sığırıksız insanın genetik kodunun DNA, 22 chromosome'dan oluşan, 3.5 milyar DNA parçasından oluşan "genlerin kütüğü" (genom)

Irk, tarihe geçmiş olaylarla şartlandırılmış algılarımızın ürünü olan sosyal bir kurgudur. Hiçbir biyolojik gerçekliği yoktur.⁵³

Genetik araştırmalarda, ırklar arasındaki genetik farklılıkların çok küçük olduğu, genlere bakılarak ırkların ayırt edilemeyeceği ortaya çıktı. Konu hakkında araştırma yapan bilim adamları aynı grup içinde yer alan insanlar arasında dahi genetik olarak %0.2 fark olduğunu belirtmektedirler. Irksal farklılıkları belirleyen deri rengi, göz şekli gibi özellikler ise bu %0.2'nin sadece %6'sını oluşturmaktadır. Bu da genetik olarak ırklar arasında sadece %0.012 fark olduğu anlamına gelmektedir.⁵⁴ Diğer bir deyişle irksal farklılıklar kesinlikle önemsiz denecek kadar azdır.

New York Times gazetesinin 22 Ağustos 2000 tarihli sayısında Natalie Angier imzayıla yayınlanan "Do Races Differ? Not Really, DNA Shows" (Irklar Farklı mı? DNA'nın Gösterdiğine Göre Pek Değil) başlıklı yazında bu son bulgular şöyle özetlenmektedir:

Bilim adamları uzun yıllar boyunca, toplum tarafından kabul edilen irksal kategorilerin genetik düzeye yansımadığından şüphe ettiler.

New York Times gazetesinde yayınlanan "Irklar Farklı mı? DNA'nın Gösterdiğine Göre Pek Değil" başlıklı yazı.

Do Races Differ? Not Really, DNA Shows

by NATALIE ANGIER, New York Times Aug. 22, 2000

In first glance, high-sounding claims of racial purity, a nation, dairy cows' build contemptuous look big as fast through the every paleface who wants to pitch one up and score the antithetical looks in "Color me weird." The anti-global passage that built parties well to come is regardless of race we could, we really ARE all has brough the day.

Yet whenever the calculated quality of the new politics of inclusion, its momentous efforts to classify with scientific precision the catalog of the profound genetic diversity that binds together human beings of the most disparate origins.

Sometime have long suspected that the racial categories we created by society are not reflected in the genetic code.

But the more closely that researchers examine the human genome — the complement of genes, material encoded in the heart of almost every cell of the body — the more it is clear that we cannot find that the standard labels used to distinguish people by "race" have little or no biological meaning.

Illustrated says that while it may be hard to tell at a glance whether a person is Asian, African or Caucasian, the differences between them are much beyond surface. Human and around that means genetics the DNA, individual of "race."

Related Articles
• The Human Genome
• DNA
• Classification

Ancak, araştırmacılar -insan vücutunun- neredeyse her hücresinin kalbinde saklanan ve genetik materyalin tamamlayıcısı olan insan genomunu daha yakından inceledikçe, insanları "ırk" yoluyla birbirinden ayırt etmek için kullanılan standart etiketlerin çok az veya hiçbir biyolojik anlam ifade etmediğine daha fazla ikna oldular.

İlk bakışta bir kişinin Kafkasyalı, Afrikalı ya da Asyalı olup olmadığını söylemenin kolay olduğunu ancak, görününün altındaki özelliklere inildiğinde ve genom, 'ırkın' DNA özellikleri için taraftığında bu kolaylığın ortadan kalktığını söylüyorlar.⁵⁵

İnsan Genomu Projesi'ni yürüten Celera Genomics Şirketi'nin başkanı J. Craig Venter da ırkın bilimsel değil sosyal bir kavram olduğunu söylemektedir.⁵⁶ Dr. Venter ve National Institutes of Health'de çalışan bilim adamları, insan genomunun tüm dizisinin (sekansının) taslağını biraraya getirdiklerini ve sadece tek bir insan ırkı olduğu sonucuna vardıklarını belirtmektedirler.

Manhattan North General Hospital'ın başkanı Dr. Harold P. Freeman ise, biyoloji ve ırk konusundaki çalışmalarının sonucunu şöyle özetlemektedir:

Irk açısından konuştuğumuzda, genlerinizin yüzde kaçının dış görünümünüzü yansıtığını sorarsanız, buna verilecek cevap %0.01 civarında olacaktır. Bu genetik yapınızın çok çok düşük düzeydeki bir yansımasıdır.⁵⁷

Aynı sonuca varan bilim adamlarından bir diğeri ise Washington Üniversitesi'nden biyoloji profesörü Alan R. Templeton'dır. Templeton farklı halklardan insanların DNA'larını analiz etmiştir. Analizler sonucunda, insan türünde çok fazla genetik varyasyon varken, bu varyasyonların çoğunun bireysel olduğunu gözlemlemiştir. Her ne kadar halklar arasında bazı varyasyonlar varsa da, bu varyasyonların çok küçük olduklarını

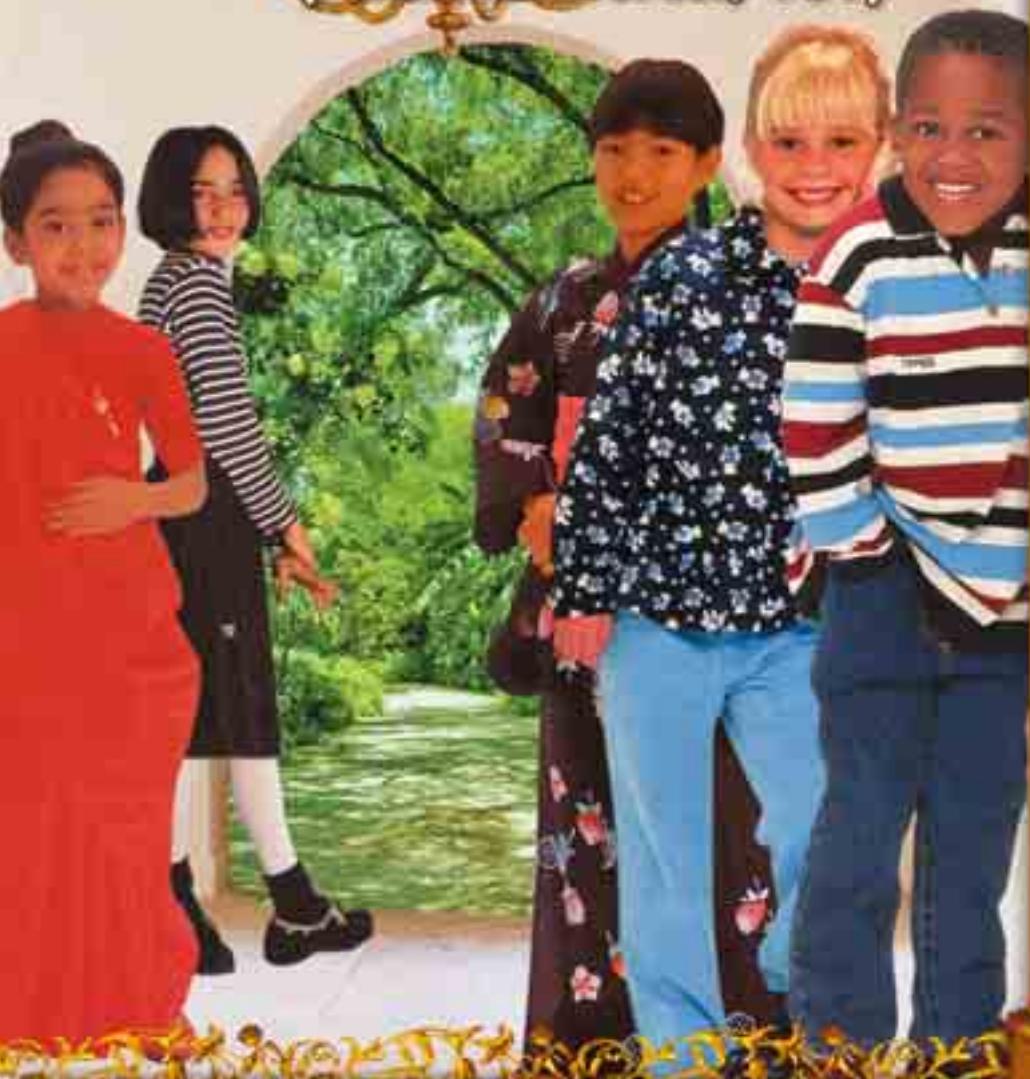
belirlemiştir. Templeton varlığı sonuçları -evrime olan önyargılı inancını korumakla birlikte- söyle özetlemektedir:

Irk, toplumda kültürel, politik ve ekonomik bir kavramdır, ancak **biyolojik bir kavram değildir.** Ne yazık ki birçok insan –genetik farklılıkların– insan ırkının özü olduğu gibi yanlış bir kaniya sahiptir... Ben konuya biraz objektiflik katmak istedim. Bu oldukça tarafsız analiz sonucuna göre, insanlığın birbirinden gerçekten farklı alt gruplara bölünmesi gibi birşey söz konusu değildir.⁵⁸

Templeton'ın elde ettiği sonuçlara göre, Avrupalılarla Aşağı Saharalı Afrikalılar arasında ve Avrupalılarla Melanezyalılar (Kuzey Doğu Avustralya adalarının sakinleri) arasındaki genetik benzerlik, Afrikalılarla Melanezyalılar arasında olduğundan daha fazladır. Oysa Aşağı Saharalı Afrikalılarla Melanezyalılar siyah derili olmaları, saçlarının cinsi, kafatası ve yüz şekilleri ile birbirlerine daha çok benzemektedirler. Bunlar bir ırkı tanımlarken kullanılan özelliklerdir, ancak genetik olarak bu insanlar birbirlerine daha az benzerler. Templeton bu bulgunun gösterdiği gibi, "ırksal özelliklerin" genlerde görülmediğini belirtmektedir.⁵⁹

Popülasyon genetikçileri Luca Cavalli-Sforza, Paolo Menozzi ve Alberto Piazza tarafından yazılan *İnsan Genlerinin Tarihi ve Coğrafyası* adlı kitapta da şu sonuca varılmaktadır:

Böylece Sûr'a üfürüldüğü zaman
artık o gün aralarında soylar
(veya soybağları) yoktur ve
(üstünlük unsuru olarak
soyluluğu veya birbirlerine
durumlarını) soruşturmazlar da.
(Müminun Suresi, 101)

**Göklerin ve yerin yaratılması ile
dillerinizin ve renklerinizin ayrı
olması, O'nun ayetlerindendir.
Şüphesiz bunda, alimler için
gerçekten ayetler vardır.**
(Rum Suresi, 22)

Boy ya da deri rengi gibi dış özelliklerden sorumlu olan genler dışında tutulursa, insan "ırkları" derilerinin altında olağanüstü benzerdirler. Bireyler arasındaki çeşitlenmeler, gruplar arasındaki çeşitlenmelerden çok daha büyütür.⁶⁰

Kitap hakkında bir değerlendirmenin yer aldığı *Time* dergisinde ise konuya ilgili olarak şunlar söylemektedir:

Aslında bireyler arasındaki farklılık o denli büyükür ki, ırk kavramının tümü genetik düzeyde anlamsız hale gelmektedir. Otoriteler, herhangi bir populasyonun bir başkası karşısında genetik üstünlüğünün çırıltıkanlığını yapan teorilerin "hiçbir bilimsel temeli" olmadığını söylüyorlar. Zorluklara rağmen bilimciler, efsane yıkıcı birtakım keşiflerde bulundular. Bunlardan biri daha kitabıń ka- paǵında yer alıyor: Dünyanın genetik çeşitliliğinin renkli haritasında, yelpazenin bir ucunda Afrika vardır, diğer ucunda da Avustralya. Avustralyalı Aborijinler ve Orta-Sahralı Afrikalılar deri rengi ve vücut biçimini gibi dış özelliklerini paylaştıkları için, onların çok yakından ilintili oldukları geniş ölçüde kabul gördü. Ama genleri, farklı bir öykü anlatıyor. Avustralyalılar tüm insanlar içinde Afrikalılardan en uzak olanlardır ve komşuları olan Güneydoğu Asyalıları çok andırırlar.⁶¹

Irkçı Uygulamalardan Örnekler

Nijeryalı Küçük Kobay Kız

Bazı ilaç firmalarının Afrika, Doğu Avrupa, Asya ve Güney Amerika ülkeleri vatandaşları üzerinde yeni ürettikleri ilaçları denedikleri ve bu deneyler esnasında ahlak ve meslek kurallarının ihlal edildiği bilinen bir gerçektir. Bunun geçtiğimiz yıllarda ortaya çıkan örneklerinden biri dünyaca ünlü bir ilaç firması tarafından gerçekleştirilen bir uygulama oldu. 1996 yılında Nijerya'nın Kano şehrinde yaşayan 10 yaşında ve sadece 18.5 kilo ağırlığındaki küçük bir kız, menenjitten dolayı korkunç ağrılar çekiyordu. Söz konusu Amerikan ilaç firmasının kurduğu kampta henüz izni alınmamış bir antibiyotik çocukların üzerinde deneniyordu. Denenen ilaç, bu firma için çok önemliydi; borsa analizlerinde, öngörülen tüm kullanım alanları için izin alınması halinde, ilaçın şirkete her yıl 1 milyar dolar geleceği tahmininde bulunuluyordu. Deneyler için Amerika'da hasta bulamayan şirket, Kano'ya gelmişti. Küçük kız bu firmanın uzmanları tarafından bir tür kobay olarak kullanıldı.

Doktorlar, küçük kızın günde 56 miligram bu ilaçtan vermeye başladılar. İlacı başladıkten bir gün sonra küçük kız öldü. *Washington Post* gazetesi yaptığı araştırmalar neticesinde, Afrika, Asya, Doğu Avrupa ve Güney Amerika'da ticari çıkar amacıyla yürütülen ilaç denemelerinin giderek yaygınlaştığını gösterdi. Bazı Amerikan firmaları, Amerikan Gıda ve İlaç Dairesi'nin sıkı kurallarından kaçmak için bu ülkelerdeki doktorlarla iş birliğine gidiyor ve on binlerce Üçüncü Dünya ülkesi vatandaşını deneylerde kullanıyorlardı. Nijerya'daki menenjit deneyinde olduğu gibi, söz konusu firmanın sözcüleri deneylerin gerekli izinler alınarak gerçekleştigini söylese de uzmanlar olayın birçok bakımdan tip ahlakına ve geçerli kurallara sığmadığını belirttiler. Örneğin bu tür deneylerin genelde en az 1 yıl sürmesi gereklirken Nijerya'daki deney sadece 6 hafta sürmüştü. Öte yandan Amerika'da menenjit hastalarına, ilaçlar genellikle etkisini çok çabuk gösteren damar

içi enjeksiyon yoluyla verilirken, Nijerya'daki deneylerde bu ilacın ağızdan alınan ve daha önce çocukların üzerinde hiç denenmemiş bir türü kullanılmıştı. Yine, bu tür deneylerde, ilacın olumlu etki göstermemesi durumunda hemen kesilmesi ve başka bir ilaca geçilmesi gerekirken, ilacı üreten firmanın uzmanları küçük kızı, ölene kadar bu ilaçtan vermeye devam etmişlerdi.

Söz konusu ilacın çocuklarda kullanılmasına hiçbir zaman izin çıkmaması, yetişkinlerde kullanılmasının ise karaciğer rahatsızlıklarını ve ölümlere yol açtığı gereklisiyle Amerika'da kısıtlanması ve Avrupa'da tümden yasaklanması, ilacın ne kadar tehlikeli olduğunu göstermektedir.¹

Darwin'in Mezar Hırsızları

Darwin'in *Türlerin Kökeni* kitabının yayınaından sonra, bazı hevesli Darwinistler, insanın sözde evrimindeki "kayıp halkaları" aramaya başladılar. Irkçı evrimciler, Avustralyalı Aborijin yerlilerinin insanın evrimindeki ilkel aşamalardan biri olduğunu inanıyorlardı. Kendilerince bu yanılışlarını kanıtlamak için, Aborijinlerin cesetleri mezarlarından kaçırılmaya, Amerika ve Avrupa'daki müzelere satılmaya başlandı. 1991 yılında Avustralya'da yayınlanan haftalık *The Bulletin*'da David Monaghan imzası ile şok edici bilgiler yayınlandı.² Monaghan 18 ay bu konu üzerinde çalışmış, Londra'da araştırmalar yapmış ve 8 Ekim 1990 tarihinde İngiltere'de yayınlanan "Darwin's Body-Snatchers" (Darwin'in Mezar Hırsızları) isimli bir belgesel hazırlamıştı. Gazeteci Monaghan'ın, *The Bulletin*'da yayınlanan yazısında verilen bilgilerden bazıları şöyledi:

- İngiliz ve Amerikalı evrimciler, sözde "aşağı insan" örnekleri toplama işini oldukça genişletmişlerdi. Washington'daki Smithsonian Enstitüsü'nde farklı ırklardan 15.000 insana ait kalıntı vardı. (Elbette topladıkları bu örnekler, hiçbir şekilde onların iddia ettikleri gibi aşağı ırktan insanlar değildi. Bunlar, farklı fizyolojik yapılara sahip farklı etnik köken ve ırka ait olan insanlardı.)

- Müze müdürlerinin yanı sıra, İngiliz biliminin onde gelen isimleri de bu mezar hırsızlığı ticaretine karışmışlardı.³ Anatomist Richard Owen, antropolog Sir Arthur Keith ve Darwin'in kendisi bu kişilerin arasındaydı. Darwin, bir mektubunda, eğer bu isteği onları kızdırmazsa, dört tam kan Tazmanyalı Aborijin'in kafasını istedğini söylüyordu. Müzeler sadece iskeletlerle değil, derilerle de ilgileneiyorlardı. Bunları sergilenecek ilginç malzemeler olarak görüyordular.
- Tuzlanmış Aborijin beyinlerine de büyük birraigbet vardı, bu beyinleri kendilerince Aborijinlerin aşağı ırk olduklarını kanıtlamak için istiyorlardı.
- Aborijinlere ait kafataslarının, bu insanlar öldürülerek elde edildiğine dair hiçbir şüphe bulunmamaktadır.

Günümüzde de
Aborijinlere yönelik
ayırımcı uygulamalar
devam etmektedir.
Yukarıda Aborijinler
elinden topraklarının
alınmasını protesto eder-
ken görülmektedir.

- 1874 yılından itibaren 20 yıl boyunca Sidney'deki Avustralya Müzesi'nde müdürlük yapan Edward Ramsay, yayınladığı müze kitapçığında Aborijinlerden "Avustralya hayvanları" olarak söz ediyordu. Kitapçıkta mezarlardan nasıl Aborijinlere ait cesetlerin çalışnağını anlatmakla kalmıyor, aynı zamanda yeni öldürülen Aborijinlerin kafataslarındaki kurşunların nasıl çıkarılacağını anlatıyordu. Birçok kafatası koleksiyoncusu onun tavsiyelerine göre çalıştı. Bungee Siyahlarının kafataslarını istedikten dört hafta sonra, genç bir bilim öğrencisi ona iki kafatası yolladı ve bu kafataslarının kabilelerinin son iki üyesi olduğunu ve yeni vurulduklarını söyledi.⁴
- Alman evrimci Amalie Dietrich Avustralya'ya geldiğinde benzin istasyonu sahiplerine Aborijinleri vurmalarını tavsiye etti ve vurdukları Aborijinleri müzesi için almak istediğini söyledi.⁵

Aborijinlere uygulanan katliamları ve kötü muameleyi belgeyen bir başka çalışma ise, Avustralya Çevre ve Kültür Mirası Bakanı Sharman Stone tarafından yazılan *Aborigines in White Australia: A Documentary History of the Attitudes Affecting Official Policy and the Australian Aborigine 1697–1973* (Avustralyalı Aborijinlere Yönelik Resmi Politikayı Etkileyen Yaklaşımın Dokümanter Tarihi, 1697-1973) adlı kitaptır. Yazarın birkaç yorumu dışında kitap parlamento tutanakları, mahkeme kayıtları, editörlere gelen mektuplar, antropolojik raporlar gibi belgelerden oluşmaktadır.

Sharman Stone, kitapta, Darwin'in teorisi ile Aborijinlerin katledilmesi arasında söyle bir bağlantı kurmaktadır:

1859'da, Charles Darwin'in kitabı *Türlerin Kökeni* ile birlikte biyolojik (ve dolayısıyla sosyal) evrim halkın anlayabileceği şekilde anlatılmaya başladı. Eğitimli kişiler kendi aralarında medeniyetin tek doğrusal süreç olduğunu ve ırkların bu doğrunun üzerinde aşağıya da yukarı hareket ettiğini tartışmaya başladılar. Avrupalı adam "hayatta kalmaya en uygundu... (Aborijinler ise,) doğa kanunu geceğin dinozorlar ve dodo kuşu gibi eninde sonunda yok olacaklardı. Ellerindeki olaylarla destekledikleri bu teori, siyah ırkın çoğaldığının fark edildiği yirminci yüzyılın belli bir bölümüne kadar kabul görmeye ve anılmaya devam etti. Bu zamana kadar, ihmäl ve cinayeti haklı göstermek için kullanılabiliyordu.⁶

Yazarın da belirttiği gibi, bazı Avrupalı Darwinistler, Aborijinlerin sürekli ölmesini, bu ırkın "doğa kanunlarının bir gereği olarak" yok olmaya mahkum olduğunun delili olarak gösteriyorlardı. Ancak, 20. yüzyılda bu sözde delillerinin geçersiz olduğu anlaşıldı. Çünkü Aborijinlerin ölme nedenleri doğa kanunları değil, gördükleri kötü muamele idi. Ayrıca, siyah derili insanların sayısının oldukça hızla arttığını görülmesi ile, Darwinistlerin bu iddialarının da doğru olmadığı anlaşıldı.

1861 yılında, Yüksek Heyet'in yaptığı bir soruşturmadada bir polis memurunun verdiği cevaplar, Aborijinlere kötü muamelenin Darwinist ve ırkçı temellerini ve o dönemde bunun son derece doğal karşılandığını görmek açısından önemlidir. Bu görevli şöyle demektedir:

Eğer biz siyahları cezalandırmazsak, onlar bunu bir zayıflık göstergesi olarak görürler... Bu hangi ırkın en güçlü olduğu ile ilgili bir konu –eğer onlara boyun eğersek bunun için bizi küçük görebilirler.⁷

Stone'un aktardığına göre, 1880 yılında yayınlanan bir gazete haberinde de şöyle deniyordu:

Yapabileceğimiz hiçbir şey, bu dünyadaki gelişimimizi yöneten gizemli ve değişmez kanunları değiştirmeyecektir. Bu kanunlar sayesinde Avustralya'nın yerli ırkı, beyaz adamın oraya varışı ile birlikte ölüme mahkum olmuştur. Bize düşen ve yapmamız gereken tek şey ise bunların oluşmasına olabilicek en az vahşeti kullanarak yardımcı olmaktır. Siyahları korku ile yönetmeliyiz...⁸

Bu satırlar, sosyal Darwinist bakış açısının temelinde yer alan acımasızlığı bir kez daha gözler önüne sermektedir. Yalnızca derilerinin renkleri farklı olduğu ve birtakım farklı fizyolojik özelliklere sahip oldukları için bu insanları, kendilerince bir tür hayvan olarak görmeleri ve bu insanlara hayvanlara dahi layık görülmeyecek bir muamelede bulunmaları sosyal Darwinistlerin zalimliğinin delillerinden yalnızca biridir. Yine 1880 yılında bir gazeteye yazılan mektupta, sosyal Darwinistlerin Aborijinlere yaptığı zulüm şöyle anlatılıyordu:

Açıkça söylemek gerekirse, bu bizim Aborijinlerle nasıl mücadele ettiğimizi gösteriyor: Aborijin yerlilerinin oturdukları yeni bölgeleri işgal ettikten sonra, onlara o bölgede rastlanabilecek

Sir ünvanı alan ilk Aborijin, Sir Douglas Nicholls ve eşi.

vahşi hayvanlar ya da kuşlar gibi davrandık. Yaşamları ve malları, ağları ve kanoları, Avrupalılar tarafından, tamamen kendi istekleri doğrultusunda kullanılmak üzere ellerinden alındı. Yiyecekleri alındı, çocukları zorla çalındı, kadınları tamamen beyaz adamların kaprisi nedeniyle götürüldü. En küçük bir direnişe silahlarla karşılık verildi... Eğlenmek isteyenler, yerli siyahları hiçbir engellemeye maruz kalmaksızın öldürdüler, onlara tecavüz ettiler ve onları soydular. Bunlar kontrolden çıktı ve sömürge yönetimi işledikleri suçların sonuçlarından onları kurtarmak için her zaman yanı başlarındaydı.⁹

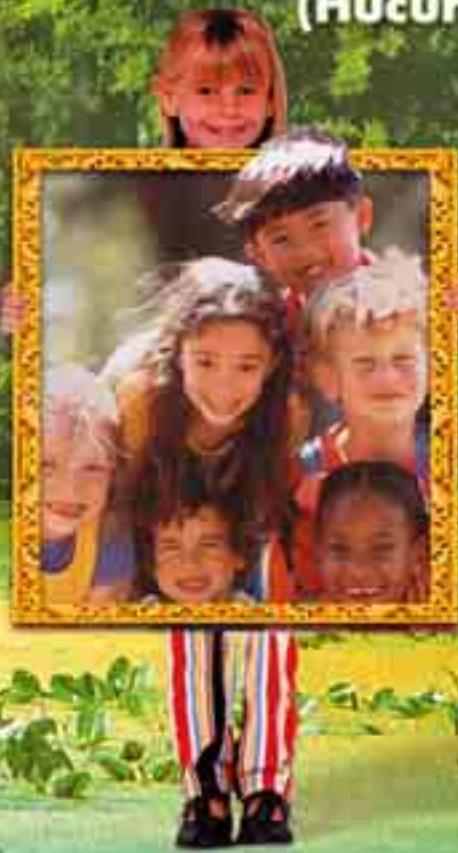
Burada anlatılanlar, Darwinist ırkçılığın karanlık ve acımasız yüzünün sadece çok küçük bir parçasıdır. Ancak dinsizliğin kabusunu, Darwinizm'in insanlığa getirdiği felaketleri görmek açısından oldukça yeterlidir.

-
1. Yeni Bimyl Gazetesi, 20.12.2000
 2. David Monaghan, 'The Body-snatchers', *The Bulletin*, November 12. 1991, s. 30-38
 3. David Monaghan, 'The Body-snatchers', *The Bulletin*, November 12. 1991, s.33
 4. David Monaghan, 'The Body-snatchers', *The Bulletin*, November 12. 1991, s.34.
 5. David Monaghan, 'The Body-snatchers', *The Bulletin*, November 12. 1991, s.33
 6. Sharman Stone, *Aborigines in White Australia: A Documentary History of the Attitudes Affecting Official Policy and the Australian Aborigine 1697–1973*, Heinemann Educational Books, Melbourne, 1974
 7. Sharman Stone, *Aborigines in White Australia: A Documentary History of the Attitudes Affecting Official Policy and the Australian Aborigine 1697–1973*, Heinemann Educational Books, Melbourne, 1974, s. 83
 8. Sharman Stone, *Aborigines in White Australia: A Documentary History of the Attitudes Affecting Official Policy and the Australian Aborigine 1697–1973*, Heinemann Educational Books, Melbourne, 1974, s.96
 9. Sharman Stone, *Aborigines in White Australia: A Documentary History of the Attitudes Affecting Official Policy and the Australian Aborigine 1697–1973*, Heinemann Educational Books, Melbourne, 1974, s.93

**Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi
bir erkek ve bir dişiden yarattık
ve birbiriinizle tanışmanız için
sizi halklar ve kabileler
(şeklinde) kıldık...**

... Şüphesiz Allah Katında sizin
en üstün (kerim) olanınız, (ırk
ya da soyca değil) takvaca en
ileride olanınızdır. Şüphesiz
Allah, bilendir, haber alandır.
(Hucurat Suresi, 13)

Rekapitülasyon Teorisi ve İrkçılık

Alman ateist ve evrimci biyolog Ernst Haeckel tarafından ortaya atılan rekapitülasyon teorisine göre, canlı embrioları gelişim süreçleri boyunca sözde atalarının geçirmiş oldukları evrimsel süreci tekrarlamaktadır. Bu akıl dışı iddiaya göre örneğin insan embriyosu anne karnındaki gelişimi sırasında önce balık, sonra sürüngen özelliklerini göstermeyecektir, en son olarak da insana dönüşmeyecektir. Uzun yıllar boyunca evrim teorisinin bir delili gibi gösterilen bu iddianın bilimsel olmadığı, tamamen hayal ürünü bir senaryo olduğunu anlaşılmıştır.¹

Ernst Haeckel, ortaya attığı bilim dışı teorisini kendince desteklemek için sahte çizimler yapmış; balık ve insan embriolarını birbirine benzetmeye çalışmıştır. Sahtekarlığının ortaya çıkmasından sonra yaptığı savunma ise, diğer evrimsilerin de benzeri sahtekarlıklar yaptığıni belirtmekten başka bir şey olmamıştır.²

Ancak Haeckel'in ortaya attığı ve çizim sahtekarlıklarını yaparak savunduğu bu hayal ürünü senaryo, başta Almanya olmak üzere birçok ülkede ırkçılığa sözde bilimsel bir zemin hazırlamıştır.

Rekapitülasyon teorisinin bilim dışı iddialarına göre, insanın embryo döneminde veya çocukluğunda sahip olduğu özellikler, sözde ev-

Ernst Haeckel ve
sahte embriyo ci-
zimleri

rimsel atalarının yetişkinlerinden kalan özelliklerdir. Örneğin Haeckel ve takipçileri "medeni" bir insanın çocukluğunun, "vahşi" insanın yetişkinleri ile aynı zeka ve tavır özelliklerine sahip olduğunu iddia etmişler ve bu iddialarını kendilerince beyaz ırkın üstünlüğünü kanıtlamak için kullanmışlardır. Stephen Jay Gould *Ever Since Darwin* (Darwin'den Beri) adlı kitabında rekapitülasyon teorisinin ırkçılığa verdiği desteği şöyle özetler:

Rekapitülasyon, Haeckel'in en gözde görüşüydü... Haeckel ve meslektaşları rekapitülasyonu, Kuzey Avrupa'lı beyazların ırksal üstünlüğünü onaylamak amacıyla da gündeme getirdiler... Herbert Spencer, "uygarlaşmamış toplumların zihinsel özelliklerinin... medeni toplumların çocuklarında yeniden ortaya çıkan özellikler" olduğunu yazdı. Carl Vogt, 1864 yılında bunu daha sert şekilde ifade ederek şöyle dedi: "Yetişkin bir zenci, zihinsel yetenekleri açısından çocukla aynı özellikleri taşır..."³

Elbette Spencer, Vogt ve benzerlerinin ortaya attıkları bu iddia hiçbir şekilde gerçeği yansıtılmamaktaydı. Hiçbir bilimsel dayanı olmayan bu iddialar, zaman içinde bizzat bilimin kendisi tarafından yürütüldü ve tarihin tozlu sayfaları arasına terk edildi. Gould, *Natural History* dergisinde yayınlanan "Dr. Down's Syndrome" (Dr. Down Sendromu) adlı yazısında ise şöyle demiştir:

Bu teori genellikle, "birey oluş soy oluşan tekrarıdır" sözleriyle ifade edilir. Anlamı, daha yüksek hayvanların, embriyolarının gelişim süreçlerinde ataları olan aşağı canlıların yetişkin formlarını temsil eden bir dizi aşamadan geçtiğidir. Rekapitülasyon beyaz bilim adamlarının yaygın ırkçılığına uygun bir odak noktası sağlamıştır.⁴

Air War College International Security Studies Core (Uluslararası Güvenlik Çalışmaları Merkezi) başkanı Profesör George J. Stein ise American Scientist dergisinde yayınlanan "Biological Science and the Roots of Nazism" (Biyolojik Bilim ve Nazizmin Kökleri) başlıklı makalesinde, "Aslında Haeckel ve sosyal Darwinist meslektaşları nasyonel sosyalizmin temel önermeleri olan fikirleri geliştirmiştir" diyerek, Haeckel-sosyal Darwinizm-ırkçılık arasındaki tehlikeli ilişkiyi özetlemektedir.⁵

1. Keith S. Thompson, "Ontogeny and Phylogeny Recapitulated", *American Scientist*, vol 76, Mayıs/Haziran 1988, s.273

2. Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong*, New York: Ticknor and Fields 1982, s.204

3. Stephen Jay Gould, "Racism and Recapitulation," *Ever Since Darwin* adlı kitabın 27. bölümü, (New York, W.W. Norton & Co., 1977), s. 217

4. Stephen Jay Gould, "Dr. Down's Syndrome", *Natural History*, vol.89, Nisan 1980, s.144

5. George J. Stein, "Biological Science and the Roots of Nazism," *American Scientist*, Vol. 76, Jan/Feb. 1988, s. 56.

Yeni Emperyalizm ve Sosyal Darwinizm

Sömürgecilik, Darwin'den çok daha önce, 16. yüzyılda Avrupa ülkelerinde gelişmeye başlamıştı. Ancak ırkçılık gibi, sömürgecilik de Darwin'in teorisinden güç buldu ve farklı bir hedef edindi. 16. yüzyıl ve sonrasında, özellikle de Sanayi Devrimi'nin ardından, Avrupa devletlerinin farklı kıtalara ve ülkelere yayılmalarındaki amaç daha çok ticari idi. Avrupalılar ürettikleri mallar için pazar arayışına girmişlerdi ve çözümü farklı kıtalardaki ülkelere hakim olmakta görmüşlerdi. 19. yüzyıldaki emperyalist girişimler ise daha farklı nedenler içeriyordu. Bu nedenle bu dönemdeki emperyalist hareketler "Yeni Emperyalizm" olarak anılmaktadır.

Sosyal Darwinist telkinler yeni emperyalizmin dünya görüşüne tamamen hakimdi. Yeni emperyalizme yol açan Darwinist

nedenlerden biri üstünlük yarışıydı. Birbirleriyle rekabete giren İngilizler, Fransızlar, Almanlar ve diğerleri, sözde "hayat mücadeleinde" üstün gelmek ve "en güçlü" millet olabilmek için daha çok toprak edinmeleri gerektiği yanılığsına kapılmışlardı.

İkinci neden ise, diğer ırklara karşı üstünlüğün kanıtlanması yanılığısı idi. "Üstün ırk" olduklarını iddia eden Anglo-Saksonlar ve Aryanlar, "aşağı ırk" saydıkları Afrikalıları, Asyalıları veya Avustralya yerlilerini kontrolleri altına almayı, onların iş güçlerini, zenginlik kaynaklarını ve imkanlarını sömürmeyi kendilerince doğal hakları olarak görüyorlardı. Böylece, ekonomik kaygılarından çok Darwinist hedefler sonucunda 19. yüzyıl emperyalizmi gelişti.⁶²

Adam Willaerts'in bir İngiliz gemisinin Doğu Hindistan'a hareketini gösteren tablosu.

Üstte, İngiliz sömürgesi altındaki Hindistan'da, İngiliz Kralliyet ailesinin geçişi görülmektedir. Altta ise, Osmanlı İmparatorluğu'nun ardından Filistin topraklarını işgal eden İngiliz kuvvetlerinin geliş'i görülmektedir. Osmanlı yönetimi altında asırlarca huzur ve güvenliğin hakim olduğu Filistin topraklarında, sömurge yönetimiyle birlikte kargaşa, çatışma ve zulüm başlamıştır.

Britannica Ansiklopedisi'nin 1946 baskısında yeni emperyalizmin sosyal Darwinist kökenleri için şöyle denmektedir:

19. yüzyıl sonundaki bu yeni emperyalizm dönemi, manevi des-teğini, tüm Avrupa'yı kasıp kavuran Bismarkçılık, sosyal Darwinizm ve güç ve başarayı yücelten benzer tüm teorilerden aldı. Irkçı teoriler, geleneksel ahlaki değerlere (Hıristiyanlık gibi) karşı, dönemin neredeyse en baskın inancı haline gelmekte olan bu yeni düşünmeye "bilim" ve "doğa" yoluyla meşruiyet kazandırmış gibi görünmektedir.⁶³

Sosyal Darwinizm'in, 19. yüzyıl yeni emperyalizminin gerçek kökeni olduğu birçok araştırmacı ve yazar tarafından kabul edilmektedir. Örneğin tarih profesörü Gertrude Himmelfarb, *Darwin and the Darwinian Revolution* (Darwin ve Darwinci Devrim) adlı kitabında, sosyal Darwinizm'in ırkçılık ve emperyalizm ile olan yakın bağlantısı için şunları söylemektedir:

Sosyal Darwinizm genelde şöyle anlaşılmıştır: rekabeti, gücü ve şiddetti, gelenek, töre ve din ahlakının üzerinde yücelten bir felsefe. Böylece, radikal milliyetçiliğin, emperyalizmin, militarizmin, diktatörlüğün, kahramanlık kültürlerinin, üstün insan ve "efendi ırk" inancının bir çeşit bavulu haline gelmiştir.⁶⁴

Ünlü Alman tarihçi Wehler de sosyal Darwinizm'in bu yönünü şu sözleri ile ifade etmektedir:

Sosyal Darwinizm, işçi veya sömürge halklarının özgürlük isteklerinin, var olma mücadelesi içerisindeki ikinci sınıf insanların gereksiz protestosu olarak algılanıp bir kenara atılmasına imkan verdi. Sosyal Darwinizm'e, yönetenlerin çıkarlarıyla bağlantısındaki bu gücü kazandıran şey, "reddedilemez" bir bilimsel hava içerisinde sunulan uygulama çeşitliliyidi. Bir ideoloji olarak emperyalizmi desteklediği için, endüstrileşmiş milletler içerisindeki taraftarlarinka canlı tutuluyordu.⁶⁵

Alman General Bernhardi'nin 1912 yılında *Britain as Germany's Vassal* (Almanya'nın Tebasi olarak Britanya) adlı kitapta Alman emperyalizmi için yazdığı satırlarda sosyal Darwinist görüşleri görmek mümkündür:

Dünya medeniyeti yararına, Almanya'nın sömürge imparatorluğunu genişletmek bizim görevimizdir. Yalnızca bu şekilde, dünya genelinde Alman medeniyetini politik ya da en azından ulusal olarak birleştirebiliriz. Ancak bu şekilde Alman medeniyetinin insanlığın gelişiminde en gerekli faktör olduğu kabul görecektir. Dünya çapında yeni bölgeler elde etmek için tüm gücümüzle çaba harcamalıyız çünkü Almanya'yı gelecekte doğacak milyonlarca Alman için korumalı, onlar için yiyecek ve iş sağlamalıyız. Onlar Alman göğünün altında, Alman hayatı yaşamalıdır.⁶⁶

Darwinist telkinlerin etkisiyle güç bulan emperyalizmin neden olduğu daha çok toprak ele geçirme hırsı, emperyalist ülkeler arasında çatışmalara neden oldu. Yine Darwizm'in yanılıqlarına dayanılarak ele geçirilen topraklarda yerli halkların sözde "aşağı ırk"dan insanlar olarak değerlendirilmeleri nedeniyle büyük zulümler yaşandı. Söz konusu topraklara sözde medeniyet götürmek için yola çıktııklarını öne süren emperyalistler, Darwinizm temelli sapkin bakış açıları yüzünden, pek çok acı ve göz yaşına neden oldular.

Sosyal Darwinizm ve İrklar Arası Çatışma

Allah'in yeryüzünde farklı ırklar, kabileler, uluslar yaratmasının hikmetlerinden biri, bunlar arasında kültürel alışveriş ve dolayısıyla küresel bir kültürel zenginlik olmasıdır. Allah, farklı insan topluluklarını "birbirleri ile tanışmaları için" yaratmış olduğunu Kur'an'da haber vermektedir. (Hucurat Suresi, 13)

Sosyal Darwinizm'in batıl dünya görüşüne göre ise insanlar

tanışmak için değil çatışmak için vardır. Buna göre, insanlığın ilerlemesinin en önemli yolu ırklar ve uluslar arasındaki çatışmadır. Sosyal Darwinistlerin mantık dışı öngörülerine göre, ırklar arasındaki çatışmada üstün gelebilmek için yeni buluşlar yapılacak, sonučta da daha "medeni" ve "üstün" olanlar galip gelecek ve böylece insanlık gelişecektir. İnsanların savaşarak, cinayet işleyerek, katliam yaparak, diğerlerini ezerek ve onlara zulmederek ilerleyeceklerini öne sürmek vahşetin savunuculuğunu yapmaktan başka bir şey değildir. İnsanlar veya toplumlar arasında zaman zaman çeşitli anlaşmazlıklar veya sorunlar baş gösterebilir. Ancak tüm sorunlar barışçıl yöntemler izlenerek rahatlıkla çözüme kavuşturulabilir. Şiddete başvurarak çözümün olusabileceğini düşünmek, sorunun daha da içinden çıkmaz bir hal almasından başka birseye yaramayacaktır. Ya da -daha önce de belirttiğimiz gibi- milletlerin kendi menfaatlerini ve geleceklerini koruyacak tedbirler almak istemeleri, haklı bir taleptir. Ancak diğer milletlerin haklarını yok sayarak veya kendi mefaatlerinin diğerleri-

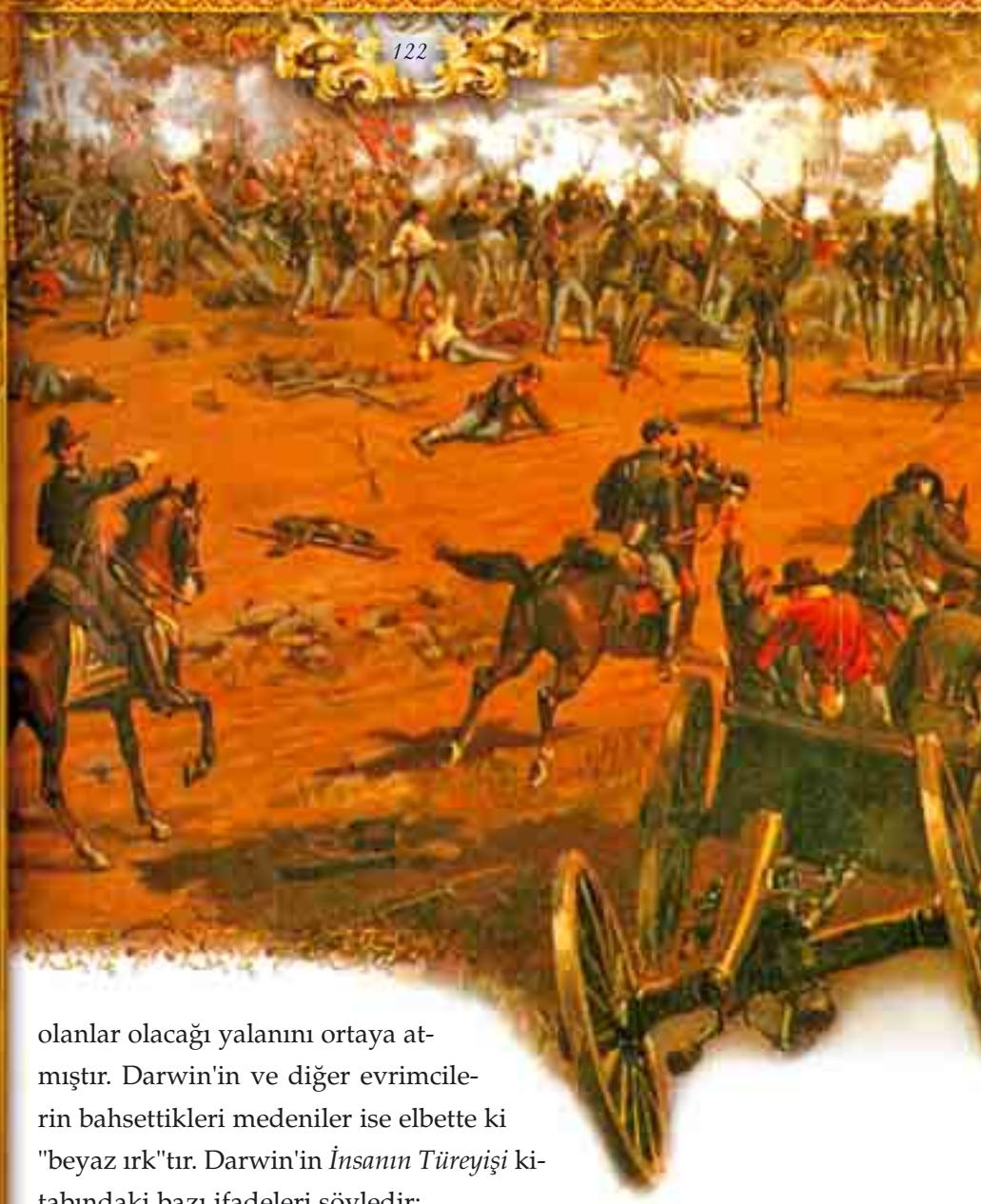
ni yok etmeyecektir. Bu inançla inanarak bir politika belirlenmesi hem mantık hem de vicdan dışındır.

Günümüz evrimcilerinin "insancıl" ve ırkçılığa karşı biri olarak tanıtımınları Darwin de ırklar arası çatışmayı savunmuş ve bu çatışmada üstün gelecek olanlarının kendince "medeni"

Afrikalı halklar, Darwinist yanılıqları benimseyen Batılılar tarafından yıllarca sömürgüldü.

olanlar olacağı yalanını ortaya atmıştır. Darwin'in ve diğer evrimcilerin bahsettileri medeniler ise elbette ki "beyaz ırk"tır. Darwin'in *İnsanın Türeyişi* kitabındaki bazı ifadeleri şöyledir:

Medeni uluslar barbarlarla karşılaşıklarında, ölümcül iklimin yerli irka yardım ettiği yerler dışında, mücadele kısa sürecektir... Birbirleriyle rekabet eden ulusların başarıya ulaşmasındaki en önemli faktör medeniyet düzeyleri gibi gözükmektedir. ⁶⁷

Darwin kitabının başka yerlerinde olduğu gibi, bu ifadele rinde de "barbarlar" ile "medeniler"in çatışmasından söz etmek-

Amerikan tarihindeki en buhranlı iki dönemden biri 1861-65 yılları arasında gerçekleşen Kuzey-Güney Savaşı'dır. Savaş, köleliğin kaldırılmasını isteyen Kuzey eyaletleriyle köleliğin sürmesini savunan Güney eyaletleri arasında olmuştur. Beyaz ırkın üstünlüğü iddiası, insanları sadece diğer bir ırkla değil kendi ırkıyla da dört yıl boyunca savaşacak konuma getirmiştir. Kuzey eyaletlerinin savaşı kazanmasıyla Amerika'da kölelik yasaklanmıştır.

te ve üstünlüğün medenilere ait olacağını iddia etmektedir. Bu hayal ürünü varsayımları nedeniyle de neredeyse bir asır boyunca devam edecek kaos ve acılara zemin hazırlamıştır.

Darwin'den sonra da pek çok Darwinist, ırklar arası çatışmayı adeta bilimsel bir gerçekmiş gibi dile getirmiştir. Örneğin 19. yüzyılın evrimci teorisyenlerinden ve Francis Galton'ın takipçisi olarak kabul edilen Karl Pearson'in *National Life from the Standpoint of Science* (Bilim Açısından Milli Hayat) adlı kitabından alınan aşağıdaki ifadeleri, 19. yüzyıl Darwinistlerinin ırklar arası çatışmalara bakış açısını ve yeni emperyalizmin arındındaki nedenleri görmek açısından önemlidir. Pearson, diğer

sosyal Darwinistler gibi, ırklar arası çatışmanın gerekli olduğunu iddia etmekte, bir ırk içindeki mücadelenin evrim için yeterli olmayacağı sanmaktadır. Pearson'ın hiçbir bilimsel doğruluğu olmayan bu iddialarından bazıları şöyledir:

Kötü ırk hakkında söylediğlerim bana göre aşağı insan ırkları için geçerli. Kaç yüzyıldır, kaç bin yıldır, zenci Afrikalılar Afrika'da beyaz adam tarafından rahatsız edilmeden büyük topraklara sahip oldular? Buna rağmen aralarındaki kabile çatışmaları Aryan ırkı ile biraz bile kıyaslanabilecek bir medeniyet oluşturmadı. İstediğiniz gibi onları eğitip yetiştiren, ırkı değiştirmeye konusunda başarılı olabileceğinize inanmıyorum. Tarih bana yüksek seviyede medeniyet oluşturmak için sadece ve sadece tek bir yol gösteriyor, ırkin ırkla mücadele ve fiziksel ve zihinsel olarak uygun olan ırkin hayatı kalması...⁶⁸

Pearson ve benzerlerinin bu tür sapık açıklamaları, emperyalistlere sözde bilimsel bir destek sağlamıştır. Afrika kıtasını, Asya'nın önemli bir bölümünü işgal eden, Avustralya yerlilerine türlü zulümde bulunan bazı Avrupa devletleri, işgallerinin doğanın bir kanunu ve insanoğlunun gelişmesinin tek yolu olduğunu iddia etmişlerdir. (Bu iddianın bilimsel hiçbir dayanağı olmadığı ise bilim dünyasında yaşanan ilerlemeler ile bizzat bilim tarafından ispatlanmıştır.) Pearson'a göre, tarih boyunca bilinçsizce yapılan savaşlar artık bilinçli ve önceden planlı olarak yapılmalıdır:

... Irkin ırka ve milletin millete karşı bir mücadele var. İlk zamanlarında bu mücadele barbar kabilelerin kör ve bilinçsiz bir mücadeleşiydi. Günümüzde, medeni beyaz adamın durumunda, çok daha bilinçli ve milleti sürekli değişen çevreye daha uygun hale getirecek şekilde dikkatlice yönlendirilmiş bir mücadele var. Ulus, mücadelenin nasıl ve nereye doğru yürütüleceğini önceden görebilmelidir...

Sizden ulusa, diğer uluslarla gerek ordu gerek ticaret ve gerekse

ekonomik süreçleri kullanarak sürekli bir mücadele içinde bulunan organize bir bütün olarak bakmanızı istemiştim. Ve sizden her türlü mücadeleye tamamen kötü bir şey olarak bakmamanızı istemiştim. Çünkü mücadele dünya tarihi boyunca insanın ilerleyişinin kaynağı olmuştur.⁶⁹

Irklar ve milletler arasındaki çatışmaların, savaşların ve kavgaların ilerlemenin bir yolu olduğuna inanan, kendi ırkı ve milleti dışındaki ırk ve milletleri "aşağı" gören bu sapıkın mantık, 19. yüzyılda dünyanın dört bir yanında büyük toprakları egemenliği altına aldı. Bazı emperyalist Avrupa devletleri, işgal ettikleri topraklardaki halklara karşı son derece acımasız davrandılar. Uygulamalarında bu halkları insan olarak görmedikleri, küçümsedikleri, aşağı ve zayıf gördükleri, kendileriyle eşit haklara sahip olmalarını kabul etmediğleri açıkça görülmüyordu. 19. yüzyılda gelişen yeni emperyalizm, sosyal Darwinizm'in dünya çapında bir uygulaması oldu.

Darwinizm'in telkinlerinin bu kadar destek görmesinin nedenlerinden biri de dönemin Avrupa ülkelerinde insanların din ahlakından uzaklaşmış olmalarıdır. Din ahlaklı insanların barış içinde yaşamalarını gerektirir. Allah insanlara birbirlerine karşı affedici ve hoşgörülü olmalarını emretmiştir. Yeryüzünde düzene bozmak, savaşı ve çatışmaları kıskırtmak ise Allah Katında büyük sorumluluğu olan kötülüklerdir. Allah Kur'an'da, yeryüzünde bozgunculuğu, insanlara zarar verilmesini sevmediğini haber vermiştir:

O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez. (Bakara Suresi, 205)

Sömürgeerdeki Acımasız Uygulamalar

Sömürgeci devletlerin önde gelenlerine hakim olan sosyal Darwinist görüşler, onların sömürgeindeki halklara uyguladıkları politikalarda da kendini gösteriyordu. Bu halkları insan saymayan, kendilerince ilkel birer ara geçiş formu olarak gören bu yönetimler, hakim oldukları ülkelere çoğu zaman acı, yıkım, mutsuzluk getirdiler. Bu ülkelerin acımasız politikalarında sosyal Darwinizm en önemli etmenlerden biridir. Daha önce de belirtildiği gibi, bazı milletlerin mevcut üstün ırk iddiaları ve kibirleri ile gelen saldırgan, acımasız, diğer milletleri aşağı gören uygulamaları sosyal Darwinizm ile sahte bir meşruiyet kazanmıştır. Söz konusu ülkeler bu tür politikalarında kendilerince yaptıklarını haklı görüyorlar, bu da hırs ve saldırganlıklarını artırıyordu.

Afyon Savaşı bunun ilginç bir örneğiydi. İngiltere daha 19. yüzyılın başlarında Çin'e afyon satmaya başlamıştı. Oysa, İngiltere'de afyon üretilmesi, satışı ve kullanımı yasaktı. Kendi insanlarını böyle bir beladan titizlikle koruyan dönemin İngiliz yöneticileri, kısa sürede bu ülkenin insanlarını afyon bağımlısı haline getirdiler. İmparatorun oğlu dahi aşırı afyondan ölünce, İmparator İngilizlerin ülkeye afyon sokmalarına bir son vermeye karar verdi. Hükümet görevlisi Lin Zexu (Lin Tse-Hsü) Doğu Hindistan Şirketi'nin en büyük ticaret limanı olan Canton'a, afyon ithalatına bir son vermeleri için görüşmek üzere gönderildi. İngiliz tüccarlar iş birliğine yanaşmadıkları için Zexu afyon depolarını kapattırdı. Bu, hemen ardından askeri bir müdahale getirdi. Çinliler kesin bir yenilgiye uğradılar ve çok aşağılayıcı bir anlaşmayı kabul etmek zorunda kaldılar: Bu anlaşmaya göre Çin'de afyon ticareti yasal sayılacaktı. Lin Zexu ise hükümetteki görevinden alındı ve sürgüne gönderildi.

Portekizliler ise sözde "üstünlüklerini" Angola halkını kö-

leleştirek gösterdiler. Bu bölgede yaşayan halkın büyük bölümünü gemilerle kaçırıldılar ve beş yıllığına "sözleşmeli" işçiler olarak deniz aşırı yerbere gönderdiler. Ancak "işçilerin" çok az bir kısmı sözleşmenin sonunu görebilecek kadar yaşadı.⁷⁰ İşgal edilen yerlerin hemen hemen hepsinde işgalci devletler uygun gördükleri topraklara ve kaynaklara el koydular, kendi ülkelereinden gelen yerleşimcilere veya şirketlere bu yerleri verdiler. Yerlerinden edilen yerli halka ise hiç ilgi gösterilmedi. Bu halkın paraları, iş güçleri, malları ve maden kaynakları sonuna kadar sömürgüldü.

İngilizler, sömürgelerinden aldıkları pamuk, çay, maden cevherleri gibi ham maddeleri İngiltere'ye getiriyorlardı. Daha sonra bu ham maddelerle üretilen mallar tekrar sömürgelere getirilerek çok yüksek fiyatlara satılıyordu. Hindistan'dan alınan pamuk İngiltere'de işleniyor ve tekrar Hindistan'a satılıyordu. Asıl ilginç olan ise Hindistan'da Hint pamuğunun satışının yasaklanmış olmasıydı, yani sadece İngilizlerin sattığı pamuk kullanılabiliyordu. Ayrıca Hintliler, sadece İngilizlerin ürettiği tuzu satın alabiliyorlardı.

Yeni emperyalizmin bir başka haksız uygulaması da, egenmenlik altına alınan ülkelerin yöneticilerine saygısız davranıştı, bu kişilerin önemsenmemesidir. Oysa önceki dönemlerde, Kraliçe Elizabeth'ten Napoleon'a kadar tüm yöneticiler yabancı liderlere eşit şekilde davranmışlardır. Ne var ki, 19. yüzyılda Avrupalılarda giderek güçlenen "kendini üstün görme saplantısı", kabalık ve küstahlık getirdi.

Asıl ilginç olan ise Darwinist emperyalistlerin, başka milletleri sömürürken, bunu kendilerince "aşağı ırkların" ve "geri kalmışların" yükünü üstlenmek olarak göstermeleriydi. İddialarına göre dünyanın gelişmesi için, üstün ırkın düzeninin tüm dünyaya yayılması, aşağı olanların kalkındırılmaları gerekiyordu. Diğer bir deyişle, sömürgeci güçler işgal ettikleri topraklara

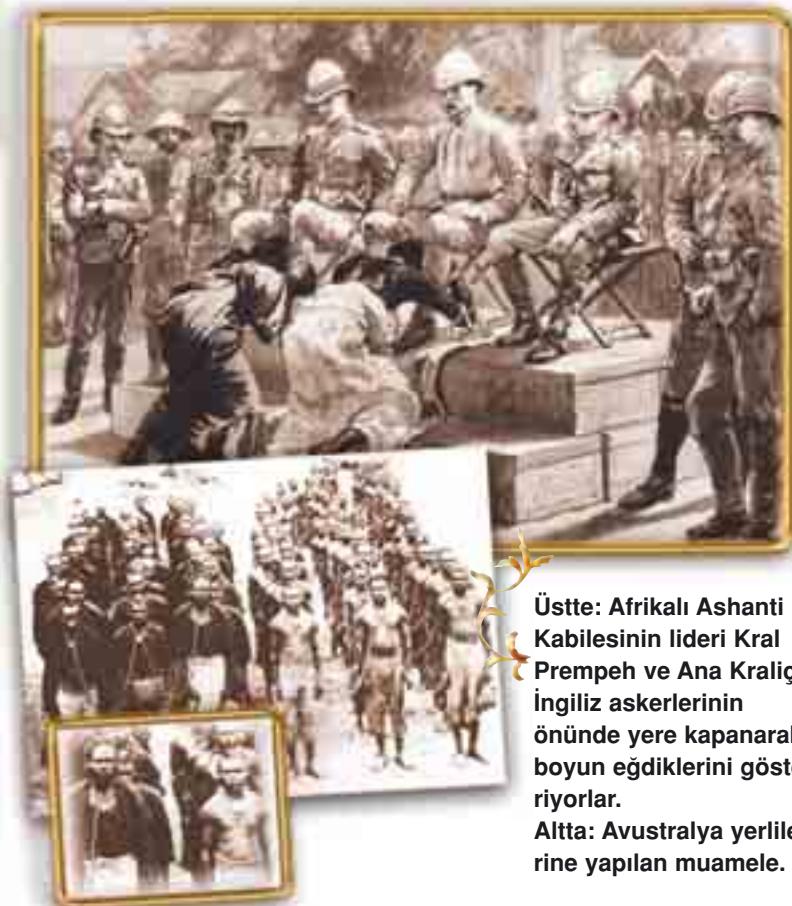
"medeniyet" götürdükleri iddiasındaydılar. Ancak uygulamaları ve politikaları onların bu sözde "iyi niyetli" iddialarının gerçekleri yansımadığını gösteriyordu. Sosyal Darwinist düşünce-lere sahip 19. ve 20. yüzyıl sömürgeci devletleri, gittikleri ülkelere refah, mutluluk, kültür ve medeniyet değil, kargaşa, kavga, korku ve aşağılanma getirdiler. Sömürgeciliğin sömürge ülkelere bazı yararlar sağladığı kabul edilse de, zararları çok daha fazlaydı.

Karl Pearson'ın aşağıda yer alan acımasız, insanlıktan, merhametten uzak sözleri sosyal Darwinizm'e dayalı ırkçı ve emperyalist görüşlerin tam bir özeti niteligidir:

Fransız sömürgesi Kongo'y'u resmeden bir tablo. Kongo ormanlarındaki yerliler, onları bir tür hayvan gibi görme yanlışına kapılmış olan "beyaz adam" tarafından katledilmişlerdi.

Üste: Afrikalı Ashanti Kabillesinin lideri Kral Prempeh ve Ana Kraliçe, İngiliz askerlerinin önünde yere kapanarak boyun eğdiklerini gösteriyorlar.
Altta: Avustralya yerliline yapılan muamele.

Mücadele acı çekmektir, ciddi anlamda acı çekmek demektir. Ancak mücadele ve acı, beyaz adamın şu anda eriştiği gelişimin aşamaları olmuştur. Artık mağaralarda yaşamıyor, köklerle ve kabuklu yemişlerle beslenmiyor olması gerçeği bunu açıklıyor. Gelişimin, en uygun olan ırkın hayatı kalmasına bağlı olması -bu bazlarınıza aşırı derecede karanlık geliyor olabilir- hayatı kalma mücadelesine kendini affettiren özellikleri kazandırmaktadır. İyi metal, kızgın metal potasından çıkar. Kılıçın sabana dönüştüğü, Amerikalı, Alman ve İngiliz tacirlerin dünya pazarlarında artık ham madde ve yiyecek için rekabet etmeyecekleri, beyaz adamlı siyah adamın aralarındaki toprağı paylaşacakları ve her

Hindistan'daki İngiliz askerleri tören sırasında

birinin toprağı istediği gibi işleyebileceği bir zamanı ümit edebilirsiniz. Ancak bana inanın ki, o gün geldiğinde insanoğlu artık ilerlemeyecektir. Aşağı ırkın doğurganlığını kontrol edecek hiçbir şey olmayacaktır; acımasız kalitim kanunu doğal seleksiyon tarafından kontrol edilmeyecek ve yönlendirilmeyecektir. İnsanoğlu durağanlaşacaktır... Gelişim yolu ulusların enkazları ile kaplandı; mükemmeliyete giden dar yolu bulamayan aşağı ırkların ve mağdurların izleri her yerde. Yine de bu ölü insanlar, doğrusu, insanoğlunun günümüzdeki daha yüksek entelektüel seviyesine ve daha derin duygusal yaşamına yükselmesinde işe yarayan atlama taşlarıdır.⁷¹

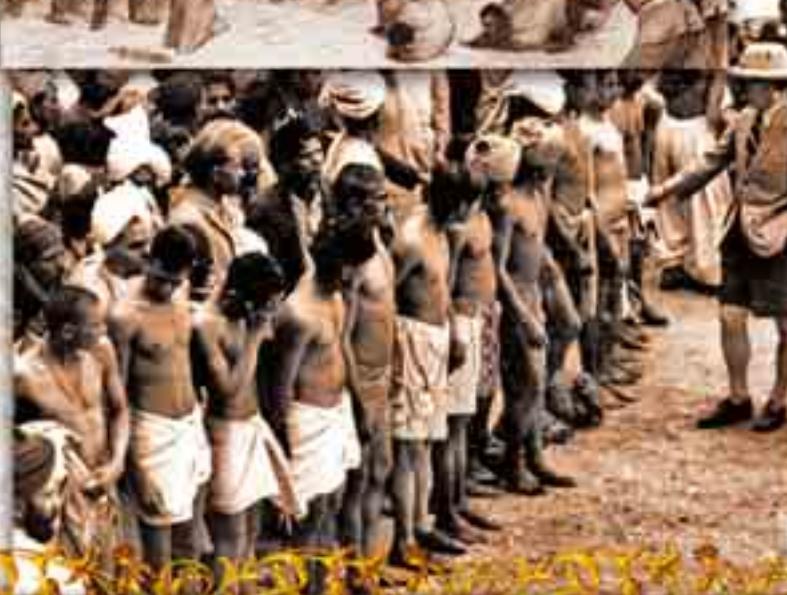
Dünyadaki ulusların çoğunu aşağı gören, onların acılarını, ölümlerini sözde evrimleşme yolunda bir basamak olarak kabul eden bu "dünya görüşü" nün tüm insanlık için ne kadar büyük bir tehlike olacağı açıktır. Bu kitap boyunca dikkat çekilen tehlike de budur. Eğer bir fikri, ne kadar tehlikeli olursa olsun veya ne kadar bilim ve mantık dışı olursa olsun, birileri el birliği ile bilimsel bir gerçek gibi sunar ve yoğun propagandasını yaparsa, o zaman bu fikir ve ürünler, bir süre sonra konu hakkında yeterince bilgi sa-

Üstte: Özgürlük isteyen Hintlileri ağır bir saldırısı ile bastırın Ingilizler
Solda: Windsor Dükü Prens Edward, Koiyahur Mihracesi'nden hediyeler kabul ederken.

Altta: Çuval yarışı yaparak, Kraliçe Viktorya'nın doğum gününü kutlayan Ingiliz askerlerini eğlendiren Zululular.

En alta: Hint ordusu için asker seçen Ingiliz askeri.

Fransızlar 1827 yılında Cezayir'i işgale başladılar. Sömürgecilik anlayışının bir gereği olarak kendileri dışındaki milletleri ikinci sınıf insanlar olarak gören dönemin Fransızları, Cezayir'de baskiya ve şiddete dayanın bir sistem kurdular. İlk önce Arapça konuşmak ve eğitim görmek yasaklandı. Resmi konuşma dili sadece Fransızca olarak kabul edildi.

Daha sonra Cezayir ekonomik olarak tam anlamıyla Fransa'ya bağımlı hale getirildi. Direnişler ise çok kanlı bir şekilde bastırıldı.

Cezayir halkına yapılan işkence ve kötü muamelelerin bir resmi.

hibi olmayan insanlar tarafından kabul görmeye başlayacaktır. İşte Darwinizm'in tehlikesi bunda gizlidir. 19. ve 20. yüzyılda "hayatta kalma mücadelesi", "üstün ve aşağı ırklar arası çatışmalar" gibi kavramların doğruluğuna inanan insanlar, bu iddiaları kendilerine siper ederek her türlü acımasızlığı yapmışlar veya yapanlara ses çıkarmamışlardır. Bunun sonucunda ise Hitler, Mussolini, Franco gibi hasta ruhlu, ırkçı, saldırgan, öfkeli, merhametsiz diktatörler ortaya çıkmış, milyonlar bu insanların sözlerine alkış tutmuş, on milyonlar ise bu zalimlerin ideolojileri yüzünden acı, sefalet ve korku içinde yaşamış ve ölmüştür.

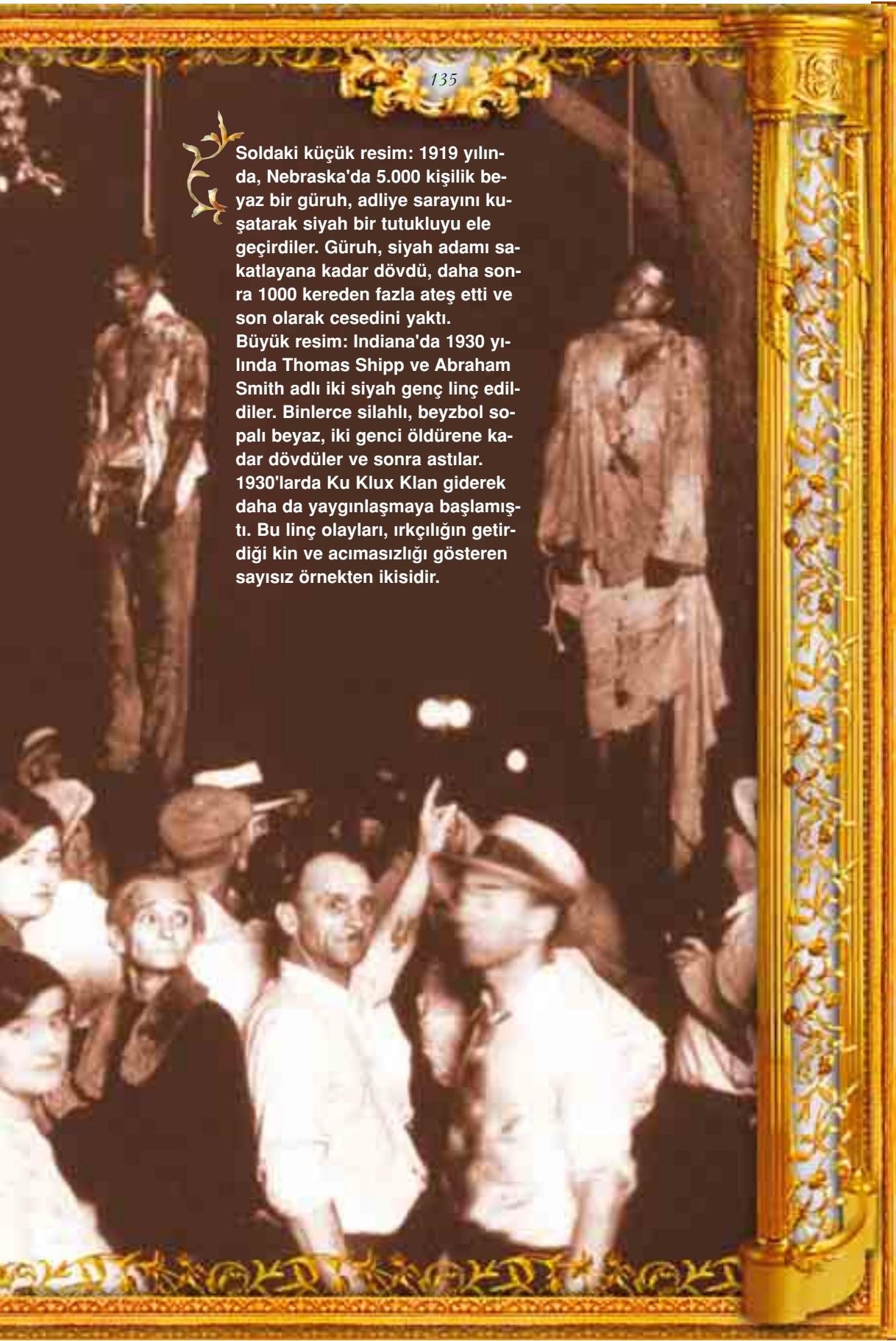

Soldaki küçük resim: 1919 yılın-
da, Nebraska'da 5.000 kişilik be-
yaz bir guruh, adliye sarayını ku-
şatarak siyah bir tutukluyu ele
geçirdiler. Guruh, siyah adamı sa-
katlayana kadar dövdü, daha son-
ra 1000 kereden fazla ateş etti ve
son olarak cesedini yaktı.

Büyük resim: Indiana'da 1930 yi-
linda Thomas Shipp ve Abraham
Smith adlı iki siyah genç linç edil-
diler. Binlerce silahlı, beyzbol so-
palı beyaz, iki genci öldürrene ka-
dar dövdüler ve sonra astılar.
1930'larda Ku Klux Klan giderek
daha da yaygınlaşmaya başlamış-
tı. Bu linç olayları, ırkçılığın getir-
diği kin ve acımasızlığı gösteren
sayısız örnekten ikisidir.

Sosyal Darwinizm ve Savaş

Sosyal Darwinizm'in ırklar arası çatışmanın milletlerin ilerlemesini sağlayacağı aldatmacası, savaşlara da zemin hazırlamıştır. Sosyal Darwinizm'in yaygın olduğu Birinci Dünya Savaşı öncesi dönemde, savaş, zayıfların elenmesi, güçlülerin hayatı kalması, insan ırkının gelişebilmesi, ağırlık ve yük olarak görülen insanların yok edilmesi için sözde "en uygun yol" olarak görülmüyordu.

Tarih boyunca insanlık birçok savaş yaşamıştır. Ancak bu savaşlar, genellikle sınırlarda, sivil halkın doğrudan hedef alınmaksızın, savaşan ülkelerin orduları arasında gerçekleşirdi. Sosyal Darwinist amaçlarla yapılan savaşlarda ise asıl hedef halktı. Çünkü amaç sözde "uygun" olmayan, kendilerince "aşağı" olan halkı yok etmek ve "gereksiz fazla olan nüfusu" azaltmakti.

Birinci Dünya Savaşı öncesinde, savaşın Darwinist dayanaklarının anlatıldığı yazılar ve konuşmalara sık sık rastlanıyordu. New York Amerikan Doğa Tarihi Müzesi dergisi *Natural History*'nin baş editörü Richard Milner, Birinci Dünya Savaşı'nda Alman entelektüellerin Darwinci ve savaşçı görüşleri için şöyle demektedir:

Birinci Dünya Savaşı sırasında, Alman aydınlar doğal seleksiyonun karşı konulamaz bir güç, onları hakimiyet için kanlı mücadeleye mecbur bırakın bir doğa kanunu olduğuna inandılar. Siyasi ve askeri ders kitapları, Darwin'in teorilerini, dünya hakimiyeti için yapılan araştırmaların "bilimsel" bir temeli olarak geliştirdiler. Alman bilim adamları ve biyoloji profesörleri ise buna tam destek verdi-ler.⁷²

General F. von Bernhardi de aynı yıllarda *The Next War* (Bir Sonraki Savaş) adlı kitabında sosyal Darwinizm propagandası yapmış ve savaşı övmüştü. Savaşın biyolojik bir zorunluluk olduğunu iddia eden Bernhardi, dünyayı uygun olmayanlardan temizlemenin en iyi yolunun savaş olduğunu iddia etmişti. Bernhardi

"Savaş, öncelikli önemi olan biyolojik bir zorunluluktur, insanlığın hayatında vazgeçilemez bir düzenleyici unsurdur. Savaş, gücü artırır ve insanın ilerleyişini teşvik eder" diyordu.⁷³

Savaşın "düzenleyici bir unsur" olduğunu öne sürmek ne akıl ve mantıkla ne de bilimsel verilerle açıklanabilir bir durum değildir. Savaş büyük can ve mal kayıplarına sebep olan, toplumların geleceği üzerinde telafi edilmesi zor tahliplere neden olan yıkıcı bir güçtür.

1939 yılında ablası Naziler tarafından öldürülün Polonyalı bir kız.

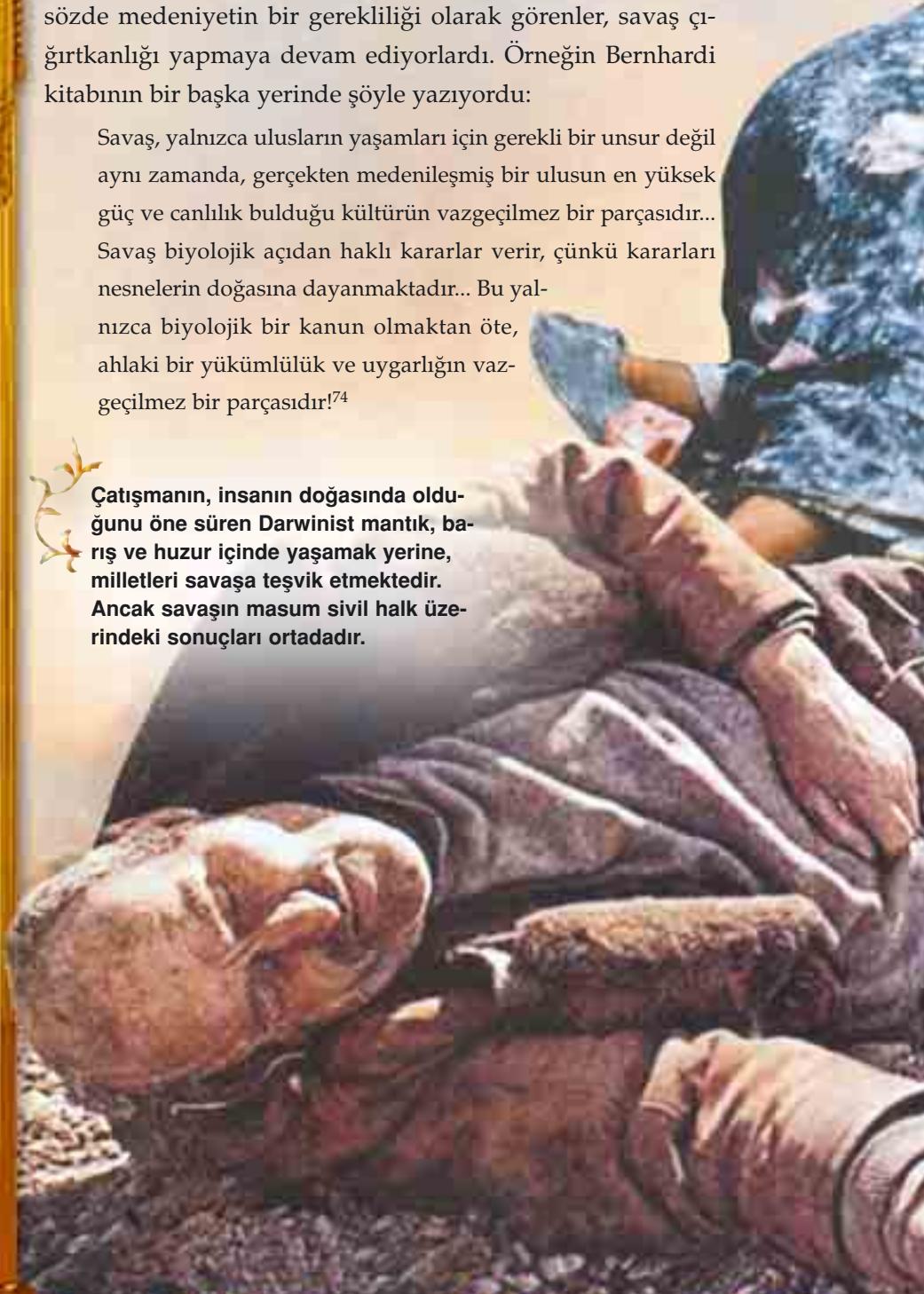

Buna rağmen sürekli savaşmayı, katliamlar yapmayı sözde medeniyetin bir gerekliliği olarak görenler, savaşçılığını yapmaya devam ediyorlardı. Örneğin Bernhardi kitabının bir başka yerinde şöyle yazıyordu:

Savaş, yalnızca ulusların yaşamları için gerekli bir unsur değil aynı zamanda, gerçekten medenileşmiş bir ulusun en yüksek güç ve canlılık bulduğu kültürün vazgeçilmez bir parçasıdır... Savaş biyolojik açıdan haklı kararlar verir, çünkü kararları nesnelerin doğasına dayanmaktadır... Bu yalnızca biyolojik bir kanun olmaktan öte, ahlaki bir yükümlülük ve uygarlığın vazgeçilmez bir parçasıdır!⁷⁴

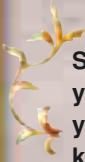

Çatışmanın, insanın doğasında olduğunu öne süren Darwinist mantık, barış ve huzur içinde yaşamak yerine, milletleri savaşa teşvik etmektedir. Ancak savaşın masum sivil halk üzerindeki sonuçları ortadadır.

Hiç şüphesiz bu telkinlere aldananların en büyük yanılırlarından biri insanın yapısının savaşmaya uygun olduğunu ve savaşmanın insanlar için kaçınılmaz olduğunu düşünmeleriydi. Onlara göre insanlar savaşıkça enerji ve canlılık kazanmaktadır. Oysa bu büyük bir yalandır. Allah insanları, barıştan huzur bulacak bir yapıda yaratmıştır. Kaos ve çatışma insanın ruhunda büyük gerilim ve tedirginliklere neden olur. İnsanın sosyal, ekono-

Sosyal Darwinist mantık, acımasız Nazi sömürgüsünün de dağyanağı olmuştur. Nazi işgalî döneminde, Rus halkından milyonlarca kişi köle işçi olarak sınır dışı edilirken, milyonlarca kişi de keyfi olarak idam edilmiştir.

mik ve kültürel açıdan en hızlı ilerleyişi huzur ve güvenliğin hâkim olduğu ortamlarda mümkündür. Savaş ve çatışma ise yalnızca yıkım ve kayıp getirir. Gertrude Himmelfarb, *Darwin and the Darwinian Revolution* (Darwin ve Darwinci Devrim) adlı kitabında, sosyal Darwinizm'in savaşa bakış açısı için şu yorumda bulunur:

Generaller için, öncelikli olan savaş ihtiyaçlarıydı, emperyalist məceralar ve ulusal deneyler ardından geliyordu. Diğerleri için ise durum tam tersiydi: Emperyalist ve milliyetçi tutkular savaşı ve militarizmi getirdi. Hatta öyleleri de vardı ki, savaşın üstünlüklerini, militarizm ve milliyetçilik gibi sorumluluklar olmaksızın da seviyorlardı; bu en saf ve en ön yargısız haliyle sosyal Darwinizm idi.⁷⁵

Evrimci antropolog ve Darwin'in yaşam öyküsünün yazarı Sir Arthur Keith de, savaş taraftarı olduğunu açıkça ifade etmiş, kişisel olarak barışı sevmesine rağmen böyle bir deneyimin, yanı

barışın sonuçlarından korktuğunu söyleyerek oldukça çarpık bir bakış açısı sergilemiştir. Beş yüzyıl devam eden barış döneminden sonra dünyanın, "kaç sonbahar boyunca budanmamış ve sonsuz yıllar boyunca kontrol edilmeyen aşırı bir büyümeye ile isyan etmiş bir meyve bahçesi"ne dönüştürücü gibi mantık dışı bir öngörüde bulunmuştur.⁷⁶

Keith'in sözleri, Darwinist telkinlerin insanları ne kadar acımasızlaştırabileğinin bir göstergesidir. Keith, dünyanın zaman zaman "budanması" gereğine, yani dünyanın güçlenmesine sözde engel olan "unsurların" kesilip atılması ge-

rektiğine inanıyordu. Açıkça vahşetin savunuculuğunu yapıyordu. Keith'in sözünü ettiği "budama" savaşlardı. Savaşlarda ölenler, yani Keith'in "atılması gerekenler" olarak gördükleri ise zavallı kadınlar ve erkeklerle, masum çocukların, Darwinizm'in aldatmacalarına kananların, bu masumlar için acıma, sevgi, şefkat duymaları mümkün değildir. Çünkü inandıkları teori, onlara beyaz ırkı geliştirip güçlendirmek için gerekirse, zayıf görülenlerin yok edilebileceği vicdansızlığını telkin etmektedir. Bu da tarih boyunca eşine az rastlanır zalimliklerin yaşammasında neden olmuştur.

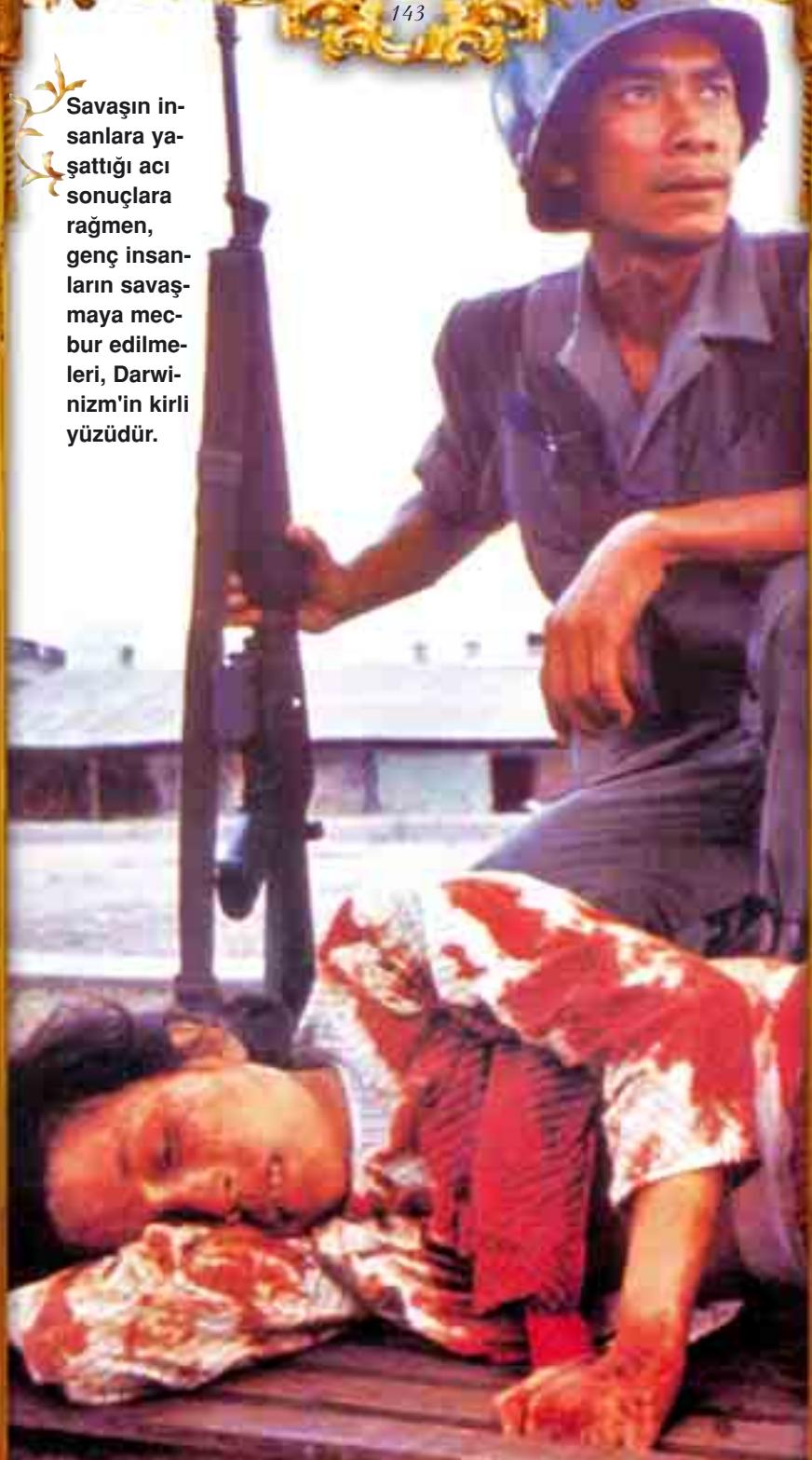
İşte sosyal Darwinizm'in savaşlarındaki bu sapıkın yorumları, 19. yüzyıldan itibaren aralıksız devam eden savaşların, iç çatışmaların, kavgaların ve katliamların temel nedenlerindendir. Sosyal Darwinizm hakkında hiçbir şey bilmeyen bazı insanlar bile, temeli bu teoriye dayanan savaş çırtkanlığının sonucunda, sosyal Darwinizm'in etkisi altına girmişlerdir.

20. yüzyılın başlarında ise sadece bir grup marjinal ideolog değil, gazetecilerden akademisyenlere ve politikacılardan bürokratlara kadar birçok kişi savaşın gerekliliğine inanma yanılığına kapılmıştı.⁷⁷ Yani kadınların, çocukların, yaşlıların, muhtaç durumdaki insanların yok edilmeleri, genç insanların umursuzca cepheye sürülmeleri sözde "insanlık yararına" teşvik ediliyordu.

Bu görüşler en üst makamlar tarafından da paylaşılmıştı. Örneğin Alman Şansolyesi Bethmann-Hollweg, Birinci Dünya Savaşı başladığında orta sınıf arasında yaygın olan Slavlar ve Cermenler arasında bir çatışmanın kaçınılmaz olduğu hakkındaki görüşü paylaşıyordu.⁷⁸ Kaiser'in de aynı görüşleri paylaştiği bilinmekteydi. Birçok tarihçinin de kabul ettiği gibi, savaşın kaçınılmaz olduğu, aşağı ırkların temizlenmesi için doğal ve faydalı olduğu yönündeki vicdan dışı iddia, Birinci Dünya Savaşı'nın en önemli nedenlerinden biriydi.

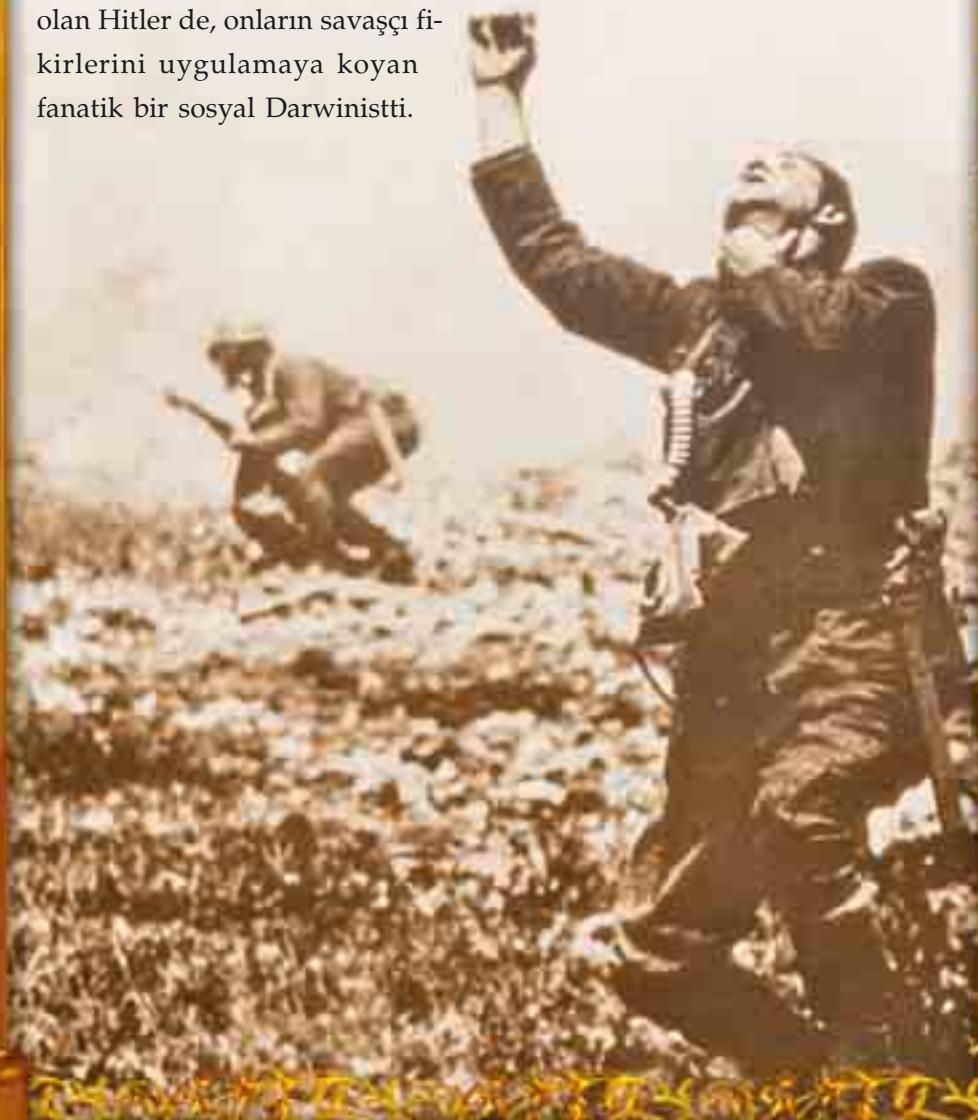

Savaşın insanlara yaşıttığı acı sonuçlara rağmen, genç insanların savaşmaya mecbur edilimeleri, Darwinizm'in kirli yüzüdür.

Faşizmin öncüsü sayılan Alman felsefeci Nietzsche, Almanya'da sosyal Darwinizm'in en önde gelen savunucularından biriydi. Nietzsche'nin sözlerinde de, Bernhardi ile aynı nedenlerden savaş taraftarı olduğu açıkça görülmüyordu. Nietzsche'ye göre ideal toplumsal sistem, savaşı merkez almamalıydı: "Erkekler savaş için eğitilecekler ve kadınlar ise savaşçıların tekrar dünyaya gelmesi için çalışacaklar; bunun dışındaki her şey ahmaklıktır."⁷⁹ Nietzsche'nin sapık bakış açısına göre hayat sadece savaştan ibaretti ve her şey savaş içindi.

Hem Darwin'in hem de Nietzsche'nin büyük bir hayranı olan Hitler de, onların savaşçı fiziklerini uygulamaya koyan fanatik bir sosyal Darwinistti.

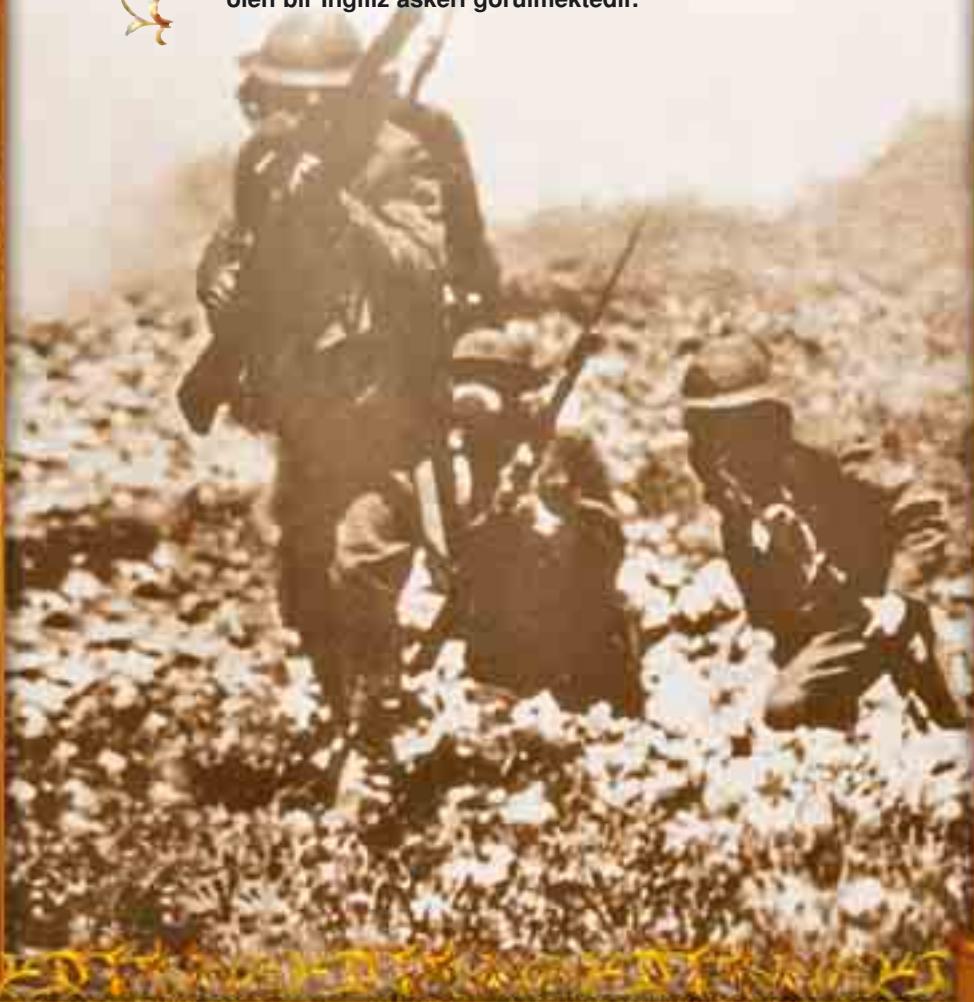
Hitler, militarist düşüncelerini evrim teorisi ile birleştirerek şöyle demişti:

Doğanın tamamı güç ve zayıflık arasındaki sürekli çatışma ve güçlünün zayıf üzerindeki sonsuza kadar süren zaferidir.⁸⁰

Hitler ve benzerlerinin iddia ettikleri bu fikirler, aslında büyük bir cehaletin ürünüydü. Militarist ve saldırgan düşüncelerini, kendilerince evrim teorisile birlikte bilimsel bir zemine oturttuklarını zannedenler sadece kendilerini aldatmaktaydılar. Ne var ki bu aldanışa peşlerinden sürüklendedikleri on binlerce insanla, dünya tarihinde eşine az rastlanır bir yıkımın mimarı oldular.

Almanlar, 1. Dünya Savaşı'nda savaş düzenlemelerini ihlal ederek, hardal gazı kullanmışlardır. Resimde bu gaz ile ölen bir İngiliz askeri görülmektedir.

İnsanlar, savaşı yaşamadıkları sürece, savaşın ne kadar büyük bir felaket olduğunu düşünemeyebilirler. Ancak unutmamak gerekiyor ki, savaşlar milyonlarca masum insan için büyük üzüntüler, kayıplar ve acılar demektir. Dünyayı savaşların ve çatışmaların olmadığı, huzur ve güven dolu bir yer haline getirmenin yolu din ahlakına uygun olmayan ideolojilerin fikren ortadan kaldırılması ve Allah'ın emri olan güzel ahlakın yaygınlaştırılmasıdır.

Yazar -ve Siyonist hareketin öncülerinden- Max Nordau "The Philosophy and Morals of War" (Savaşın Felsefesi ve Ahlakı) adlı makalesinde Darwin'in, savaş taraftarlarının en önde gelen ismi olduğunu söyler:

Tüm savaş taraftarları arasındaki en büyük otorite Darwin'dir. Evrim teorisinin ilanından sonra, doğal barbarlıklarını Darwin'in ismi ile gizleyebiliyorlar ve kalplerinin derinlerindeki zalim içgüdülerini bilimin son sözü olarak gösterebiliyorlardı.⁸¹

Columbia Üniversitesi'nde tarih dersleri veren Jacques Barzun ise, *Darwin, Marx, Wagner* adlı kitabında Darwinizm'in ulaştığı her yerde militarizmi ve savaşçılığı ateşlediğini ve savaşı bir sembol haline getirdiğini belirtmiştir:

Savaş, dünyadaki insanı işlerin sembolü, imajı, teşviği, sebebi ve dili haline gelmiştir. 1870-1914 dönemi edebiyatının önemli bir kısmını incelememiş olan bir kişi, kan dökmek için yapılan bitmez tükenmez gayretin bu boyutlarda olduğunun farkına varamaz. Yüzyılın ikinci yarısında ortaya çıkan militanlar savaşı adeta şiirleştirmiş, savaş bekłentisinden büyük hazırlıklardır. İnsanlığın varoluş amacının sadece hayat mücadelesi olduğunu ve bu mücadelede kaybedenlerin ölmesinin de doğal karşılaşması gerektiğini savunmuşlardır....⁸²

Sosyal Darwinizm'in şiddeti ve çatışmayı teşvik eden telkinleri dünyanın **dört bir yanında** milyonlarca insana acı veren savaşların yaşanmasına neden oldu. **Öldürülen annesinin cesedi** üzerinde ağlayan bebekler, savaşlarda yaşanan büyük acıların sadece bir bölümündür.

Barzun yine aynı kitabında sosyal Darwinizm'in ırkçı, savaşçı ve çatışmacı yönünün 19. yüzyıl sonlarından itibaren özellikle Avrupa'yı nasıl etkisi altına aldığınu şöyle açıklamıştır:

1870 ve 1914 yılları arasında her Avrupa ülkesinde silahlanmayı isteyen bir savaş partisi, acımasız bir rekabet isteyen bireyçi bir parti, geri kalmış insanlar üzerinde serbest bir el isteyen emperyalist bir parti, yabancılara karşı içten tasfiyeyi sağlayacak olan sosyalist bir parti vardı...

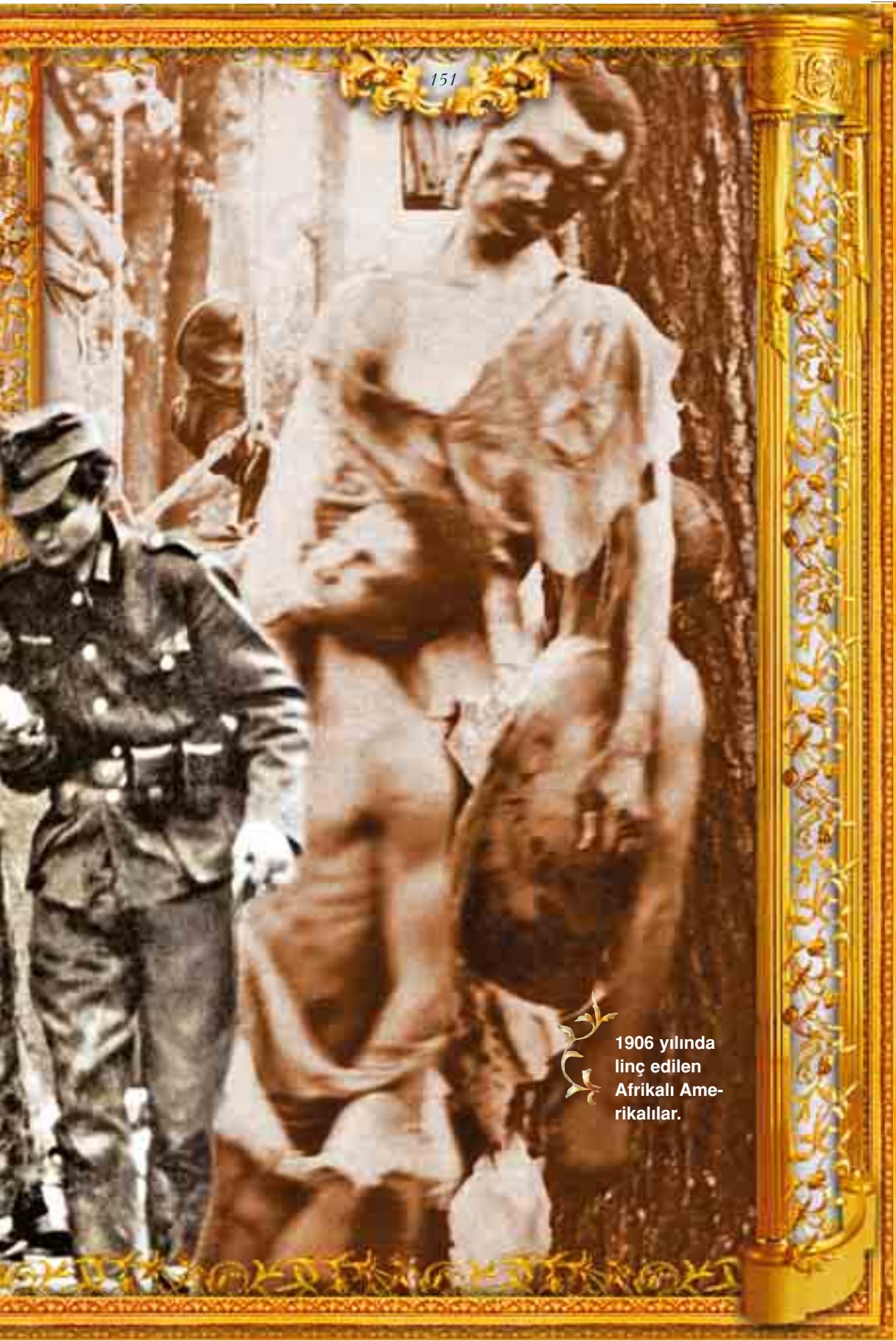
Bu partilerin tümü zaferi kutladıklarında ya da yenilidiklerinde hatta da-ha önce, bilimin tekrar canlanması anlamına gelen Spencer (sosyal Darwinizm'in

**Allah sevgisi ve
O'nun yarattığı in-
sanlara karşı mer-
hamet ve acıma
hissi hakim olmadı-
ğı sürece, insanlık
bu tür dramları ya-
şamaya devam ede-
cektir.**

1906 yılında
linç edilen
Afrikalı Ame-
rikalılar.

kurucusu) ve Darwin'i desteklemişlerdi. İrk biyolojikti, sosyolojikti; Darwinciyydi.⁸³

Pek çok akademisyen ve yazarın eserlerinde tespit edip dile getirdiği bu Darwinist aldatmacalar, 20. yüzyılın neden savaşların, katliamların, soykırımların yüzyılı olduğunu açıklayan ifadelerdir.

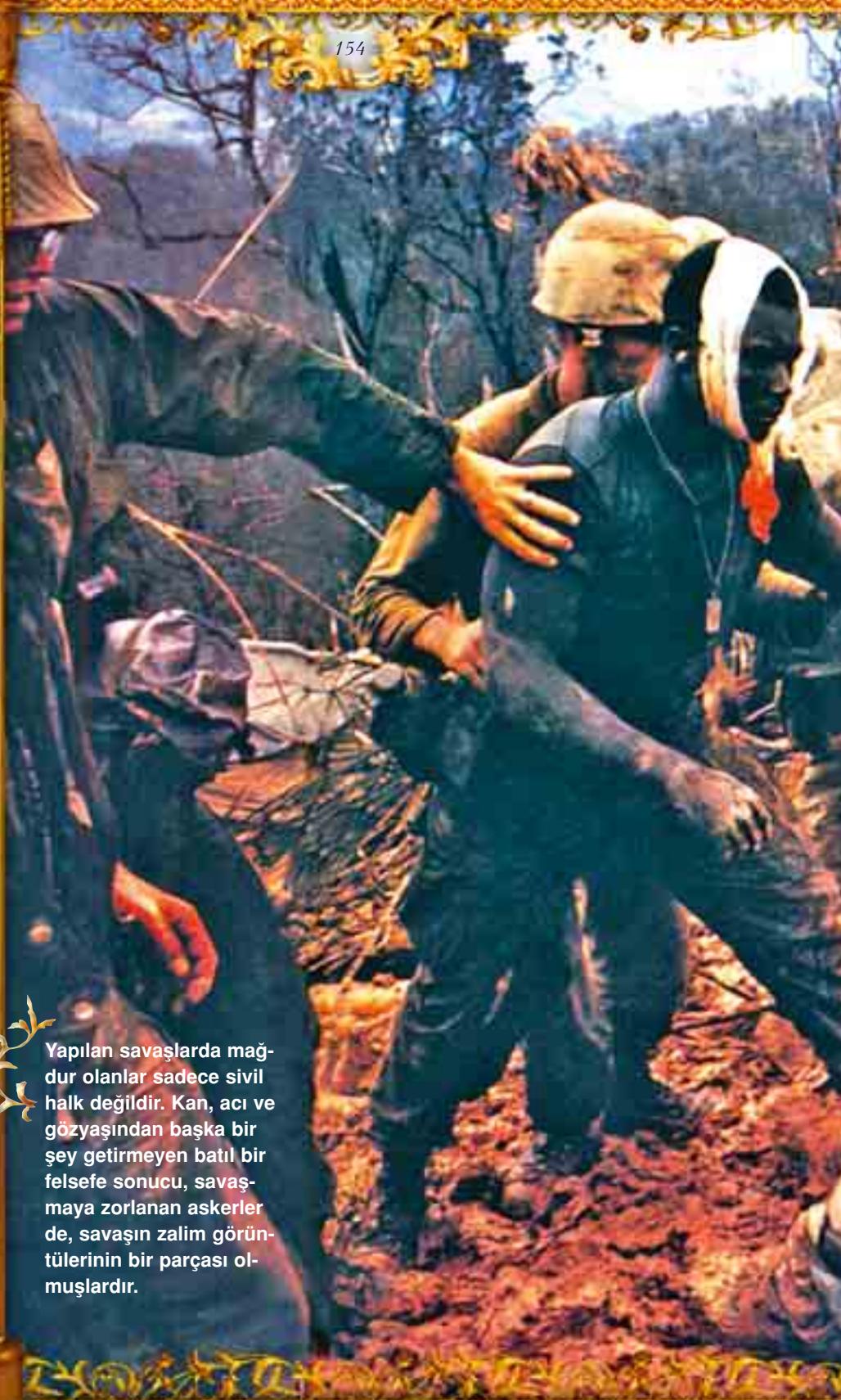
Sosyal Darwinist felsefenin hakim olduğu 20. yüzyıl, savaşların ve çatışmaların yükseltiliği bir yüzyıl oldu. Ve işte bu nedenle tarihe kanlı bir yüzyıl olarak geçti. Dünyanın pek çok yerinde milyonlarca insanın yüzünden acı ifadesi on yılarda eksilmedi.

Yapılan savaşlarda mağdur olanlar sadece sivil halk değildir. Kan, acı ve gözyaşından başka bir şey getirmeyen batıl bir felsefe sonucu, savaşmaya zorlanan askerlerde, savaşın zalim görünüterinin bir parçası olmuşlardır.

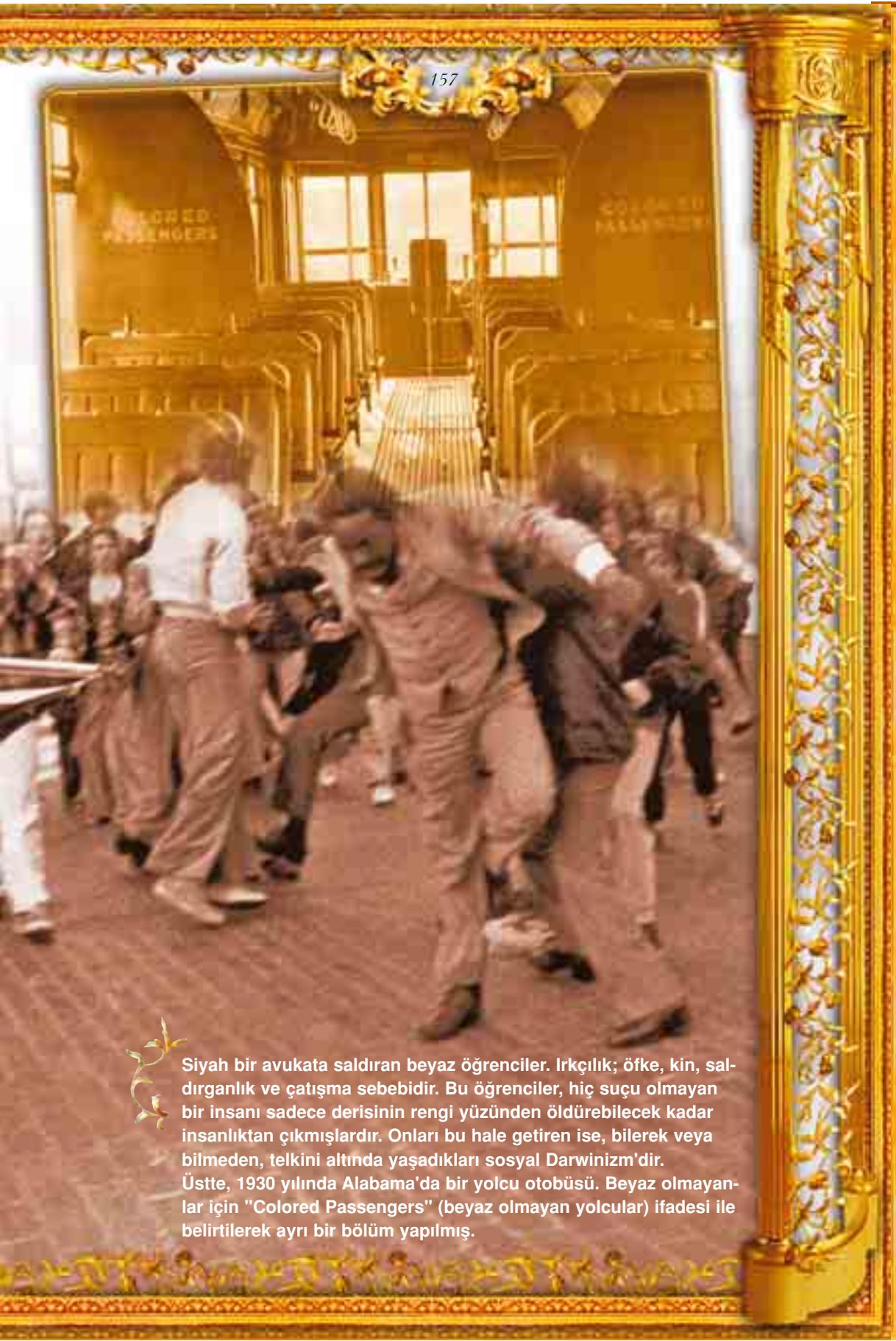

Allah Katında Üstünlük Irka Göre Değil Takuaya Göredir

Irkçılığın dehşeti sadece Naziler ile sınırlı değildir. Dünyanın birçok yerinde ırkçılık nedeniyle büyük felaketler yaşanmış, yüzbinlerce insan ırkçılık yüzünden öldürülmiş, aşağılanmış, evlerinden, ailelerinden zorla alınarak köleleştirilmiş ve sözde hayvan muamelesi görerek sonunda ölüme terk edilmiş, ilaç deneylerinde ko-

Siyah bir avukata saldıran beyaz öğrenciler. Irkçılık; öfke, kin, saldırganlık ve çatışma sebebidir. Bu öğrenciler, hiç suçu olmayan bir insanı sadece derisinin rengi yüzünden öldürürebilecek kadar insanlıktan çıkmışlardır. Onları bu hale getiren ise, bilerek veya bilmeden, telkini altında yaşadıkları sosyal Darwinizmdir.

Üstte, 1930 yılında Alabama'da bir yolcu otobüsü. Beyaz olmayanlar için "Colored Passengers" (beyaz olmayan yolcular) ifadesi ile belirtilerek ayrı bir bölüm yapılmış.

**... İyilik ve takva konusunda
yardımlaşın, günah ve haddi
aşmada yardımlaşmayın ve
Allah'tan korkup-sakının...**
(Maide Suresi, 2)

bay olarak kullanılmış, hayatları hiçe sayılmıştır. Bu kitapta verilen örnekler, ırkçılığa dayalı vahşetin ve acımasızlığın belgelenebilmış olan örneklerinden sadece birkaçıdır.

Materyalist bir teori olan Darwinizm'in öngördüğü toplum yapısının nasıl olduğunun iyi tespit edilmesi gereklidir. Sosyal Darwinizm, diğer tüm materyalist toplumsal teoriler gibi, insanın sadece kendisine karşı sorumlu ve kendi çıkarları için yaşayan bencil bir varlık olduğunu öne sürdüğü için, hiçbir zaman bireylere ve topluma güzel ahlak ve mutluluk kazandıramaz. İnsanın güzel ahlak ve mutluluk kazanması için, bencil hırslarından vazgeçmesi gereklidir. Bunun nasıl olacağını insana öğretmen ise Rabbimiz'in emri olan din ahlakıdır. Kur'an'da, insana Allah'a karşı olan sorumlulukları ve O'nun rızası için uyması gereken ahlaki değerler bildirilmiştir.

Eğer bir insan Allah'in emirlerine, Allah'in indirdiği Kitap'a iman eder ve uyarsa, o zaman insanlara karşı sevgi, merhamet, şefkat duyguları ile dolu olur.

Allah'tan korkan, Allah'ı seven ve O'nun emirlerine itaat eden kişiler, insanları Allah'in yarattığı birer varlık olarak sever, onlar arasında ırklarına, milletlerine, tiplerine, renklerine, dillerine göre bir ayırım yapmazlar. Her birinde Allah'in yarattığı bir güzellik görür, bu güzellikten zevk alırlar. İnançları nedeniyle sevecen, merhametli, koruyucu insanlar olurlar. Ne var ki Darwinizm'in yanlanları ile beyni yıkanan bir insan diğer ırklardan, milletlerden nefret eder, onları ezmekten, hatta yok

**Hayır, kim iyilikte bulunarak
kendisini Allah'a teslim ederse,
artık onun Rabbi Katında ecri
vardır. Onlar için korku
yoktur ve onlar mahzun
olmayacaklardır.**
(Bakara Suresi, 112)

etmekten zevk alır, çevresine daima gerilim, mutsuzluk ve korku getirir. İşte 19. ve 20. yüzyılda görülen ırkçılık ve emperyalizm, Darwinist dünya görüşünün bir sonucudur.

Allah, Kur'an'da ırklara göre ayırım yapılmasını yasaklaşmış, insanların ahlakları ve imanları ile Allah Katında üstünlük elde edebileceklerini bildirmiştir:

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldıktı. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

Darwinizm-Nazizm Koalisyonunun Sonucu: 40 Milyon Ölü

Sosyal Darwinizm hakkında buraya kadar anlatılanlardan sonra, dünya tarihinin en büyük soykırımlarından birinin mimarı olan ve tarihe en acımasız ve zalim hükümetlerden biri olarak geçen Nazilerin de sosyal Darwinizm'e sıkı sıkıya bağlı olduklarını söylemek şaşırtıcı olmayacağındır.

Hitler'in ve Nazi ideologlarının yazıları, konuşma metinleri ve diğer dokümanlar incelendiğinde, ırkçı, saldırgan ve savaşçı politikalarını Darwinizm üzerine kurdukları açıkça görülmektedir.

Hitler'in aynı hayvan yetiştircileri gibi insan soyunu ıslah edebleceğini sanması; Aryan ırkını "kirlettiğini" düşündüğü ırkların, kalı-

tımsal hastalığı olanların ve zayıfların yok edilmeleri gerektiğini iddia etmesi; milyonlarca insanın katlini acımasızca emretmesi onun insanları hayvan gibi gördüğünün ve Darwinizm'e olan bağlılığının delillerinden birkaçıdır. Nazi soykırımdan sağ olarak kurtulan kişilerden biri olan Alexander Kimel, "Nazi Terörü" başlıklı makalesinde, sosyal Darwinizm ve Nazi bağlantısını vurgular ve sosyal Darwinizm'e inanan Nazilerin, insanlara nasıl olup da acımadan hayvan muamelesi yapabildiklerini şöyle açıklar:

Nazizm, sosyal Darwinizm'i kabul ederek insanları hayvanlarla eşit hale getirdi, ellerindeki bireysel seçim yapma özgürlüğünü, kendileri için düşünebilme yeteneğini aldı. Acımasızlık, terör, yalan ve insanın insan tarafından acımasızca istismar edilmesi bir davranış normu haline geldi. Eğer insanları hayvanlar gibi aynı doğal seleksiyon kanunları yönettiyorsa, insanın bilincindeki ilahi kıvılcım alındığında insanlara hayvanlar gibi davranışlı olabilir: Suni olarak üretilebilir ve büyükbaş hayvanlar gibi muamele görebilirler. Örneğin savaş ve savaşın umursamaz idaresi çok büyük kayıplar getirmiştir. Hitler ise, durumu kayıpları engelleterek değil, üreme metodlarını geliştirerek düzeltmeye çalışmıştır. Ausschwitz'de (Nazi Doktoru) Mengele, ikizler üzerinde, onları öldürerek, kesip bicerek, üreme metodlarının nasıl geliştirileceğine, Alman ka-

dinlerinin doğum randimanının nasıl iki katına çıkartılabileceğine dair "bilimsel" deneyler yürüttü. Almanlar üreyen hayvanlar gibi görüldü, S.S. onların çobanları ve Führerleri de eğitici efen-dileri idi. Almanlar ödül kazanmış büyükbaş hayvanlar, diğer uluslar sıradan büyükbaş hayvanlar ve Yahudiler ise zararlı böcekler olarak kabul edilmiş ve öyle muamele görmüşlerdir.⁸⁴

Nazilerin asırlar boyunca örneği görülmemiş bir soykırım gerçekleştirirken temel alındıkları sapıkın bakış açısı buydu. Hitler'in savunduğu "üstün ırk" aldatmacası, bir biyolojik "tür"ün içinde yer alan grupların eşitsizliği yalanına dayanıyordu. Yani Hitler'e ve taraftarlarına göre, bazı türler evrimde ilerlemiş ama bu türler içindeki bazı bireyler veya gruplar geri kalmışlardı. Irkçılığın zeminini oluşturan bu sapıkın iddia Darwin'in teorisinin en temel noktalarından biriydi. Prof. Karl A. Schleunes, Ausschwitz hakkındaki kitabında Darwin'in teorisinin, ırkçılığa sözde bilimsel bir destek sağladığını söyle kabul eder:

Darwin'in, hayatı kalma mücadele fikri, ırkçıların üstün ve aşağı insan ve millet kavramını haklı gösterdi ve bunlar arasındaki mücadeleyi onayladı.⁸⁵

Evrimci bilim adamları tam da Nazilerin istedikleri gibi teorik bir çerçeve çiziyorlardı. Örneğin hayvan davranış biliminin kurucusu sayılan evrimci Konrad Lorenz, ırkların arındırılması biyolojik yapılarla kıyaslıyor ve şöyle diyordu:

Aynı kanserde olduğu gibi, en iyi tedavi asalakların kökünü en kısa sürede kurutmaktır. Her zaman toplum için sorun olan aşağı halkların olumsuz sosyal etkilerine karşı öjenist korunma yöntemlerin uygulanması zorunludur... Bu aşağı unsurlar, (sağlıklı) bir toplumun içinden etkin bir biçimde ayıkalınmadıklarında -tipki kötü huylu bir tümörün hücrelerinin tüm insan vücudunda hızla çoğalmasına izin verilmesi gibi- hem kendilerini hem de onları barındıran bünyeyi yok ederler.⁸⁶

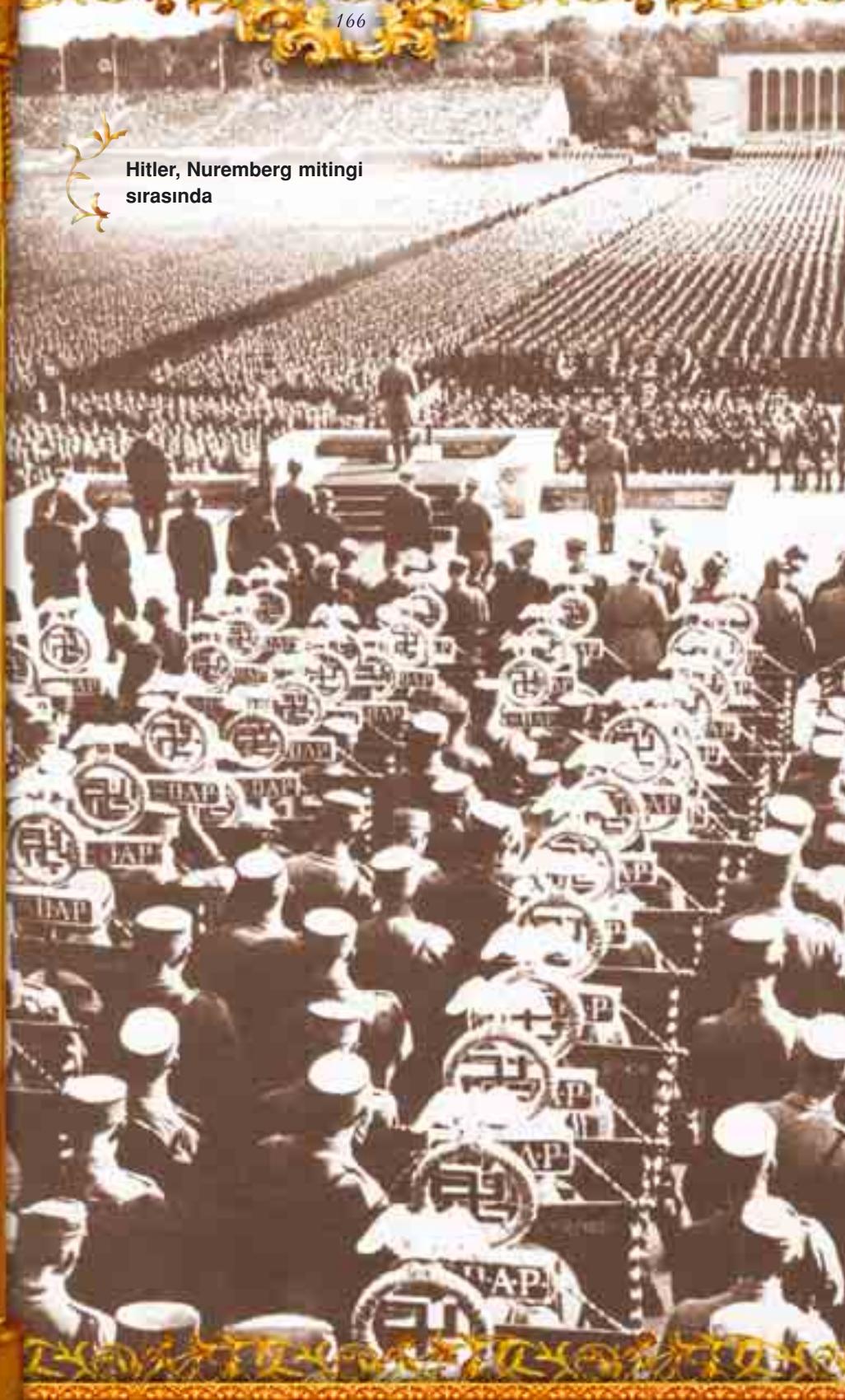
Farklı ırkları veya toplum içindeki zayıf ve muhtaç insanları bir tür "kanser" gibi görmek ve onları amansızca temizlemek istemek, açıklanması mümkün olmayan bir ilkellik ve vahşettir. Nazi ideologları bu vahşeti, Darwinizm'in aldatmacalarını öne sürerek sözde bilimsel maskesi altına gizlemeye çalışmışlardır. *Race and Reich* (İrk ve Kral) adlı kitabın yazarı J. Tennenbaum, Nazi politikalarının Darwinizm ile nasıl şekillendiğini şöyle özetler:

Nazi zulmünden en çok payını alanlardan biri de aç, kimsezi ve bakımsız kalan çocuklardı.

Hitler, Nuremberg mitingi
sırاسında

Mücadele, seleksiyon ve en uygun olanın hayat ta kalması... tüm bu kavramlar ve gözlemler Darwin tarafından ortaya atıldı. Ancak daha önce de, on dokuzuncu yüzyıl Alman sosyal felsefesinde bu kavramlar kabul görmeye başlamıştı... Bunun bir neticesi olarak, Almanların üstün ırk oldukları inancına dayalı tüm dünyaya hukim olma doktrini gelişti. Bu doktrin aynı zamanda Alman Devleti ile zayıf uluslar arasındaki "çekiç ve örs" ilişkisine dayandırılmıştı.⁸⁷

Tenenbaum, Nazilerin, politik sistemlerini, hiçbir noktasını eksik bırakmadan tamamen Darwinizm'e göre belirlediklerini açıkladıktan sonra şöyle devam eder:

Siyasi sözlükleri, toprak, mücadele, seleksiyon ve neslin tükenmesi gibi kelimelerle doluydu. Mantıklarının kıyası açıkça şöyledir ifade edilmiştir: Dünya, farklı ulusların toprak için mücadele ettiği balta girmemiş bir ormandır. Daha güçlü olan kazanır, daha zayıf olan ölürlü ya da öldürülür...⁸⁸

Hitler, 1933 yılında Nuremberg mitinginde, "üstün ırkların aşağı ırkları idare ettiğini... bunun doğada görülen bir hak olduğunu ve tek mantıklı hak olduğunu" ileri sürerken, bunu bir doğa kanunu olarak gördüğünü iddia ediyor du.⁸⁹ Ama elbette bu iddiası ile, tarihin en büyük yalanlarından birinin savunuculuğunu yapıyor du.

Hitler'in, "Uluslararası Kaderi Hakkında" başlıklı konuşmasındaki sözleri de Darwinist görüşlerinin bir özeti dir:

Yaşamın en temel motivasyon faktörleri arasında, kendi kendini muhafaza ve gelecek nesillerin korunması yer alır. Siyaset, insanların hayatı kalabilmek için verdikleri mücadeleden başka bir şey değildir. Bu şiddetli yaşama arzusu evrenseldir ve tüm ulusu yönlendirir. Yaşamak için duyulan istek, çatışmaya sürüklemelidir, çünkü bu istek tatmin edilemez olmakla birlikte yaşamın temelidir. Yaşanacak alan sınırlıdır. Bu, yüzden insaniyetten ziyyade acımasızlık yaşamda esastır! İnsan, ihtilaflar ve süregelen mücadele sonucunda dünyanın sahibi olmuştur. Bu insanlığın değil, güç ve hakimiyeti kazanan kuvvetin üstünlüğüdür. İrkler arasında farklılıklar vardır. Dünya, kültürünü seçkin sınıfından (elitlerden) almıştır. Bugün ne görüyorSAK hepsi Aryanların çalışmalarıının ve başarılarının birer sonucudur. Ancak her ırkın içinde sonuca götüren asıl faktör, yetiştirmeyi başardığı önemli şahsiyetlerdir. İnsanlığın şeklini demokratik yoğunluklar değil, önemli şahsiyetler belirlemiştir.⁹⁰

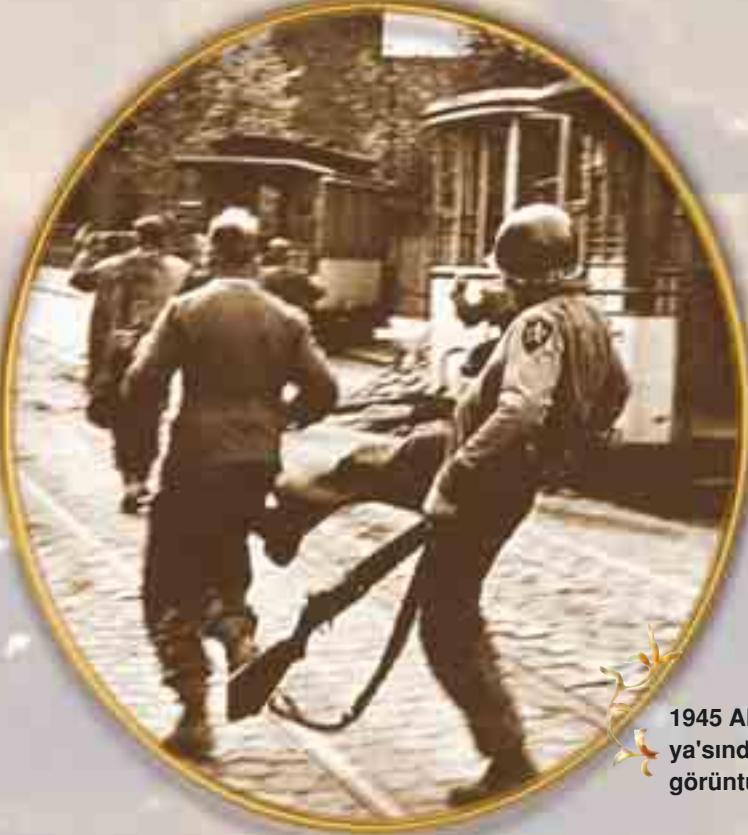
Hitler'in hezeyanlarının açıkça görüldüğü bu sapıkın fikirler, o dönemde pek çok kişiyi etkisi altına almıştı. Cehaletin de etkisiyle on binler, Hitler'in hayal ürünü bu varsayımların takipçisi oldu. Daha önce de vurguladığımız gibi, toplumları ilerleten, çatışma dürtüsü veya hayatı kalabilmek için verilen acımasız mücadele değildir. Her toplum daha varlıklı ve güzel bir yaşam için gayret eder, ama bu gayretin başarıya ulaşması, söz konusu toplumun manevi ve ahlaki değerlere olan bağlılığı ile doğru orantılıdır. Başkalarını yok etmeye çalışmak, bitmek bilmeyen şiddet ve saldırganlık her zaman tüm taraflara yıkım getirir. İrkler arasındaki fiziksel veya kültürel farklılıklar ise bunların birini diğerine üstün kılacak özellikler değildir. Tam tersine bu farklılıklar, barış ve güvenliğin hakim olduğu ortamlarda kültürel zenginliği sağlayan değerli unsurlardır.

Din ahlaklı da bu farklılıkları kültürel bir zenginliğe dönüşürmeyi gerekli kılar. Allah, insanlara koşullar ne olursa olsun

affedici olmayı, adaletten asla ayrılmamayı, diğer insanlara şefkatle ve merhametle yaklaşmayı emretmiştir. İman edenler, Allah'ın farklı ırklar ve milletler yaratmasının pek çok hikmeti olduğunu bilir, kardeşlik ve dayanışma ruhuyla hareket ederler. İnsanları ırklarına göre sınıflandırmaya kalkışmak, mensup olduğu ırk nedeniyle –hiçbir haklı gerekçesi olmamasına rağmen– övünüp kibirlenmek ise iman etmeyenlerin ve şirk koşanların özellikleridir. Bir ayette inkar edenlerin, kendi soylarını öfke ile koruma tutkuları şu şekilde bildirilir:

Hani o inkar edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırttıkları zaman... (Fetih Suresi, 26)

Hitler ise ruhsal dengesizliğinin de etkisiyle bu sapıkın gö-

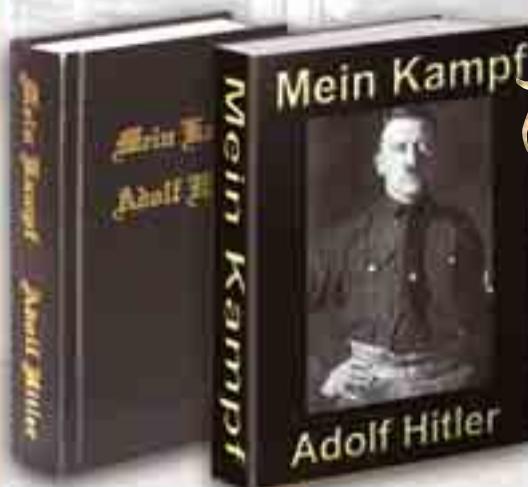
1945 Almanyasından bir görüntü

rüşlerini savunmaya devam etmiş, Darwin'in teorisinin kendi görüşleri ile bu derece paralel olmasını batıl fikirlerini yaymak için sözde iyi bir malzeme olarak görmüştür. Hitler'in Darwinizm'e olan bağlılığı daha 1925 yılında yayınlanan *Kavgam* adlı kitabında görülmektedir. Örneğin kitabının 4. bölümünde, Darwinizm'in, başarılı bir Almanya için tek temel olduğunu belirtmiştir. *Darwin: Before and After* (Darwin: Önce ve Sonra) kitabıının yazarı Clarck, Hitler'in Darwinizm'e olan bağlılığı için şu yorumda bulunur:

Evrimsel fikirler -oldukça açık bir şekilde- *Mein Kampf*'ın (*Kavgam*) en kötü bölümlerinin ve (Hitler'in) halka yaptığı konuşmaların kaynağıdır. Hitler, üstün ırkın her zaman aşağı ırka üstün geleceği sonucuna varmıştır.⁹¹

The Day Nazi Germany Died (Nazi Almanyası'nın Öldüğü Gün) adlı kitabı yazarı Beate Wilder-Smith de, Nazi doktrininin temel unsurunun ne olduğunu şöyle açıklar:

Nazi teorisinin ve doktrininin en önemli prensiplerinden biri... evrim teorisinin (ve) ...tüm biyolojinin yukarıya doğru evrimleştiği ve daha az gelişmiş türlerin faal bir şekilde kökünün kurutulması gerektiği (ve) ...doğal seleksiyona yardımcı olunabileceği ve olunması gerektijidir... bu yüzden (Naziler), "az gelişmiş" olarak

Hitler'in sosyal Darwinist açık-ılamalara sıkça yer verdiği kitabı: *Kavgam*

değerlendirdikleri Yahudileri ve... siyahları yok etmek için siyasi yasaları uygulamaya koydular...⁹²

Prof. George J. Stein ise, *American Scientist* dergisindeki "Biological Science and the Roots of Nazism" (Biyolojik Bilim ve Nazizmin Kökleri) başlıklı yazısında, Hitler'in sosyal Darwinist görüşleri hakkında şöyle yazar:

... Alman sosyal Darwinizm'i Almanya'nın her yerinde yaygın biçimde bilinmeli ve kabul ediliyor, bundan daha önemlisi bilim adamları da dahil olmak üzere çoğu Alman tarafından bilimsel açıdan doğru olduğu düşünülmüyordu. Daha yakın zamanda nasional sosyalizm ve Hitler üzerine yapılan akademik çalışmalar bu gerçeği fark etmeye başladı... (Darwin'in teorisini uygulamaları) Nazizm'in en belirgin özelliği idi. Nasyonal sosyalist "biyopolitika"... Radikal eşitsizliğe dair mistik-biyolojik bir politikadır; var olmak için sonsuz bir mücadeleye dayanır ve en uygun olanın hayatı kalmasını doğa kanunu olarak kabul eder ve doğal seleksiyonu bir kamu politikası haline getirmek için devlet gücünü kullanır...⁹³

Prof. Stein, yazısında, Alman sosyal Darwinizmi'nin temelinde, insanın hayvandan farklı bir canlı olmadığı iddiasının bulunduğuunu belirtir ve şöyle der:

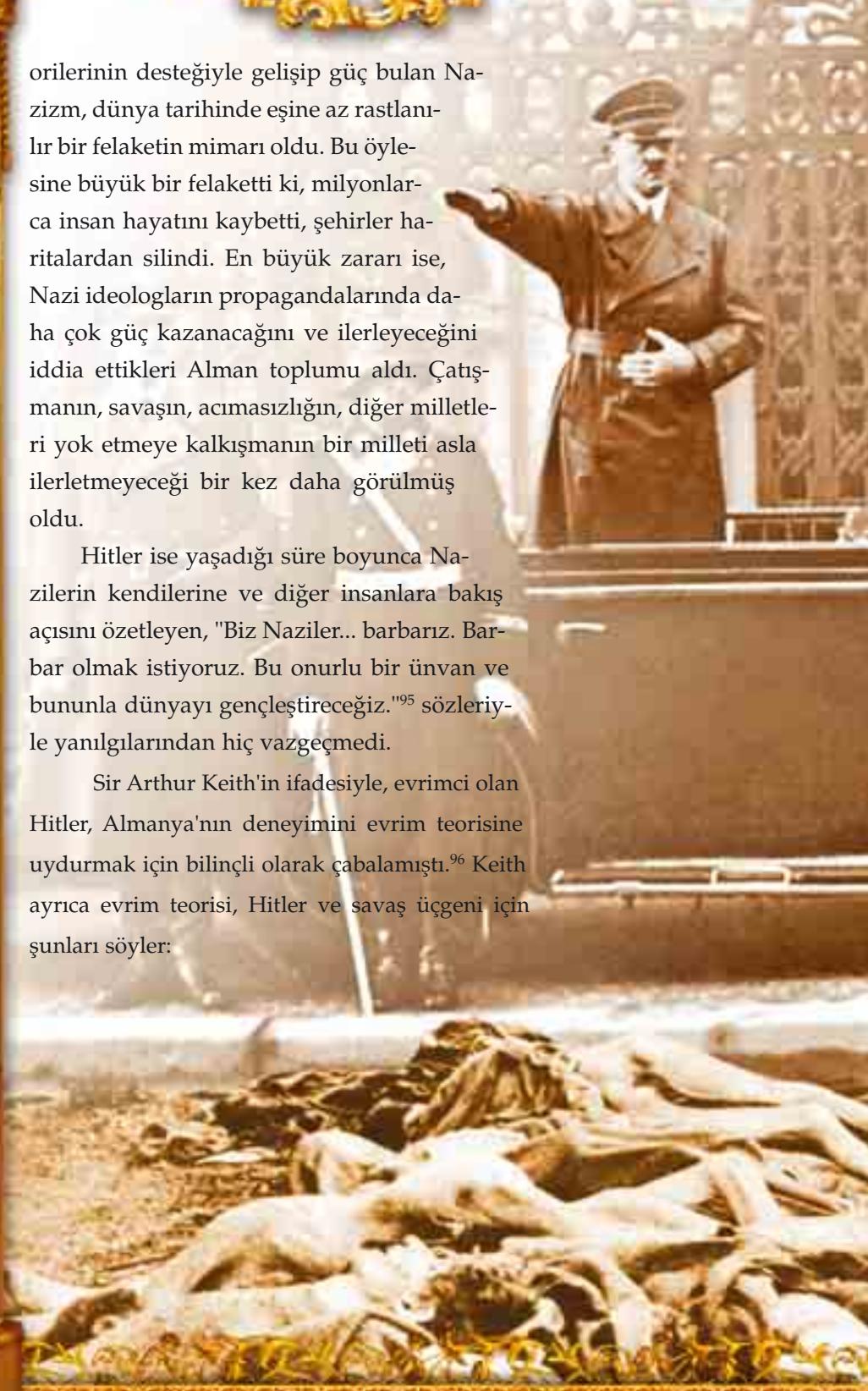
Alman sosyal Darwinizmi'nin ana hatlarıyla özeti söyleydi... insan, üstün veya insanı özelliklere sahip değildi ve sadece doğanın bir parçasıdır. Diğer yandan, Almanlar biyolojik açıdan daha üstün bir topluluğun üyeleriydiler... Siyaset, biyoloji kanunlarının yalnız bir uygulamasıydı. Aslında, Haeckel ve yandaşları olan sosyal Darwinistler, nasional sosyalizmin temel varsayımları halini alacak olan fikirleri geliştirdiler... Devletin kurum olarak işi, öjeni ve yapay seleksiyonu...⁹⁴

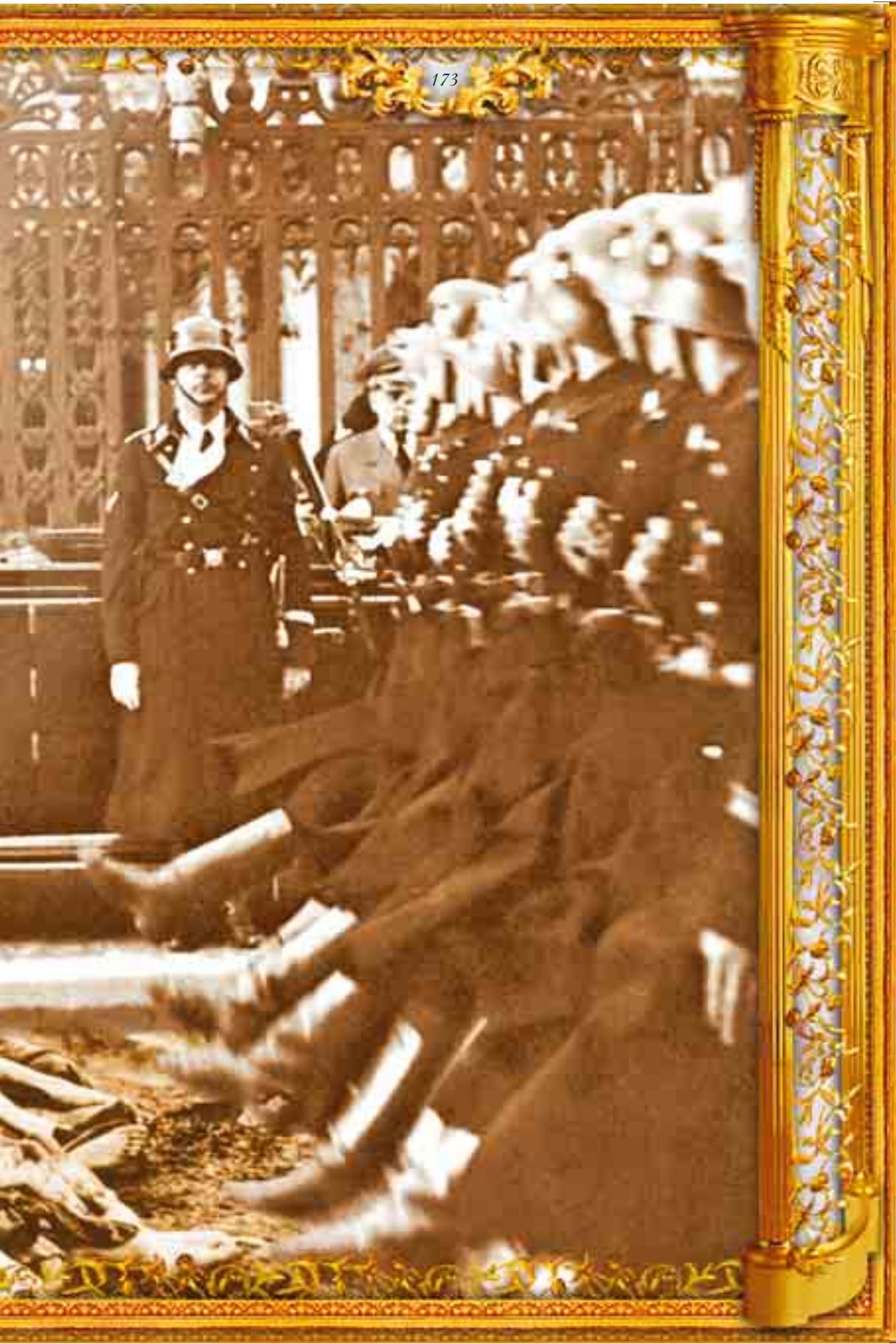
Stein'in yazısında açıkça ifade ettiği Nasyonal Sosyalistlerin bu yanlışları, onlarca ülkenin dahil olmak zorunda kaldığı bir dünya savaşına zemin hazırladı. Darwin'in hayal ürünü te-

orilerinin desteğiyle gelişip güç bulan Nazizm, dünya tarihinde eşine az rastlanılır bir felaketin mimarı oldu. Bu öylesine büyük bir felaketti ki, milyonlarca insan hayatını kaybetti, şehirler haritalardan silindi. En büyük zararı ise, Nazi ideologlarının propagandalarında daha çok güç kazanacağını ve ilerleyeceğini iddia ettikleri Alman toplumu aldı. Çatışmanın, savaşın, acımasızlığın, diğer milletleri yok etmeye kalkışmanın bir milleti asla ilerletmeyeceği bir kez daha görülmüş oldu.

Hitler ise yaşadığı süre boyunca Nazilerin kendilerine ve diğer insanlara bakış açısını özetleyen, "Biz Naziler... barbarız. Barbar olmak istiyoruz. Bu onurlu bir ünvan ve bununla dünyayı gençlestireceğiz."⁹⁵ sözleriyle yanlışlarından hiç vazgeçmedi.

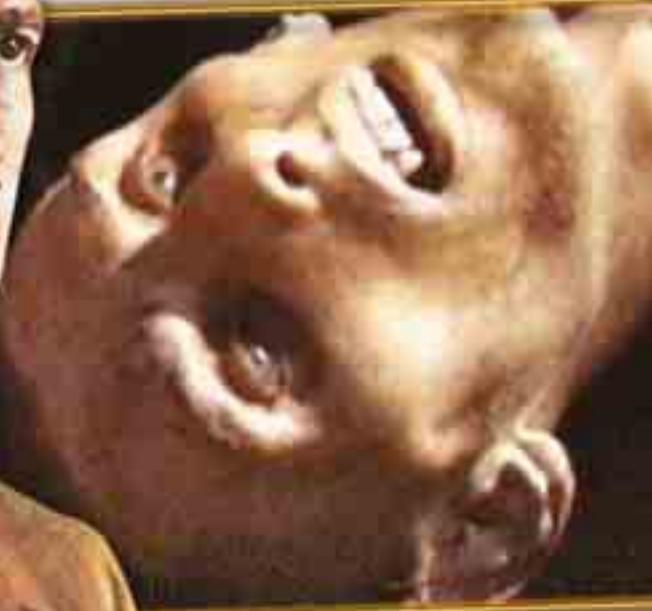
Sir Arthur Keith'in ifadesiyle, evrimci olan Hitler, Almanya'nın deneyimini evrim teorisine uydurmak için bilinçli olarak çabalamıştı.⁹⁶ Keith ayrıca evrim teorisi, Hitler ve savaş üçgeni için şunları söyler:

Hitler ve Naziler, ruhsal dengesizliklerinin ürünü olan sapık fikirlerini, sosyal Darwinist söylemlerle güçlendirerek, dünya tarihinin en büyük katliamını yapmışlardır.

Eğer savaş evrimin çocuğu ise –ve böyle olduğuna inanıyorum– bu durumda evrim, "çıldırılmış" ve kabilelerin, ulusların ve farklı ırkların birbirleriyle rekabetlerinde öylesine acımasız olmuştur ki, ilerlemeyi engelleyici bir rol üstlenmiştir. Evrimsel kanunların insan doğasına zorla kabul ettirdiği yaptırımlardan onu kurtarmak dışında, savaştan kurtulmanın hiçbir yolu yoktur.⁹⁷

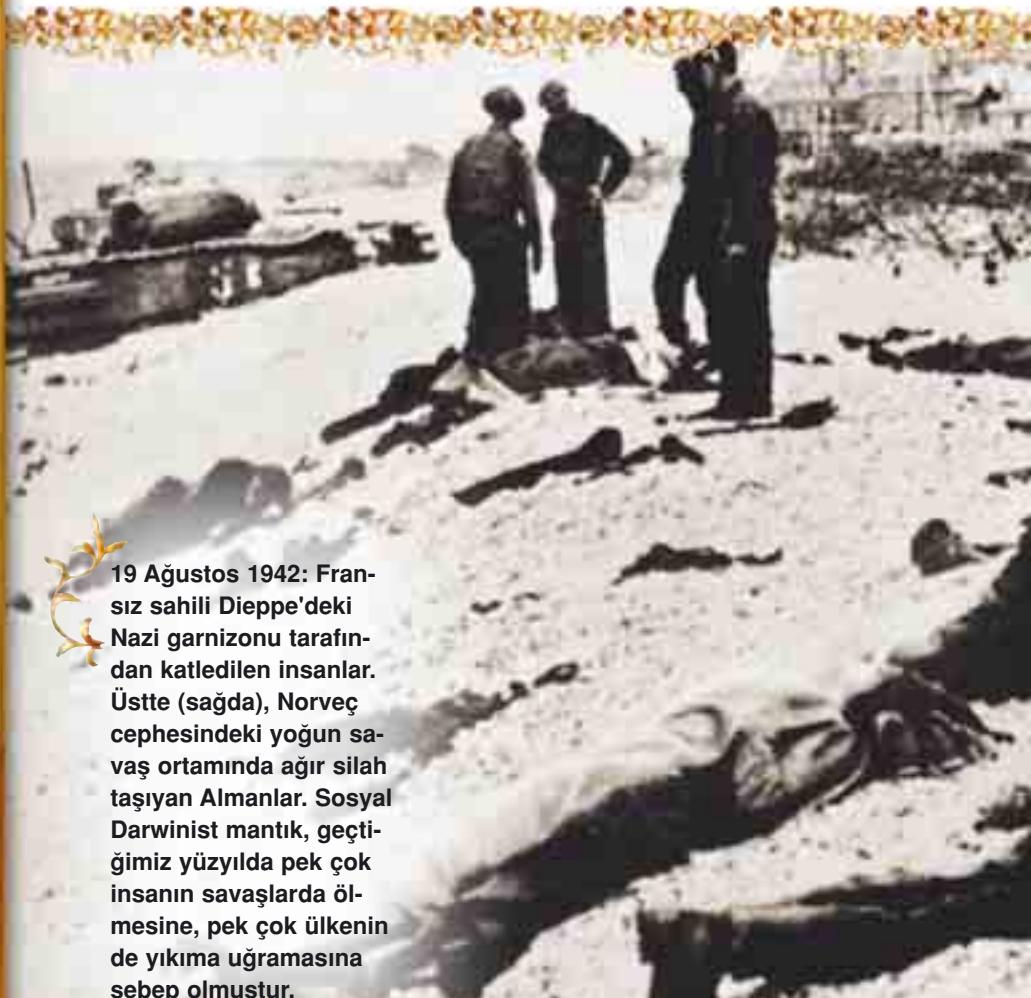
Peter Hoffman ise, *Hitler's Personal Security* (Hitler'in Kişisel Güvenliği) adlı kitabında Hitler'in Darwinist görüşleri için şöyle demektedir:

Hitler mücadeleye, her insanı diğerlerine üstün gelmek için çabalamaya zorlayan Darwinci bir prensip olarak inandı; mücadele olmaksızın çürü ve yok olurlardı... Nisan 1945'te aldığı yenilgide bile Hitler, güçlünün hayatı kalmasına olan inancını dile getirdi ve Slavların daha güçlü olduklarıını ispatladıklarını duyurdu.⁹⁸

Kısacası birçok tarihçinin ve araştırmacının görüşlerinden anlaşıldığı, aynı zamanda Hitler'in yazışlarında ve konuşmalarında da açıkça görüldüğü gibi Nazizm, Darwinizm'den güç ve kaynak bulmuştu. Hitler ve diğer Nazi onde gelenleri, birçok söyle bilimsel argüman kullanarak, tüm kişisel psikopatlik, acımasızlık ve zalimliklerini, Darwinizm'e dayandırarak kendilerince meşrulaştırmışlardı. Aslında böylesine bir ideoloji ve psikoloji geliştirmelerine neden olan kültürel ortam da, büyük ölçüde sosyal Darwinizm'in izlerini taşıyordu. İlerleyen sayfalarda da inceleyeceğimiz gibi, Ernst Haeckel gibi koyu Darwinistlerin eliyle Almanyaya giren sosyal Darwinizm, 20. yüzyılın ilk yarısında tüm Alman toplumunu derinden etkilemiş, dejenere etmiş ve Nazizme kapılmalarına neden olan en önemli zihinsel temeli oluşturmuştur.

Nazi Almanyası'nda Evrim ve Savaş

Sosyal Darwinizm'in sapkınlıklarına göre savaş, toplumları ilerleten ve en uygun olanların seçilmesini, zayıfların ise elenmesini sağlayan bir yoldur. Bu çarpık akım, savaşçı sadece zayıf ırkları yok ettiği için değil, aynı zamanda "üstün ırk" içindeki zayıf üyeleri yok ettiği için de pozitif bir güç olarak kabul eder. Bu nedenle sosyal Darwinizm, savaşçı onaylar ve teşvik eder. Naziler de aynı sosyal Darwinist mantıkla savaşçılığı benimsemişlerdir. Robert

19 Ağustos 1942: Fransız sahili Dieppe'deki Nazi garnizonu tarafından katledilen insanlar. Üstte (sağda), Norveç cephesindeki yoğun savaş ortamında ağır silah taşıyan Almanlar. Sosyal Darwinist mantık, geçtiğimiz yüzyılda pek çok insanın savaşlarda ölmesine, pek çok ülkenin de yıkıma uğramasına sebep olmuştur.

Clark, *Darwin: Before and After* (*Darwin: Öncesi ve Sonrası*) adlı kitabında, Hitler'in savaşa bakış açısı ile ilgili olarak *Kavgam*'ı kaynak göstererek aşağıdaki bilgileri aktarmaktadır:

Hitler'in Milletler Cemiyeti'ne, savaşa ve barışa yaklaşımı aynı prensiplere dayanmaktadır. "Bir dünya mahkemesi... bir şaka olurdu.... Doğa tamamen gücün ve zayıfın kuvvetli bir mücadeledir, güçlünün zayıf üzerindeki sonsuz zaferidir. Eğer böyle olmasaydı, doğanın genelinde çürüme (bozulma) dışında bir şey olmazdı. Bu

en temel kanunu ihlal eden devletler bozulmaya uğrar. Yaşayacak olan savaşmalıdır. Daimi mücadelenin yaşamın bir kanunu olduğu bu dünyada, savaşmak istemeyen ise yaşama hakkına sahip değildir." Başka türlü düşünen, doğayı "aşağılamış" olur. "Keder, mutsuzluk ve hastalık da aldığı sert karşılıktır".⁹⁹

Çatışmacı ideoloji ve savaş histerisi, sosyal Darwinizm'le birlikte güçlenmiş, Darwinist telkinler, bu eğilimleri körückleyen ve tüm bir toplum tarafından benimsenmesine neden olan çok güçlü ve etkili bir katalizör olmuştur. Irkçılık, çatışma ve savaş özlemi, böylece ilk kez sözde bilimsel bir dayanak bulmuş ve bilimin otoritesine dayanarak topluma reddedilemez bir gerçek gibi sunulmuştur. Nazi döneminin evrimci teorisyenlerinden Dr. Albert Edward Wiggam'in, 1922 yılında yayınlanan kitabında yazdıkları, o sıralar Alman fikir dünyasında oldukça sık rastlanan "aldatmacalar"dan birini yansıtması açısından dikkat çekicidir:

Birçok Alman ideoloğu, savaş ve çatışmanın insanı geliştirmek için evrime yardımcı olduğu sapkınlığına inanıyordu. Ari ırkın sözde üstünlüğüne inanan Naziler, ırklarını kendilerince daha da üstün hale getirmek için, II. Dünya Savaşı'nı ateslediler ve 40 milyon insanın ölümüne neden oldular.

Bir zamanlar insanların beyinleri, kuzenleri olan insansı canlılar- dan çok az daha büyütü. Ama tekmeleyerek, ısrarak, savaşarak... ve düşmanlarını kurnazlıkla alt ederek ve bunları yapacak kapasiteye sahip olmayanları öldürerek insanların beyinleri büydü ve hacim olarak olmasa da çeviklik ve akıl bakımından gelişti.¹⁰⁰

Tamamen hasta bir zihnin ürünü olan bu hayali "evrimsel tarih"ten çıkarılan sonuç ise açıktı: Nazilerin batıl bakış açılarına göre, savaş uzun vadede olumlu bir şeydi, çünkü evrimciler insanoğlunun yalnızca ölümcül çekişmelerle ilerlediğini iddia ediyorlardı.

Hitler ve Rosenberg gibi diğer Nazi ideologları da, günümüz medeniyetinin sürekli savaşlarla meydana geldiğini iddia etmişlerdi. Dönemin bazı sözde bilim adamları da bu çarpık görüşün kendilerince savunuculuğunu üstlenmişlerdi. Örneğin Darwinizm'in Almanya'daki bilinen savunucularından, Berlin Üniversitesi profesörü Haeckel, özellikle Eski Yunan'ın savaşçı şehir devleti olan Sparta'yı övmüş, Spartalıların seçilmiş bir ırk olduklarını ve bu yüzden başarılı ve üstün olduklarını iddia etmiştir. "Olağanüstü derecede sağlıklı ve güçlü çocukların dışındakileri öldürmelerinin, Spartalılar sürekli bir güç ve dinçlik verdiğini" söylemiştir.¹⁰¹ Spartalıların acımasız ve vahşet dolu bu uygulamalarını dahi makul gören Haeckel'e göre, Almanya da "Sparta genelini izlemeliydi, çünkü fiziksel olarak bozukluğu olan ve hastalıklı bebeklerin öldürülmesi, hem öldürülen bebeklerin hem de toplumun yararına bir uygulama" idi.

Nazilerin ve Hitler'in üstün ırk oluşturma sapantıları, milyonlarca masum insanın ölümüne neden oldu. Milyonlarcası ise, yıllarca insanlık dışı muamele gördüler.

Haeckel'in vicdan dışı ve son derece zalimane bu önerileri, Darwinizm'in bilim dışı iddialarının nasıl sapıkın bir mantık örgüsüne temel teşkil ettiğini göstermesi açısından önemli bir öрnekтир. Haeckel ve Darwinizm'e göre, tüm hayatların eşit değerde olduğu ya da korunması gerektiği yalnızca "geleneksel bir dogma" idi ve sözde bilimsel gerçeklere aykırı düşüyordu.¹⁰² Akıl ve mantık sahibi hiç kimsenin kabul edemeyeceği bu iddialar, bir dönem Almanya'sının onde gelenleri tarafından şiddetle benimsenmişti.

Sosyal Darwinizm, sadece Almanya'da değildi, dünyanın pek çok yerinde, İlahi dinlerin öğrettiği güzel ahlaklı, bu ahlakta yer alan merhamet, koruma, yardımlaşma, acıma, sabır gösterme gibi erdemleri reddediyordu. Bu erdemlerin yerine ise, çıkarına uymayanı öldürmek, yok etmek, acımasız ve merhametsiz olmak gibi -gerçekte insanlığın en büyük saptırıcısı olan şeytan'a ait- özelliklerin üstün olduğunu iddia ediyordu. Nazilerin Yahudi düşmanlığının kökeninde de, İlahi dinlere duydukları nefret vardı.

Neo-Nazizmin dünyada sürmekte olan varlığı, bizzat bu hastalıkla ideolojinin halen büyük bir tehlike olmaya devam ettiğini göstermektedir. Unutmamak gerekir ki, her ne isim altında olursa olsun, sosyal Darwinizm'in insanlık için uygun gördüğü yaşam şeklinde sadece çatışma, kavga, mücadele, çekişme, kan dökme, savaş, acı çekme ve korku vardır. Auschwitz gibi ölüm kampları, sosyal Darwinizm'in uygulama alanlarıdır;

3-4 milyon insanın öldüğü Auschwitz kamپında açıktan ölen veya ölmek üzere olan insanlar. Nazilerin sosyal Darwinizm ile destekledikleri sözde üstün ırk sapantıları, milyonlarca masum insanın bu şekilde ölmesine neden oldu.

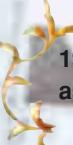

Darwinizm kaçınılmaz olarak sosyal Darwinizm'i getirir. Sosyal Darwinizm'in yeniden egemen olduğu bir dünyada ise, yeni Auschwitzler görmek kaçınılmazdır.

Hitler, Sosyal Darwinist Olduğu İçin Zalimdi

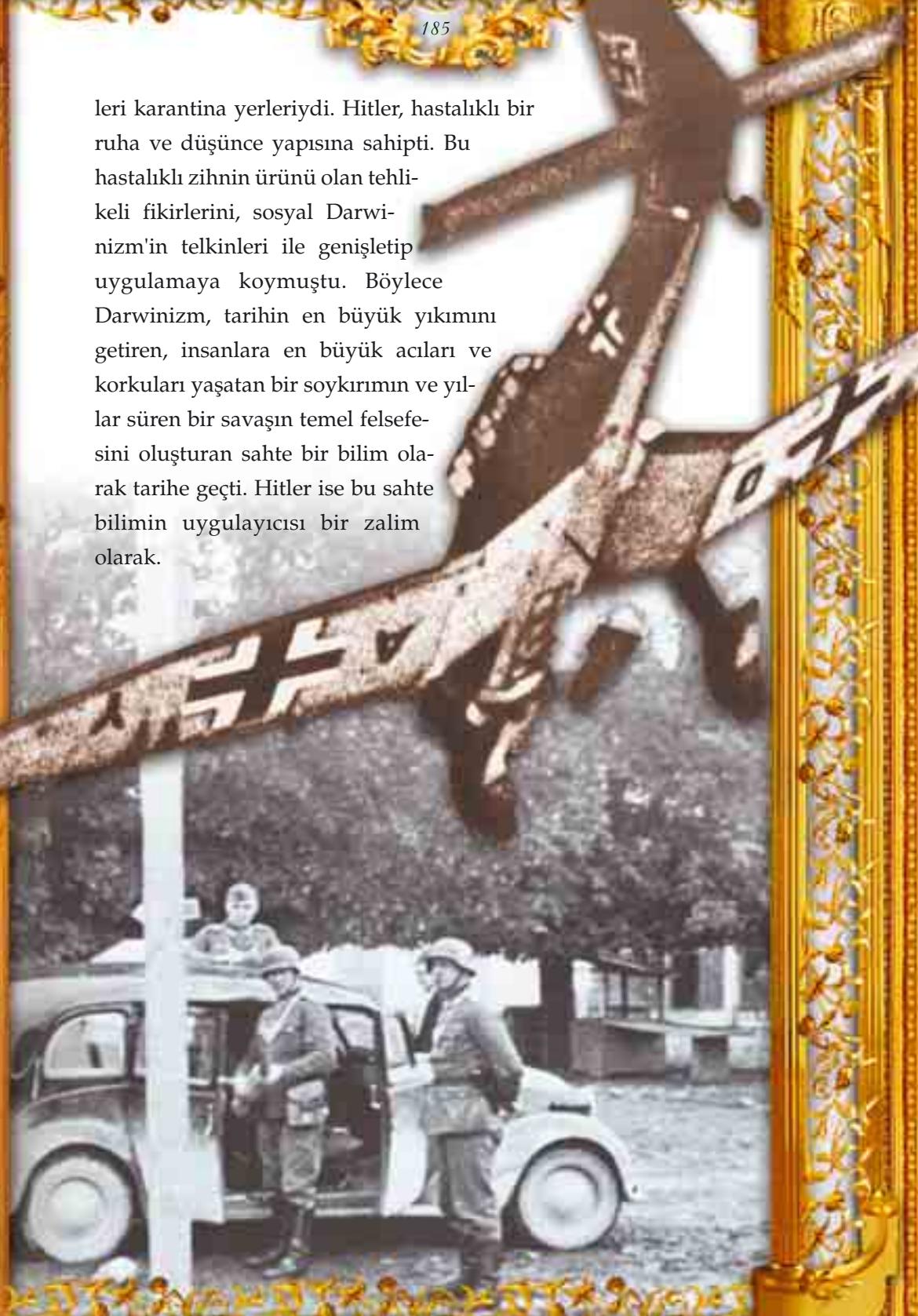
Koyu bir Darwinist olan Hitler ve diğer Nazi onde gelenleri yaptıkları katliamlardan, insanlara yıllar boyunca yaşadıkları dehşetten dolayı bir suçluluk duymuyorlar, hatta kendilerini sözde birer kahraman olarak görüyorlardı. Çünkü insanoğlunun evrimini sağlayan, gelecekte "evrimleşerek gelişmiş nesillerin" müteşşekkir olacağı birer kurtarıcı olduklarını zannediyorlardı. Oysa bu bir yalan ve aldatmacaydı.

Hitler'in sapık ideolojisine göre toplama kampları, masum insanların katledildikleri, işkence gördükleri yerler değil, üstün ırkın korunması için hastalıklu, zayıf, kötü unsurların izole edildik-

 1940 yılında Alman işgalciler tarafından asılarak, halka teşhir edilen üç Yugoslav.

leri karantina yerleriydi. Hitler, hastalıklı bir ruha ve düşünce yapısına sahipti. Bu hastalık zihnin ürünü olan tehlikeli fikirlerini, sosyal Darwinizm'in telkinleri ile genişletip uygulamaya koymuştu. Böylece Darwinizm, tarihin en büyük yıkımını getiren, insanlara en büyük acıları ve korkuları yaşıtan bir soykırımla ve yıl-lar süren bir savaşın temel felsefesini oluşturan sahte bir bilim olarak tarihe geçti. Hitler ise bu sahte bilimin uygulayıcısı bir zalim olarak.

Üçlü Faşizm Koalisyonu: DARWIN-HAECKEL-HİTLER

Tarihe, Charles Darwin'in ve sosyal Darwinizm'in Almanya'daki bir numaralı temsilcisi olarak geçen Ernst Haeckel, Darwin'in *Türlerin Kökeni* kitabını okuduktan sonra şu yorumu yapmıştır:

Darwin'in mükemmel bir şekilde birleştirilmiş doğa kavramında ve evrim doktrininin güclü temelinde, biyolojik çalışmalarımın başlangıcından beri beni rahatsız eden tüm şüphelerimin çözümünü buldum.¹

Darwin'in kitabı ile şüphelerinden arındığını sanan Haeckel, elbette yanılıyordu. Dönemin ilkel bilim koşulları içinde şekillenen evrim teorisi, hayatın başlangıcı başta olmak üzere hiçbir konu hakkında geçerli, tutarlı ve daha da önemlisi bilimsel bir bilgi ortaya koyamamıştır. Haeckel, *The Wonders of Life* (Hayatın Mucizeleri) adlı kitabında, Darwinizm'e dayalı olarak geliştirdiği insan ırkları hakkındaki batıl görüşlerini şöyle özetlemiştir:

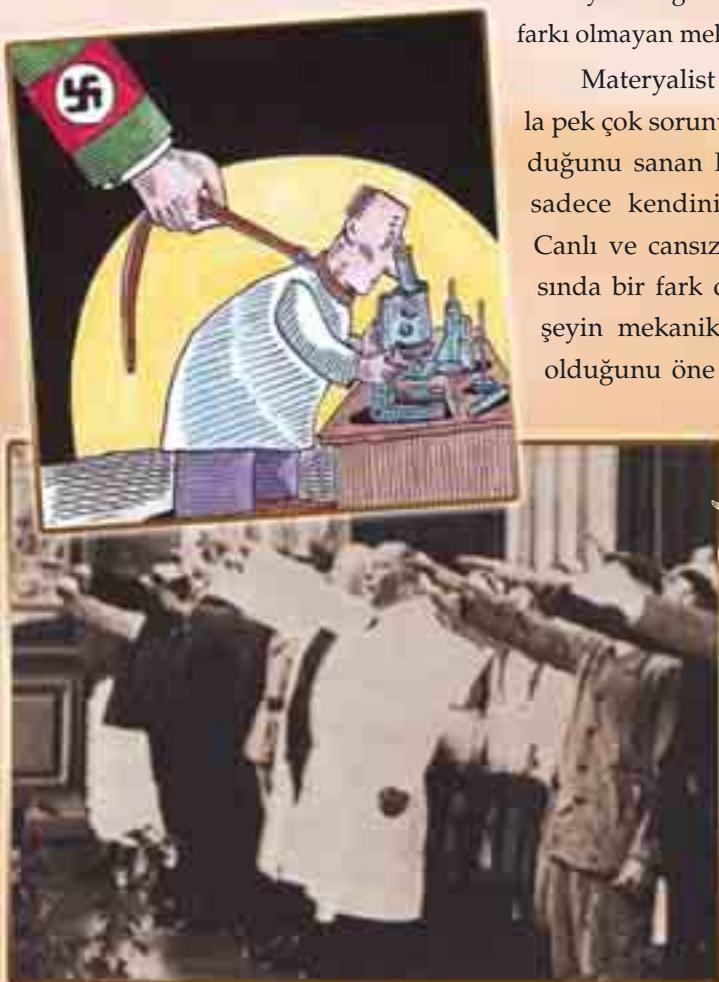
Her ne kadar, üstün ve aşağı ırklardaki insanların zihinsel yaşamları ve medeniyetleri arasında büyük farklılıklar biliniyorsa da, bunlar genelde, bir kural olarak, önemsenmezler ve bu yüzden de farklı seviyelerdeki yaşam değeri yanlış olarak hesaplanır. Aşağı ırklar, (Ved-dahlar veya Avustralya zencileri) psikolojik bakımından, Avrupalılar dan ziyade memelilere (maymun ve köpekler) daha yakındırlar. Bu yüzden, onların yaşamları için tamamen farklı bir değer saptamamız gereklidir... Medeni adamın derin düşünen zihni ile vahşinin düşünsüz hayvan ruhu arasındaki uçurum çok büyktür, vahşiyi köpeğin ruhundan ayıran uçurumdan da büyüktür.²

Haeckel'in bu iddiaları hiçbir bilimsel delile dayanmıyordu. Buna rağmen çarpık ve sapık inanışları olan pek çok insan tarafından adeta bilimsel bir gerçekmiş gibi sahiplenildi. Öte yandan Haeckel, evrim

teorisinden, monizm adını verdiği bir çeşit materyalist bir inanış oluşturdu. Monizm denilen bu sapkin düşünce, ruhun varlığını tamamen reddediyor ve herşeyi maddeye indirgiyor. Haeckel, şöyle diyordu:

İlk kez doğanın birliğini kavrayabildik, böylece artık en karmaşık organik olaylara bile mekanik-nedensel bir açıklama getirebiliriz. Sonuç olarak "canlı ve cansız bedenler arasında herhangi bir fark yoktur." Tüm doğal olaylar, havaya atılan bir taş veya sülügen (boya, kozmetik ve ecza sanayinde kullanılan bir tür maden) oluşturmak için birleşen kükürt veya civa, bitkilerin büyümesi ve çiçek açması, hayvanların çoğalmaları veya hareketleri, insanın düşünmesi ve olayları algılaması birbirinden farklı olmayan mekanik olaylardır.³

Materyalist bir bakış açısından pek çok sorunun cevabını bulduğunu sanan Haeckel aslında sadece kendini kandırıyordu. Canlı ve cansız bir beden arasında bir fark olmadığını, herşeyin mekanik bir açıklaması olduğunu öne süren matery-

Nazi doktorları, öjenist uygulamaları gözleri kapali yerine getiriyor, hayatı kurtarmaları gerekirken, milyonlarca insanın ölümüne aracı oluyorlardı.

list görüş, 21. yüzyılda ilerleyen bilim ve yapılan araştırmalarla çok büyük bir darbe almış ve materyalizmin sözde bilimsel dayanaklarının her biri yerle bir olmuştur. Yapılan her yeni buluş, bilimsel her ilerleme bir kez daha evrenin kusursuz bir tasarımin eseri olduğu gerçekini ortaya koymuştur. Evren materyalistlerin iddia ettiği gibi, ezeli ve ebedi değildir, mekanik gelişimler ve etkileşimler sonucu ortaya çıkmamıştır. Evreni ve içindekileri kusursuz bir denge ile yoktan yaratan Allah'tır ve Rabbimiz'in takdir ettiği vakit geldiğinde tüm insanlar ve varlıklar gibi evrenin de sonu olacaktır.

Ancak koyu materyalist olan Haeckel, sapıkın düşüncce yapısı nedeniyle, İlahi dinleri ve din ahlakının gereği olan insancılığı ve merhameti reddediyordu. Daha önce de belirttiğimiz gibi öjeni vahşetini savunarak Spartalılar (M.Ö. 9. yüzyılda kurulmuş, sanatı, felsefeyi ve edebiyatı reddeden, sadece askeri güce dayanan bir Yunan şehir devletiydi) tarafından uygulanan "insanın suni seleksiyonu"nu kendince övüyordu. Spartalılar döneminde, özel bir kanun uyarınca tüm yeni doğan çocukların dikkatli bir incelemeye ve seçilime tabi tutuluyorlardı. Zayıf, hasta veya fiziksel olarak kusurları olanları acımasızca katlediyorlardı. Sadece sağlıklarını mükemmel olan ve güçlü çocukların yaşamalarına izin veriliyordu. Haeckel de Spartalıların masum bebekleri katletmeyi öngören bu vahşi uygulamalarını destekliyordu.⁴

Haeckel kendisini eleştirenlere ise şöyle karşılık veriyordu:

Her yıl, tedavi edilemez hastalıkların kalıtsal yüküyle doğan binlerce sakat, sağır-dilsiz ve geri zekâlı çocuğu, suni olarak bakmanın ve yetiştirmenin insanlığa ne gibi bir faydası var?⁵

Kuşkusuz Haeckel'in öne sürdüğü, son derece çarpık bir mantık örgüsüdür. Sevgi, merhamet ve şefkat hislerini yalnızca kendilerine fayda getirecek olanlara yöneltmek insanlık dışı bir yaklaşımındır. Bu, materyalizmin ve Darwinizm'in insanlara verdiği telkinlerin neticesinde oluşan çok bencilce bir tutumdur. Din ahlaki yaşandığında ise insanlar, hiçbir menfaatleri olmasa dahi ihtiyaç içinde olana şefkat duyar, onu sevgi ve merhamet hisleri ile koruyup kollarlar. Gerçek insaniyet de budur. Örneğin Kur'an'da müminlerin kendilerinden önce yoksulları, esirleri, ihtiyaç içinde olanları düşünüp yemeklerini onlara

verdikleri ve bunu yalnızca Allah'ın rızasını kazanmak için yaptıkları bildirilmektedir:

Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. "Biz size, ancak Allah'ın yüzü (rızası) için yediriyoruz; sizden ne bir karşılık istiyoruz, ne bir teşekkür." (İnsan Suresi, 8-9)

Öte yandan Haeckel'in öncülüğünü yaptığı monistler, yalnızca fiziksel olanların değil, bazı karakteristik özelliklerin de genetik kusurlardan kaynaklanabileceğini iddia ediyor ve kusurlu buldukları herkesin suni seleksiyon ile ortadan kaldırılmaları gerektiğini savunuyorlardı.

Haeckel'in kitapları, Nazi öjeni programının kabul edilmesinde önemli rol oynadı. Özellikle, Haeckel'in öğrencisi olan ve hayat hikayesini yazan Wilhelm Bölsche, Hitler'e Haeckel'in sosyal Darwinist fikirlerini doğrudan aktardı. Ayrıca, 1904'ten 1944'e kadar yayınlanan ve öjeni aldatmacaları ile sahte Nazi bilimini yaymak için kullanılan en temel organ haline gelen *Archiv für Rassen und Gesellschaftsbiologie* (Irksal ve Sosyal Biyoloji Arşivi) düzenli olarak Haeckel'in, eserlerindeki tehlikeli fikirlerinden alıntılar yaptı.⁶

Tarihçi Daniel Gasman'ın ifadesiyle, "Hitler'in tarih, politika, din, Hıristiyanlık, doğa, öjeni, bilim, sanat ve evrimlarındaki görüşlerinin büyük bölümü, eklektik (seçmeci) ve farklı birçok kaynaktan olmalarına karşın, Haeckelinkiler ile uyuşuyordu ve sıkça aynı dilde ifade ediliyorlardı."⁷

Haeckel'in sapkınlıklarından biri de, intihar ve ötenaziyi savunuyor olmasiydı. Haeckel'in hezeyanlarına göre insan, sadece anne ve babasının arasındaki cinsel bağlılığın bir sonucu olarak var olmuştı ve bu yüzden de yaşam çok külfetli bir hal alduğunda bu kişi yaşamdan ayrılabilirdi. Haeckel bu çarpık düşüncelerini şöyle ifade etmekteydi:

Eğer bu durumda yaşam koşulları, döllenmiş yumurtadan kendi hastası olmaksızın gelişmiş zavallı varlığın üzerine çok fazla baskı yaparsa, eğer iyi olarak ümit edilen yerine sadece bakım ve ihtiyaç, hastalık ve her türlü sefalet gelirse, bu kişinin tartışmasız olarak ölüm yoluyla ızdırıplarına son verme hakkı vardır... Bir kişinin da-

yanılmaz acılarına gönüllü bir ölümle son vermesi gerçek bir kurtuluş eylemidir.⁸

Oysa insan kör tesadüfler sonucu meydana gelmiş bir varlık değildir. İnsanı yaratan Allah'tır ve insanın yaratılışının bir amacı vardır. Bu amaç Kur'an'da şöyle bildirilmiştir:

Ben, cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım.
(Zariyat Suresi, 56)

İnsan, yaşamı boyunca yaptığı her hareketten sorumludur. Ve yaşadığı her anın ahirette hesabını verecektir. Haeckel gibi, insanları intihara, ölüme, cinayete sürükleyenler ise kuşkusuz hesabını veremeyecekleri büyük bir sorumluluk yüklenmektedirler.

Haeckel yine *Wonders of Life* (Yaşam Mucizeleri) adlı kitabında, yeni doğan bebeklerin sağır ve bilinçsiz doğduklarını (ki bu doğru değildir) ve bu yüzden insan ruhu taşımadıklarını iddia etmişti. Bu bilim dışı iddiasına dayanarak da "anormal olarak doğan bebeklerin öldürülmemelerini" savunmuş ve sözde bunun "mantıksal olarak bir cinayet gibi kabul edilemeyeceğini" öne sürmüştü. Göründüğü gibi Haeckel açıkça cinayeti savunuyor, çevresindeki insanları da katil olmaya yönlendiriyordu.

Özürlü ve
ya sakat
doğan be-
bekler şef-
kat duyul-
ması, ko-
runup kol-
lanması
gereken
varlıklar-
dır.

Haeckel sadece kişinin isteğine bağlı ötenazinin değil, rıza dışında ötenazinin de savunuculuğunu yapacak kadar gaddardı. Bu konudaki öfkesini şu sözlerle ifade ediyordu: "Yüzlerce, binlerce tedavi edilemez insan –deliler, cüzzamlılar, kanserliler vs.– kendilerine ve genel olarak topluma en küçük bir fayda sağlamaksızın suni olarak hayatı tutuyorlar."⁹ Haeckel'in bu duruma getirdiği acımasız "çözüm" ise şöyledi:

Bu kötülükten kurtulmanın yolu, tek dozluk acısız ve hızlı etki eden zehirin... yetkili bir kurulun gözetimi altında kullanılmasıdır.¹⁰

Haeckel'in savunduğu vahşetin Almanya üzerinde çok yıkıcı etkileri oldu. Çalışmaları, Almanya'da yaklaşık 300 bin ruh hastasının, fiziksel sakatlığı olan insanların, tedavisi mümkün olmayan hastaların ve kendilerince diğer "istenmeyen" insanların acımasızca katledildiği T4 adlı ötenazi programının öncülüğünü yaptı.

Haeckel ve Hitler'in zalimliklerinin, teşvik ettikleri ve izin verdikleri cinayetlerin tek bir kaynağı vardı: Sosyal Darwinizm.

Darwin-Haeckel-Hitler koalisyonunun sonucunda ortaya çıkan öjeni, ötenazi, zorla kısırlaştırma, toplama kampları, ırk hijyeni, gaz odaları ile 20. yüzyılın ortalarında insanlık tarihinin en büyük ve acımasız zulümleri yaşandı.

1. Daniel Gasman, *Scientific Origins*, s. 6; Benjamin Wiker, *Moral Darwinism: How We Became Hedonists*, Intervarsity Press, 2002, s. 257

2. Ernst Haeckel, *The Wonders of Life: Popular Study of Biological Philosophy*, Çeviri: Joseph McCab (New York: Harper & Brothers, 1905), s.390-91; Daniel Gasman, *The Scientific Origins of National Socialism: Social Darwinism in Ernst Haeckel and the German Monist League*, (London: MacDonald, 1971), s.39-40

3. Ernst Haeckel, *The History of Creation*, s. 1.23

4. Ernst Haeckel, *The History of Creation*, s. 1.75-76

5. Benjamin Wiker, *Moral Darwinism*, s. 260

6. Robert Jay Lifton, *The Nazi Doctors*, New York: Basic Books, 1986, s.441, 161

7. Daniel Gasman, *Scientific Origin*, s. 161

8. Ernst Haeckel, *Wonders of Life*, s.112-14

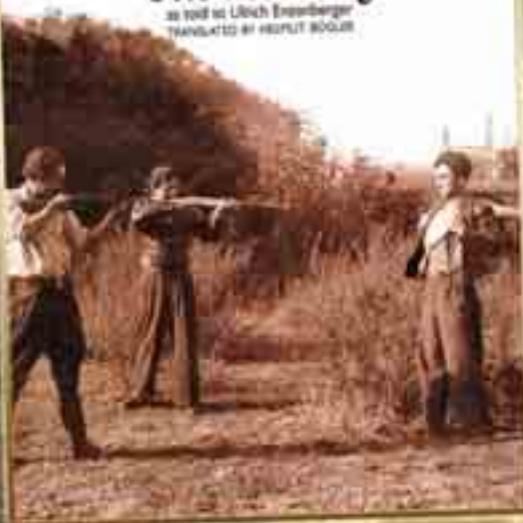
9. Benjamin Wiker, *Moral Darwinism*, s. 262; Ian T. Taylor, *In The Minds of Men: Darwin and the New World Order*, 3. baskı, TFE Publishing, 1991, s.409

10. Ernst Haeckel, *The Wonders of Life*, New York: Harper, 1904, s. 119

A GYPSY IN AUSCHWITZ

Otto Rosenberg

as told to Ulrich Ehrenberger
TRANSLATED BY HEINRICH BOHLI

Shared Sorrows

A gypsy family remembers
the Holocaust

Tobis Sommerman

THE NAZI PERSECUTION OF THE GYPSIES

GUENTER LEWY

Photo: AP/Wide World

Nazi Almanyası'nda bir kamyonla yiğilmiş ve iskelete dönmüş cesetler, toplama kamplarının günlük görüntülerindendi. Bu kamplarda Nazilerin sözde "aşağı ırk" olarak gördükleri milyonlarca Polonyalı, Çingene, Yahudi masum insan öldürülüdü. Auschwitz'de Bir Çingene, Paylaşılan Açılar: Bir Çingene Ailesi Soykırımı Hatırlıyor, Nazilerin Çingene Katliamı gibi kitaplar, Nazilerin çingenelere yaptıkları zulmü gün ışığına çıkaran eserlerden sadece birkaçıdır.

Sosyal Darwinistlerin Kısırlaştırma ve Öldürme Yasaları

Sosyal Darwinizm'in en geniş çaplı ve en acımasız uygulamalarından bir diğeri de öjenidir. (İnsan ırkının kalitim yoluyla ıslahına çalışan sözde bilim dalı.) İlk olarak Charles Darwin'in kuze ni Francis Galton tarafından 1883 yılında kullanılan öjeni (eugenics) terimi, Yunanca iki kelimenin birleşmesinden oluşur; eu (iyi) ve genet (doğum). İki kelime biraraya geldiğinde "doğuştan iyi oluş", "kalıtımsal soyluluk" anımlarında kullanılmaktadır. Ancak bu kavram, anlamında yer aldığı gibi iyilik değil, tam tersine büyük bir vahşet ve zalimlik içermektedir.

Öjeni taraftarları sadece kendi ırklarının veya kendi sınıflarının korunmaları ve geliştirilmeleri gerektiğini iddia etmişler ve diğer ırttan veya sınıfından insanların "suni seleksiyon"a tabi tutulmaları gerektiğini sanmışlardır. Örneğin öjeni teorisinin kurucusu sayılan İngiliz Francis Galton'a göre, korunması gerekenler sadece İngiltere'nin yüksek sınıfıdır. Bunun için de Galton, yoksul, hasta, güçsüz, yeteneksiz insanların çoğalmalarının engellenmesi gerektiğini öne sürmüştür.

Naziler ise, Aryan ırkına mensup sağlıklı insanlar dışındaki insanların devlete ve topluma yük olduklarını ve kısırlaştırma veya öldürme yoluyla ortadan kaldırılmaları gerektiğini iddia etmişler ve bu düşüncelerini uygulamaya koymuşlardır. Naziler, öjeni politikası dahilinde yüz binlerce insanı kısırlaştırırken, hasta, sakat, zihinsel özürlü, yaşlı, yeteneksiz, kimsesiz olduğu için yüz binlerce insanı da gaz odalarına göndererek, aç bırakarak veya ilaç vererek öldürmüştür.

Öjeni savunucularının en ciddi yanılılarından biri, insanların karakterlerine has özelliklerin büyük bir çoğunluğunu kalıtsal sınımları veya kasıtlı olarak bu iddiada bulunmalarıdır. Örneğin Galton dahil olmak üzere öjeni taraftarlarına göre tembellik, yoksulluk gibi istenmeyen özellikler kalıtsalıdır. Tembel insanların tembel çocukları olacağını sandıkları için, bu insanların evlenmelerine ve çocuk sa-

1914' deki öjeni eğitim sınıfından bir fotoğraf

hibi olmalarına engel olmaya çalışmışlardır. Evrimcilerin bu derece mantık dışı ve saçma bir iddiayı dahi sözde bilim adına savunabilmeleri oldukça ilginçtir.

Darwinistlerin sözde bilim adına savundukları öjeni, pek çok insanın büyük acılar yaşamamasına neden olmuştur. Bu zalimliğin tarihi gelişiminin incelenmesi, söz konusu vahşeti savunanların temel dayanaklarının daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır. Darwin'in öjeniyi nasıl kendince sözde bilim adına savunup teşvik ettiğinin kendi sözleriyle ortaya konulması bu açıdan son derece önemlidir. Aslında Öjeni sapkınlığının temeli Platon'un *Devlet* adlı eserine kadar uzansa da, Darwinizm ile birlikte sözde bilimsel bir görünüm kazanmış, hatta neredeyse bir bilim dalı haline gelmiştir. Galton'dan büyük ölçüde etkilenen ve önceki sayfalarda ırkçı görüşlerine yer verdigimiz Karl Pearson, öjeninin kaynağının evrim teorisi olduğunu şöyle ifade etmektedir:

... Modern öjeni düşüncesi yalnızca 19. yüzyılda uyandı. Bu yıl sırasında öjeniye ilginin artmasının birkaç nedeni vardır. En önemli neden ise evrim teorisidir. Öjeni terimini de keşfeden Francis Galton, fikirlerini kuzeni Charles Darwin'in doktrinine dayandırıyordu.¹⁰³

Darwin'den Kuzeni Galton'a

Kalan Miras: Öjeni

Öjeni sapkınlığının temelleri aslında Malthus ve Darwin ile atılmıştı. Darwin'e de esin kaynağı olan Malthus'un *Deme*'sında, öjeniye temel oluşturacak batıl telkinler bulunuyordu. Örneğin Malthus insanların damızlık hayvanlara uygulanan yöntemlerle çoğalabileceklerini iddia ediyordu:

Üreme konusuna gösterilecek dikkatle, tipki hayvanlarda olduğu gibi insanlar arasında da belli bir dereceye kadar ilerleme kaydetmek mümkün görünüyor. Zekanın aktarılıp aktarılamayacağı şüphelidir ancak boy, güç, güzellik, ten rengi ve belki uzun ömür bile belli bir dereceye kadar nakledilebilirdir.¹⁰⁴

Diğer pek çok açıklamasında olduğu gibi, bu sözlerinde de Malthus'un, insanları bir tür hayvan olarak değerlendirdiği açıkça görülmektedir. Malthus'un bu sapık bakış açısı Darwin'i de etkilemiş ve Darwin de öjeni ile ilgili felaket dolu bazı öngörülerde bulunmuştur. *İnsanın Türeyisi* kitabında, bazı sosyal uygulamalar nedeniyle zayıf olanların elenmediklerini ve bunun da biyolojik gerilemeye neden olabileceği dair endişelerini dile getirmiştir. Darwin'in sapık düşüncelerine göre, "yabanı insanlar" ve hayvanlar arasında kusurlular hızla elenirken, medeni toplumlarda bu insanların tip ve hayırseverler tarafından korunmaları büyük hataydı. Darwin'e göre, hayvan yetişticileri nasıl suni seleksiyon yoluyla soy ıslahı yaparak daha iyi özelliklere sahip hayvanlar yetiştiriyorlar, zayıf ve güçsüzleri eliyorlarsa, insan toplumlarında da öyle yapılmalıdırı:

Böylelikle uygar bir toplumun zayıf üyeleri kendi türlerini çoğaltırlar. Evcil hayvanların üremeleri ile ilgilenen herkes, bunun insan ırkı için son derece zararlı olduğundan kesinlikle emindir. Bakım talebinin ya da yanlış yönlendirilmiş bakımın ne kadar kişi sürede evcil bir ırkı dejenerasyona sürükleyeceği şaşırtıcıdır. Ancak insanın durumu hariç, hiç kimse, en kötü hayvanların üremesine izin verecek kadar cahilce davranışamaz.¹⁰⁵

Yabani insanların vücutça ve kafaca zayıf olanları eleniverir ve sağ kalanlar, çoğunlukla, gerçekten sağlıklı kimselerdir. Öteandan biz uygar insanlar, elenme sürecini engellemek için elimizden geleni yaparız; geri zekalılar, sakatlar ve hastalar için bakım evleri kurarız; yoksulları koruma yasaları çıkarırız; tip uzmanlarımız, her hastayı yaşamak için en son ana dek bütün ustalıklarını gösterir... Böylece uygarlaşmış toplumların zayıf bireyleri kendi soylarını sürdürmektedir. Evcil hayvan yetiştirciliği yapmış hiç kimse bunun insan ırkına büyük bir zarar vereceğinden kuşku duymaz.¹⁰⁶

Hastalıklı bir zihnin ürünü olan bu hezeyanlar, ırkçıların, öjeni savunucularının, savaş çırtıkanlarının ve insanlığı büyük belalara sürükleyen pek çok ideoloğun temel düsturu olmuştur. Darwin, *İnsanın Tiüreyisi*'nin sonunda, "hayatta kalmak için mücadele"nin insanlık için faydalı olduğu, aksi takdirde, insanın tembelleşeceği ve hayat mücadeleinde daha yetenekli insanların daha az yeteneklilere göre üstün konuma gelemeyecekleri gibi daha pek çok bilim dışı iddia öne sürmüştür.¹⁰⁷

Darwin, tüm bu çarpık teorileri ile öjeni uygulamalarına zemin hazırlamıştır. Evrim teorisinin sözde bilimsel bir gerçek gibi görülmesi ise, öjenist ve ırkçı politikaların kabul edilip uygulamaya geçirilmesine neden olmuştur.

Öjenistlere göre, yaşlılar da elenmesi gereken zayıf bireylerdi. Bu nedenle, yaşlılara saygı ve sevgi gösterilmiyor, toplumdan uzaklaştırılmaları gerektiğine inanılıyordu.

İngiltere'de Öjeni

İngiltere'de öjeni vahşetinin öncüsü, Darwin'in daha önce de sözünü ettiğimiz kuzeni Francis Galton'dı. Darwin'in oğlu Leonard Darwin de öjeni sapkınlığının İngiltere'deki savunucularından ve uygulayıcılarındanındandı. Ayrıca Winston Churchill de öjeni hareketine destek verenler arasındaydı.¹⁰⁸

Galton, parmak izlerinden ve yüz şekillerinden, suçluların ortak genetik özelliklerini tespit etmek gibi mantıksız ve sonuçsuz bir çalışma yapmıştır.

Galton, "güçlü olan hayatı kalır" ilkesine uyulması ve sadece en güçlü insanların dünyaya katılmasına izin verilmesi gerektiğini iddia etmişti. Galton'un bu bilim ve mantık dışı tezine göre insanoğlu, insanın sözde evrimini

kontrol altında tutabilecek ve hatta daha üstün bir ırk meydana getirebilecek bir konumdaydı. Galton, "yüksek sınıf"ın ve "yüksek ırk"ın üstünlüğü gibi sapık fikirlere inandığını açıkça belirtmekten çekinmiyordu. Öte yandan zenci ırkının düşük zeka seviyesine sahip olduğunu da iddia etmiş ve şöyle demiştir:

... Zenciler arasında, yarım akıllı olarak adlandırmamız gerekenlerin sayısı oldukça fazladır. Amerika'da zenci kölelerden bahseden her kitap bunun örnekleriyle doludur. Ben de, Afrika'ya yaptığım seyahatler sırasında gördüğüm bu gerçek karşısında çok etkilenmiştim. Zencilerin kendileriyle ilgili konularda yaptıkları hatalar o kadar çocukça, aptalca ve basitti ki kendi türünden utanmama neden oldu.¹⁰⁹

Bazı köpek cinslerinin bazı insan ırklarına oranla daha üst zeka seviyesine sahip olduğu¹¹⁰ yalanını savunacak kadar ileri gidebilen Galton, zencileri ve köleleri değerlendirirken, çok açık bir gerçeği görmezden gelmemiştir; kölelerle ilgili kitapların birçoğu köle sahipleri tarafından yazılmıştı. Ayrıca köleler, kendilerine tamamen yabancı bir toplum içinde, hiç bilmedikleri bir kültürde yaşamaya başladıkları için, birçok davranışları ve uygulamayı yabancılamları son derece doğaldı. Afrika'nın bir köyüne yaşamaya giden herhangi bir Avrupalının da, onların yaşam şekillerine ve kültürlerine uyum sağlamaya çalışırken, benzer beceriksizlikler yapacağı son derece açiktır.

Daha da önemlisi, Galton'un zenciler veya diğer ülkelere göç eden kendi vatandaşları için ileri sürdüğü iddialar hiçbir bilimsel dayanağa da sahip değildir. Bunlar, dönemin ilkel koşulları içinde, materyalist dünya görüşüyle zihinleri yıkanmış bazı sözde bilim adamlarının ve düşünürlerin hayal ürünü varsayımlarına dayanılarak oluşturulmuştur.

Galton'ın ön yargılı ve tutarsız tezleri bunlarla da sınırlı değildi. Örneğin sosyal gelişmenin gerçekleşebilmesi için, zekası ve entelektüel seviyesi düşük kişilerin çoğalmalarının durdu-

rulması ve diğerlerinin çoğalmalarının teşvik edilmesi gerektiğini de öne sürmüştü. Aksi takdirde sosyal bir çöküş olacağını iddia ediyordu. Oysa asıl sosyal çöküşün Galton ve benzerlerinin ortaya koydukları, katliamlara, çatışmalara ve şiddete dayalı yaşam modelinin uygulamaya konulmasıyla yaşanacağı açıklıdır. Galton, 1907 yılında Huxley Üniversitesi'nde verilen bir konferans sırasında, "ulusumuzun beyinleri, üst seviyeli sınıflarımızdaki insanlar arasında bulunuyor" iddiasında bulundu.¹¹¹ Galton ayrıca, üst sınıf ait çocukların doğum sırasında belirlemelerini ve ailelerine bu çocuklar için 1000 pound ödenmesini önerdi. Üst sınıfın kadınlara, kendi isteklerinin dışında bir erkek ve bir kız çocuk daha doğurmalarını teklif etti.¹¹²

Galton'un, kendince üst sınıf olarak gördüğü kimselerin sayıca çoğalmasının toplumu ilerleteceğine inanması akıl ve mantıkla çelişen bir düşüncedir. Üstelik bilimsel de değildir. Bir toplumu ilerleten pek çok unsur vardır. Ama bunların en önemlisi, toplumu oluşturan fertlerin ahlaki ve karakterleridir. Güzel ahlaka, güçlü bir karaktere sahip bireylerden oluşan bir toplumun ilerlemesi hızlı ve kalıcı olacaktır. Bu özelliklerin, kalıtsal olarak bireyden bireye aktarılması ise mümkün değildir. İçinde yaşadığı toplumun gerçekten ilerlemesini isteyen kişinin öncelik vermesi gereken asıl konu, çeşitli kültürel ve eğitsel programlarla bireylerin manen güçlenmesini sağlamak olmalıdır. Galton ve benzerlerinin, etkin oldukları ülkelerde, insanlara adeta hayvan muamelesi yaparak zenginleri çoğaltmak fakirleri azaltmak istemeleri, bunun için cinayeti dahi meşrulaştırmaya çalışmaları hem büyük bir zalimlik hem de tarifi mümkün olmayan bir cehalettir.

Buna rağmen, Galton'ın da yönlendirmesiyle, İngiltere'de öjeni hareketinin ilk faaliyeti doğum kontrolü üzerine olmuştur. Bu, sadece evrim teorisinin yanılılarına kapılanlar tarafından sözde "aşağı insanlar" olarak görülen "fakir" halkı ve yine ken-

dilerince "aşağı" ırktan insanları hedef alan bir çalışmıştır.

1920'ler ve 30'larda, fakir halkın nüfusunun sürekli artarken, orta ve yüksek sınıfın nüfus artışının azaldığı ve bunun büyük bir tehlike olduğu düşünülüyordu. Örneğin Julian Huxley, 1925 yılında *Nature* dergisinde şöyle yazmıştır:

İstenilenlerin oranı düşerken, istenilmeyenlerin oranı artıyor. Bu durum ele alınmalıdır.¹¹³

Öjenistlere göre "istenilenler" ile "istenilmeyenler"in arasındaki dengeyi kurmak için atılacak ilk adım sözde "ırk hijyenisi" idi. İrk hijyeni için öncelikle kimlerin istenilen kimlerin istenilmeyen olduğunu belirlemek gerekiyordu. Bu ayrimı yapmak için oldukça ilkel ve akılalmaz yollara başvuruluyordu. Örneğin, İngiltere ve ABD'de insanların kafatasları ölçülmeye başlandı. Galton'un da önderliğinde başlatılan kampanyalarla insanların kafataslarının büyülüğu ölçülüyor, buna göre sözde zekaları belirleniyordu. Ancak, kafatası ölçülerinin zeka ile doğrudan bir bağlantısının olmadığı bilim tarafından sonradan ortaya konacaktı.

Kafatası ölçümlerinden sonra zeka testleri kullanılmaya başlandı. Zeka testlerinin sonuçlarına göre insanların kısırlaştırılmalarına, hayat boyu gözetim ve kontrol altında tutulmalarına karar verildi. Ancak ilerleyen yıllarda, kullanılan zeka testlerinin de güvenilir sonuçlar vermediği anlaşıldı. Dahası, bu test sonuçları değerlendirilirken kişilerin yetişikleri çevrenin koşulları, alındıkları eğitim gibi faktörler hiç göz önünde bulundurulmuyor, sadece o kişilerin kalıtsımsal olarak zeki olup olmadıkları sonucuna varılıyordu. Bunlar, hiçbir güvenilirliği olmayan, dönemin bilimsel cehaletini yansitan değerlendirmelerdi. Zaten amaç da aslında güvenilir sonuçlar elde etmek değil, bir şekilde "istenilmeyen" kitleyi, yani fakirleri, hastaları ve "aşağı" görülen ırkları ortadan kaldırmak veya izole etmekti.

ABD'de Öjeni

Galton'un ölümüyle birlikte öjeni hareketinin öncülüğü Amerika'ya geçti. Henry Goddard, Henry Fairfield Osborn, Harry Laughlin ve Madison Grant, Galton'ın Amerikalı varislerinden sadece birkaçıydı.

Öjeni vahşetini ABD'de destekleyenlerin başında Rockefeller Enstitüsü ve Carnegie Vakfı gelmekteydi. Rockefeller Enstitüsü, Almanya'da öjeni hareketinin öncülerinden Kaiser Wilhelm Enstitüsü'nü finanse etti ve ırk hijyeni konusunu takıntı haline getirmiş olan Prof. Dr. Ernst Rüdin'e 1920'lerde genetik araştırmaları için özel bir bina tahsis etti. Alman Akıl Hastalarını Temizleme Hareketi büyük ölçüde Rockefeller Enstitüsü tarafından desteklendi. Ayrıca Rockefeller Enstitüsü'nden Nobel Ödüllü Dr. Alexis Carrel, Almanların yaptığı bu katliamı coş-

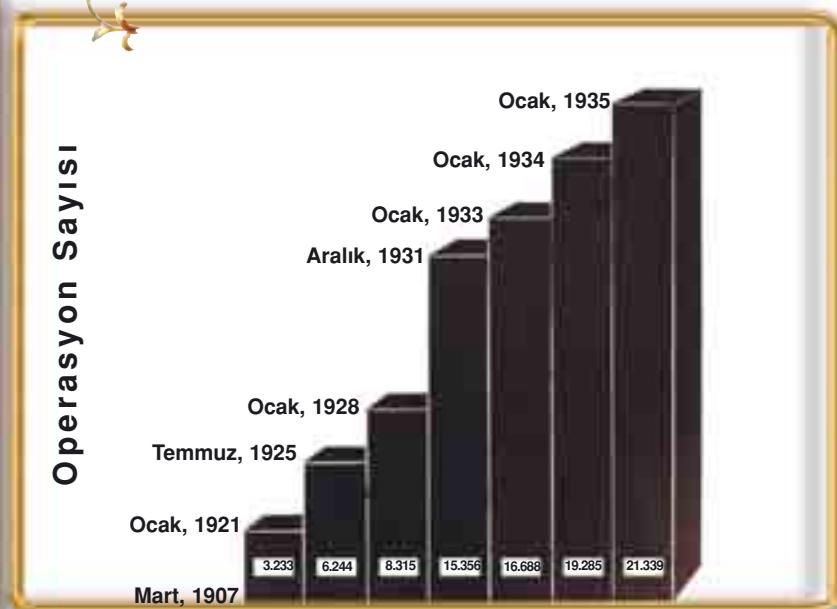
Öjeninin önde gelen isimlerinden H. Laughlin, "ırksal temizlik bilimi" konusunda yaptığı çalışmalar nedeniyle Heidelberg Üniversitesi'nden onur ödülü almıştı. Söz konusu haberin yayınlanan gazete küpürü.

kuyla alkışlamış ve akıl hastaları ile mahkumların topluca katledilmeleri gibi bir vahşeti hiç çekinmeden savunmuştur.¹¹⁴

Öjeni sapkınlığı, Amerika'da pek çok eyalette zorunlu kısırlaştırma yasalarının kabul edilmesine neden olmuştur. ABD'de toplam 100 bin kişi –çoğu rızası olmadan– kısırlaştırıldı. 20. yüzyılın başında Virginia'da 8.000 kişinin "uygun" olmadıkları gerekçesi ile kısırlaştırılmaları, öjeni vahşetinin ABD'de boyutlarını gösteren sadece bir örnektir. Bu insanlık dışı uygulama 1974 yılına kadar birçok eyalette yasaldı.¹¹⁵

Amerika'daki öjeni sapkınlığının en önde gelen isimlerinden biri, genetikçi Charles B. Davenport idi. Davenport, kalıtım kanunlarıyla Darwinizm'i birleştirmeye çalışan makaleleri ile tanınıyordu. Ne var ki bu makalelerde öne sürülen iddialar birer varsayımdı olmaktan öteye gitmiyordu. 1906 yılında, Ameri-

1907-1935 yılları arasında ABD'de yapılan öjeni amaçlı kısırlaştırmaların sayısını gösteren grafik

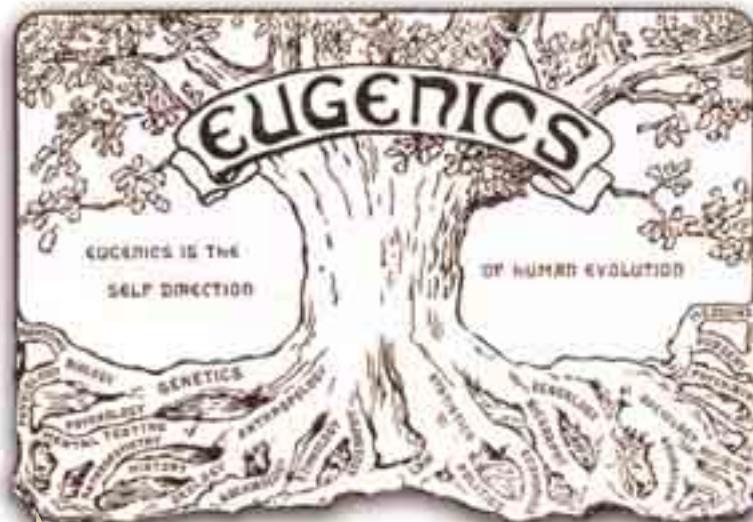
can Breeders Association'a (Amerikan Yetiştiriciler Birliği) öjeni üzerine çalışmalar yapmaları için ısrar etti. 1910 yılında Eugenics Record Office (ERO – Öjeni Kayıt Ofisi)'i kurdu. ERO, Station for Experimental Evolution (Deneysel Evrim Merkezi) için ayrılan bütçenin %13-29'unu alıyordu. Bu, ERO'nun dönemin diğer bilimsel kuruluşlarına göre daha fazla finanse edildiğini göstermektedir. Bu kuruluş, öjeni vahşetini yaygınlaştırmak için çalışacak birçok insana eğitim verdi. Verilen derslerin başında evrim teorisi ve öjeni kanunları geliyordu. Öğrencilere ayrıca Stanford-Binet gibi öjeni uygulamalarında yoğun olarak kullanılan bazı zeka testlerinin nasıl uygulanacağı ve değerlendirileceği de öğretildi.¹¹⁶

New York'taki
Öjeni Kayıt
Ofisi (ERO) ve
Charles B. Da-
venport

ERO tarafından eğitilen kişiler, alan çalışmaları yaparak veriler toplamakla görevlendirildiler. ERO topladığı bu verilerle, uygun olmadığını düşündüğü kişilerin evlenerek çocuk sahibi olmalarını engellemeyi hedefliyordu. 1924 yılında ERO tarafından, kısırlaştırma yasasının metni hazırlandı. Bu metinde hastalıklar suç sayılıp kişilerin kısırlaştırılmaları öneriliyordu.

İnsanların kendi istekleri dışında, zorla kısırlaştırılmaları aklın ve vicdanın kabul edebileceği bir durum değildir. Genetik bozuklukları olanlar, farklı hastalıklara sahip olan insanlar, fiziksel özürleri olanlar, akli dengesi yerinde olmayan kişiler şefkat ve merhamet duyulması gereken mazlumlardır. Din ahlakinin hakim olduğu toplumlarda bu insanlar korunup gözetilir, ihtiyaçları en iyi şekilde karşılanmaya çalışılır. Öjeni vahşetini savunanlarındankendilerince "suça eğilimli" olarak tanımladıkları kişileri zorla kısırlaştırmaya çalışmaları veya onları yok etmeye hedeflemeleri de zulümten başka birsey değildir. Bu insanlar gerekli kültür programlarına dahil edilerek eğitilebilir, topluma

Öjeninin sözde bilimsel dayanağı evrim teorisidir. Öjenistlerin, evrim ve öjeni bağlantısını vurguladıkları bir poster. Posterde, "Öjeni, İnsanın Evrimini Kendisinin Yönlendirmesidir" ifadesi yer alıyor.

Amerikan Öjeni Cemiyeti, eyalet panayırlarında, öjeni dersleri veriyor ve sözde "en uygun" ailinin seçildiği yarışmalar düzenliyordu.

yararlı bir hale getirilebilirler. Söz konusu kişilerin ıslah edilmenin zor olduğu durumlarda bile, yapılması gereken bu kişileri yok etmeye çalışmak değil, olabilecek en vicdani ve adilane çözümü oluşturabilmek olmalıdır.

Nitekim ilerleyen dönemlerde Amerikalı kanaat önderleri ve toplum içindeki sağduyu sahibi insanlar, öjeninin tam anlaşıyla bir vahşet olduğu gerçeğinin farkına varmışlar ve gerekli önlemleri alarak bu vahşetin uygulamadan kaldırılmasını sağlamışlardır. Ne var ki bu esnada Naziler, kısırlaştırma ile ilgili ilk uygulamalarında Amerikan yasalarını örnek almışlar ve 2 milyon kişiyi zorla kısırlaştırmışlardır.¹¹⁷

Buraya kadar ele alınan örneklerde de açıkça görüldüğü gibi, sosyal Darwinizm'in yalan ve aldatmacalarla dolu telkinle rileyle, insanlar birbirlerine karşı duyarsızlaşdırılmakta, acıma, merhamet hisleri tamamen kaldırılarak, insanların birbirlerine adeta birer hayvan gibi muamele etmeleri sağlanmaya çalışmaktadır. Bu, din ahlakının insanlara kazandırdığı güzel özellıklere ve erdemlere tamamen zittir. Kur'an'da emredilen ahlakta, zayıf, bakıma muhtaç, kimsesiz veya hasta insanların bakılması, şefkat ve fedakarlıkla korunmaları vardır. Allah, iman edenlere her koşulda, kendilerinden önce diğer insanların rahatlığını sağlamalarını, daima sabır göstermelerini ve hep fedakarlıkta bulunmalarını emretmektedir. Allah Kur'an'da, sabır göstererek iyilikte bulunanları söyle müjdelemektedir:

Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler.

Biz size, ancak Allah'ın yüzü (rızası) için yediriyoruz; sizden ne bir karşılık istiyoruz, ne bir teşekkür. Çünkü biz, asık suratlı, zorlu bir gün nedeniyle Rabbimiz'den korkuyoruz.

Artık Allah, onları böyle bir günün şerrinden korumuş ve onlara parıltılı bir aydınlık ve bir sevinç vermiştir. Ve sabretme ri dolayısıyla cennetle ve ipekle ödüllendirmiştir. (İnsan Suresi, 8-12)

Nazi Almanyası'nda Öjeni

Ian Kershaw tarafından yazılan ve 1998 yılında yayınlanan Adolf Hitler'in biyografisinde, 1920'lerin Almanyası'nda sosyal Darwinizm'in, öjeninin ve fasızmin iç içe geçikleri belirtilmekte ve şöyle denilmektedir:

Entegral nasyonalizm, nasyonal sosyalizm, sosyal Darwinizm, ırkçılık, biyolojik anti-semitizm, öjeni, seçkinlik (elitizm) farklı ölçülerde birbirleriyle karıştılar...¹¹⁸

Bilim tarihindeki yanlışlar üzerine çalışmalar yapan Dr. Robert Youngsonise, yaptığı bir değerlendirmede, Nazilerin katliamlarının temelinde öjeni fikrinin yer aldığı ve öjeninin tarihin en büyük bilimsel yalanlarından biri olduğunu söyle ifade eder:

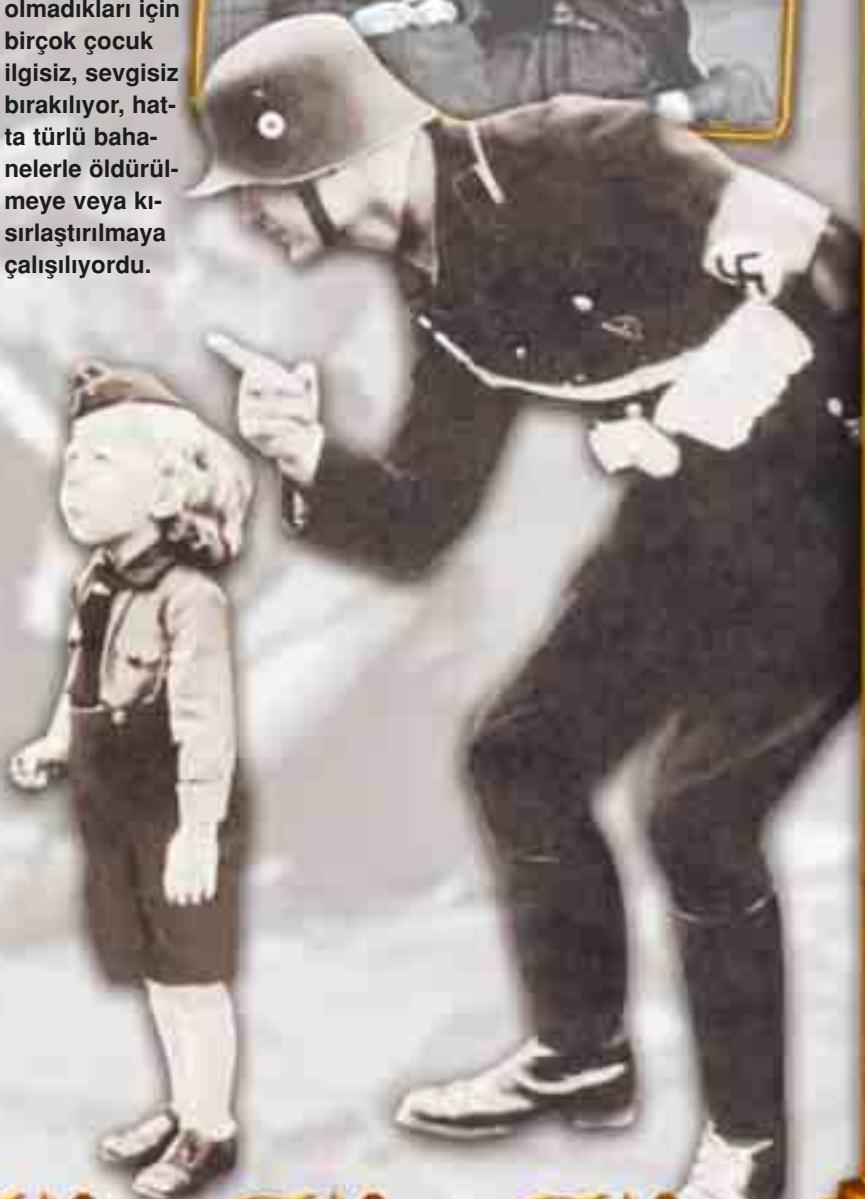
Öjeninin bu karanlık yönünün sonucu, Adolf Hitler'in saf 'Aryanlar'ın evlenmelerini teşvik ederek ve az gelişmiş genlere sahip oluklarını iddia ettiği altı milyon insanı öldürerek 'efendi ırk'ı üretmemeyi denemesiydi. Galton'u soykırım nedeniyle, hatta bu konuyu savunmasının getireceği sonuçları öngörmektedeki başarısızlığı nedeniyle suçlamak pek adil olmayacağıdır. Fakat yine de Galton kesinlikle öjeninin başlıca mimarıydı ve Hitler'de bu fikir saplantı halini almıştı. Dolayısıyla, sonuçları açısından bu görüş tüm zamanların en büyük bilimsel hatalarından birisi olarak nitelendirilebilir.¹¹⁹

Youngson, Galton'un akla ve bilime aykırı görüşlerini, yalnızca "bilimsel bir hata" olarak nitelendirmekle aslında çok "iyi niyetli" bir yaklaşım sergilemektedir. Galton ve benzerlerinin öne sürüdükleri iddialar, dünya tarihinde eşine az rastlanır vahşet ve katliamın temelini oluşturmuş korkunç bir dünya görüşüdür. Nazi Almanyası, sosyal Darwinist dünya görüşü toplumlara tam olarak uygulandığında, ne büyük felaketlerin yaşanacağını görmek açısından tarihi bir ibret vakasıdır.

Naziler, kendilerince Aryan ırkını "kirleten" her ırkı, her "aşağı", "eksik", "kusurlu" ve "hasta" insanı öldürmeyi bir devlet poli-

Aryanırkından
olmadıkları için
birçok çocuk
ilgisiz, sevgisiz
bırakılıyor, hat-
ta türlü baha-
nelerle öldürül-
meye veya ki-
sırlaştırılmaya
çalışılıyordu.

tikası olarak kabul etmişlerdi. Hitler bu acımasızlığın nedenini kendince şöyle açıklıyordu:

Çürüyecek insanlar... doğa uzun vadede zararlı öğeleri ortadan kaldırır. İnsan, tüm canlıların karşılıklı olarak birbirlerini yok etmelerini isteyen bu doğa kanunu karşısında tiksintiye kapılabilir. Kuş, bir yusufçuk tarafından kapılır, yusufçuk ise daha sonradan kendinden daha büyük bir kuş tarafından yutulacak diğer bir kuş tarafından yutulur... Doğanın kurallarını bilmek onlara uyamamıza olanak sağlar.¹²⁰

Hitler doğadaki ekolojik dengeyi sağlayan bazı olaylara bakarak, bunun insanlar için de geçerli olduğunu öne sürerken büyük bir yanılığa kapılmıştı. Hayvanların bir diğerini yem olarak görmesi, insanların da kendilerinden güçsüz gördüklerini acımasızca yok etmeleri anlamına gelmez. Hayvanlar şuuru olmayan varlıklardır. İnsanlar ise akıl, şuur ve vicdan sahibidirler ve iyiyle kötüyü, doğruyla yanlışı birbirinden ayırt etmek yeteneğine, olayları değerlendirme kabiliyetine sahiptirler. İnsanların hayvani bir yaşam sürmesi gerektiğini iddia edenler ise ancak Hitler gibi ruhsal dengesizliklerine kendilerince meşru zemin oluşturmaya çalışırlardır. Nitekim Hitler, bu aldatmacaları ne kadar büyük bir saplantı haline getirdiğini şu sözleri ile de ifade ediyordu:

Eğer kutsal bir emri kabul edebilirsem o şu olacaktır: "Sen türleri koruyacaksın." Bireyin yaşamına çok yüksek bir fiyat biçilmelidir. Eğer birey doğanın gözünde önemliyse, doğa onu korumak için gerekli ilgiyi gösterecektir. Bir sineğin bıraktığı milyonlarca yumurta içerisinde, çok azı yumurtadan çıkar, ama yine de sinek ırkı gelişir.¹²¹

Oysa her insan hayatı, ırkı, cinsiyeti ve dili ne olursa olsun değerlidir. Vicdan sahibi bir insanın yapması gereken de, ırkına veya sahip olduğu fiziksel özelliklerine bakmadan tüm insanları korumak için elinden geleni yapmasıdır. Hitler'in ve diğer

Nazi ideologlarının insan hayatını bu derece degersiz görmeleinin ve diğer milletlere karşı duydukları kin ve intikam duygularının insanlığın başına ne büyük felaketler getirdiğini ise II. Dünya Savaşı tüm insanlara göstermiştir. Ayrıca Hitler'in sapkınlık dünya görüşü yalnızca diğer ırklar için değil, Hitler'in kendi vatandaşları için de büyük bir belaya dönüşmüştür. Almanya'da yaygın bir şekilde uygulamaya geçirilen öjeni bunun örneklerinden biridir.

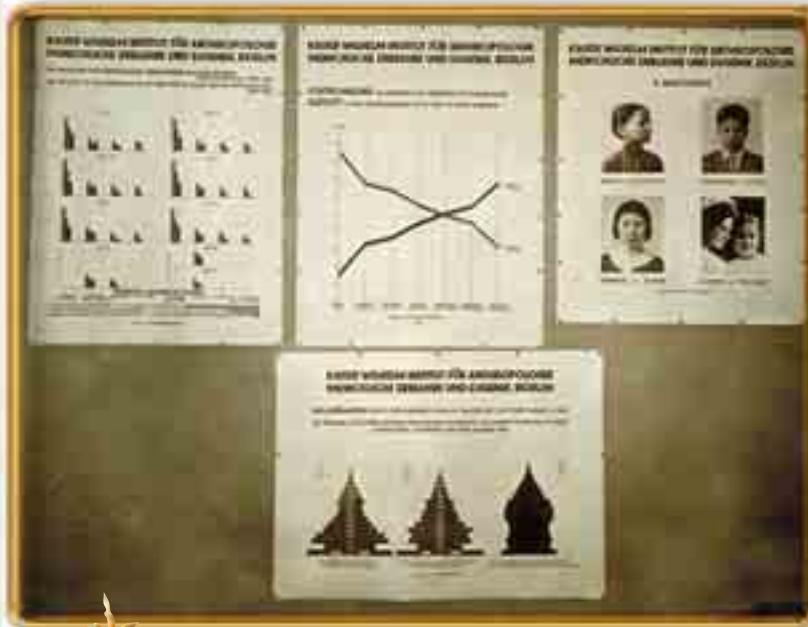
• *Almanya'da Öjeni Hareketinin Turmanışı*

1900 yılında, Alman sanayici Alfred Krupp tarafından en iyi makale yarışması düzenlendi. Yarışmada, "İç Politikayı Geliştirmek ve Yasalara Uygulamak İçin Darwinizm'in İlkelerinden Neler Öğrenebiliriz?" konusu üzerine yazılan en iyi makaleye ödül verilecekti.

Yarışmayı Wilhelm Schallmeyer kazandı. Schallmeyer, kültür toplumunu, ahlaklı ve hatta "doğru" ve "yanlış"ı kendince yaşam mücadelesi kavramı ile açıklamaya çalışıyordu. Tüm kanunların bu kavamlara uygun hale getirilmesi gerektiğini; böylece beyaz ırkın Avustralya Aborijinleri ile aynı seviyeye düşmesinin engelleneceğini; toplum, fiziksel ve zihinsel açıdan zayıf insanları korudukça, gerilemenin kaçınılmaz olduğunu iddia ediyordu. Irksal hijyen vahşetinin Almanya'daki kurucusu ve sosyal Darwinist Dr. Alfred Ploetz, Schallmeyer'in çarpık fikirlerinin tamamını desteklediğini ve beyaz ırkın korunabilmesi için, sadece irksal açıdan aşağı olan kişilerin ön cepheye gönderilmesini ısrarla savundu. Ön safta savaşan askerler genellikle öldürüldükleri için, sözde "işe yaramayan zayıflar" ölüken, üstün olanların hayatı kalacaklarını iddia ediyordu. Daha da ileri giderek, doğumlardır sırasında bir doktor grubunun

hazır bulunmasını ve bebeğin yaşamak için yeteri kadar uygun olup olmadığına karar vermelerini, eğer uygun değilse çocuğu öldürmelerini önerdi.¹²²

Yukarıdaki dehşet verici öneriler, Nazi iktidarından önce öjeni hareketinin atılmış ilk adımlarıydı. 14 Temmuz 1933 tarihinde, Nazi partisini iktidara getiren Mart seçimlerinden sadece 4 ay sonra, öjeni ve sözde "zihinsel hijyen" hareketi gittikçe yaygınlaşmaya başladı. O tarihten önce, öjenik amaçlarla kısırlaştırma uygulansa dahi kanuna aykırı idi. Ancak artık "Gelecek Nesillerde Kalitimsal Hastalıkların Önlenmesi Yasası", daha da iyi bilinen adı ile "Kısırlaştırma Yasası" kapsamında öjenik vahşetin serbestçe uygulanmasına izin veriliyordu. Bu zorbalığın baş mimarı, Münih Üniversitesi'nde psikiyatri profesörü olan Kaiser-Wilhelm Enstitüsü Başkanı profesör Ernst Rudin idi. Ru-

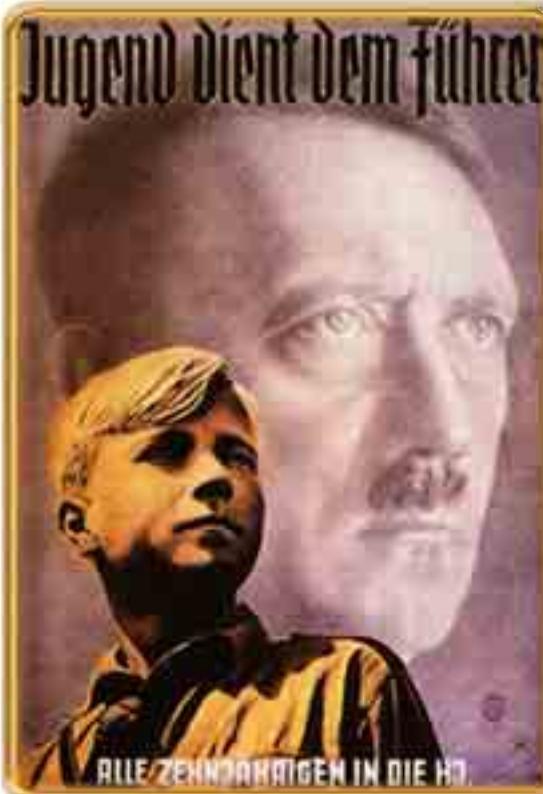
Kaiser-Wilhelm Enstitüsü'nün öjeni ile ilgili çalışmalarından bir örnek

din, Kısırlaştırma Yasası kabul edildikten kısa süre sonra, Nazi partisinden bazı avukat ve uzmanlarla birlikte, yasanın anlamını ve amaçlarını anlatan bir açıklama yayınladı. Yasanın amacı özetle, Alman idealine ulaşabilmek için ulusun, "saf olmayan ve istenmeyen" unsurlardan temizlenmesinin sağlanmasıydı.

Zavallı ve korunmaya muhtaç konumdaki bu insanların, öjeni dehşetinin ön gördüğü insanlık dışı muamelelere tabi tutulmaları ancak sosyal Darwinizm'in yalanları ile aldanmış kimseler tarafından kabul edilebilir bir durumdur. Bu insanların her biri yardım görmesi gereken hastalıklara ve acizliklere sahiptir. Aciz konumdaki insanlara diledikleri gibi davranışabileceklerini düşünen Naziler, iktidarda oldukları dönem boyunca dehşet verici sahnelerin yaşanmasına neden olmuşlardır.

Almanya'da uygulamaya konulan bu ilkel yasaya göre, kısırlaştırma kişinin rızası olmadan da yapılabiliyordu. Resmi bir doktor, polisin yardımı ile, gerekirse zor kullanarak kısırlaştırmaya kanunen hak sahibiydi. Amerikalı sosyal Darwinist, ırkçı ve Nazi taraftarı Lothrop Stoddard, *Into the Darkness – Nazi Germany Today* (Kararığa Doğru – Günümüzde Nazi Almanyası) adlı kitabında, Almanya'ya yaptığı bir ziyareti sırasında öjeni mahkemeleri hakkındaki izlenimlerinden söz etmektedir. Stoddard, halk sağlık hizmetlerinin verem bölümünden bir görevli ile yaptığı bir sohbette kendisine şunların söylendiğini ifade eder:

Veremli bir hastaya uygulanan tedavi o kişinin sosyal değerine göre belirleniyor. Eğer değerli bir vatandaş ise ve tedavisi mümkünse hiçbir harcamadan kaçınılmıyor. Eğer tedavi edilemez olduğuna karar verilirse yaşatmaya yönelik hiçbir şey yapılmıyor. Çünkü onu yaşatmak ne kendisine ne de topluma bir yarar getirmeyecek. Almanya ancak belli sayıda insanı doyurabilir. Biz Nasyonel Sosyalistler sadece sosyal ve biyolojik değeri olan insanlara bakmakla sorumluyuz.¹²³

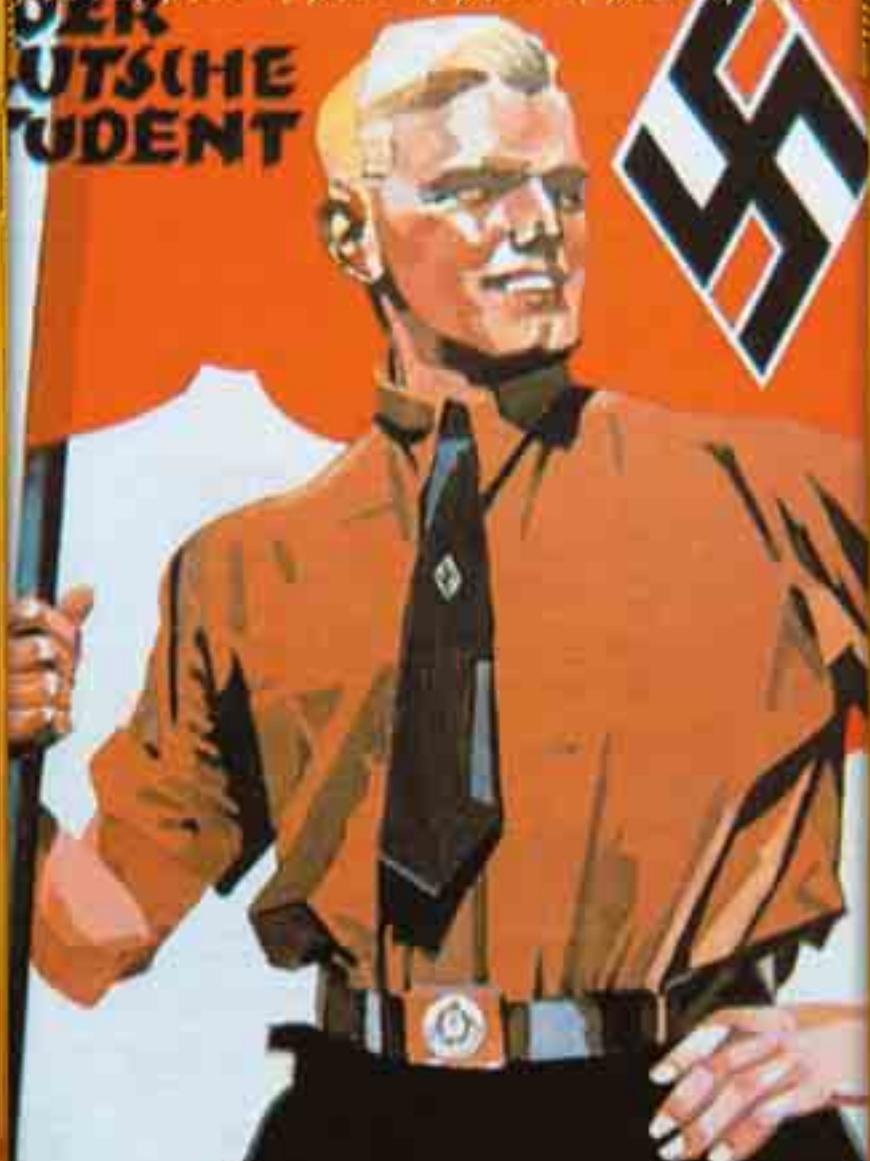
Nazilerin ari ırk tanımına uygun olarak tasarılan propaganda posterleri. Bu posterlerde yer alan insanlar, ari ırk tanımına uygun olarak sarışın, uzun kafataslı, kemerli dar burunlu, mavi gözlü...

İslam ahlakında ise insanlar, maddi imkanları, mevkileri ve konumları ne olursa olsun tedavi olanaklarından eşit

olarak faydalananma hakkına sahiptirler. Bir insanı fiziksel olarak bazı kusurları olduğu ya da varlıklı olmadığı için ölüme terk etmek, açıkça cinayet işlemektir. Bunu toplumsal alanda uygulamaya kalkışmak ise toplu katliam yapmak anlamına gelir.

Nazi Almanyası'nda, Kısırlaştırma Yasası giderek daha da genişletildi. 24 Kasım 1933 tarihinde, "kamu ahlakına karşı gelmeyi alışkanlık haline getirenler"in de kısırlaştırılmalarına karar verildi. Nazilerin "ırksal kirlenme tezleri", böylece "kamu ahlakına karşı gelme suçu"nu da kapsıyordu. İlerleyen yıllar, Nasyonel Sosyalistlerin korkunç planlarının sadece kısırlaştırmadan ibaret olmadığını da gösterecekti.

DER
DEUTSCHE
STUDENT

KÄMPFT
IHR FÜHRER UND VATERLÄND

Harun Yahya (Adnan Oktar)

• *Nuremberg Yasaları*

Nazilerin asıl hedefi için, Kısırlaştırma Yasası yeterli değildi. Sözde "arındırılmış Aryan ırkı"nı oluşturabilmek için, 1935 yılında Nuremberg Yasaları çıkartıldı. Bu yasalar, vahşetin ve ilkelliğin tescillenmiş haliydi. Söz konusu yasalarla, Aryan ırkının sözde arındıracağı saplantısı kabullenilmişti.

Irk arındırma çalışmaları, ilk olarak devlet memurlarının soylarının araştırılması ile başladı. Aryan ırkına ait olmadığı düşünülen memurlar emekli olmaya mecbur edildiler. Nuremberg Yasaları Alman halkını ikiye ayıryordu; devlete tabi olanlar ve siyasi haklar da dahil olmak üzere tam vatandaşlık hakkına sahip olanlar. Yahudiler, Çingeneler ve diğer ırklardan kişiler ise sadece tabi olanlardı, vatandaşlık haklarına sahip değildiler. Nuremberg Yasaları'nın ikincisi olan "Alman Kanunu ve Alman Onurunu Koruma Yasası" (kısaca "Kan Koruma Yasası" olarak bilinir) ulusun sözde ırk saflığını garanti altına almayı amaçlıyordu. Yeni yasaya göre, Alman vatandaşları ile Alman tabileri arasında evlilik yapılması suç sayılıyordu. Bunun da ötesinde bu yasa, "istenmeyen bireyler"in izole edilmeleri için gelecekteki uygulamalara bir temel oluşturmaktaydı.

• *Üstün İrki Belirleme Programları*

Öjeni programında ilk adım, Nazilerin yanlışlarına göre üstün ve korunacak olan ırkın hangi özelliklere sahip olduğunu belirlemekti. Buna göre üstün ırkın özellikleri şöyledi:

Sarışın, uzun boylu, uzun kafataslı, dar yüzlü, güçlü çeneli, yüksek kemeri, dar burunlu, yumuşak saçlı, aralıklı açık renkli gözlü ve pembe-beyaz cilt rengine sahip.¹²⁴

Hastalıklı ve saplantılı bir zihnin ürünü olduğu hemen anlaşılan bu ve benzeri kıstaslar hem bilime aykırıdır hem de ahlaken kabul edilebilir değildir. Daha önce de vurguladığımız gibi, insanları tenlerinin, gözlerinin, saçlarının rengine göre ayrima tabi tutmak hiçbir mantiki veya ahlaki değer ile açıklanamaz.

Nazilerin Ari ırk propagandası için kullandıkları posterlerden biri.

Kafatası ölçümleri, saç renginin tespiti, ciğer hacmi ölçümleri ve parmak izleri öjenist amaçlar için kullanılıyor, "üstün" olmadığı düşünülen kişiler bu şekilde tespit ediliyordu.

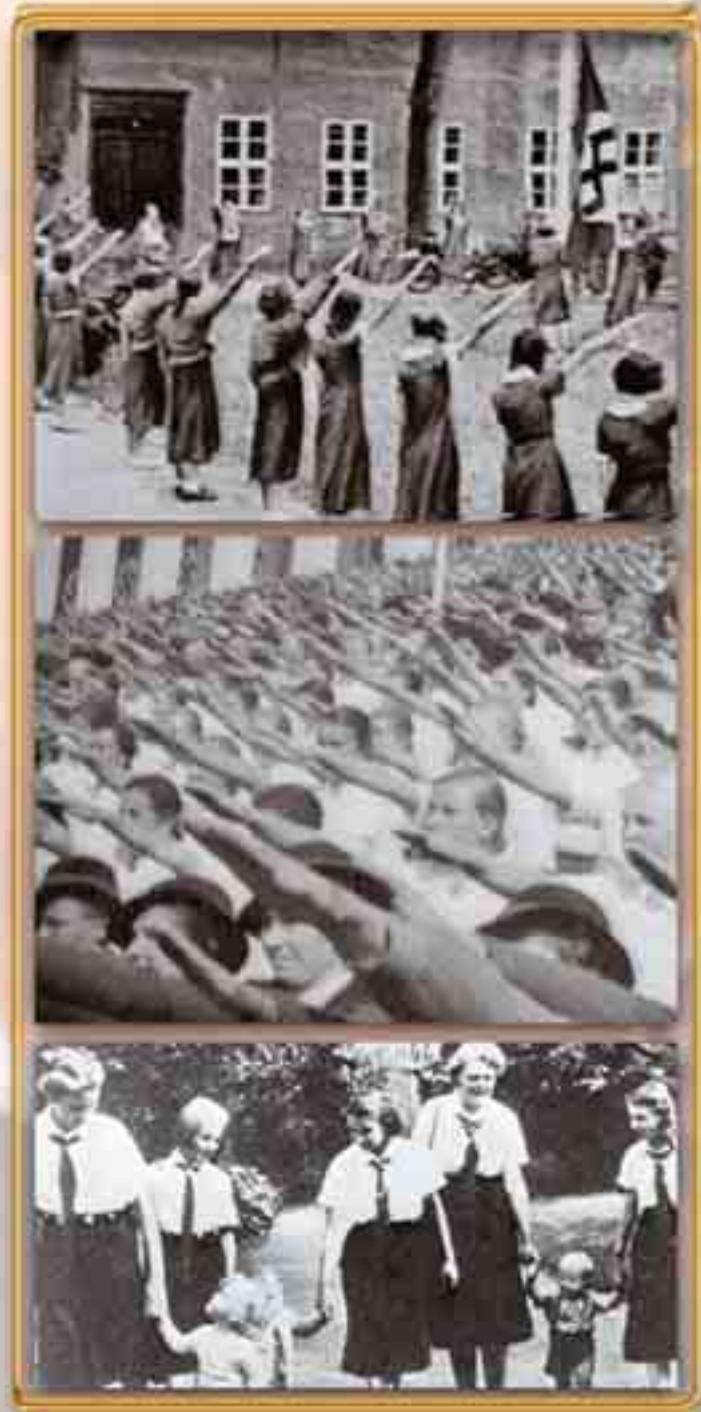

Belirlenen bu akıl dışı kıstaslara rağmen, Nazilerin, ırkları bir-birinden ayırmaları o kadar kolay olmuyordu. Bunun için kafatası ölçmek, bilimsel değeri olmayan bazı zeka testleri uygulamak dahil olmak üzere pek çok ilkel metodla insanlar üzerinde çeşitli ölçümler yaptılar. Gerekli üstün ırk özelliklerine sahip oldukları düşünüldükleri kadınlar özel evlerde tutuldular ve bu ilkellik devam ettiği süre boyunca Nazi subayı tarafından hamile bırakıldılar. Bu gayri ahlaki "insan yetiştirmeye çiftlikleri"nde, babaları belli olmayan çocukların dünyaya geldi. Bu çocuklar sözde üstün Alman ırkının gelecek nesli idi. Ancak, bu çiftliklerde hiç beklenmedik bir sonuç elde edildi. Bu çiftliklerde doğan çocukların IQ ortalamaları, anne baba-larının ortalamalarından daha düşüktü.¹²⁵

Hitler, Nazi Almanyası için, gençlerin taşıdığı önemin farkındaydı. Nazizmin sapık telkinleri ile yetişen yeni nesilin, Hitler'in takipçisi olması planlanıyordu. Bu nedenle, Hitler'in propaganda mühendislerinin özel ihtisas alanlarından biri de gençler oldu. Üstün fiziksel özelliklere sahip bazı gençler özel öjeni kamplarında biraraya toplanıyor ve bu kamplar özel üreme çiftlikleri gibi kullanılıyordu. Son derece sapık ve ahlak dışı bu yöntemle, Alman halkın daha saf ve daha üstün bir hale geleceğine inanılmıştı. Öte yandan genç beyinler, Nazizmin sapıkın fikirleri ile yıkıyor, gençler körükörüne bu ideolojiye bağınlıyorlardı. Daha çocuk yaşlarından itibaren, Nazizmin batıl telkinleri ile zehirlenen bu gençler, neyin doğru neyin yanlış olduğunu dahi ayırt edemez bir hale getiriliyorlardı.

Harun Yahya (Adnan Oktar)

T4 Ötenazi Programı: "Bilimsel" Cinayetler

Naziler tüm bu yasalarla birlikte çok daha inanılmaz uygulamaların temellerini atmış oldular. İnsanlık için utanç verici olan bu uygulamalardan biri de "zihinsel hastaların toplu katliamı" olarak açıklanabilecek olan "T4 Ötenazi Programı"ydı. Program adını, uygulamanın yürütüldüğü merkezin Berlin'deki adresinin baş harflerinden almaktaydı: Tiergartenstrasse 4.

Nazi Almanyası'nda ötenazi, sözde ırk temizliğini sağlamak için kısırlaştırmadan sonra başvurulan ikinci yöntem haline gelmişti. T4 ötenazi programı dahilinde, tedavisi mümkün olmayan, fiziksel veya zihinsel özürlü, ruhsal sorunları olan insanlar ve yaşıtlar öldürülüdü. Bir yanda gaz odalarında masum bebekler, kadınlar, yaşıtlar yalnızca farklı ırktan oldukları için soykırıma tabi tutulurken, diğer yanda aynı ırktan olmalarına rağmen zayıf ve gücsüz görüldükleri için binlerce mazlum acımasızca katlediliyordu. Hitler bu acımasız programı 1939 yılında başlattı ve 1941 yılına kadar resmi olarak bu uygulama devam etti. Ancak cinayetler 1945 yılında Nazilerin yenilgisine kadar gayri resmi olarak sürdürdü.

T4, "Geheime Reichssache" (Gizli Alman Hükümeti Meseleleri) olarak bilinen emir ve önlemleri de içeriyordu ve bunların yerine getirilmesinde görevli olan kişiler sessiz kalmaya mecburdular. Nazi dönemindeki ötenazi uygulamaları konusunda fazla bilgi edinilememesinin en önemli nedenlerinden biri, bu program dahilinde eğitilen ve kullanılan personelin daha sonra savaşın en tehlikeli cephelerine asker olarak gönderilmesiydi. Bunlardan biri Yugoslavya cephesiydi. Bu ülkedeki direnişi yürüten Partizanlar, esir almak yerine tüm düşman askerlerini öldürmeleriyle tanınıyorlardı. Ötenazi tanıklarının büyük bir çoğunluğu da bu cepheye gönderilerek ortadan kaldırılmıştı.

Hitler'in her türlü politikasının, insanları ölüme ve vahşete götürdüğünü temsil eden 1945 yılına ait bir karikatür

Almanya'da sözde "Irksal Temizlik"in kurucusu olan Alfred Ploetz, *Fundamental Outline of Racial Hygiene* (Irksal Temizliğin Temel Taslağı) adlı kitabında, hastaların ve engellilerin öldürülmesinden ilk bahseden kişilerden biri oldu. Ploetz'in sapkınlık mantık örgüsüne göre, zayıfların ve hastaların korunması ve bakımları "ırkınlık korunması ve temizliği" açısından son derece yanlışıtı. Bu sapkınlık düşünceye göre, zayıflar elenmeleri gereken yerde korunup yaşıtlıyorlardı. (Oysa sağlıklı bir toplumda yapılması gereken budur. Zayıf olanlar korunur ve kollanır.) Ploetz, özürlü veya kusurlu doğan bir bebeğin, Doktorlar Kurulu tarafından verilecek az dozda morfinle hemen öldürülmesi gerektiğini öne sürecek kadar da zayıflıdı.

Ploetz'i diğerleri de izledi. 1922 yılında hukukçu Karl Binding ve psikiyatrist Alfred Hoche *The Release of the Destruction of Life Devoid of Value* (Değersiz Hayatın Yok Edilme İzni) adında ötenaziyi savunan bir kitap yayınladılar. Kitapta, hastaların ve özürlülerin hem kendilerine hem de topluma yük olduklarını ve ölmelerinin büyük bir kayıp olmayacağı, bu "işe yaramaz" insanları hayatı tutmanın maliyetinin çok yüksek olduğunu ve devletin bu parayı çok daha verimli konulara harcayabileceğini iddia ettiler. Kendilerince çözüm olarak fiziksel ve zihinsel özürlülerin öldürülmeleri gerektiğini ileri sürdüler ve bunun için dini ve kanuni engellerin ortadan kaldırılmasını istediler.¹²⁶ Hoche'un akıl dışı varsayımlarından biri de, insan hayatının korunması ile ilgili ahlaki değerlerin yakında yok olacağı, "gereksiz" hayatların yok edilmesinin toplumun hayatı kalabilmesi için bir zorunluluk haline geleceği idi.¹²⁷

Bunun ne derece korkunç bir öneri olduğunu daha iyi anlamak için, söz konusu kimselerin öne sürdükleri modellerin uygulamaya konulduğu bir toplumda bulundığınızı düşünmek yeterli olacaktır. Kulakları duymayan bir kız kardeşiniz, gözleri görmeyen anneniz, ruhsal sorunları olan bir komşunuz, ayakları tutmayan büyüğünüz, tedavisi mümkün olmayan bir hastalığa sahip olan

Öjeniciler, tıp literatüründe yeri olmayan özel terimler dahi geliştirmiştir. Örneğin farklı ırklardan kimseleri veya akıl hastalarını, "zayıf zihin durumu" teşhisile damgalıyor ve sonra da ölüme terk ediyorlardır. Yukarıda, bu dönemde ABD'deki akıl hastaları görülmektedir.

büyükanneniz, yaşılanan babanız gözlerinizin önünde ölüme götürulse ve bu vahşeti yapanlar bunu sözde bilim adına, toplumun iyiliği için yaptıklarını iddia etseler ne düşünürdünüz? Hiç şüphesiz bu iddialarının hiçbir bilimsel yanı olmadığını gayet iyi anlar, sev-

diğiniz ve değer verdığınız insanların katledilmelerinin büyük bir zalimlik olduğunu bilirdiniz. Bu iddiaların, bunalımlı zihinlerin ürünü hezeyanlar olduğunu kavramanız hiç de zor olmazdı. Uygulanan vahşetin size ve tüm tanıdıklarınıza tarifi mümkün olmayan acılar yaşatacağı da açıktır. İşte başta Nazi Almanyası olmak üzere öjeni histerisine kapılan pek çok toplumda bu tarz acılar yaşanmış, bu cinayetler söz konusu toplumların vicdanlarında derin yaralar açmıştır.

Unutulmamalıdır ki, evrimcilerin yaşanan zulümlerin büyülügünü göz ardı edip insanlara unutturmaya çalışmaları veya bu cinayetleri yok saymak için gayret etmeleri boşunadır. Üstü ne kadar örtülmeye çalışılırsa çalışılsın, gerçekler ortadadır. Darwinizm'in aldatmacalarının oluşturduğu ideolojik zemin nedeniyle insanlık çok büyük acılar yaşamış, büyük kayıplar vermiştir.

Aynı dönemde ötenazi vahşeti sadece Almanya'da değil başta ABD olmak üzere birçok ülkede yaygınlaşmaya başladı. ABD'de Rockefeller Enstitüsü'nden, Dr. Alexis Carrel'in, 1935 yılında *Man The Unknown* (Bilinmeyen İnsan) adlı kitabı yayınlandı ve bu kitap üç yıl içinde 9 ayrı dile çevrildi. Carrel, kitabının "The Remaking of

Öjeni sapkınlığının destekçilerinden Dr. Alexis Carrel

"Man" (İnsanın Yeniden Yapılması) adlı son bölümünde, toplumsal sorunlara sözde çözüm olarak öjeni ve ötenaziyi gösterdi. Zihinsel hastaların ve suçluların, uygun gazların bulundurulduğu küçük ötenazi enstitülerinde öldürülmeleri gerektiğini söyleyerek cinayeti şu sözlerle savunmaya çalışıyordu:

Çok sayıda özürlü ve suçlu olması çözülmemiş bir sorundur. Bunlar, normal nüfus için büyük bir yüktür. Daha önce de dikkat çektiğim gibi, hapishanelerin ve akıl hastanelerinin bakımını sağlamak ve halkın gansterlerden ve akıl hastalarından korumak için çok büyük meblağlara gerek vardır. Neden bu gereksiz ve zararlı varlıklar koruyoruz? Anormal olanlar, normal olanların gelişimini engellemektedir. Bu gerçekle dürüstçe yüzleşmek gerekiir. Toplum neden suçlulardan ve akıl hastalarından daha ekonomik bir yaklaşımla kurtulmuyor? Sorumluyu sorumsuzdan ayırmaya çalışmaya, suçluyu cezalandırmaya, suç işlemesine rağmen ahlaki olarak masum olduğu düşünülenleri ayrı tutmaya devam edemeyiz.

Biz insanları yargılayacak yeterlilikte değiliz. Ancak toplum, sorun çıkarılan tehlikeli unsurlara karşı korunmalıdır. Bu nasıl yapılabılır? Elbette, gerçek sağlığın daha büyük ve bilimsel açıdan daha gelişmiş hastaneler yaparak sağlanamayacağı gibi, daha büyük ve daha rahat hapishaneler inşa ederek bunu başaramayız. Almanya'da Hükümet aşağı türlerin, akıl hastalarının ve suçluların çoğalmasına karşı etkin önlemler almıştır. İdeal çözüm, bu tip teki tüm bireylerin tehlikeli oldukları ispat edildikten hemen sonra ortadan kaldırılmalarıdır...

Bu arada suçlulara karşı da çok etkin bir mücadele vermek gerekiyor. Belki de hapishaneler kaldırılmalıdır. Daha küçük ve az maliyetli kurumlar bunların yerini alabilir. Önemsiz suçlardan hükm giymiş suçluların –daha sonrasında kısa süreli hastanede kalmaları şartıyla- kamçılanarak ya da başka bilimsel yöntemlerle ıslah edilmeleri düzenin sağlanması için büyük olasılıkla ye-

terli olacaktır. Daha büyük suçlar işleyenler gerekli gazların bulunduğu küçük ötenazi kurumlarında insanca ve az masraflı yöntemlerle yok edilmelidirler. Benzer yöntem, ceza gerektiren bir suçu bulunan, akli dengesi yerinde olmayan kişilere de uygulanabilir. Modern toplum kendini normal bireylere uygun olacak şekilde organize etme konusunda tereddüte kapılmamalıdır. Felsefi sistemler ve duygusal önyargılar böyle bir gereksinime yol açmamalıdır. İnsan kişiliğinin gelişimi uygurlaşmanın nihai amacıdır.¹²⁸

Dr. Carrell, kitabında suçluların ve topluma zarar verdiği düşünen insanların katledilmelerinin en iyi ve en "ekonomik" çözüm olduğunu iddia etmektedir. Daha önce de belirtildiği gibi, sosyal Darwinizm, toplumun sorunlarına çözüm ararken, olayların insanı boyutlarını göz önünde bulundurmamakta, son derece mekanik, insaniyetsiz, acımasız ve zalim, insan vicdaniyla asla bağdaşmayan önlemler öne sürmektedir. İnsanların, özellikle de sözde "istenmeyen"

insanların, hayvan veya eşya gibi kabul edilmesi gerektiğini iddia etmektedir.

Burada şu konuya açıklama getirmek gereklidir: Suçla ve suç işleyenlerle mücadele, toplumlar için son derece önemlidir. Bu mücadele muhakkak fikri alanda yürütülmelidir. Hem suç işlemeye zemin hazırlayan ortamlar ortadan kaldırılmalı hem de suç işleyen insanlar çeşitli kültürel ve eğitsel programlar ile topluma kazandırılmaya çalışılmalıdır. Darwinizm'in insanı bir tür hayvan olarak gösteren yalanları, her türlü suça zemin hazırlamakta; cinayeti, hırsızlığı, tecavüzü, saldırganlığı ve her türlü kötülüğü söylede meşrulaştırmaktadır. İnsanlara önce suç işlemeyi kendilerince makul göstermek, sonra da suç işledikleri için onları katlederek cezalandırmayı öne sürmek, açıklaması olmayan bir durumdur. Bu nedenle, yetenrince bilgi sahibi olmadıkları ya da bu iddiaların neden olabileceği felaketleri düşünmedikleri için evrim teorisini savunmaya devam edenlerin tehlikeni boyutlarının farkına varmaları son derece önemlidir. Suç işleyenleri "öldürmek" yoluyla topluma refah getirmeye çalışmak son derece vahşi, ilkel ve barbar bir yöntemdir. Suç

oranını ve suçlu insanların sayısını azaltmanın en etkin ve kalıcı yolu, toplumu manevi açıdan güçlendirmek, bilgilendirmek, yaşam koşullarını geliştirmek, refah düzeyini artırmaktır. En önemlisi, toplumun dini inancını, Allah korkusunu ve sevgisini güçlendirmektir. Allah'tan korkan, öldükten sonra, dünya hayatında yaptıklarının karşılığını ceza veya mükafat olarak alacağını bilen, Allah'ı seven bir insan, Allah'ın yarattıklarını da sever. Diğer insanlara sevgi ve saygı duyar, daima güzel ahlak gösterir. Bu anlayış bir toplumda ne kadar yerleşik olursa, o toplum o kadar çok refah ve huzur içinde olur, gelişip ilerler.

• Hitler'in Cinayetlere İzin Veren Gizli Emri

Nazi Almanyası'nda çıkartılan ırkçı yasalardan sonra, sıra, halka öjeni uygulamalarını, özellikle ötenaziyi kabul ettirebilmeye gelmişti. Bunun için çok çeşitli propaganda yöntemleri kullanıldı. Bu yöntemlerin başında filmler geliyordu. Amaç, insanları "bu kadar çok işe yaramaz insanı yaşatmak için neden bu kadar çok çaba harcansın ki" yalanına inandırmaktı. Gazetelerde, zihinsel özürlüler için ne kadar para harcandığına ve bu paranın başka hangi işlerde kullanılabileceğine dair haberler ve yazılar yayınlandı. Başlatılan kampanya o kadar büyüktü ki, okul kitaplarına kadar ulaştı.¹²⁹

1938'lerin sonunda Almanya'da ilk ötenazi uygulamaları başladı. 1938'in sonlarına doğru Leipzig'den Knauer adında bir adam Adolf Hitler'e bir mektup gönderdi. Mektupta, kör, geri zekali ve eksikuzzi ile doğan çocuğunun hayatına son vermek için bir doktor istediğini yazdı. Mektubuna cevap olarak Hitler özel doktoru Profesör Karl Brandt'i Leipzig'e yolladı ve sonuç olarak çocuk, doktorlar tarafından öldürdü.¹³⁰

Hitler, Dr. Karl Brandt ve Philip Bouhler'e özel durumlarda ötenaziye izin verme yetkisi verdi. "**Hitler'in Emri**" olarak anılan yetki belgesinde şöyle deniyordu:

"Hitler'in Emri" olarak anılan bu yetki belgesinde, Hitler, Nazi doktorlarına gerekli gördükleri hastaları öldürme yetkisi vermektedir. Bu yetki, Nazi doktorlarının işledikleri suçlara sözde "yasal" bir temel oluşturmuştur.

Bouhler ve Dr. Brandt, ismen belirlenecek olan bazı doktorların yetkilerini genişletmekten sorumludurlar. Buna göre, hastalık durumla-

rının tetkik edilmesi sonrasında insan sağduyusu –bu hastalar için- merhametli bir ölüm için karar verebilecektir.

İmza, A. Hitler.¹³¹

Cinayeti günlük hayatın bir parçası haline getiren bu yetki, Nazi Almanyası'nın psikiyatristleri tarafından işlenen suçlara "yasal" temel oluşturmakla kalmamış, daha sonra Nuremberg davalarında ve diğer bazı davalarda, sanıkların bu yetkiyi bir emir olarak yorumlamaları, yaptıkları katliamları sözde hafifleten bir neden olarak öne sürülmüştür.

T4 Ötenazi Programı Nasıl Uygulandı?

1939 yılının ortalarında ötenazi programı ile ilgili hazırlıkların son safhası başlatılmıştı. Psikiyatri komitesi ve danışmanlar tarafından hazırlanan anketler Ekim ayında, akıl hastalıkları ile ilgili hastane ve kuruluşlara gönderildi. Anketteki sorular şunları içeriyordu: "Hastanın ismi, medeni durumu, milliyeti, en yakın akrabası, düzenli olarak ziyaret ediliyor mu, ziyaretçileri kimler, finansal sorumluluğu kime ait, ne kadar zamandır hastanede kalıyor, ne kadar zamandır hasta, teşhis, başlıca belirtiler, yatalak mı, zapt altında mı, tedavisi mümkün olmayan bir hastalıktan veya şikayetten dolayı mı yatıyor, savaş yaralısı mı? Ve hastanın ırkı." Bu anketler T4 programı içinde görev yapan öncü gruplar tarafından dağıtılmıştı.

Hadamar Öldürme Merkezi'ndeki insan yakan fırınların tüten bacısı.

Bernburg Öldürme
Merkezi'nin farklı
açılardan çekilmiş
fotoğrafları.

T4 sisteminde, 4 öncü grup kurulmuştu ve herhangi bir soruşturma durumunda bu gruplar asıl kaynağı gizlemiş olacaklardı. T4'ün asıl ekibinden gelen emirleri bu öncü gruplar uyguluyorlardı. Herhangi bir hastane veya aile, ölüm emrini veya şeklini araştırduğında bu asıl gruba ulaşması, 4 öncü grubun arasında herhangi birini bulması mümkün değildi.

Bu dört gruba paralel olarak çalışan bir başka grup daha vardı ki, bunlar özellikle çocukların öldürülmesi konusunda uzmanlaşmışlardı. Bu grubun adı *Realms Committee for Scientific Approach to Severe Illness due to Heredity and Constitution* (Kalıtımusal ve Bünyeye Bağlı Olan Ciddi Hastalıklara Bilimsel Yaklaşım için Halk Komitesi) idi ve bu kuruluşu bağlı olarak çalışan iki alt grup da vardı. *Charitable Company for the Transport of The Sick* (Hastaların Taşınması için Yardımseverler Birliği) adında olan organizas-

yon hastaları, öldürme merkezlerine taşımakla görevliydi. *Charitable Foundation for Institutional Care* (Kurumsal Bakım İçin Yardımcılar Vakfı) adındaki organizasyon ise son hazırlık ve düzenlemeleri yapmakla görevliydi.

Nazilerin insafsız uygulamalarından biri de, öldürülen hastaların ailelerinden "cinayetin masrafları"nın alınmasıydı; ancak aileler ödemeleri yakınlarının öldürülmeleri için yaptıklarını bilmiyordular.

Gelen anketler, akıl hastanesinde o hastalardan sorumlu olan doktor veya psikiyatristler tarafından dolduruluyordu. Anketler geri geldiğinde T4'ün psikiyatristleri ve diğer uzmanları tarafından değerlendiriliyordu. Hiçbir hasta muayene edilmiyor ve görülmüyordu. Bir hastanın öldürülüp öldürülmeyeceğine, bu anketlerdeki bilgilere göre karar veriliyordu.

Anketler gönderilmeye başlandığında bazı akıl hastaneleri ve uygun binalar, öldürme merkezleri ve cinayet eğitim okulları olarak kullanılmak üzere yeniden düzenlenler. Binaların içindeki ölüm odaları, duş yerleri gibi kamufla edildiler.

Bu dehşet verici sistem şöyle işliyordu: Anket cevapları geldikten sonra, ölümüne karar verilen hastaların kaldıkları kuruma bir bildirge gönderiliyor ve savaş yaralılarına yer açılması veya bu hastaların daha iyi tedavi edilebilmeleri için başka yere alınacakları bildiriliyordu. Bu hastalar, öncü organizasyonlardan biri olan ve hastaları taşımakla görevli olan kuruluş tarafından toplanıyor ve öldürme merkezlerinden birine götürüliyorlardı. Bu merkezlere gelişlerinden sonraki birkaç saat içinde ise öldürüliyorlardı.

Öldürülenler sadece zihinsel açıdan tedavisi mümkün olmayan hastalar değildi. Ötenazi uygulaması hız kazandıkça, Naziler diğer kendilerince "istenmeyen" bireyleri de bu uygulamaya dahil ettiler. Ruhsal bozukluğu olanlar, şizofrenler, yaşlılıktan dolayı halsizlik çekenler, saralılar, felç, parkinson, doku sertleşmesi ve be-

Büyük resimde, Bernburg Psikiyatri Hastanesi'nin maketi görülmektedir. Mavi oklar, ölüm bölgESİNE giden hastaların taşındığı yolu, daire içine alınan bina ise ölülerin yakıldığı yerleri ve gaz odalarını göstermektedir.

Sağdaki resim: Sosyal bilimler alanında profesör olan Dr. Käthe Leichte 1940'ta Ravensbrück

toplama kampına sevk edildi ve 1942'de gestapolar tarafından Bernburg Ötenazi Enstitüsü'nde zehirli gaz verilerek öldürdü.

Soldaki resim: Bir zooloji profesörünün kızı olan Margarita Singer ötenazi programı çerçevesinde öldürdü.

yenin tümörü gibi diğer organik nörolojik hastalığı olanlar için de ölüm emirleri verildi. Çocuklar da aynı şekilde öldürülüyorlardı, yetimhaneler ve ıslahevleri, katledilecek yeni adaylar için detaylıca araştırılıyordu.

Şu önemli noktayı belirtmek gerekmektedir ki, öldürülen hastaların %50'si eğer yaşamalarına izin verilseydi iyileşme imkanı olan hastalardır.¹³²

Daha önce de belirtildiği gibi, T4 operasyonlarını ve ölüm merkezlerini gizlemek için bunların sıradan akıl hastaneleri gibi görünmesine büyük bir önem verilmiştir. Bu gerçek, Nuremberg davalarında KdF'nin (bu terim Führer'in Şansölyesi anlamında kullanılmaktadır) II. biriminin şefi ve ötenazi programının infazından sorumlu asıl kişilerden biri olan Viktor Brack tarafından itiraf edilmiştir. Brack, Nuremberg davalarında, ölüm odalarına girerken hastaların ellişinde havlu ve sabun olduğunu ve gerçekten duş alacaklarını sandıklarını belirtti. Duşlardan ise, su yerine öldürücü gaz veriliyordu.

Cinayetleri gerçekleştiren öğrencileri, Hitler'e bağlı yüksek rütbeli Nazi subayları seçiyordu ve bu kişiler çok katı bir şekilde eğitiliyorlardı. İlk başlarda cinayetleri izliyorlar, eğitimleri ilerledikçe hastaları odalara taşımaya ve ölüm gazını hastaların bulunduğu odaya vermeye başlıyorlardı. Bunun ardından hastaların can çekişmelerini izliyor ve öldüklerine emin olduktan sonra odaları havalandırıp cesetleri kaldırıyorlardı. Bu şekilde binlerce masum insanı katlettiler.

Tüm bu cinayetler çok sıkı güvenlik önlemleri altında gerçekleştiriliyor, dışarı en küçük bilgi sızdırılmaması için her türlü tedbir alınıyordu. Çünkü bu binalarda öldürülen kişiler, "başka ırktan" insanlar da değillerdi. Çoğu Alman veya Avusturyalı idi. Eğer Alman halkı, kendi vatandaşlarının bu şekilde öldürülüklerini öğrenirse, Nazilerin bunu açıklamaları zor olacağı için her türlü güvenlik önlemi alınıyordu.

Bir tür cellat haline gelen öğrenciler, bir süre sonra cinayet işlemeye alışıyorlar, bu insanların yalvarışlarından, çığlıklarından ve can çekismelerinden etkilenmememeye başlıyorlardı. Bu

Sol üstte: Gaz odalarına giden yol.

Sağ üstte: Cesetlerin incelemendiği ve deneyler için kullanıldığı yer.

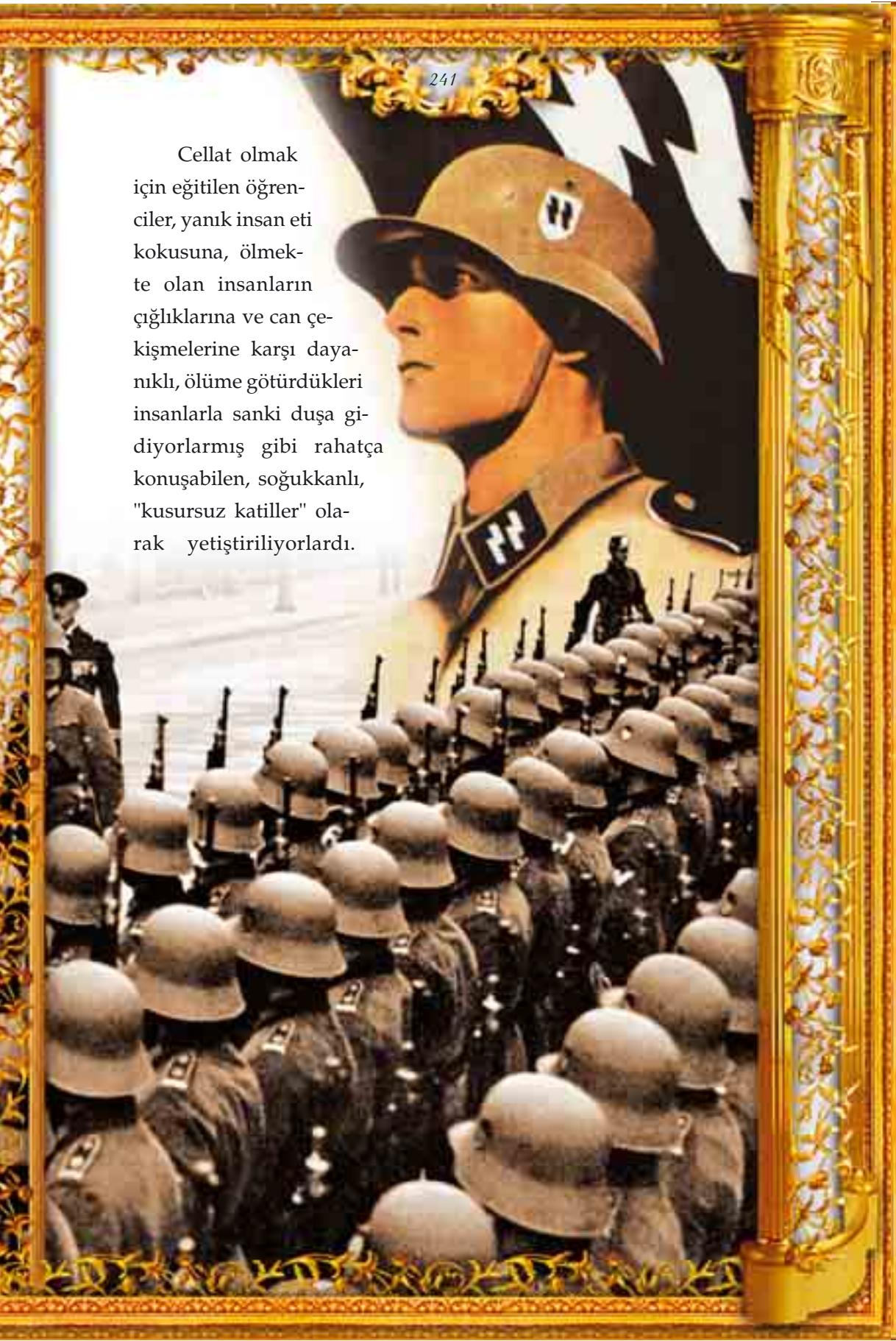
Sol alta: Tüm hastaların öldüğünü tespit etmek için kullanılan gözlem camı.

Sağ alta: Hastaların gaz odasına geldiklerinde duş alacaklarını şanmaları için konan duşlar.

süreç içinde ise eğitmenleri tarafından çok dikkatli olarak gözlemleniyorlar, reaksiyonları not ediliyor ve buna göre haklarında rapor yazılıyordu. Ayrıca, bu öğrenciler kendi milletlerinden insanları sadece hasta oldukları için bu kadar kolay öldürebiliyorlarsa, sözde "aşağııırktan" insanları daha kolay öldürebilecekleri hesaplanarak, ilerideki "daha geniş çaplı" uygulamalar için eğitiliyorlardı. Bu cinayetleri işlemeye dayanamayan veya tepki gösteren öğrenciler ise savaşın ön cephelerine gönderiliyorlar ve dahil oldukları bölüğün komutancı tarafından "intihar mangasına" alınıyorlardı.

Cellat olmak için eğitilen öğrenciler, yanık insan eti kokusuna, ölmekte olan insanların çığlıklarına ve can争üşmelerine karşı dayanıklı, ölüme götürdükleri insanlarla sanki duşa giydiyorlarmış gibi rahatça konuşabilen, soğukkanlı, "kusursuz katiller" olarak yetiştiriliyorlardı.

Öğrenciler çeşitli şekillerde ödüllendiriliyor ve böylece teşvik ediliyorlardı. "Çeşitli ödüllerin" dışında, 2. Sınıf Alman Demir Haç Nişanı alıyorlardı. Bu nişanın verilme nedeni olarak ise, "Alman Hükümetinin Gizli Meseleleri" gösteriliyordu.

Halk zaman içinde bu enstitülerde neler olduğunu anlamaya başlayınca protestolar başladı. Bunun üzerine Hitler'in cinayetleri durdurma emri verdiği bildirildi. Ancak cinayetler durmadı, sadece yöntem değişikliğine gidildi. Artık öldürücü iğne veya aç bırakma gibi yöntemler kullanılıyor ve ölüler toplu olarak gömülüyordu. Bu şekilde ötenazi vahşeti savaş boyunca devam etti.

Özel Hareket 14f13

Pek çok "istenmeyen" akıl hastası ve sözde "faydasız insan" katledildikten sonra T4 programı, 14f13 kodu altında çalışma alanını genişletti. Program, akıl hastaneleri ve araştırma enstitüleri ile sınırlıken şimdi, genellikle kaldıkları yerlerdeki koşullardan dolayı hastalanın Alman ve Avusturyalı mahkumlar ile toplama kamplarındaki Yahudilere, Polonyalılara ve Çingenelere yönelmişti. 14f13

1925 yılında Almanyada bir psikiyatri hastanesi.

Hadamar Öldürme Merkezi'nde ki mezarlık.

Ötenazi programı
dahilinde öldürül-
lenlerin anısına in-
şa edilen bir anıt.

Naziler, 200 bin de 'hasta' katletmiş

Almanya'da yapılan yeni bir anıttır. ikinci Dünya Savaşı sırasında, Nazillerin, hayatlarını değerleştirdikleri "aklı hastanın, engelli ve diğer hastaların" 200 bin kişi kurtlettigini örtmeye çalışıldı.

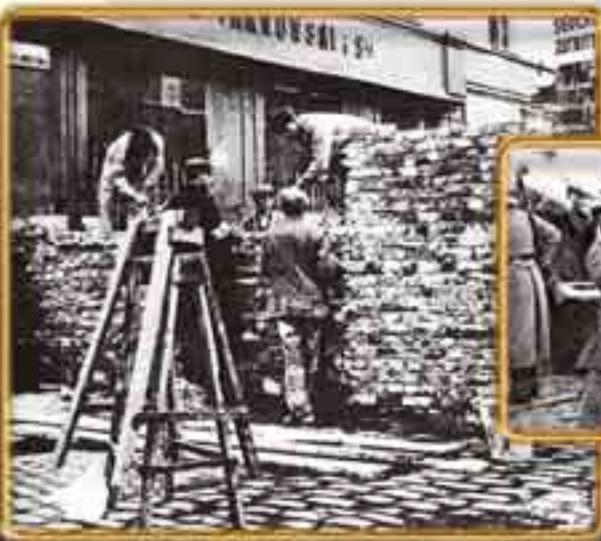
Almanya, Avusturya, Polonya ve Çek Cumhuriyeti içinde yüzlerce hastane ve klinik taranan 3 milyon anıttırmasının verileri Alman Federal Arşivde toplandı. Bu sayı gibi, söz konusu yerlerde Naziler, "senyel olarak üçgen göremedig" kişilerin göz ve sindirim hizmetleri veya işsizlik hizmetlerini.

*Milliyet gazetesi, 10
Ekim 2003 tarihli
haber.*

Harun Yahya (Adnan Oktar)

operasyonunun başlangıç tarihi Aralık 1941'dir. Psikiyatristlerden oluşan özel komisyonlar T4 Berlin ekibine eklenmişti ve bu kişiler, hasta ve kendilerince istenmeyen şahısları seçerek, tıbbi bölümlerin ve hasta karargahlarının temizlenmesi amacıyla toplama kamplarına göndermişlerdi. Seçilen hastalar genellikle altı ölüm merkezinden birine yollanıyor ve orada öldürülüyorlardı. Toplama kamplarından seçilen insanlar genellikle çalışma kapasitelerine göre ayrılıyor, çalışmamayacak durumda olanlar ölüme gönderiliyordu.

1943 yılında, öldürme istasyonlarından biri olan Hadamar'da çocukların da öldürülmeye başlandı. Ancak bunların arasında kötürum ya da zihinsel olarak engelli olanların dışında, barınaklarda, genç evlerinde ve yetimhanelerde kalanlar da vardı.¹³³

Merhametsizliğin ve Acımasızlığın Kökeni Dinsizliktir

Nazi Almanyası, sosyal Darwinist düşüncelerin pratikte uygulanması ile, bir toplumun ne hale geleceğinin, insanların ne tür zalimliklere maruz kalacağının açık bir göstergesidir. Irkçı teorileri eleştiren *The Emperor's New Clothes* (İmparator'un Yeni Kıyafetleri) isimli kitabın yazarı evrimsel biyoloji profesörü Joseph L. Graves Jr., Darwinizm'in yol açtığı Nazi Almanyası trajedisi için şu yorumda bulunur:

Nazi Almanyası'nın yaşadığı trajedi, öjeninin, ırksal hiyerarşinin ve sosyal Darwinizm'in iddialarının benimsenmesi durumunda neler olabileceğinin en açık örneğidir.¹³⁴

Bu kimselerin nasıl olup da bu kadar büyük bir kin, nefret,

Sol başta: Varşova gettosunu şehrin diğer kısmından ayıran duvarın inşası.

Soldan ikinci: Belzec Toplama Kampı'na gönderilen zavallı insanlar.

Sol alta: Belzec Toplama Kampı'nda Çingene bir çift.

Sağ alta: Deniz suyunun içilebilirliğini deneyen Nazi doktorları tarafından denek olarak kullanılan bir Çingene.

duyarsızlık, acımasızlık ile dolu oldukları, nasıl olup da insan düşmanı katillere dönüştükleri, üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur. Bu sorunun cevabı açıktır: Darwinist öğretkiye göre eğitilmiş, insanı degersiz bir hayvandan farksız gören, yaşamın bir mücadele alanı olduğunu zanneden ve bu mücadelede ayakta kalmak için her türlü kötülüğü kendince meşru gören insanların acımasız bir toplum düzeni oluşturmaları kaçınılmazdır. İnsanı, Allah'ın yarattığı ve ruhundan üflediği, vicdan ve akıl sahibi, değerli bir varlık olarak görmeyi reddeden, insanın hayvan ve bitkilerden farksız bir organizma olduğunu sananların, toplu cinayetler işlemeleri, zavallı insanların yalvarışlarından ve çekikleri acılardan hiç etkilenmemeleri son derece doğaldır. Böyle bir insan kendisine veya çıkarlarına bir zarar geleceğini düşündüğünde diğerlerini hiç acımadan, merhamet etmeden kolaylıkla ölürebilir, onları mutsuzluk, fakirlik, yokluk ve zulüm içinde bir hayata terk edebilir. Bu kadar zalim birinin, hastaları koruması, düşkünlere yardım etmesi, fedakarlıkta bulunması beklenemez. Böyle biri hasta ve yaşlı olan anne-babasını dahi korumayacaktır. Sakat kardeşine bakmayı gereksiz bir zaman, enerji ve para kaybı olarak görebilecektir. Bu sapıkın dünya görüşü yaygınlaşırsa, yöneticilerden aile bireylerine, doktorlardan eğitim görevlilerine kadar her insan, bu sapıkınlığın etkisi altında davranışacaktır. Din ahlakının yaşanmadığı toplumlarda, fedakarlık, sabır, merhamet, şefkat, sevgi, saygı, vefa gibi erdemlerin yaşanması mümkün değildir. Gerçek din ahlakının hakim olmaması her topluma benzer yıkım ve felaketler getirmiştir.

... Hayır adına her ne
yaparsanız,
şüphesiz Allah onu bilir.
(Nisa Suresi, 127)

Türk-İslam Ahlakında Merhamet

Türk-İslam ahlakının hakim olduğu Osmanlı İmparatorluğu'nda, hastalar sadece aileleri değil, çevrelerindekiler tarafından dahi korunup kollanıyorlar, özel kliniklerde bakılıyorlar hatta çeşitli yöntemlerle tedavi edilmeye çalışılıyorlardı. Fakir halka üçretsiz sağlık hizmetleri sunuluyor, hatta fakirlerden para talep eden hekim veya hastane görevlileri cezalandırılıyordu. 1871 yılında halkın sağlık hizmetlerini düzenlemek amacıyla "Sihhiye Müfettişlikleri" ile "Memleket Tabiplikleri" kurulmuştu. Bu düzenlemeye ile öngörülen uygulamalardan bazıları söyleydi:

- Doktorlar haftanın belirli gün ve saatlerinde, belirli bir yerde, zengin, fakir ayrimı gözetmeksızın başvuran tüm hastaları ücret almadan muayene edeceklerdir. Gerekli aşilar da ücretsiz yapılacaktır.
- Muayeneye gelemeyecek durumda olanları doktorlar evlerinde muayene edecek, ödeme gücü olanlardan, önceden belirlenen bir ücret alınacaktır. Yoksul olanlardan ücret alınmayacağı, zorunlu giderler belediye sandığından doktora ödenecektir.
- Önemli bir gerekçe olmadan hastalara bakmamak, yoksullardan ücret almak işten uzaklaştırma nedenidir.¹³⁵

Osmanlı'da akıl hastalarına da özel tedavi yöntemleri uygulanıyordu. Osmanlı'da 15. yüzyılda dahi akıl hastaları için imar edilmiş darüşşifalar vardı. Hastalar, hastalıklarına göre seçilmiş özel Türk müziği makamlarıyla tedavi edilmeye çalışılırdı. Ayrıca özel yemekler, çiçekler ve manzaralar ile de tedavi uygulanıyordu. Hastalara özellikle kuş eti veriliyordu. Her hastanın odasında iki pencere bulunuyordu. Pencereler tercihen gül bahçesine bakıyordu.¹³⁶

Osmanlı İmparatorluğu'ndan çok daha önce de, diğer Müslüman devletlerde de fiziksel ve ruhsal yönden hasta olanların tedavisi için özel yöntemler kullanılıyordu. Özellikle Abbasi Halife-

liği döneminde İslam dünyası, tüm dünyadaki en ileri tıp ve psikiyatри düzeyine erişmişti. Dünyanın ilk hastaneleri İslam dünyasında kuruldu, akıl hastalarının telkinle tedavisi de yine ilk kez İslam dünyasında uygulanmaya başladı. Kur'an ahlaklı, Müslümanlara bu çalışmaları yapacak merhameti, şefkatı, akı ve anlayışı kazandırmıştı.

İslam ahlakında inananlar fakirlere, zayıflara, düşkünlere, muhtaç insanlara, kendi bakımına güç yetiremeyenlere şefkat duyuya, merhamet etmeye, özveride bulunmaya, bakmaya, koruyup kollamaya teşvik edilir. Allah'ın Kur'an'da, zayıflara, fakirlere, yaşıllara karşı nasıl davranışması gerektiğini bildirdiği ayetlerden bazıları şöyledir:

... Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranışın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin...

(Bakara Suresi, 83)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, Kitab'a ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kıلان, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve muttaki olanlar da bunlardır. (Bakara Suresi, 177)

Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğiniz şey, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışadır. Hayır olarak her ne yaparsanız, Allah onu şüphesiz bilir." (Bakara Suresi, 215)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranışın. Çünkü, Allah, her büyülüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (Nisa Suresi, 36)

Kadınları Aşağı Gören Bir Tecrü

osyal Darwinizm'in ırkçılığa, faşizme ve emperyalizme -ve diğer yandan da komünizme- sağladığı sözde bilimsel destek genelde bilinen ve çokça yazılan bir konudur. Pek bilinmeyen bir gerçek ise, Charles Darwin de dahil olmak üzere pek çok Darwinist'in, kadınların hem biyolojik hem de zihinsel olarak erkeklerden aşağı oldukları yanlışmasına inanmasıdır. Darwinistlerin erkekler ile kadınlar arasında var olduğunu iddia ettikleri zihinsel fark o kadar önemli boyutlardadır ki, bazı evrimciler kadın ve erkeği iki farklı fiziksel türe ayırmışlardır; erkekler *Homo frontalis*, kadınlar ise *Homo parietalis*.¹³⁷

Darwin'in, kadınları kendince "aşağı" bir tür olarak tanımlamasının nedeni, doğal seleksiyona dayalı bir dünya görüşüne sahip olmasıdır. Darwinistlerin bu bilim ve akıl dışı görüşüne göre erkekler ka-

dınlara oranla, savaşmak, eş bulmak, yiyecek ve giyecek edinmek için rekabet etmek gibi konularda daha çok seçilime uğramaktadırlar; kadınlar ise tarih boyunca bu tür seçimlerden uzak kalmışlardır. Bu bilimsel dayanağı olmayan çıkarımı göre, doğal seleksiyon erkekler üzerinde çok büyük bir güç uyguladığı için, erkekler her alanda daha üstün konuma gelmişler, kadınlara göre daha çok evrimleşmişlerdir. İlerleyen sayfalarda da inceleneceği gibi, Darwin'in bu çıkarımı bilimsel bulgulara dayanmamaktadır, tamamen evrimci ön yargılardan sonucunda hayali olarak ortaya atılmıştır.

Birçok araştırmacı, Darwin'in doğal seleksiyon hakkındaki görüşlerinin cinsiyet ayrımcılığını teşvik ettiğini ortaya koymaktadır. Örneğin tarih ve felsefe profesörü Evelleen Richards, "Darwin'in kadınların doğası hakkındaki görüşlerinin evrim teorisine de yansındığı ve bu nedenle nesiller boyunca (sözde) bilimsel kadın ayrımcılığını beslediği" sonucuna varmıştır.¹³⁸ Evrimci bilim yazarı Elaine Morgan ise, Darwin'in biyoloji, etnoloji ve diğer bazı bilim dallarını kullanarak, erkekleri, kadınların "aşağı ve değiştirilemez şekilde ikinci sınıf olduklarını" düşünmeleri için teşvik ettiğini belirtir.¹³⁹

Evrimci bilim adamı John R. Durant'ın belirttiği gibi, ırkçılık ve cinsiyet ayrimı evrim teorisinin belli başlı sonuçlarından ikisidir:

Darwin, görüşünü hayvan ve insanların görünümleriyle ilgili bazlı gözlemlere dayandırdı. Küçük beyinleri ve kavrayışı daha kuvvetli kollarıyla mantıktan çok içgüdüünün hakim olduğu bir yaşam sürdürükleri söylenen vahşiler, doğa ve insan arasında orta bir konuma yerleştirilmişlerdir. Daha sonra Darwin bu sıralamayı, çocukları ve doğuştan geri zekalı kişileri ve aynı zamanda kadınları da dahil etmek amacıyla genişletmiştir. Darwin, kadınların sezgi, hızlı algılama ve belki taklit gibi güçlerinin, aşağı ırkların, dolayısıyla eski ve aşağı medeniyet düzeyinden insanların özelliklerine benzer olduğunu düşünüyordu.¹⁴⁰

Durant'ın söz ettiği Darwin'in yanılıqları, *İnsanın Türeyişi* adlı kitabında şöyle geçmektedir:

Genellikle kadınlarda, sezgi, hızlı kavrama ve belki taklit gücü gibi özelliklerin, erkeklerde oranla çok daha belirgin olduğu itiraf edilir; ancak bu yeteneklerden -en azından- bazıları, aşağı ırklara ve bu nedenle de eski ve aşağı medeniyet düzeyine ait özelliklerdir.¹⁴¹

Darwin'in kadınlar ve evlilik hakkındaki genel düşüncelesi de göz önünde bulundurulduğunda, kadınları ikinci sınıf varlıklar olarak gördüğü ve onları küçümsediği açıkça görülmektedir. Darwin bu bilim dışı görüşünü teorisine de yansımıştı. Evliliğin neden yararlı olduğunu kendince şöyle açıklıyordu:

Çocuklar, daimi bir arkadaş, ilgi gösterecek (ileri yaşıta arkadaş), sevilecek ve oyun oynanacak biri... Herşeye rağmen bir köpekten daha iyi bir şey. Ev ve evle ilgilenecek bir kişi. Müzik ve havadan sudan konuşmalar. Bunlar sağlık için iyi şeylerdir.¹⁴²

Kısacası Darwin, evliliği "bir kadının arkadaşlığı ne de olsa bir köpeğin arkadaşlığından daha iyidir" mantığı ile gerekli görüyordu. Darwin evlilikle ilgili ifadelerinde, bütün hayatını birlikte geçirecek iki insanın arasındaki dostluk, sevgi, saygı, bağlılık, sadakat, yakınlık, samimiyet ve güven gibi özellikler-

den hiç söz etmiyordu. Darwin evlilik için ayrıca şunları söylemektediydi:

Zaman kaybı; akşamları okuyamazsan, şişmanlık ve tembellik, endişe ve sorumluluk, kitaplar vs. için daha az para ayırmak, eğer çok çocukluysanız geçim sağlama baskısı... belki karım Londra'yı sevmeyecek, o zaman ceza, uyuşuk ve tembel bir aptalla sürgün hayatı olacak.¹⁴³

İnsanların hayvanlardan temel bir farkı olmadığını, özellikle kadınların ve çocukların hayvanlara daha yakın varlıklar olduğunu sanan bir insan için bu akıl ve vicdan dışı ifadeler son derece doğaldır. Eşini ve çocukların aşağı bir tür olarak gören bir insan elbette ki onlara sevgi, saygı duymayacak; onlar için fedakarlıktı bulunmak, onlara güzellikler sunmak istemeyecek;

Darwin, evliliği "bir köpeğin arkadaşlığındansa bir kadınINKI DAHA İYİDİR" düşüncesiyle kabul ettiğini belirtmiştir. Bu sözleri Darwin'in kadınlara bakış açısının bir özetidir. Aşağıda Darwin ve eşinin bulunduğu bir resim görülmektedir.

menfaatine uygun olmadığı sürece onlarla ilgilenmeyecektir. Aslında Darwin'in ifadeleri, Darwinist ahlakta insan sevgisinin, yakınlık ve dostluğun yaşanamayacağını bir kez daha göstermektedir.

Darwin, kendince erkeklerin kadınlara göre daha üstün olduğunu iddiasını ise şöyle ifade etmiştir:

İki cinsin zihinsel güçleri arasındaki en temel farklılığı, erkeklerin derin düşünme, mantık, hayal gücü veya sadece duyu ve ellerin kullanımını gerektiren her işte kadınlardan daha yüksek mevkilere ulaşmaları göstermektedir. Şiir, resim, heykeltraşlık, müzik, tarih, bilim ve felsefe konularında önde gelen kadın ve erkeklerin listesi yapılmış olsaydı, iki listeyi karşılaştırabilmek mümkün olmazdı. Bay Galton'un, *Hereditary Genius* (Kalıtsal Dahili) adlı kitabında çok iyi ifade ettiği gibi, eğer erkekler, birçok konuda, kadınlar üzerinde tartışılmaz bir üstünlüğe sahip iseler, o zaman erkeklerin ortalama zihin gücünün kadınlarından yüksek olması gereklidir sonucunu, ortalamalardan sapma kanunundan çıkarabiliriz.¹⁴⁴

Kuşkusuz Darwin bu yanılıgyı öne sürerken, hiçbir bilimsel delile dayanmıyordu. Darwin'in kadınlar hakkındaki bu taraflı ve ön yargılı iddiaları, hızla Darwin'in çağdaşı bilim adamları arasında yayıldı.

İnsan, Allah'ın yarattığı ve ona ruhdan üflediği bir varlıktır. Bu nedenle, hayvanlardan farklı olarak sevgi, şefkat, merhamet, saygı gibi duygulara sahiptir.

... aranızda bir sevgi ve
merhamet kılması da, O'nun
ayetlerindendir...
(Rum Suresi, 21)

Allah kadınlarla erkekleri eşit olarak yaratmıştır. İmanın kendisine kazandırdığı akılla hareket eden bir kişi, kadın olsun erkek olsun güzel başarılar kazanabilir.

Cenevre Üniversitesi'nde doğa tarihi profesörü olan materialist Carl Vogt, Darwin'invardığı bütün sonuçları -hiçbir bilimsel değerlendirmeye tabi tutmadan- kabul ediyor ve "çocuk, kadın ve bunak beyazın yetişkin bir zenci ile aynı zihinsel özelliklere ve kişiliğe sahip olduğunu, dolayısıyla bunların aşağı sınıftan olduklarını iddia ediyordu.¹⁴⁵ Vogt daha da ileri gitmiş ve kadınların erkeklerden çok, aşağı hayvanlara daha yakın oldukları yalanını öne sürmüştü. Vogt'un yanılmasına göre, kadın, evrimi erken durduğu için "gelişimi engellenmiş bir erkekti".¹⁴⁶ Vogt'un bir başka sapkınlık iddiasına göre de, medeniyet ilerledikçe kadınla erkek arasındaki uçurum daha da açılıyordu,örneğin Avrupa'nın ileri toplumlarında bu fark çok daha büyüktü.¹⁴⁷ Darwin, Vogt'un hezeyanlarından oldukça etkilenmişti ve onu en önemli taraftarları arasında saymaktan onur duyuyordu.¹⁴⁸

**Erkek olsun, kadın olsun inanmış
olarak kim salih bir amelde
bulunursa, onlar cennete girecek
ve onlar, bir 'çekirdeğin
sırtındaki tomurcuk kadar' bile
haksızlığa uğramayacaklardır.**

(Nisa Suresi, 124)

Tarihin pek çok devrinde ve Darwin'in yaşadığı dönemde, -toplumların cehaleti ve geri kalmışlığı nedeniyle- kadınların birçok alanda geri planda tutulmaya çalışıldıkları ve bunun büyük oranda gerçekleştiği doğrudur. Ancak bu tamamen yerlesik kültürden, toplumun ve çevrenin etkisinden kaynaklanan bir durumdur. Darwin ve taraftarlarının iddia ettikleri gibi asla biyolojik bir geride kalma değildir. Allah, kadını ve erkeği eşit olarak yaratmıştır. Erkeğin kadına üstün olduğunu iddia edip, kadınları bu yolla baskın altına alıp onlara ikinci sınıf insan muamelesi yapmak, din ahlakının yaşanmadığı toplumlara has bir ilkelliktir. Günümüzde, eşit fırsatlar verildiğinde kadınların da en az erkekler kadar başarılı, zeki ve yetenekli oldukları bilinmektedir ve bunun sayısız örneği bulunmaktadır.

Kafatası Ölçümlerine Dayanan Cinsiyet Ayımcılığı

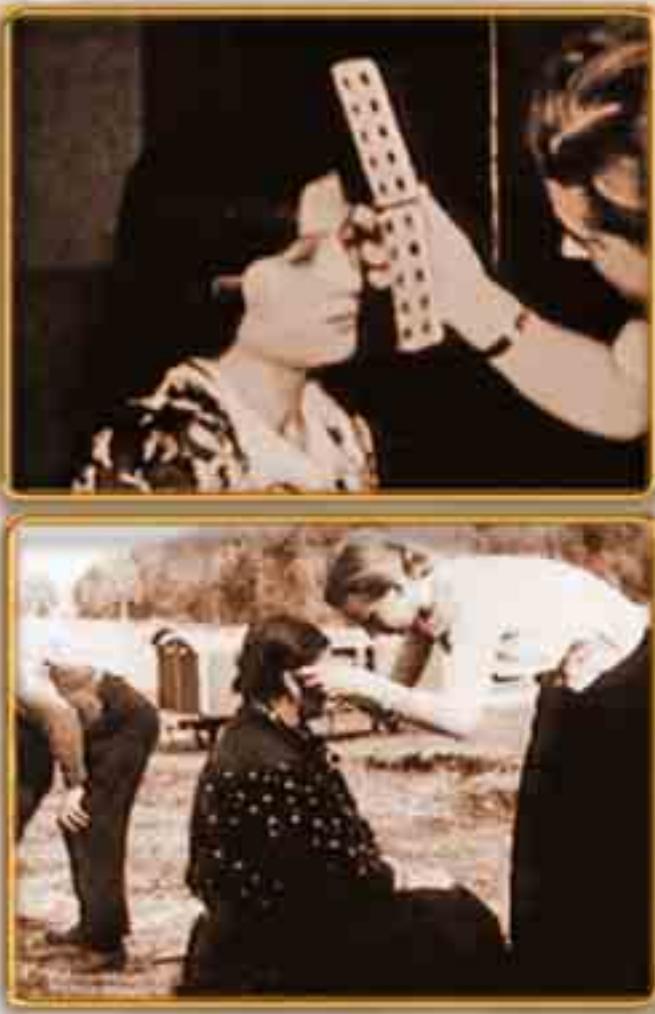
Bazı evrimci bilim adamları, kadınların daha "aşağı" olduklarını göstermek için kendilerince kadınların beyin kapasitelerinin daha küçük olduğunu kanıtlamaya çalışılar. İlk önceleri, kadınların kafatası ölçülerini almak gibi son derece aşağılayıcı ve mantık dışı yöntemlere başvurdular. Beyin ne kadar büyükse zekanın da o kadar gelişmiş olduğunu sandıkları için (bunun bilimsel açıdan geçerli bir kıyas olmadığı bugün kesin olarak bilinmektedir), kafataslarını kıyaslayarak kadınların aşağı olduklarını kanıtlayacaklarını iddia ettiler. Bu, aslında Darwin'in kitabında söz ettiği bilim dışı yöntemlerden biriydi:

Farklı zihinsel yetenekler aşamalı olarak kendi kendilerine geliştiğinde, beynin büyüyeceği neredeyse kesindir... İnsan beyninin vücut dura göre büyük oranı -aynı oran goril ve orangutaninki ile kıyaslanıldığından- insanın gelişmiş zihinsel güçleriyle yakından bağlantılıdır... İnsan beyninin büyülüğu ile zihinsel yeteneklerin gelişimi arasında -vahşilerin ve medeni ırkların, eski ve günümüz insanların kafataslarının karşılaşılması ve tüm omurgalı serisinin benzerlikleriyle desteklenen- bir çeşit yakın ilişki bulunur.¹⁴⁹

Darwin'in içinde bulunduğu ilkel bilim koşullarında öne sürüdüğü iddiasına göre, kafatası ölçüleri ve beyin hacimleri üzerine yapılan çalışmaların neticeleri evrim teorisini destekleyen veriler ortaya koyacaktı. Ne var ki, bilimsel veriler ve araştırmalar bu iddianın tam tersini ortaya koydu. Farklı kafatası ölçüleri ya da beyin hacimleri hiçbir şekilde evrimi destekleyici bilgi sunmuyordu. Nitekim bu ölçümlerin bilimsel açıdan geçerli bir kıyas olmadığı bugün artık kesin olarak kabul edilmektedir.

Kadınların sözde aşağı cins olduklarını kraniyolojiyi (kafatası bilimini) kullanarak kendince ispatlayabileceğini sanan bilim adamlarından biri de Paul Broca'ydı. Fiziksel antropolojinin kurucularından sayılan Broca, insan gruplarının kafataslarını ölçerek onlara değer biçmek gibi ilkel yöntemler kullanan ve bu ilkelliği savunan biriydi.¹⁵⁰ Broca, yaptığı sözde bilimsel ölçümlerin ardından şu çarpık mantığı öne sürmüştü: Genel olarak beyin, yaşlılara oranla yetişkinlerde, vasat bir erkeğe göre seçkin bir erkekte ve aşağı ırklara göre üstün ırklarda daha büyüktür... Diğer şeyler eşit olduğu durumda, zekanın gelişmesiyle beyin hacmi arasında önemli bir ilişki bulunmaktadır.¹⁵¹

Broca özellikle kadınlarla erkekler arasındaki zihin ve kafatası yapısı farklılıklarını ile de ilgileniyordu. Topladığı kafatası ölçümlerini ön yargılı yorumlarla değerlendirmiştir ve kadınların zihinsel olarak daha aşağı oldukları varsayımini ortaya koymuştur.¹⁵² Broca ayrıca, kadınlarla erkekler arasındaki beyin farklılığının kendi done-

minde dahi giderek daha büyük hale geldiğini iddia etmişti. Oysa bu iddiasını delillendirebileceği bilimsel bir verisi yoktu. Bu iddiasını kendince destekleyebilmek için bir başka bilim dışı varsayımdı ortaya atmıştı: Ona göre bu artan farklılığın nedeni, baskın erkekle pasif kadın üzerinde farklılaşan evrimsel baskıydı.¹⁵³

Broca'nın ortaya koyduğu sonuçların bilimsel bir değer taşımadığı günümüz evrimcileri tarafından da itiraf edilmektedir. Go-

uld, Broca'nın bilimsel olmayan bu sonuçları için şu yorumu yapmıştır:

Broca'nın verileri özenle seçilerek biraraya getirilmiş ve daha sonra, önceki sonuçlar doğrultusunda bilincsizce kullanılmışlardır.¹⁵⁴

Başka bir deyişle Broca, elde ettiği verileri evrim teorisinin aldatmacalarına göre "bilincsizce" ve ön yargıyla yorumlamıştı.

Gustave Le Bon

Kafatası ölçülerini kullanarak kadınları kendince aşağı gören evrimciler arasında sosyal psikolojinin kurucularından Gustave Le Bon da vardı. Le Bon şöyle diyordu:

En zeki ırklarda... çok sayıda kadının beyninin büyülüğu, en gelişmiş erkek beyinden çok gorillerinkine daha yakındır. Bu aşagılık o kadar belirgindir ki, hiç kimse bir an için bile buna karşı çıkmaz; tartışmaya degecek olan sadece bu durumun derecesidir... Kadınlar... insan evriminin en aşağı formlarını temsil ederler ve... yetişkin, medeni bir erkekten çok, çocuklara ve vahşilere daha yakındırlar. Kararsızlık, tutarsızlık, düşüncesizlik, mantiksızlık ve muhakeme yetersizliği gibi konularda üstünlük sergilerler. Şüphesiz ki, seçkin kadınlar da vardır... ancak onlara, çift başlı bir goril gibi ucubelerin doğumu kadar ender rastlanır; sonuç olarak, onları tamamen göz ardı edebiliriz.¹⁵⁵

Darwinistler, diğer pek çok iddialarında olduğu gibi kadınlar hakkındaki iddialarında da yanılmaktadırlar. Kadınların müşfik, sevecen, merhametli, ince düşünceli yapıları onları evrimcilerin sandığı gibi geri bırakın değil tam tersine daha da üstün kılan özelliklerdir. İnsanı bir tür hayvan gibi görmeye kodlanmış olan evrimciler, bu tarz insanı özellikleri kendilerince ge-

ri kalmışlık olarak değerlendiriliyor olabilirler. Ancak bunlar insanın yaşam kalitesini artıran çok önemli ve güzel özelliklerdir. Sanat, edebiyat, teknoloji gibi pek çok alanda gelişmeyi ve ilerlemeyi sağlayan, evrimcilerin varlığını asla kabul etmek istemedikleri söz konusu insani özelliklerdir.

Bilim Darwin'i Bir Kez Daha Yalanlıyor

Her ne kadar Darwin ve bazı çağdaşları, kafatası ölçümleme yaparak insanları ırklarına ve cinsiyetlerine göre "aşağı" veya "üstün" diye sınıflandırmış olsalar da, Darwin'in pek çok iddiası gibi bu da günümüzde bilim tarafından geçersiz kılınmıştır.

Aryan olup olmadıklarının anlaşılması için pergel ve cetvel kullanılarak kafatasları ölçülen Almanlar.

Kafatası ve beyin büyülüğünün zeka veya zihinsel kapasite ile bir ilgisinin olmadığı anlaşılmıştır.

Beyin büyülüği ile zekanın doğru orantılı olmadığı aslında doğada açıkça görülmektedir. Örneğin fillerin ve balinaların beyinleri insana göre çok daha büyütür. Ancak insanın tüm bu canlılarından daha zeki olduğu açıktır. Bunun dışında günümüzde insanların kafatası hacimleri 700 cc ile 2.200 cc arasında değişiklik göstermektedir.¹⁵⁶ Fakat bu farklılıklar, insanların zekaları arasındaki farklılığı belirler nitelikte değildir.

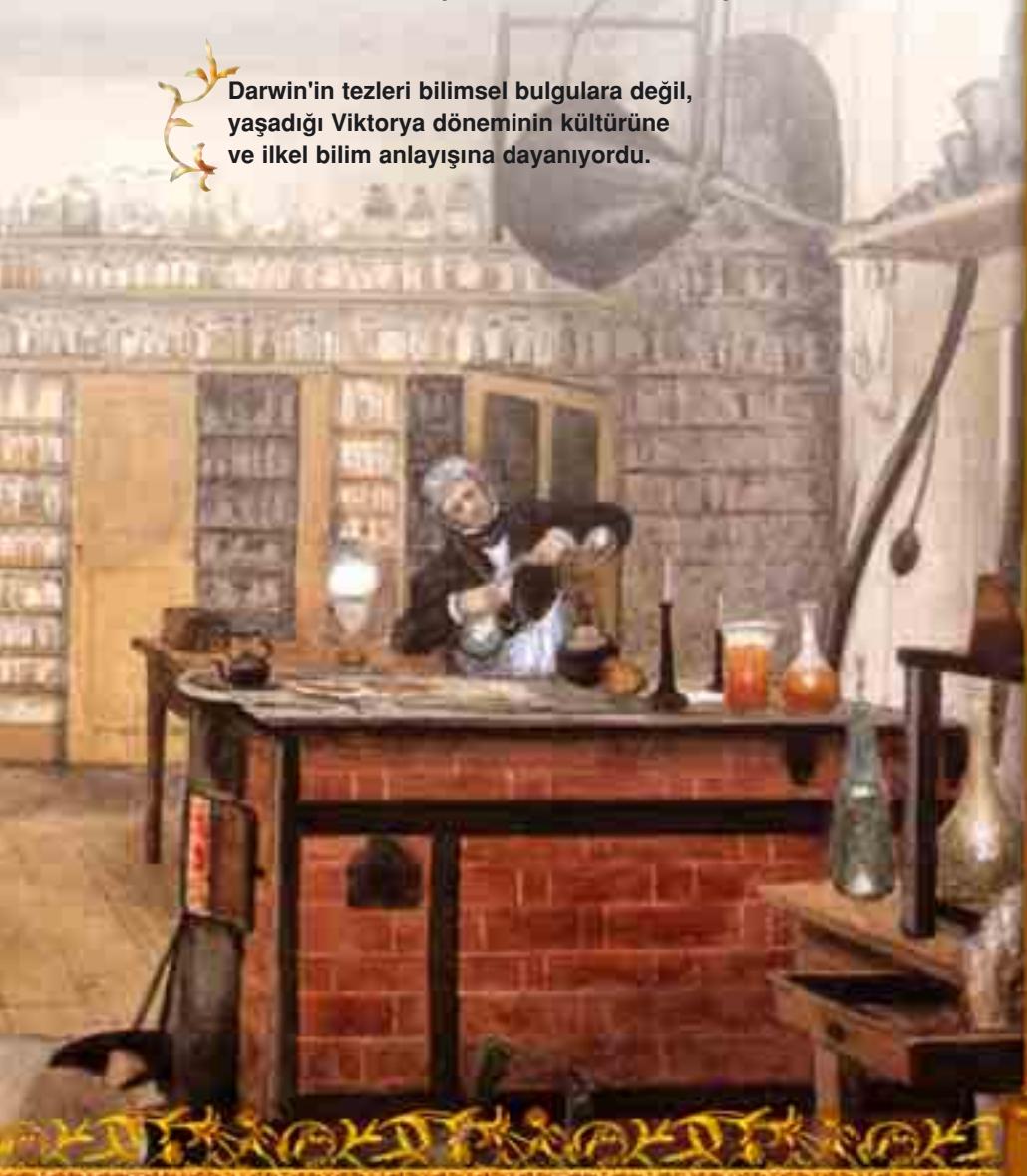
Kafatası ölçümleri dışında, genetik bilimi de Darwin'in kadın ve erkek arasındaki farklılıklarla ilgili iddialarının doğru olmadığını ortaya çıkarmıştır. Kalıtım kanunlarına göre erkek, hem kız hem de erkek çocuklarına genlerini aktarabilmektedir. Eğer erkek, Dar-

win'in iddia ettiği gibi biyolojik olarak "üstün" özelliklere sahipse, o zaman onun kız çocuğu da biyolojik olarak aynı üstün özelliklere sahip olabilecek, dolayısıyla hem kadınlar hem de erkekler aynı özellikleri paylaşabilecektir. Ancak Darwin ve çağdaşları genetik bilimi hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı. Hatta Darwin, bir türün elde ettiği özelliklerin sadece bir cinsten geldiğini öne sürebilecek kadar bu konuda bilgisizdi.¹⁵⁷ Darwin ayrıca dahilik, hayal gücü ve mantık gibi üstün özelliklerin kızdan çok erkek çocuğa aktarıldığını öne sürecek kadar cahilce açıklamalarda bulunmuştur.¹⁵⁸

**Darwin'in tezleri bilimsel bulgulara değil,
yaşadığı Viktorya döneminin kültürüne
ve ilkel bilim anlayışına dayanıyordu.**

**... Şüphesiz Ben, erkek olsun,
kadın olsun, sizden bir işte
bulunanın işini boşça çıkarmam...**
(Al-i İmran Suresi, 195)

*Kuran Ahlakına Göre Kadın
ve Erkek Eşittir, Üstünlük
Ahlaka Göredir*

Kuran ahlakında, erkek ve kadın arasında hiçbir fark yoktur. Allah Kuran'da kadınlara ve erkeklerle eşit sorumluluklar yüklemiştir, hepsini aynı konulardan sorumlu tutmuştur. Bir insanı Allah Katında üstün kılan, kadın veya erkek olması değil, Allah korkusunu, Allah'a olan derin sevgi ve bağlılığı ve güzel ahlakıdır. Rabbimiz bir ayetinde, kadın olsun erkek olsun iyi ve güzel davranışlarda bulunan kimselerin en güzel şekilde ahlaklarının karşılığını alacaklarını söyle haber vermiştir:

**Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih
bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve on-
lar, bir 'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar' bile
haksızlığa uğramayacaklardır. (Nisa Suresi, 124)**

Allah Kuran'da kadın olsun erkek olsun iman eden bir kimsenin sahip olması gereken özelliklerini söyle açıklamıştır:

**Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin
velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar,
namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve
Allah'a ve Resülü'ne itaat ederler. İşte Allah'in ken-
dilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah,
üstün ve güclüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.
(Tevbe Suresi, 71)**

Allah'ın ayette bildirdiği gibi her insanın, cinsiyeti göz önünde bulundurulmaksızın, sorumlulukları aynıdır. Bu sorumlulukları eksiksiz yerine getiren, yalnızca Allah'a yönelp dönen ve Allah'tan korkup sakınan erkek ve kadınları Allah şu şekilde müjdelemiştir:

Harun Yahya (Adnan Oktar)

**Şüphesiz iman edip salih
amellerde bulunanlar ise; Biz
gerçekten en güzel
davranışta bulunanın ecrini
kayba uğratmayız.**

(Kehf Suresi, 30)

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevab verdi:
"Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşça çıkarmam..." (Al-i İmran Suresi, 195)

Darwinistlerin kıtas olarak aldıkları zihinsel özellikler de, Allah'ın insanlara cinsiyet ayrimı olmaksızın verdiği yeteneklerdir. Allah bir ayette "**Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruya yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir...**" (Enfal Suresi, 29) buyurmaktadır. Allah'ın ayette bildirdiği gibi, muhakeme yeteneği ve dolayısıyla akıl, cinsiyete göre değil, Allah korkusuna göre gelişir.

İmanın kendisine kazandırdığı akıl ile hareket eden her insan, kadın olsun erkek olsun, pek çok konuda başarı elde edebilir, üstün özellikler kazanabilir. Samimi olarak iman eden bir kişi ise en çok Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmak için çaba harcar.

Darwinizm ve Ahlaki Çöküntü

Ahlaki dejenerasyonda sürekli artış; birkaç jenerasyon önce ayıplanan, kötülenen, yasaklanan, onaylanmayan davranışların zaman içinde yavaş yavaş kabul görmeye başlaması, hatta bir süre sonra özenilen, yaygınça uygulanan bir davranış haline gelmesi çoğu insanın fark etmediği ama son derece önemli bir sorundur. Toplum içinde saldırganlığın, sahtekarlığın artması, eşlerin birbirlerini kolayca aldatmaları, hatta kimi zaman her iki tarafın bunu kabul etmesi, boşanmaların artması, yakın zaman'a kadar ahlaksızlık olarak bilinen yaşam şekillerinin ve davranışların "farklı seçim", "marginallik" adı altında sözde meşru görülebilir yayaşınması, homoseksüellik gibi sapkınlıkların kabul görmesi, uyuşturucu ve alkol bağımlılığında ciddi bir artış olması, soygun, dolandırıcı

rıcılık, yankesicilik gibi olayların sayısının artması, insanların daha kolay cinayet işler hale gelmeleri, suç oranlarının ve suça eğilimin artması, insanların birbirlerine sevgi ve saygılarının kalmaması, dedikodunun yaygınlaşması, ahlaki dejenerasyonun ortaya çıkış şekillerinden sadece birkaçıdır. Özellikle bazı Batılı ülkelerin içinde bulunduğu durum, söz konusu dejenerasyonun ne derece tehlikeli olduğunu açıkça göstermektedir.

Tüm bu olumsuzlukların kökeninde, insanların niçin var oldukları sorusuna verdikleri yanlış cevaplar yatomaktadır. İnsan gerçekten, kendisini yoktan yaratmış olan Yüce Allah'ı tanımak için vardır. İnsanın kalbi, ancak Allah'ı anarak huzur bulur; Allah "**... Haberiniz olsun; kalpler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur**" (Rad Suresi, 28) buyurarak, insanların yanlış yerlerde aradıkları huzurun tek gerçek kaynağını bildirmektedir. İnsana dünya üzerinde mutluluk ve huzur verecek olan yaşam biçimini de, Allah'ın insanlara emrettiği din ahlakıdır.

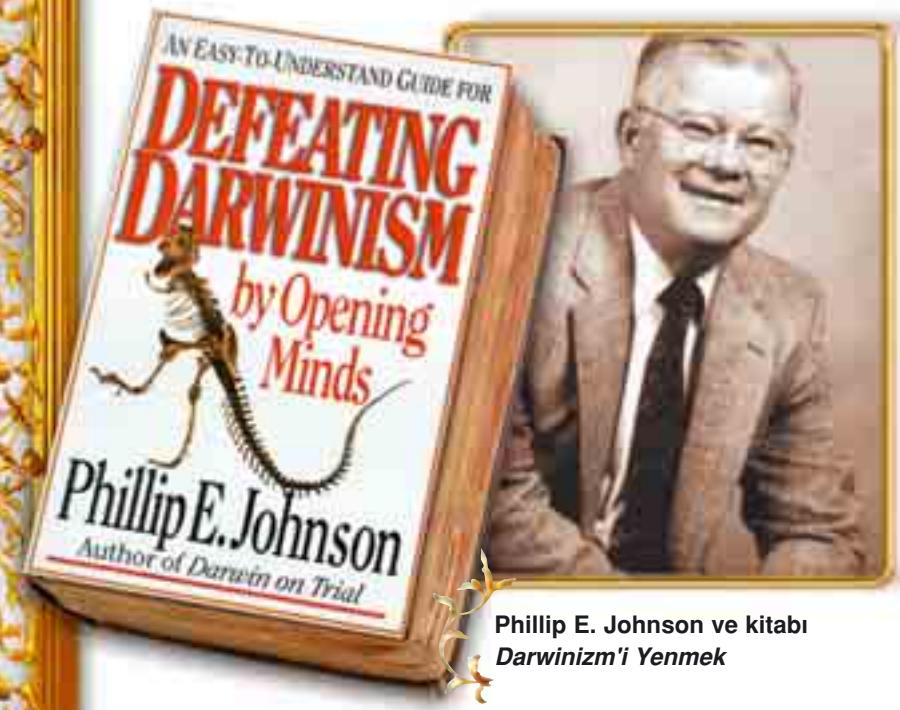
İşte bu gerçeğin göz ardı edilmesi, ahlaki dejenerasyon meydana getirmekte, bu da mutsuz, ümitsiz, depresif insanlar oluşturmaktadır.

Bu ahlaki çürümeyi meydana getiren en büyük etkenlerden biri de, insanı Allah'ın kulu olarak değil, tesadüfen ortaya çıkışmış bencil

bir hayvan olarak tanımlayan Darwinist ideolojidir. Bu bilim ve akıl dışı iddiaya göre, insanın, hayvanlardan farklı kanunlara ve ahlaki değerlere sahip olması beklenmemelidir. Hayat bir mücadele yeridir ve insan hayatı kalabilmek ve başarılı olabilmek için diğer insanlarla kıyasıya mücadele etmeli, acımasız olmalıdır. Bu ise güzel ahlaka dair özelliklerin hiçe sayılması demektir. California Berkeley Üniversitesi profesörü Phillip E. Johnson, *Defeating Darwinism* (Darwinizm'i Yenmek) adlı kitabında, 1960'lı yıllarda itibaren, dini inançların zayıflaması ve materialist dünya görüşünün hakim olmasıyla, toplum hayatında ortaya çıkan olumsuzluklardan söyle söz etmektedir:

1960'ların İkinci Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi'ni oluşturduğunu söylemek neredeyse doğru olacaktır; bu bazı insanların Allah'tan kopup ayrılmalarının bildirgesidir. Bu tür bir bildirimin arkasından çok daha ileri boyutlarda ahlaki ve hukuki sorunlar doğması beklenmelidir, gerçekten de böyle oldu...¹⁵⁹

Phillip E. Johnson ve kitabı
Darwinizm'i Yenmek

Michael Denton ise, 20. yüzyıla damgasını vuran belaların Darwinizm göz önünde bulundurulmadan değerlendirilemeyeceğini belirtir ve şöyle der:

Darwinist devrim olmadan yirminci yüzyıl anlaşılılamaz. Son seksen yıl içinde dünyayı etkisi altına alan negatif sosyal ve politik akımlar, Darwinizm'in entelektüel yaptrımı olmaksızın gerçekleşemezdi. On dokuzuncu yüzyılda giderek artan seküler bakış açısının, başlangıçta evrimin kabulünü kolaylaştırdığını söyleken, günümüzde yirminci yüzyılın agnostik (bilinemezci) ve şüpheci bakış açısından, büyük olasılıkla herşeyden çok Darwinizm'in sorumlu olduğunu hatırlamak yerinde olacaktır. Bir zamanlar materyalizmin sonucu olan (teori), günümüzde onun da yanak noktası halini almıştır.¹⁶⁰

Bu noktada, Darwinizm'in ahlaki çöküntü ve dejenerasyona zemin hazırlayan iddialarının maddeler halinde incelenmesi yerinde olacaktır.

Darwinizm Ateizme Temel Oluşturur

Darwinizm'in materyalist çevreler tarafından büyük bir kararlılıkla savunulmasının en önemli nedeni, Darwinizm'in ateist yönüdür.

Ateizm, eski çağlardan beri var olmuştur. Ancak Darwinizm ile birlikte, ateistler asırlardır cevap veremedikleri "canlılar ve insan nasıl var oldu" sorusuna, sözde bilimsel bir cevap bulduklarını sandılar. Evrendeki düzen ve dengenin tesadüflerin sonucu olduğunu ileri sürüyor, kainatta hiçbir amaç bulunmadığını iddia ediyorlardı. Oysa bu görüşlerin her biri, 20. yüzyıldaki bilimsel, siyasi ve toplumsal gelişmelerle yıkıldı. Astronomiden biyolojiye, psikolojiden toplumsal ahlaka kadar pek çok farklı alandaki bulgu, tespit ve sonuçlar evrim teorisinin tezlerini ve ateizmin tüm varsayımlarını temelinden çökertti.

Darwinizm'in kaçınılmaz olarak ateizmle sonuçlandığı

birçok evrimci ve materyalist de kabul etmektedir. Bunu ilk kez açık bir şekilde Thomas Huxley ifade etmiş, evrim teorisi tamamen kabul edildiğinde, dine inanılmayacağını söylemişti.

Cornell Üniversitesi'nde tarih profesörü olan William Provine, aynı zamanda bir evrimcidir. Provine, evrim teorisine inanan birinin hayat görüşünün dinle tamamen çeliştiğini açıklar.¹⁶¹

American Association for the Advancement of Atheism (Ateizmin İlerletilmesi İçin Amerikan Birliği) başkanı Charles Smith ise, "Evrim Ateizmdir" diyerek aynı gerçeği kabul eder.¹⁶²

Berkeley Üniversitesi profesörlerinden Phillip Johnson, evrim teorisinin ateist ve din ahlakına uygun olmayan fikir akımları için taşıdığı önemi şöyle açıklamaktadır:

... Darwinizm'in kabul edilmesi Allah'ın varlığının inkar edilmesi anlamına geliyordu ve sonuç olarak Allah'ın vahyine dayalı dinin yerine evrimsel doğalizme (materyalizme) dayalı sapkınlık bir inanç oluşturuldu. Bu sapkınlık sadece bilimin değil, hükümetlerin, hukukun ve ahlakın da temel inancını oluşturdu, modernizmin temel felsefesi sayıldı.¹⁶³

Johnson'ın da belirttiği gibi, Darwinizm'e ve materyalizme körü körü inanan birçok bilim adamı, kendilerince bilimi, Allah'ı inkar etmenin bir aracı olarak kullanmayı kendilerine en önemli hedef olarak belirlemişlerdir. Oysa bilim, Allah'ın varlığının delillerini insanlara gösteren değerli bir araçtır. Bunun en önemli göstergelerinden biri de, özellikle son yirmi yıl içinde bilim dünyasında, yaratılış gerçeğini savunan bilim adamlarının sayısında büyük artış olmasıdır. Yapılan her araştırma, inceleme ve buluş, elde edilen her yeni bilgi tüm evrende son derece hassas ve bir o kadar da kusursuz bir dengenin varlığını göstermektedir, kainatın üstün ve yüce bir Aklın eseri olduğunu ortaya koymaktadır. Bu Akıl, her türlü eksiklikten ve noksanlıktan münezzeh, üstün güç sahibi yüce Allah'tır.

Din ahlakının yaşanmadığı toplumlarda öfke, saldırganlık, şiddet artar. İnsanlar, şefkat, merhamet, affedicilik, sabır, hoşgörü gibi Allah'ın emri olan ahlaki özelliklerden uzaklaşırlar.

Harun Yahya (Adnan Oktar)

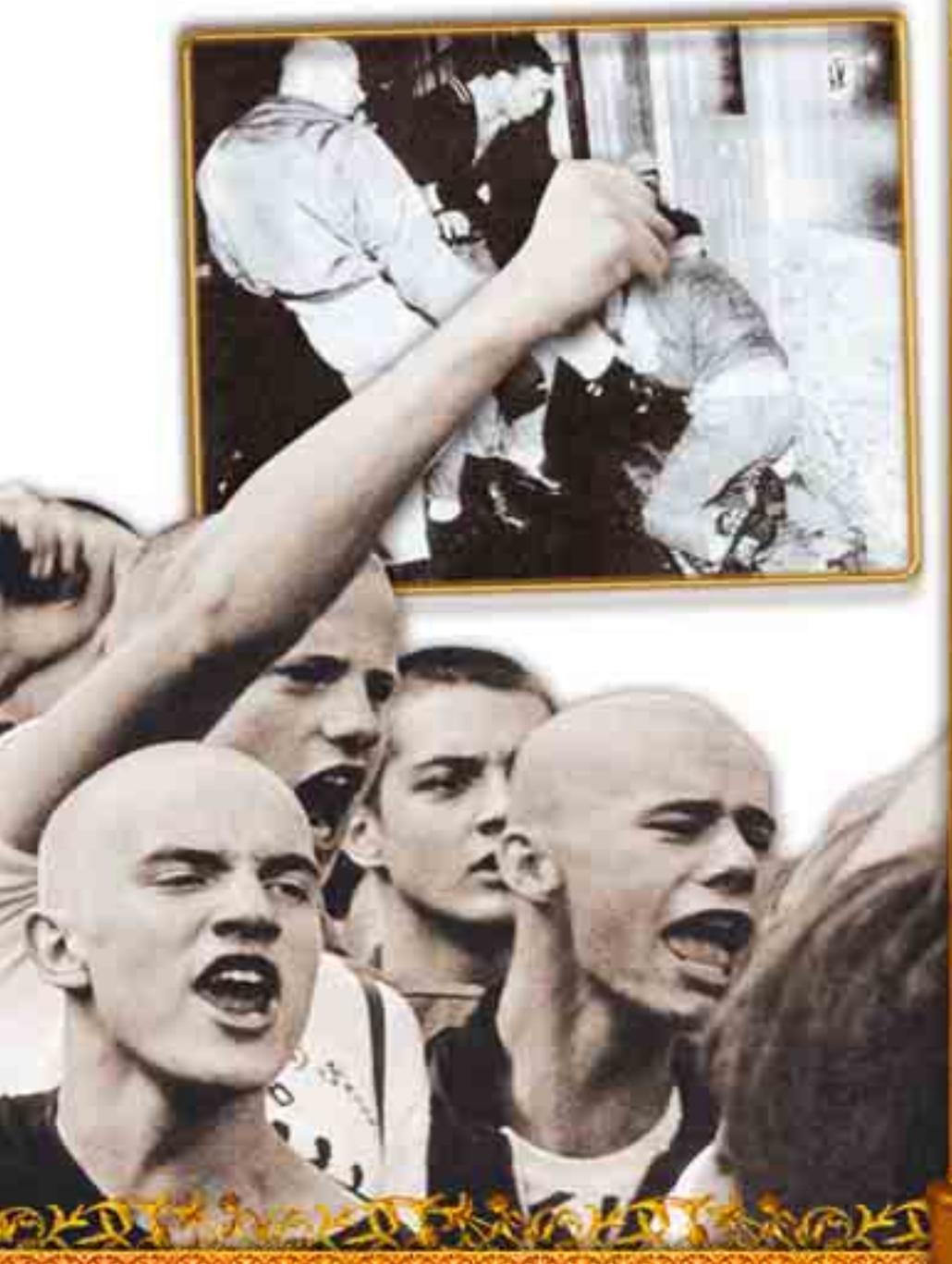
Moleküler biyolog Michael Denton, Darwinizm'in dinsizliğini getirdiğini ve insanın kendisine bakış açısından büyük tahribata neden olduğunu ise şöyle açıklar:

Darwinist teori, insanın Allah ile bağını kopardığı ve onu amacı ve sonu olmayan bir evrenin içinde başıboş bıraktığı için etkisi bu derece derinden yıpratıcı olmuştur. Günümüzde, insanların insanlığa bakış açlarını ve evrendeki yerlerini bu derece derinden, olumsuz yönde etkileyen başka bir fikir bulunmamaktadır.

Darwin'in yeni ve devrimci (aynı zamanda akıl ve bilim dışı) görüşü, dünya üzerindeki yaşamın tüm çeşitliliğinin –daha önceden inanıldığı gibi Allah'ın yaratmasının değil- doğal ve gelişigüzel süreçlerin sonucunda meydana geldiğini ileri sürmektedir. (Allah'ı tenzih ederiz.) Bu sapıkın iddianın kabulü... Batı toplumunun sekülerizasyonunda kesin bir rol oynamıştır...¹⁶⁴

Toplumların Allah'a olan inançlarının kaybolması veya zayıflaması, o toplumlar için en büyük manevi yıkımdır. Allah korkusu olmayan, ölümden sonra gerçek sonsuz hayatlarına kavuşacaklarını, dünyada yaptıklarına göre cennet veya cehennem ile karşılık

göreceklerini inkar eden insanlar, son derece tehlikeli, güvenilmez, saldırgan, suça eğilimli, merhametsiz ve çıkışçı olabilmektedirler. Allah'tan korkmayan bir insan için hiçbir konuda sınır yoktur. Yasalar tarafından cezalandırılmayacağını veya bir şekilde bu tür cezalar- dan kurtulacağının düşündüğü sürece her türlü ahlaksızlığı ve kanunsuzluğu yapabilir, toplum içinde her türlü huzursuzluğa neden olabilir, insanları dolandıra- bilir, canlarını yakabilir ve benzeri birçok zulümde bulunabilir.

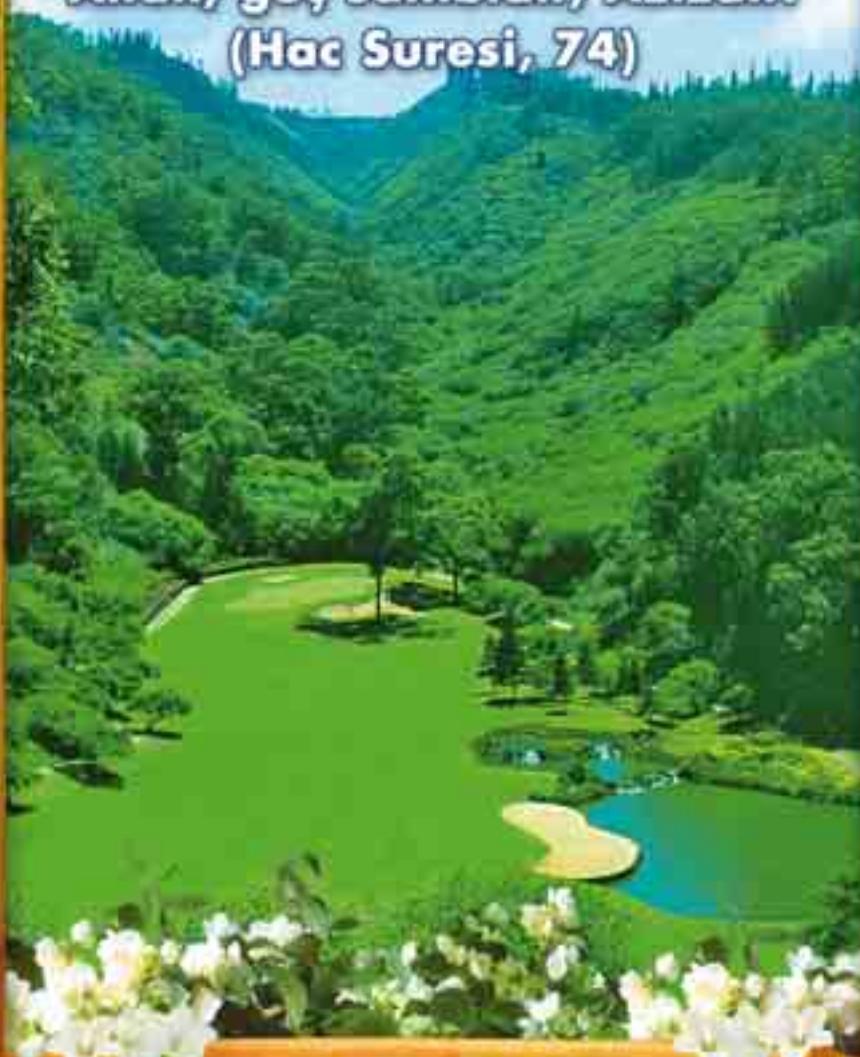
Allah korkusu ve Allah sevgisi ise, insanların gü- zel ahlaki yaşamalarını, Allah'in hoşnut olacağı şekilde davranışlarını sağlar. Bu bir toplumu hem ilerletir, hem de güçlendirir. Aksi durumda ise çatışmalar, kav- galar, savaşlar, acımasızlıklar, adaletsizlikler son bul- maz.

Allah, insanlara iyiliği, güzelliği, adaleti, dürüst- lüğü ve düzeni emreder. Allah, Kur'an'da şöyle buyur- maktadır:

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönder- dik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kul- luk edin, sizin O'ndan başka İlahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk çi- karmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanı- yorsanız." (Araf Suresi, 85)

O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak için ve onda çarplıklık arayarak (böyle) her yoluń (başını) kesip-oturmayan. Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve gücsüz) iken O, sizi çoğalttı. Bozguncu- luk çıkarılanın nasıl bir sona uğradıklarına bir ba- kin. (Araf Suresi, 86)

**Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla
takdir edemediler. Şüphesiz
Allah, güç sahibidir, Azizdir.
(Hac Suresi, 74)**

Darwinizm İnsanın Başına ve Amaçsız Olduğu Yalanını Öne Sürer

Evrimsel George Gaylord Simpson'in aşağıdaki sözleri, Darwinizm'in insan hakkındaki tamamen yanlıqlar üzerine kurulu bakış açısını en açık şekilde özetlemektedir:

İnsan, evrende anlama kapasitesine ve potansiyeline sahip tek varlıktır. Ama bilinçsiz ve akılsız maddelerin bir ürünüdür. Böylece dünyaya gelişini kendisi başarmış olan insan, sadece kendisine karşı sorumludur.¹⁶⁵

Klasik Darwinist yalanlarından biri olan bu iddia, toplumsal çöküntünün temelinde yer alan önemli nedenlerden biridir. Darwinistler, insanın dünyaya gelişini kendisinin başardığı yanılığını öne sürerken tek bir bilimsel delil dahi sunamamakta, ideolojik nedenlerle bu aldatmacayı ayakta tutmaya çalışmaktadır. Bu gerçek dışı iddiaya göre, insanın varlığının önceden belirlenmiş hiçbir amacı yoktur. Bu sözde amaçsız varlık, zaten bir gün ölecek ve yok olacaktır. Oysa gerçek böyle değildir. Allah insanı yotan yaratmıştır. İnsanın yaratılışının belirli bir amacı vardır ve bu amaç Kur'an'da bildirilmiştir. Allah insanları Kendisi'ne kulluk etmeleri için yaratmıştır. Her insan dünyada kaderinde belirlenmiş olan süre kadar kalacak ve bu süre bitip öldükten sonra da yeniden diriltilecektir. Ve her insan ahiret günde, dünyadayken yaptıklarından sorguya çekilecektir. Evrimcilerin tüm güçleri ile bu gerçeği reddetmeye, unutmaya ve unutturmaya çalışmaları da bu gerçeği hiçbir şekilde değiştirmez. Dünyadayken bu hatalarından dönmedikleri müddetçe, Allah'ı ve ahiret gününü inkar edenlerin, insanın amaçsız bir varlık olduğunu öne sürenlerin hesap günü geldiğinde yaşayacakları pişmanlık çok büyük olacaktır. Rabbimiz bu pişmanlığı Kur'an'da şöyle haber vermiştir:

**Bizim, sizi boş bir amaç
uğruna yarattığımızı ve
gerçekten Bize döndürülüp
getirilmeyeceğinizi mi
sanmıştiniz?**

(Müminun Suresi, 115)

**Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki:
"Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimiz'in ayetleri-
ni yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık."** (Enam Suresi, 27)

İnsanlara amaçsız olduklarının telkininin verilmesi, onları büyük bir bunalıma ve boşluğa sürüklmektedir. Bu yalana inananlar hayatı çok anlamsız ve gereksiz görmekte, bu ise büyük bir manevi çöküntüye neden olmaktadır. Günümüzün onde gelen evrim savunucularından Richard Dawkins'in akıl ve mantık dışı iddiaları da, söz konusu materyalist bakış açısından tipik bir örneğidir. Dawkins, insanların birer gen makinası olduklarını ve varoluşlarının tek amacının bu genleri bir sonraki nesle aktarmak olduğunu iddia eder. Dawkins'e göre, ne evrenin ne de insanın varoluşunun başka bir amacı yoktur. Bu sapkınlığa göre tüm evren ve insanlar rastlantıların ve kaosun ürünüdürler. Bu batıl inancın insanları ümitsizliğe ve mutsuzluğa sürüklleyeceği çok açıktır. Ölümle birlikte yok olup gideceğini düşünen bir insan için dünyadaki hiçbir şeyin bir anlamı kalmaz. Dostlukların, sevginin, yaptığı iyiliklerin, yaşadıklarının hiçbir karşılığı ve devamı olmayacağıni zanneden bir insana hiçbir güzellik zevk vermeyecektir.

Bunun da ötesinde, bu çarpık mantık örgüsü nedeniyle insanlar işledikleri kötülüklerin de karşılığını almayacaklarını düşüneceklerdir. Bu da insanların bir şekilde örtbas edebileceklerini düşündükleri ya da cezalandırılmayacağını sandıkları kötülükleri hiç sakınmadan işlemelerine neden olacaktır. Yalan söylemekten, ikiyüzlü davranışmaktan, dedikodu yapmaktan, haksız kazanç sağlamaktan, acımasızlıktan, hırsızlıktan ve hatta cinayet işlemekten da hı sakınmayacak hale geleceklerdir. Böyle sapıkın bir düşünceye kapılmış olan insanların sayıca arttığı toplumlarda ise düzenden ve istikrardan söz etmenin mümkün olmayacağı açıktır.

Darwinist telkinlerin insan ruhunun üzerinde yaptığı tahribatın en dikkat çekici örneklerinden biri, Dawkins'in, *Unweaving The*

Rainbow (Gökkuşağıını Sökmek) isimli kitabının önsözünde şu sözlerle ifade edilmektedir:

İlk kitabımın yayımcısı, kitabı okuduktan sonra, verdiği soğuk ve kasvetli mesajdan çok bunaldığını ve üç gece boyunca uyuyamadığını itiraf etti. Bazıları da bana sabahları uyanmaya nasıl katlanabileğimi soruyor. Uzak bir ülkeden bir öğretmen ise bana sitem dolu bir mektup gönderdi. Mektubunda, aynı kitabı okuyan bir öğrencisinin kendisine gözyaşları içinde geldiğini ve hayatın boş ve amaçsız olduğu düşüncesinin onu olumsuz yönde etkilediğini yazıyordu. Öğretmen, diğerlerinin de aynı "hiçlik karamsarlığı"ndan etkilenmemeleri için, öğrencisine kitabı başkalarına göstermemesini tavsiye etmiş.¹⁶⁶

Dawkins'in bu itirafında da görüldüğü gibi, Darwinizm'in insanlara telkin ettiği karamsarlık ve amaçsızlık, toplumlar için büyük bir tehlikedir. Bu tehlikenin en önemli yönlerinden biri, insanlara sadece Dawkins'in öne sürdüğü gibi "kasvet verici gerçeği" sunması değil, aksine "kasvet verici bir yalan" sunması ve onları "neşe verici gerçekten" koparmaya çalışmasıdır. Bu neşe, mutluluk ve huzur verici gerçek, insanın yalnız, başıboş, terk edilmiş, amaçsız bir varlık olmadığı, kendisini yaratmış olan Allah'ın belirlediği bir amaca sahip olduğu gerçekleşidir.

Allah'ın insanları bir amaç için yarattığını unutan toplumlar ise ahlaki ve manevi çöküntüye uğramaya mahkumdurlar. Uyuşturucu ve alkol bağımlılarının, intihara teşebbüs edenlerin, içine kapanarak adeta "hayata küsenlerin", depresyon, stres gibi psikolojik rahatsızlıklarını olan insanların büyük bir kısmı, hayatlarının gerçek amacını bilmeyen insanlardır.

Prof. Fred Hoyle bir evrimci olmasına rağmen, *Türlerin Kökeni* ile gelen nihilistik (hayatın amaçsız ve insan değerlerinin ömensiz olduğu yanılığısı) felsefenin tehlikesi için şöyle der:

Türlerin Kökeni'nin yayılanmasının ardından sözde eğitimli görüşlerin benimsemeyi tercih ettiği nihilist felsefeyi insanlığı otomatik olarak kendini yok etme sürecine teslim ettiği düşüncesi hiç aklımdan çıkmıyor. O zaman felaketler için geri sayım başlamıştı.¹⁶⁷

**Ben, cinleri ve insanları
yalnızca Banâ ibadet
etsinler diye yarattım.
(Zariyat Suresi, 56)**

Allah her insanı Kendisi'ne kulluk etmesi için yaratmış ve ona Kendi ruhundan üflemiştir. İnsan, cansız maddelerden rastlantılar sonucunda oluşmuş bir varlık değildir. İnsan, Yüce Allah'ın yarattığı, akıl ve vicdan verdiği, türlü nimetler bahşettiği bir varlıktır. Darwinistlerin ve materyalistlerin amaçsız ve başıboş sandıkları insanların aslında çok önemli, çok üstün ve değerli bir amacı vardır: Kendisini yaratan, yoktan var eden, bir hiçken kendisine can ve bilinç veren Yüce Rabbimiz'i hayatının her anında hoşnut etmek, Rabbi'zin emirlerine büyük bir titizlikle ve şevkle uymak, bunun karşılığında ise Allah'ın rahmetini ve sonsuza kadar sürecek olan cennetini kazanmayı umut etmektir. İnsanın asıl hayatı ölümünden sonra başlayacak olan ahiret hayatıdır. İnsan dünyada, cenneti kazanmak için yaşıar.

Allah insanların başıboş olmadıklarını Kur'an ayetlerinde şöyle bildirir:

İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor? (Kıymet Suresi, 36)

Bizim, sizi boş bir amaç uğruna yarattığımızı ve gerçekten Bize döndürülüp getirilmeyeceğinizi mi sanıstınız? (Müminun Suresi, 115)

Sosyal Darwinizm'in 'İnsan Hayuandır' Yalancı

Darwinizm'e göre, insan bir hayvan türüdür. Bu akıl ve bilim dışı iddiaya kananlar da, insanın tüm özelliklerinin sözde "hayvan ataları"ndan miras kaldığını öne sürerler. Bu ise, bir insanın kendisine ve diğer insanlara bakış açısı üzerinde çok tehlikeli etkiler yapar. İnsan, bir hayvan türü olarak gördüğü diğer insanlara değer vermez, düşüncelerini önemsemez, hayatlarını degersiz görür. Bir insanın ölümünü bir sineğin veya köpeğin ölümünden daha önemli görmez. Bir insanın aç veya muhtaç konumda olması, onu hayvan olarak gören ve hayvanların da zaten çatışma ve rekabet yoluyla geliştiğini düşünen bir insanı rahatsız etmez. Böyle korkunç bir bakış açısı insanların birbirlerine olan sevgi ve saygılarını da tamamen ortadan kaldırır. İşte bu nedenlerdir ki, Darwinizm'in yanılıqlarına aldanmış olanların bir kez daha düşünmeleri ve bu aldatmacanın nelere malolabileceğini göz ardı etmemeleri önemlidir.

George Gaylord Simpson, Darwinizm'in insana bakış açısından şöyle der:

Darwin'in dünyasında, insanın, farklı bir hayvan türü olarak tanımlanmasının dışında özel hiçbir statüsü yoktur. Kelimenin tam anlamıyla doğanın bir parçasıdır ve ondan ayrı değildir. Yaşayan her türlü canlıya –amip, bağırsak kurdu, pire, deniz yosunu, meşe ağacı veya maymun– ilişkili dereceleri farklı bile olsa, benzerlik göstermektedir. Karşılaştırmak gerekirse, maymunlar gibi kardeşlere sahip olmaktadır, bağırsak kurdu gibi kırk iki kuzene sahip olmak bize daha az empati (duygusal paylaşımı) hissettirebilir.¹⁶⁸

Oysa bu hem bilim hem de akıl ve mantık dışı bir iddiadir. İnsanlar ve hayvanlar Allah'ın yarattığı iki farklı varlık-

Sosyal Darwinist telkinlere göre, bir insanın ölümü, bir sineğin ölümünden farksızdır. Darwinizm, insanlara değer vermez. Bu küçük çocukların durumu dahi, Darwinist telkinlere aldanmış kişilerin vicdanlarında bir etki meydana getirmeyebilir.

tir. Hayvanlar, hayvani iç güdülerle hareket ederler ve şuursuzdurular. İnsan ise muhakeme yeteneği olan, şuur sahibi bir varlıktır. İnsanın bir tür hayvan olduğunu iddia edenlerin yapma-ya çalışıkları ise, orman kanunlarını insan toplumlarına uygulamaya çalışmaktadır. Bu ise, insanların huzur ve refahını sağlayan her türlü güzelliği ortadan kaldırın korkutucu bir kaosa neden olur.

Darwin de mektuplarından birinde bu çarpık bakış açısını ifade etmiş ve insanın hayvanlardan evrimleşmesi yalanına dayanarak fikirlerinin herhangi bir değeri olup olmayacağı sorulmuştur. Darwin'in sözleri şöyledir:

Aşağı hayvanlardan gelişmiş olan insan zihninin inandığı şeylerin, herhangi bir değeri ya da güvenilirliği olup olmadığı konusunda aklıma her zaman korkunç bir şüphe gelir. Bir maymunun zihnindeki inançlara –tabi eğer varsa- hiç kimse güvenir miydi?¹⁶⁹

Darwin'in sözleri, evrimsilerin insana bakış açlarının ne kadar dehşet verici olduğunu bir özet niteliğindedir. Darwin'in bu hezeyanı Batı dünyasının önemli bir kesiminde gidererek egemen olmuştur ve günümüzde pek çok ülkede, hatta okullarda okutulan ders kitaplarında dahi, insanlara hayvan oldukları telkini verilmektedir. Örneğin 1994 basımı *Biology, Visualizing Life* (Biyoloji: Yaşamı Hayal Etmek) adlı ders kitabında şöyle denmektedir:

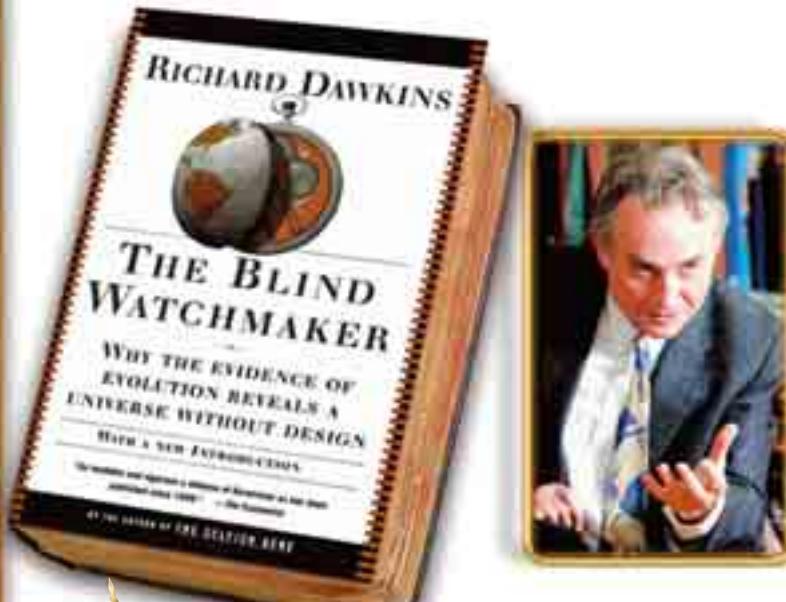
Siz bir hayvansınız, yer solucanları, dinozorlar, kelebekler ve deniz yıldızları ile ortak bir mirası paylaşıyorsunuz.¹⁷⁰

Bilim ve teoloji konularında üniversitede dersler veren ve *Moral Darwinism: How We Became Hedonists?* (Ahlaki Darwinizm: Nasıl Hazırlar Haline Geldik?) adlı kitabın yazarı Benjamin Wiker, Darwin'den önce ve sonra insana bakış açısından nasıl büyük bir sapma olduğunu belirtir. İnsanlarla hayvanlar ara-

sindaki aşılmaz farklılıkların göz ardı edilerek, insanların hayvanlarla bir tutulma yanılığının nasıl yaygınlaştığını ise şöyle anlatır:

... Geleneksel ahlakin tümü olmasa bile çoğunluğu, insanların farklı bir tür olduğu varsayımlına dayandırılır. Bu nedenle, cina yetin yasaklanması insan doğası açısından tanımlanmaktadır. Öldürmeyin! Neyi öldürmeyin? Aphidleri mi (küçük bir böcek türrü)? Karınca yiyecekleri mi? Orangutanları mı? Hayır, başka bir masum insanı öldürmeyin. Ancak Darwinizm'le birlikte, insanoğlu ve diğer hayvanlar arasındaki tür ayrimı tamamen bulaşıklaşır. Artık çizilmesi gereken ahlaki bir çizgi yoktur, çünkü türlerin çizgisi silinmiştir.

Richard Dawkins ve Peter Singer gibi Darwinistler bu sapkınlığı tüm detaylarıyla itiraf etmekte ve propagandasını yapmaktadır. Dawkins, *Blind Watchmaker* (Kör Saatçi) adlı kitabında şunları söylemektedir:

Richard Dawkins'in *Blind Watchmaker* (Kör Saatçi) adlı kitabı

Kendimizi evimsel yelpazede yer alan bir hayvan olarak gördüğümüzde, artık ahlakımızın ya tüm canlılar için geçerli olduğunu kabul etmeliyiz ya da ahlakımızın herhangi bir temeli olduğunu reddetmeliyiz. Genellikle Darwinistler, her ikisi için de tutarsız bir durum sunarlar. Bazı hayvanların insanlar ile aynı ahlaki düzeyde olduklarını düşünürler. Bazı açılardan ise insanoğlunu herhangi bir hayvan olarak ele alırlar. Bir taraftan, hayvan hakları için mücadele eder, diğer bir taraftan ise deform olmuş, yaşlı ve güçsüz insanoğlunun, evcil hayvanlara gösterdiğimiz şefkatin "dışında tutulması" gerektiğini iddia ederler.¹⁷¹

Göründüğü gibi evrim teorisini insanı bir tür hayvan olarak sunmak istemesinin ana nedenlerinden biri, tüm ahlaki değerlerin ortadan kalktığı bir dünya özlemidir. Eğer insan, Darwinizm'in iddia ettiği gibi bir hayvan türü ise, ki bu hiçbir şekilde doğru değildir, o zaman ahlaki hiçbir değerin hatta ahlak kavramının dahi insanlar için bir önemi kalmamaktadır. Bunun bir topluma vereceği zararın boyutları ise tahmin edilenin ötesinde olabilir. İşte bu nedenle, tüm insanlık Darwinizm'e ve bu bilim sahtekarlığının aldatmacalarına karşı son derece dikkatli olmalıdır.

Darwinizm, sözde insanların hayvanlardan farksız olduğunu öne sürdüğünde, bunu sadece fiziksel ve biyolojik anlamda iddia etmemekte, insan ve hayvan davranışlarının da birbirinden farksız olduğunu kabul ettirmeye çalışmaktadır. Bu durumda insana sözde hayvan atalarından miras kaldığı iddia edilen şiddet, saldırganlık, bencillik, acımasız rekabet, tecavüz, homoseksüellik gibi kötü özellik ve davranışlar, insan için adeta "doğal davranışlar" statüsüne getirilmektedir. Örneğin evrimci bilim adamı J. P. Darlington şöyle demektedir:

Birinci nokta; bencillik ve şiddet doğuştandır, en uzak atalarımızdan bize miras kalmıştır. O zaman şiddet insanlar için doğaldır; evrimin bir ürünüdür.¹⁷²

Sosyal Darwinist felsefe nedeniyle mağdur halkın yaşadıklarına bir örnek. Günümüzde yaşanan terör olayları da Darwinist ahlakin bir sonucudur. Ruh sahibi insanları hayvanlarla eş tutan Darwinizm, insanlığa kan, acı ve gözyaşından başka bir şey getirmemiştir.

Bu durumda insanların her türlü suçu işlemesi normal karsılanmakta, suç işlemek mazur görülmekte, hatta çoğu zaman cezalandırılmaması gereği iddia edilmektedir. Gould, *Ever Since Darwin* (Darwin'den Bu Yana) adlı kitabında, kriminoloji uzmanı İtalyan profesör Cesare Lombroso ile başlayan bu görüş için şöyle der:

Suçluluğa ilişkin biyolojik kuramlar pek yeni sayılmadı, ama Cesare Lombroso (İtalyan bir hekim) bu tartışmaya yepeni, evrimsel bir yön verdi. Doğuştan suçlular sadece zihinsel dengesi bozuk ya da hasta değillerdi; daha önceki bir evrimsel aşamaya

geri düşmüş, sözcüğün tam anlamıyla soya çekmişlerdi. İlkel ve maymunlu atalarımızın kalıtsal özelliklerini genetik repertuarımızda korunur. Bazı bireyler normalden çok fazla atasal özelliğe sahip olarak doğar. Davranışları geçmişin bazı yabanlı toplumları için uygun olsa bile, bugün bu davranışlara suç diyoruz. Doğustan suçluya acıyalırız çünkü kendine hakim olamaz.¹⁷³

Lombroso'nun fikrini açıklayan evrimci Gould'un ifadelerinde açıkça görüldüğü gibi, suç işlemek tamamen insanın iradesi dışında olan, insanlara sözde hayvan atalarından miras bir davranış gibi kabul edilmektedir. Oysa bu gerçek dışı bir iddiadır. Allah her insanı, kendisine sürekli kötüluğu emreden nefsi ve o kötülükten korunup sakınmasını, iyilikte bulunmasını emreden vicdanı ile birlikte yaratmıştır. Ayetlerde şöyle buyurulmuştur:

Nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene', sonra ona fücurunu (sınırlı tanımaz günah ve kötüüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun). Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmuştur. Ve onu (isyanla, günahla, bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır. (Şems Suresi, 7-10)

Dolayısıyla her insan, yaptığı hareketin iyi mi kötü mü, davranışının güzel mi çirkin mi olduğunu bilincindedir. Ve her insan kötü olandan sakınmak, iyi olanı yapmakla sorumludur. İyilikte bulunan insanlar güzel tavırlarının karşılığını en güzel şekilde alacakları gibi, kötüülükte bulunanlar da yaptıkları kötüüğün cezasını mutlaka çekeceklerdir. Her türlü suçlu ve ahlaksızlığı meşru gösteren evrim teorisi ise, insanları hem dünyada hem de ahirette büyük bir felaketin içine sürüklmektedir.

İnsan hayvan değildir. İnsan, Allah'ın kendisine ruhundan üflediği, akla, iradeye, vicdana, sağduyuya, doğruya yanlıştan ayırmaya sahip, düşünüebilen, karar verebilen, yargılayabilen, ceza ve mükafat verebilen, yaşadıklarından ders çıkarabilen, Allah'ın imtihan ettiği bir varlıktır.

**Şüphesiz Allah, adaleti, ihsanı,
yakınılara vermeyi emreder;
çirkin utanmazlıklardan,
kötülüklerden ve zorbalıklardan
sakındırır. Size öğüt
vermektedir, umulur ki öğüt
alıp-düşünürsünüz.
(Nahl Suresi, -90)**

Bu özelliklerin hiçbirisi diğer canlılarda bulunmamaktadır ve bulunamaz da. Çünkü bunlar insanın fiziksel yapısı ile, genleri ile ilgili özellikleri değildir. Tüm bunlar insanın ruhuna ait özelliklerdir.

Öyleyse, ruh ve akıl sahibi olan insan bu gerçeği hissetmemeli, ona göre onurlu, iradeli ve vicdanına uygun bir yaşam sürdürmelidir.

"Hayat Mücadelesi" Yalanının Getirdiği Kötü Ahlak

Daha önce de belirttiğimiz gibi Darwinizm'in en temel yanılıqlarından biri, "hayat mücadele" ve "güçlü olanın hayatı kalması" ifadeleriyle özetlenen iddiadır. Evrimcilerin gerçek düşüncesinin iddialarına göre, hayat, insan dahil tüm canlılar için bir mücadele, kavga ve rekabet yeridir. Böyle bir dünyada sevgi, saygı, iş birliği, fedakarlık gibi güzel ahlak özelliklerine yer yoktur.

Charles Darwin, *İnsanın Türeyişi* adlı kitabında insanın bugünkü konumuna mücadele ile geldiği ve ilerlemek için mücadeleye devam etmesinin şart olduğu, hiçbir kanun ile bu ilerlemenin durdurulmaması gerektiği yalanını öne sürmüştür:

İnsanoğlu, diğer tüm hayvanlar gibi, günümüzdeki yüksek durumuna şüphesiz ki hızlı üremesinin sonucunda yaşam mücadele vererek gelmiştir ve eğer daha yükseğe doğru ilerleyecekse, zorlu bir mücadelenin içinde yer olması gerekmektedir.

Aksi takdirde, kısa süre içinde uyuşukluğa kapılacak ve daha yüksek yeteneklere sahip olan insanlar bu savaşta yeterince başarılı olamayacaklardır. Bundan dolayı, doğal artma oranımız hiçbir yöntem ile yok edilmemelidir. Bu bizi çeşitli kötülüklerle yönlendirse de. Tüm insanlar için açık rekabet olmalıdır.¹⁷⁴

Darwinizm'in getirdiği karanlık dünyada önemli olan, bir insanın hayatı boyunca kıyasıyla bir mücadele içinde olmasıdır.

Oysa bu ne bilimsel geçerliliği olan ne de akla ve mantığa uygun olan bir iddiadır. Bu tehlikeli telkinlerin uygulamaya geçirilmesiyle meydana gelecek ortamda dürüstlük, kahramanlık, fedakarlık, sadakat yerine; sahtekarlık, egoistlik, yalancılık, nefasızlık gibi özellikler geçerli olacaktır ve ancak bu kötü özelliklere sahip olanlar kazanacaktır. Darwinizm'in bu çarpık dünya ve ahlak anlayışının dayandırıldığı temeller evrimciler tarafından satır aralarında sık sık dile getirilmekte ve insanlara telkin edilmektedir.

Örneğin Yale Üniversitesi'nden biyoloji doktoru Lorraine Lee Larison Cudmore, "The Center of Life" (Hayatın Merkezi) adlı bir makalesinde evrimci hayat görüşünde merhamet ve acımayaya yer olmadığını açıkça itiraf etmektedir:

Evrim, sert ve kaçınılmazdır. Merhamete veya dürüst bir mücadelye yer yoktur. Çok fazla organizma doğar, bu yüzden de, bunların birçoğunun ölmesi gerekecektir. Önemli olan, ayrılan bir sonraki kişiden daha çok sizin genlerinizi taşıyan çocuk bırakıp bırakmadığınızızdır.¹⁷⁵

Kitabın diğer bölümlerinde incelenen ırkçılık, vahşi kapitalizm, öjeni gibi sosyal Darwinizm'in güçlendirdiği sapkınlık ve tehlikeli düşünce ve uygulamaların hepsi, Darwinizm'in hayatta kalma mücadele ve güçlü olan yaşar yanılışlarının birer sonucudurlar. Oysa hayat bir mücadele yeri değildir. İnsanın tek mücadeleleri kendi nefsiyle ve diğer kötülüklerle olmalıdır. İnsan kendi kişiliğindeki ve çevresindeki kötülüklerle mücadele ederek hem kendinde hem de insanlar arasında sevgi, merhamet, şefkat, barış, güven, saygı, sadakat, neşe, huzur gibi güzellikleri hakim etmeye çalışmalıdır. Allah'ın hoşnut olduğu ve insanlar için seçtiği din ahlaklı da bunu gerektirmektedir.

Sosyal Darwinizm İnsan Hayatına Değer Vermez

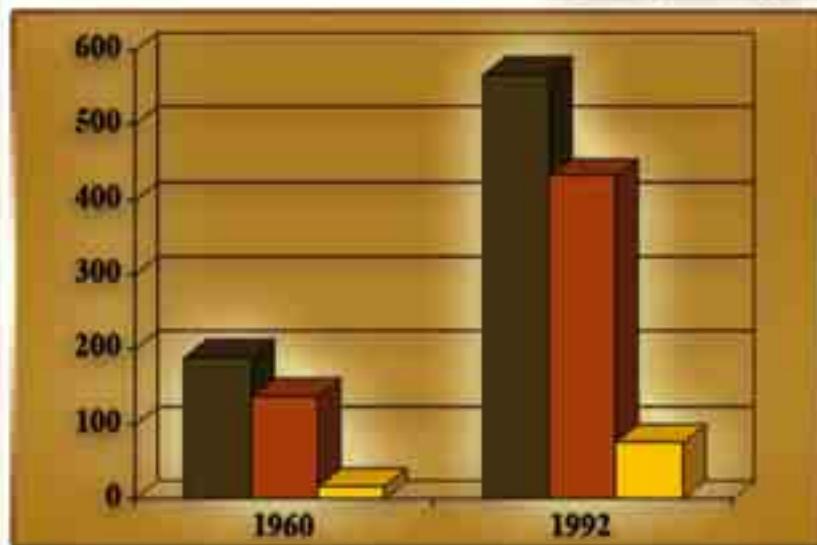
Darwinizm'in "hayat mücadelesi" dogması ve insanların birer hayvan oldukları yalanı, uygulamaya konulduğunda, insan hayatı dezersizleşir. Herhangi bir sebeple insan öldürmek, bir insanı açlığa, ölüme terk etmek, savaş çıkarmak, katliam yapmak, terör eylemi gerçekleştirmek, akıl hastası, özürlü olduğu veya başka bir ırktan olduğu için insanları yok etmek, "makul" ve kolay hale gelir.

Bu sapık mantığa uyarak insan hayatına değer vermeyenlerden biri, Amerikalı sosyal Darwinist profesör E. A. Ross'tur. Ross'un çarpık iddialarına göre, "Hıristiyanlığın ortaya attığı toplumsal yardımlaşma ve hayırseverlik kültü, gerizekalıların ve aptalların üremelerine ve çoğalmalarına yarayan koruyucu

Aşağıdaki grafikte, 30 yıl içinde işlenen suç oranlarındaki büyük artış görülmektedir. Toplumlar din ahlakından uzaklaşıkça, ahlaki çöküntü ve suç işleme oranı da artmaktadır.

■ Toplam Suç Oranı
■ Gençlerin Suç Oranı
□ Şiddet İçeren Suçlar

bir kalkanın gelişmesine" neden olmuştur. Ve yine Ross'a göre, "Devlet, sakatları, örneğin sağırlı dilsizleri koruma altına almaktan, sonra da bunlar üreyerek sakat bir ırk oluşturmaktır"dır. Tüm bunlara sözde doğal evrimsel gelişmeyi engelledikleri için karşı çıkan Ross'a göre, "dünyayı düzeltmenin yegane yolu, tüm aptalları, beceriksizleri ve sakatları" kendi hallerine bırakarak, doğal seleksiyon süreci içinde ayıklanmalarını beklemektir.¹⁷⁶

Bunun ne kadar acımasız bir düşünce olduğu açıkça ortadadır. İnsan vicdan sahibi bir varlıktır ve vicdanı zayıfları, düşkünleri, fakirleri, muhtaçları korumasını emreder. Aksi takdirde, eğer insan "insan gibi düşünme" yeteneğini yitirirse, bu kez gerçekten hayvandan daha aşağı bir konuma gelir. Çünkü hayvanlar arasında dahi büyük bir dayanışma ve yardımlaşma vardır. (Detaylı bilgi için bkz. *Canlılarda Fedakarlık ve Akılçi Davranışlar*, Harun Yahya, Araştırma Yayıncılık)

Ross, insana değer vermeyen tek sosyal Darwinist değildir. Onun dehşet verici düşüncelerine sahip çıkan pek çok Darwinist bulunmaktadır. Örneğin Princeton Üniversitesi'nde biyometrik profesörü olan evrimsel psikolog Peter Singer, ciddi fizikselli sakatlığı olan insanların yaşama değer görülmemeleri gerektiğini söyleyecek kadar ileri gitmiştir. Bu zalimliğini de şu acımasız sözleri ile ifade etmiştir: "Eğer ciddi şekilde sakat bir insan çocuğunu insan olmayan bir hayvanla örneğin köpek veya domuzla kıyasılsak... insan olmayanın her zaman daha üstün özellikleri olduğunu görürüz... Sadece insan çocuğun Homo sapiens türüne ait olması gerçeği, bu çocuğun bir domuzdan veya köpektenden daha farklı muamele görmesine neden olur. Ancak türün bir üyesi olmak tek başına ahlakla ilgili değildir."¹⁷⁷

Singer, Darwinist vahşette daha da ileri gitmiş ve zihinsel özgürlülerin yiyecek amaçlı veya bilimsel deneyler için öldürülebileceğini söylemiştir. Şüphesiz bu çok iğrenç bir vahşettir. Ancak Darwinist mantıkta bu tarz iğrençlikler ve vahşet dahi savu-

nulabilmektedir. Singer'ın sözleri şöyledir:

Zihinsel özürlülerin yaşam hakları yoktur ve bu yüzden- insan etine yönelik bir istek geliştirmemiz gereklirse- yiyecek için ya da bilimsel deney amaçlı olarak öldürülabilirler.¹⁷⁸

Right To Die Society (Ölme Hakkı Cemiyeti) eski başkanı Joseph Fletcher da, zihinsel özürlüler için benzer iddialarda bulunmaktadır:

En düşük düzeyde zekaya ya da zihinsel yeteneğe sahip olmayan kişiler, kaç organı çalışırsa çalışsın, her ne kadar yaşam fonksiyonları otomatik olarak yerine gelirse gelsin, insan değildirler... Zeka özürlülerin herhangi bir sorumlulukları yoktur, hiç olma-mıştır ve olmayacağıdır. Bu, zeka özürlü kişilerin insan olmadığı anlamına gelir.¹⁷⁹

Yeni doğan bebeklerin öldürülmesi ise, insan hayatına değer vermeyen Darwinizm'in makul gördüğü acımasız, vahşi uygulamalardan bir diğeridir. Darwinizm, eğer yeni doğan bebeğe bakmak o anne baba için güçlük ise, onları hayat mücadelesinde

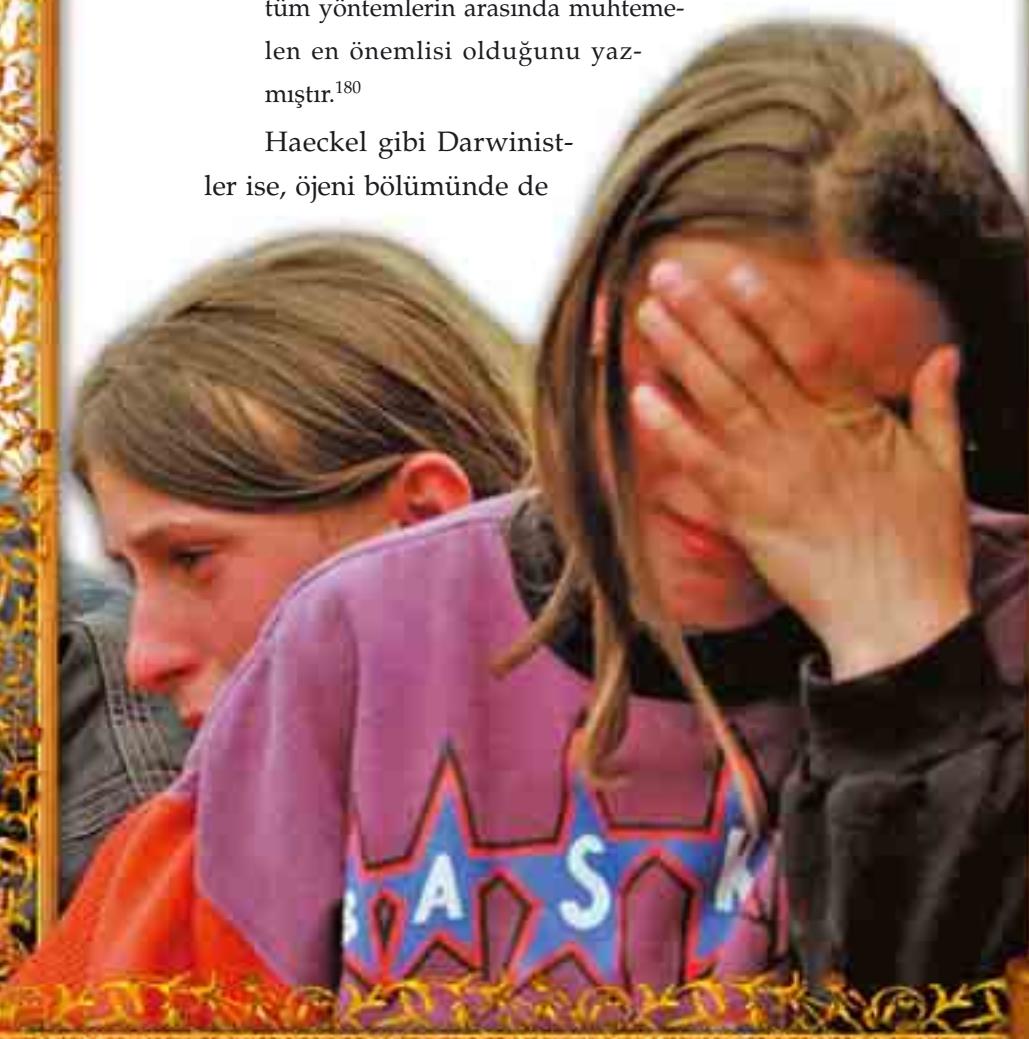
İnsanları bir hayvan
türü olarak gören Dar-
winist anlayışa göre,
insanların hiçbir de-
ğeri yoktur. Sosyal Dar-
winist mantıkta, acı
çeken, zorluk ve korku
içinde olan insanların
kurtarılması için hiçbir
şey yapılmaz. Bu in-
sanlar yardımzsız ve
korumasız bırakılırlar.
İslam ahlakında ise,
her mümin diğer in-
sanların huzuru, gü-
venliği ve refahı için
çaba göstermekle so-
rumludur.

geriletecekse, evrimsel açıdan bu bebeğin öldürülmesinin gerekliliğini ileri sürebilecek kadar vicdansızca bir düşünciyi savunmaktadır. Örneğin Darwin, yeni doğan bebeklerin öldürülmesinin hayvanlarda sıkça görüldüğünü ve bunun nüfus kontrolünde önemli bir faktör olduğunu iddia etmiştir. Evrimci Barbara Burke, *Science* dergisindeki bir yazısında bu konu hakkında şöyle der:

Bazı hayvan türleri içerisinde, çocuk öldürme doğal bir davranış olarak görülür. Bu, insanlar için de, primat atalarımızdan kalma bir özellik olarak doğal görülebilir mi?... Charles Darwin, *İnsanın Türeyişi* adlı kitabında, yeni doğan bebeklerin öldürülmesinin, insan tarihi boyunca, nüfus artışının önlenmesi için kullanılan tüm yöntemlerin arasında muhtemelen en önemli olduğunu yazmıştır.¹⁸⁰

Haeckel gibi Darwinistler ise, öjeni bölümünde de

incelediği gibi intiharı teşvik etmişler, hayatın dayanılmaz olduğunu düşünenlerin, intihar ederek hayatlarını sona erdirme hakkına sahip oldukları iddia etmişlerdir. Ancak Allah, insanlara canlarına kıymayı haram kılmıştır.

Öjeni, ötenazi ve ırkçılık gibi bölümlerde de incelediğimiz tüm bu vahşi uygulama ve inançlar, Darwinizm'in insan hayatına hiç önem vermeyen bir ideoloji olduğunu gösteren örneklerdir. Ve bilimsel hiçbir değeri olmayan hezeyanlar üzerine inşa edilmiştir.

Oysa her insanın hayatı büyük bir önem taşır. Kuran ahlağında insanlar birbirlerini çok değerli ve önemli görürler ve birbirleri için fedakarlıklarda bulunurlar. Bir mümin, kendi ihtiyaçlı olsa dahi, yemeğini diğerine verir:

Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. (İnsan Suresi, 8)

Müslümanlar yoksulları ve yetimleri korumakla, onların mallarını adaletle onlara vermekle, yolda kalmışlara yardım etmekle, zayıf bırakılmış kadınları, erkekleri, çocukları ve yaşlıları korumakla yükümlüdürler. Allah, örneğin, bir ayetinde anne babaya "öf" bile denmemesini emretmiş (İsra Suresi, 23) ve bütün insanlara birbirlerine sözün en güzelini söylemelerini buyurmuştur. (İsra Suresi, 53) Bir başka ayette ise Allah "... Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüştür gibi olur. Kim de onu (öldürülmüşine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur..." (Maide Suresi, 32) buyurmaktadır.

Herkesin birbirini ruh ve akıl sahibi, değerli, önemli insanlar olarak gördüğü bir toplumun barış, huzur, güvenlik, sevgi ve saygı ile dolacağı açık bir gerçekdir.

**Yol, ancak insanlara zulmeden
ve yeryüzünde haksız yere
'tecavüz ve haksızlıkta
bulunanların' aleyhinedir. İşte
bunlara açıklı bir azap vardır.**

(Şura Suresi, 42)

'Doğal Seleksiyon Uygulayacağız' Diyerek Yapılan Katliam

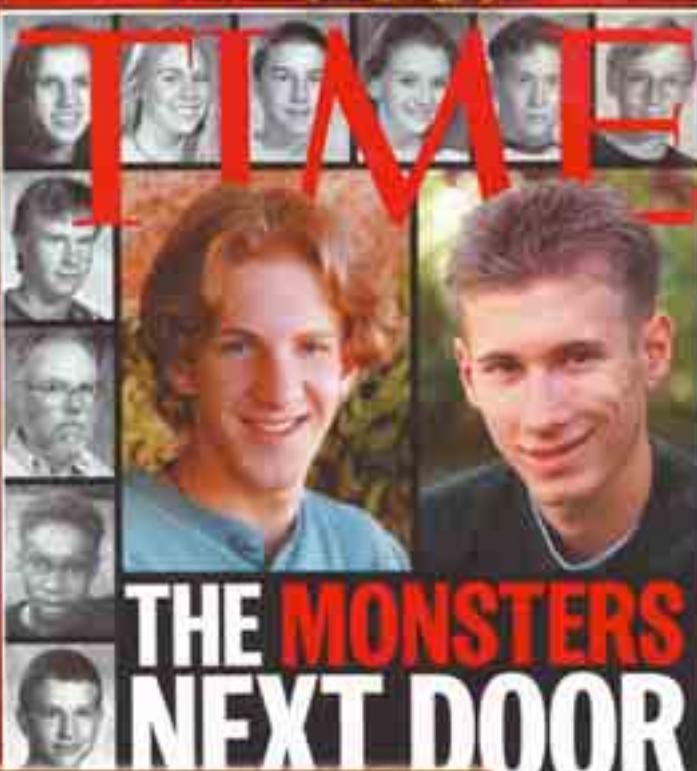
20

Nisan 1999 tarihinde ABD'nin Colorado eyaletinde Columbine Lisesi'nin iki öğrencisi, 18 yaşındaki Eric Harris ve 17 yaşındaki Dylan Klebold, okullarına silahlı ve bombalı saldırıda bulundular; 12 öğrenciyi ve 1 öğretmeni 30 dakika içinde öldürdükten sonra intihar ettiler.

Olaydan hemen sonra iki saldırgan öğrencinin evlerinde yapılan araştırmalarda çok ilginç belge ve bilgilere ulaşıldı. İkisi de bu saldırıyı en az bir yıl öncesinden planlamışlardı. Denver'daki Westword adlı

Sosyal Silah Daruwünizm

MADE THEM
?

"Doğal Seleksiyon yapacağız" diye-
rek arkadaşlarını
katleden bu ço-
cuklar, günlükleri-
ne kendilerinin
daha çok evrim-
leşiklerini ve bu
yüzden diğerlerin-
den daha üstün
olduklarını yaz-
mışlardır.

Harun Yahya (Adnan Oktar)

bir internet gazetesinde yayınlanan 26 Nisan 1998 girişli yazılardan birinde Eric Harris, kendisinin ve Klebold'un okulda "doğal seleksiyon uygulayacaklarını" yazıyordu:

Nisan (1999 yılının) ayı içinde bir gün ben ve V (arkadaşı Klebold'u yazılarında Vodka takma adıyla isimlendiriyor) intikam alacağız ve doğal seleksiyonu birkaç aşama daha yukarıya çekeceğiz. Şu silahları kullanacağız; gürültülü circir böceği silahı, WD40 tenekelerine yapıştırılmış gürültülü circir böcekleri, şarapnel yüklü boru bombaları, alev bombaları, klor gazı bombaları ve sis bombaları ile dolu bir terörist çantası.¹

Bunların yanı sıra saldırının yanında Harris'in üzerindeki t-shirt'ün üzerinde "DOĞAL SELEKSİYON" yazıyordu.²

Harris ve Klebold'un yazdıklarından anlaşılığına göre, bu saldırısı Columbine Lisesi'ndeki "daha aşağı" gördükleri öğretmenlere ve öğrencilere yönelik bir intikam saldırısıydı.³

Yazlarının çoğunda Eric sürekli olarak doğal seleksiyon ve üstünlük hislerinden söz ediyordu. Bu saldırısı için önceden hazırladıkları üç video çekiminde ise ikisi de kendilerinin nasıl diğerlerine göre "daha evrimleşmiş" olduğunu ve "insanlığın üstünde" olmanın nasıl bir duyguya olduğundan söz ediyorlardı.⁴

Gerçekten de bunları yazdıktan tam bir yıl sonra, Harris ve Klebold bahsettiklerine benzer silahlarla birlikte Columbine Lisesi'ne girdiler ve öğrencileri öldürmeye başladilar. Her ikisi de okulda Hitler'e olan hayranlıklarını ile tanınıyor, t-shirtlerinin üzerinde swastika amblemleri (gamalı haç) yer alıyordu. Ayrıca saldırımı gerçekleştirdikleri gün Hitler'in 110. doğum günüydü.

Burada sözü edilen çocuklar, o güne kadar bu tür bir saldırısı eyleminde bulunacakları tahmin edilmeyen, sıradan gibi görünen, iyi ailelere mensup iki lise öğrencisidir. Ayrıca günlüklerinden anlaşıldığı üzere bu kişiler aileleri ile iyi geçinmekte, onlarla hiçbir sorunu bulunmamaktadır.

Bu gençleri böyle psikopatça bir saldırısı düzenlemeye iten, karakterlerindeki saldırgan, anormal yapıyı, alındıkları eğitimle destekleyememiş olmalarıdır. Kendilerini dışladıklarını düşünen arkadaşları ile sorunlarını çözmek için, okulda öğrendikleri "doğal seleksiyon" kavramına başvurmuşlardır. Hayatın kıyasiya bir mücadele yeri olduğu, hayatı kalmak için savaşmak gerektiği, güçlülerin zayıfları ezdiği, insan hayatının bir değeri olmadığı, insanın hayvandan farksız olduğu gibi gerçek dışı telkinlerle "eğitilen" insanların bu tür eylemler yapmaları ve bunu doğal seleksiyona bağlamaları şaşırtıcı olmayan bir sonuçtur.

Aldıkları eğitim neticesinde elde ettikleri hayat görüşü, Darwinizm'in insanlara empoze ettiği hayat görüşündür. Ders kitaplarında ve sınıflarında doğal seleksiyonu, acımasız rekabeti öğrenen ve bunu hayatı kalmanın tek yolu zannedenler, kin, nefret, acımasızlık, düşmanlık, insanları korkutma gibi ahlak ve akıl dışı hislerini makul görebilmektedirler. Ve buna bağlı olarak benzer eylemlerde bulunabilmektedirler.

"Doğal seleksiyon" gibi dogmalar yerine, Kur'an ahlakının öğrettiği değerlerle eğitildiklerinde ise, gençler -ve tüm toplum-nefret, kin, çatışma, kavga yerine, affedici olmayı, sevgi ve şefkat duymayı, dost olmayı, barışçılığı, huzuru kendilerine hedef edineceklerdir. Ahlaki dejenerasyonun çözümü, dejenerasyona neden olan felsefeyi fikren ortadan kaldırmak ve yerine Kur'an'ın emrettiği ahlaki değerleri yerleştirmektir.

1. CNN, "Columbine Killer Envisioned Crashing Plane in NYC, 6 Aralık 2001, <http://edition.cnn.com/2001/US/12/05/columbine.diary/>
2. Denver Rocky Mountain News, 25 Haziran 1999, s. 4A, 14A
3. Antonio Mendoza, "High School Armageddon", <http://www.mayhem.net/Crime/columbine.html>
4. Antonio Mendoza, High School Armageddon, <http://www.mayhem.net/Crime/columbine.html>

Evrimsel Psikoloji Yanılıgısı

Darwin'in *Türlerin Kökeni* ve *İnsanın Türeyışı* adlı kitaplarının yayınlanmasıının ardından pek çok evrimci, insanın sosyal davranışlarının, hislerinin, yargılарının, fikirlerinin, kısacası insan ruhuna ait özelliklerin evrim tarafından nasıl şekillendirilmiş olabileceği üzerine spekulasyonlar yapmaya başladı. Darwin de bu evrimciler arasındaydı. En yaygın yanlışya göre, eğer bedenlerimizin görünümü ve işleyisi evrimle şekillendirildiyse, o zaman bu bedenle gösterdiğimiz davranışlar da evrimle şekillendirilmiş olmalydı. Böylece, canlıların biyolojik yapılarının dahi evrimle nasıl meydana geldiğini açıklayamayan evrimciler, insan ruhuna ait özelliklerin sözde evrimine dair hikayeler uydurmaya başladilar.

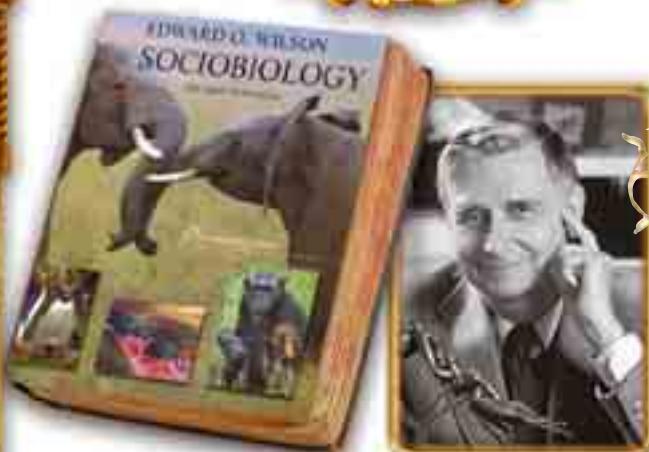
Darwin daha *Türlerin Kökeni*'nde gelecekte psikolojinin temeli-
nin evrime dayanacağını iddia ediyor ve bu hayali iddiasını şöyle ifa-
de ediyordu:

Uzak gelecekte çok daha önemli araştırmalara açık alanlar görüyorum.
Psikoloji yeni bir temel üzerine kurulacak; zihinsel güç ve kapasitenin,
kademe kademe kazanılmasına dayanan bir temel. İnsanın kökeni ve
tarihi aydınlanacak.¹⁸¹

Hayvan ve insan davranışlarının kökenini evrimsel olarak açık-
lamak için ilk kapsamlı girişim Harvard Üniversitesi'nden böcek bi-
limci Edward O. Wilson'dan geldi. Wilson bu girişimi tüm başarısız-
lığına rağmen, "sosyobiyoji" olarak adlandırdı.

Wilson, 1975 yılında yayınladığı *Sociobiology: The New Synthesis*
(Sosyobiyoji: Yeni Sentez) adlı kitabında, hayvan davranışlarının ta-
mamının biyolojik bir temeli olduğunu iddia etti. Bu yanılışını biyo-
lojik evrime dayandıran Wilson, hayvanların ve insanların davranış-
larını kontrol eden özel genler bulunduğuunu sanıyordu. Wilson'ın asıl
uzmanlık konusu böceklerdi ve kitabının ilk 26 bölümünde böcekler-
den söz ediyordu. Kitabin 27. bölümünde ise bu iddialarını insanlara
uyarlamaya kalkmıştı. 1978 yılında *Human Nature* (İnsan Doğası)
adlı kitabında da, kin, saldırganlık, yabancı korkusu, uyumluluk, ho-
moseksüellik, erkeklerle kadınlar arasındaki karakteristik farklılıklar

E. O. Wilson
ve kitabı
*Sosyobiyo-
loji: Yeni
Sentez*

gibi insan davranışlarından sorumlu genler olduğuna dair speküasyonlara geniş yer verdi. Wilson'in kitaplarında ve yazılarında ortaya koyduğu bu iddialar hiçbir zaman bir speküasyon olmaktan ileriye gidemedi. Wilson ve takipçilerinin iddiaları bilimsel bulgular tarafından hiçbir zaman desteklenmedi. Tam tersine, bilimsel veri ve bulguların her biri Wilson ve onunla aynı fikirde olanların yanıldıklarını ortaya koydu.

Wilson'in, bir diğer bilim dışı iddiası da, canlıların sadece gen taşımakla sorumlu araçlar oldukları ve en önemli görevlerinin bu genleri taşıyıp gelecek nesillere aktarmak olduğunu guydu. Wilson'in bilim dışı görüşlerine göre, evrim genlerin evrimiydi, doğal seleksiyon genleri seçiyordu, dolayısıyla en önemli şey genlerdi. Wilson, *Sociobiology: The New Synthesis* (Sosyobiyoloji; Yeni Sentez) adlı kitabında, hiçbir bilimsel değer taşımayan bu iddiasını şöyle ifade ediyordu:

Darwinist anlamda, canlı kendisi için yaşamaz. Temel fonksiyonu başka canlılar üretmek dahi değildir; genleri üretir ve genlerin geçici taşıyıcısı olarak hizmet verir. Eşyayel üreme ile meydana gelen her canlı, o türü oluşturan genlerin özgün ve tesadüfi bir alt kümesidir. Doğal seleksiyon, bazı genlerin aynı kromozomda ki diğer genlere üstün gelerek, gelecek nesillerde temsilcilik kazandığı bir süreçtir. Bu araç, mümkün olan en az biyokimyasal

karmaşayla genleri koruyacak ve yayacak olan makinenin bir parçasıdır. Samuel Buler'in ünlü, "bir tavuk sadece bir yumurta-nın başka bir yumurta üretme yoludur" deyişi modernize edilmiştir: organizma sadece DNA'nın daha fazla DNA üretmesinin bir yoludur.¹⁸²

Wilson'ın iddialarının hiçbir bilimsel dayanağı yoktu. İddiaları evrimci ön yargılardan bir sonucuydu sadece. Evrimciler arasında dahi Wilson'ın spekülasyonlarına itiraz edenler oldu. Bunlardan biri Stephen Jay Gould idi:

Ancak Wilson çok daha güçlü iddialarda bulunuyor. 27. Bölüm... insan davranışlarındaki –kindarlık, saldırganlık, yabancı düşmanlığı, uyumluluk, homoseksüellik ve batı toplumunda kadın ve erkek arasındaki karakteristik özellikler gibi- tipik ve değişken nitelikler için genlerin bulunduğu hakkında geniş çaplı bir spekülasyondur.¹⁸³

Wilson ile başlayan insan davranışları hakkındaki evrimci spekülasyonlar, Richard Dawkins ile en akıl almaz ve mantık dışı noktalara kadar ulaştı.

Dawkins ve Bencil Genleri Taşıyan Robotlar

Sosyobiyolojinin ve günümüzdeki uzantısı olan evrimsel psikolojinin genler hakkındaki bilim dışı iddialarının sonucunda, Oxford Üniversitesi'nden evrimci zoolog Richard Dawkins tarafından popülerleştirilen "bencil gen" aldatmacası ortaya çıktı.

Dawkins gibi evrimcilere göre, bir canının en önemli hedefi hayatı kalmak, üremek ve böylece genlerini koruyarak gelecek nesillere aktarabilmektir. Bu iddianın temeli ise tamamen hayali bir senaryoya dayanmaktadır.

Evrim teorisinin bu senaryosuna göre, bir zamanlar cansız kimyasal maddeler, her nasıl olduysa kendilerini organize et-

mişler ve kendi kendini kopyalayabilen DNA bazlı bir sistem oluşturmuşlardır. Bu hayali kimyasal çorbadan çıkan ilk organizma ise çoğalmak dışında pek bir işe yaramayan bir gendir. Bu gen nasıl olduysa kendini kopyalamaya "karar vermiş", bu işe başlamış ve yeni genler üretmiştir. Bu kopyalamalar sırasında meydana gelen hatalar sonucunda ise farklı özelliklere sahip genler oluşmuştur. Bir zaman sonra ise, her nasıl olduysa bu genetik malzemeler çeşitli bedenler geliştirmeyi "öğrenmişler" ve böylece kendilerini taşıyacak ve daha etkili şekilde üretebilecek makineler üretmişlerdir. En iyi bedeni kodlayan genler, bu sayede diğerlerine göre daha etkili olacak şekilde kopyalanmışlardır. Evrimciler nedenini ve nasıllığını hiçbir şekilde açıklayamadıkları bu masalın sonucunda, bu bedenlerin zaman içinde, şe-kil ve fonksiyon açısından daha da gelişliğini iddia ederler. Hiçbir bilimsel delili olmayan, gerçekleşmesi imkansız olan bu hikaye modern Darwinizm'in temel iddialarından biridir. Oysa evrimciler de gayet iyi bilmektedirler ki, değil insan bedeninin tek bir organı, bu organı meydana getiren hücrelerin, bu hücrelerin yapı taşlarının tek bir parçasının dahi kendi kendine oluşması mümkün değildir.

Dawkins ise, evrim teorisinin bu masalından yola çıkarak, evrimin, aslında genler arasındaki rekabet olduğunu iddia etmiş ve buna bağlı olarak insana karşı olan sapıkın bakış açısını *The Selfish Gene* (Bencil Gen) adlı kitabında şöyle özetlemiştir:

Bizler, genler olarak bilinen bencil molekülleri korumak için gözü kapalı olarak programlanmış, hayatı kalan makineler, robot araçları. Bu, beni hala hayret içinde bırakan bir gerektir. Bunu yillardır biliyor olmama rağmen, hiçbir zaman bu fikre tamamen alışmadım. Arzularından biri, başkalarını da hayret içinde bırakmayı başarabilmektir.¹⁸⁴

Yukarıda da görüldüğü gibi Dawkins'in mantık dışı iddiyasına göre, insan sadece "gen taşıyan bir robot"tur. Bu dünyada-

ki tek varoluş amacı ise, taşıdığı genlerini çoğaltmak, onu diğer genlerle rekabetinde desteklemek ve sonraki nesillere aktarmaktır. İnsan ruhunun varlığını görmezden gelerek insanı mekanik bir araca benzeten bu iddianın hiçbir gerçekçi yönü olmadığı açıkça ortadadır.

Buna karşı insana materyalist bir açıklama getirmek isteyen çoğu evrimci, Dawkins'in hiçbir bilimsel geçerliliği olmayan bu teorisini desteklemiştir. Wilson da *Human Nature* adlı kitabında insanın sadece genleri ile bir önem ve amaç kazandığını iddia etmektedir:

... Bizimki de dahil olmak üzere hiçbir tür, genetik tarihi (yani evrim) tarafından oluşturulan zorunluluklar dışında bir amaca sahip değildir... Bir tür kendi biyolojik doğası dışında herhangi bir amaca sahip değildir.¹⁸⁵

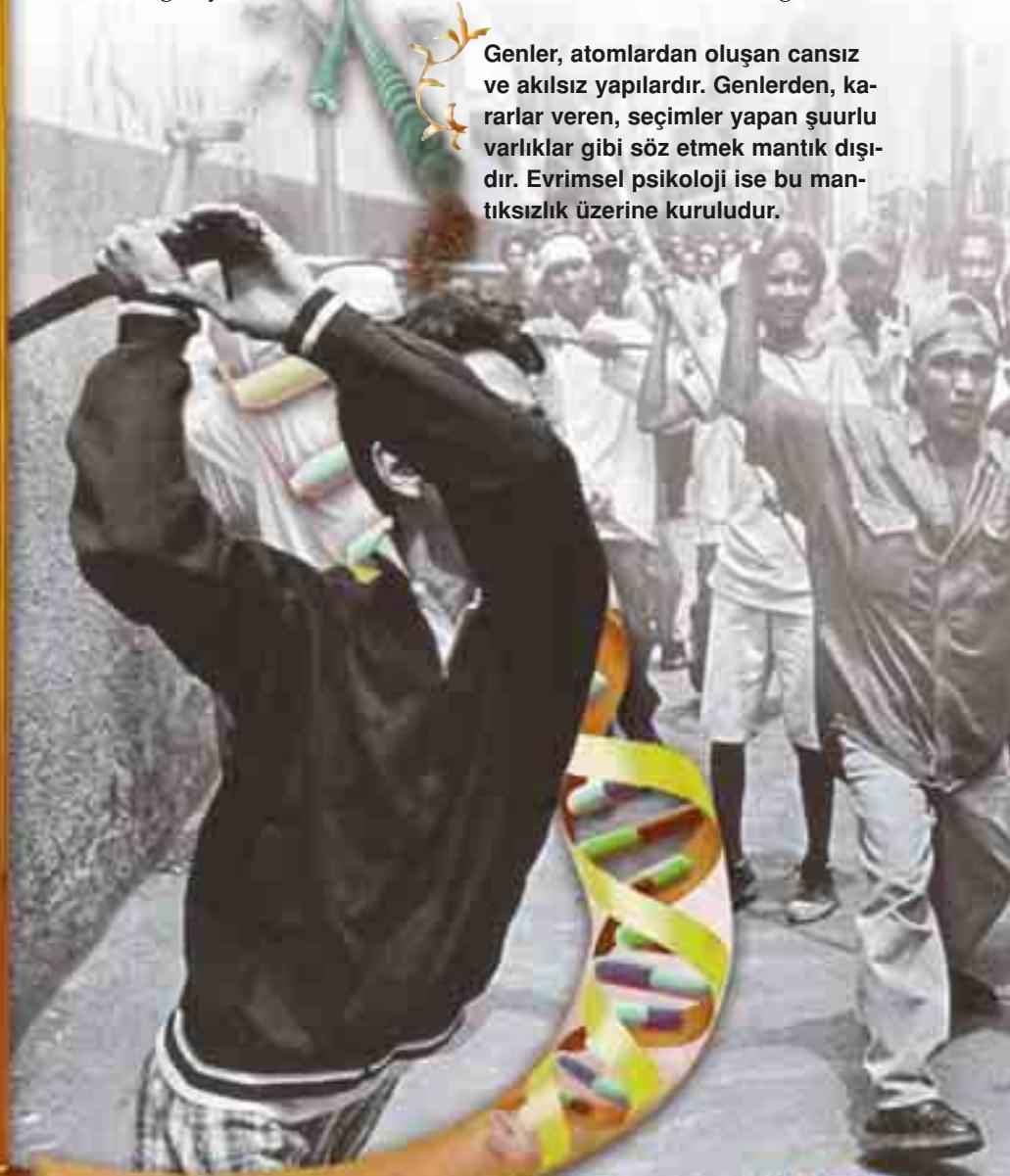
Bilimsel dayanağı olmayan bu materyalist inanca göre eğer tek amaç genlerin devamı ise, genleri korumakla görevli insanın hiçbir ahlaki değeri olamaz. Genlerinin çıkarları için olabildiğince bencil ve acımasız olmalıdır. Dawkins ve taraftarlarına göre, bu rekabette kazanacak olan bencil olanlardır. Dawkins bu sapkınlı Darwinișt görüşü *Bencil Gen* adlı kitabında şöyle özetler:

Biz ve diğer tüm hayvanlar, genlerimiz tarafından oluşturulan makineleriz. Başarılı Chicago gangsterleri gibi genlerimiz, bazı durumlarda milyonlarca yıldır, oldukça rekabetçi bir dünyada, hayatı kaldılar... Bu bize genlerimizden bazı nitelikler bekleme hakkı kazandırıyor. Başarılı bir genden beklenen en önemli niteliğin zalim bir bencilliğ olduğunu iddia ediyorum. Bu gen bencilliği, insanların davranışlarında da bencilliğe neden olacaktır. Yine de, göreceğimiz gibi, bir genin bencil amaçlarına sınırlı bir fedakarlık göstererek de ulaşabileceği bazı özel durumlar vardır. Son cümledeki 'özel' ve 'sınırlı' kelimeleri önemlidir. Her ne kadar aksine inanmak istesek de, türlerin evrensel sevgi ve yardımlaşması evrimsel açıdan anlam ifade etmeyen kavamlardır.¹⁸⁶

Dawkins'in cehalet ürünü bu teorisine göre, insanın taşıdığı genler bencil olduğuna göre, insan da bencildir. Bu durumda "bencil robotların", bencil genlerini korumak ve çoğaltmak için her türlü yolu denemeleri beklenecktir. Bu tür varlıkların çıkarları için cinayet işlememeleri, hırsızlık yapmamaları, tecavüz etmemeleri için hiçbir neden kalmamaktadır. "Bencil makinelerin" ahlak kuralları olması, sağuyulu, vicdanlı davranışları beklenemez. Örneğin bir

Genler, atomlardan oluşan cansız ve akılsız yapılardır. Genlerden, kararlar veren, seçimler yapan şuurlu varlıklar gibi söz etmek mantık dışıdır. Evrimsel psikoloji ise bu mantıksızlık üzerine kuruludur.

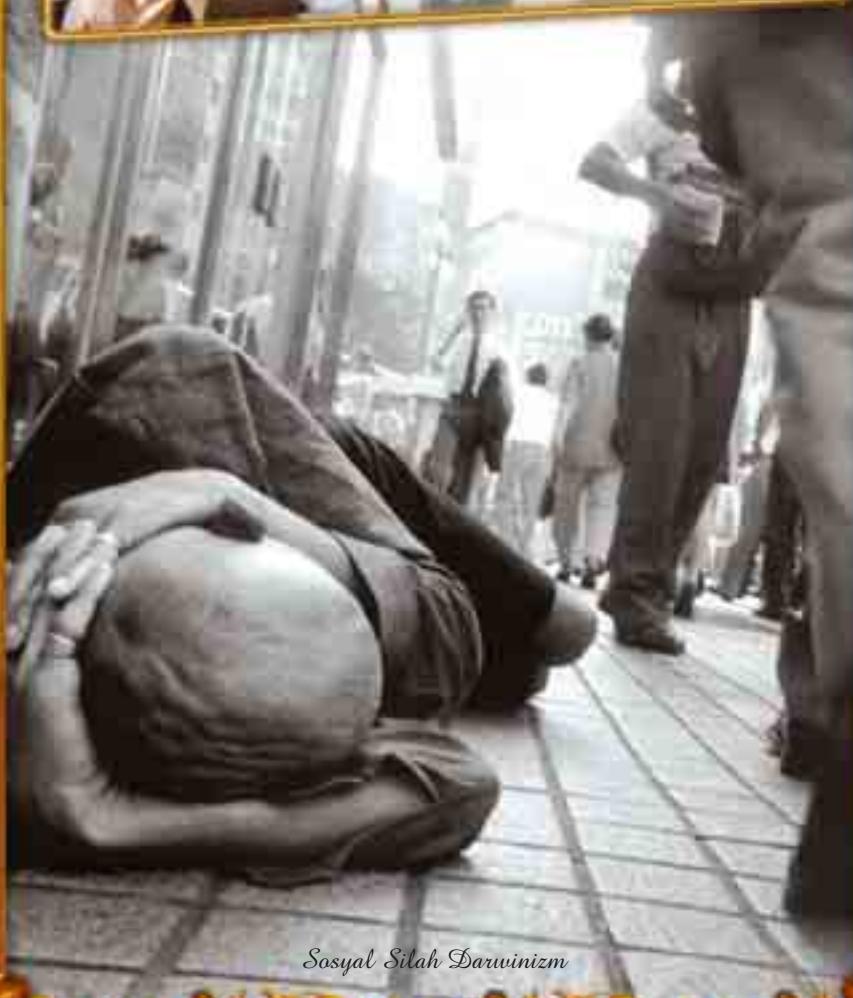

insanın çıkarı için bir başkasını öldürmesi, bu durumda bir suç veya ahlaksızlık değil, genetik bir zorunluluktur. Genler bencil olduğu için davranışlar da bencildir. Görüldüğü gibi Dawkins'in insana bakış açısından son derece önemli tehlikeler, toplum ahlakını parçalamaya yönelik korkunç telkinler içermektedir.

Oysa ki, bencil gen iddiası son derece mantıksız ve saçmadır. Dawkins ve benzerleri genleri adeta bilinç, irade ve güç sahibi varlıklar olarak anlatmaktadır. Oysa genler, uzun DNA zincirleridir. DNA ise fosfat ve şeker ile birbirine tutturulmuş uzun bir nükleik asit merdivenidir. Yani uzun bir moleküldür. Nasıl H_2O veya H_2SO_4 (sülfürik asit) birer molekülse, DNA da öyle bir moleküldür. Nasıl "bencil su", "bencil tuz" veya "kıskanç sülfürik asit"ten söz edemezsek, bencil genlerden de söz edemeyiz.

Vahşet ve saldırganlık, insanlara sözde hayvan atasından miras kalan ve genlerinde kodlu olan davranışlar değildir. Bunlar, vicdansızlığın, dinsizliğin getirdiği kötü ahlak özellikleridir.

Sosyal Silah Darwinizm

Evrimciler, insanı bir madde yiğinından ibaret gibi gösteremeye ve bu madde yiğininin bir yerine bir şekilde şuur atfetmeye çalışmaktadırlar. Genlere şuur atfedecek kadar tutarsız bir iddia ileri sürmeleri ise, evrim teorisinin içinde düştüğü durumu göstermesi açısından ibret vericidir. Eskiden tahtadan veya taştan yapılmış putlarda akıl ve bilinç olduğunu zanneden putperestliğin yerini, günümüzde moleküllerde, bu molekülleri oluşturan cansız atomlarda akıl ve bilinç olduğunu iddia eden Darwinizm almıştır.

Evrimin bir başka çıkmazı:

Fedakar "Genler"

Evrim teorisinin yalanlarına göre doğada sadece güçlülein hayatı kaldıgı, kiyasiya bir mücadele ortamı vardır. Ancak doğadaki canlılar gözlemlendiklerinde, birçoğunun birbirlerine yardımcı oldukları, birbirleri için fedakarlıkta bulundukları, hatta diğerlerinin iyiliği için kendi hayatlarını dahi tehlikeye attıkları görülmektedir. Wilson, evrim teorisinin temel iddiası ile çelişen bu gerçeği açıklamak için bazı temelsiz varsayımlar öne sürümuş ve bu sözde açıklamaları sosyobiyolojinin temelini oluşturmuştur. Wilson açıklamalarını, W. D. Hamilton'ın, "akraba seçimi" adını verdiği bir başka aldatmacaya dayandırılmıştı. Bu aldatmacaya göre, yavrusunu veya kendi sürüsünden bir başka canlıyı koruyan, onun için fedakarlıkta bulunan bir canlı, aslında kendi "bencil genlerini" korumaktadır. Amaç, genleri bir sonraki nesle aktarmak olduğuna ve bir annenin genleri yavrusunda da bulunduğuuna göre, yavrusunu hayatı pahasına koruyan anne, aslında kendi genlerini korumuş olur. Yani fedakarlığı aslında bencilliğindendir!

Bu son derece saçma bir iddiadır. Herşeyden önce, doğadaki hiçbir hayvan genlerinin farkında olabileceği bir şuura sahip

değildir, dolayısıyla onları korumak gibi bir fikre de sahip olamaz. Dahası, yavrusunda veya kuzenlerinde de kendisine ait genlerden olduğunu bilmesi mümkün değildir ki, bunun için hayatını feda etsin. Genlerin, bir canlıyı bu yönde yönlendirmesi asla mümkün değildir. Genler, önceki sayfalarda da belirtildiği gibi şuursuz molekül zincirleridir.

Doğa sadece ölümüne rekabet yoktur. Birçok canlı hem yavrularına hem de diğer hayvanlara karşı son derece özverili davranışlar göstermektedir.

Ayrıca, hayvanlar sadece kendi genlerini taşıyan hayvanlara değil, diğerlerine de yardım edebilmektedirler. Doğada bunun birçok örneği bulunmaktadır. Bu ise evrimci iddialarla açıklanamayacak bir davranıştır; çünkü fedakarlıkta bulunan canının, genlerini koruduğu iddiası tamamen anlamsız kalmaktadır.

Kaldı ki genleri koruma hissinin bu canlıların genetik yapılarında kodlu olduğunu iddia etmek de evrimevcilerin sorunlarını çözmez. Çünkü bu kez, böylesine kompleks bir davranışın genlere nasıl kodlandığı sorusu gelecektir. Evrim teorisi tesadüf mekanizmaları ile tek bir genin dahi nasıl oluştuğunu açıklayamazken, bu gen-

lere kodlanan bilgilerin nasıl olup da tesadüfen oluştuğunu açıklaması kesinlikle mümkün değildir. Canlıların genlerinde kodlanmış olan her bilgi bir bilincin eseridir. Bu, sonsuz bir ilim ve akıl sahibi olan Allah'ın yaratmasıdır.

Sosyobiyologlar doğadaki canlıların özverili davranışlarıyla ilgili iddianın aynısını insanlara da uygulamaya kalkışmaktadır. Yani evrimcilerin hayal ürünü iddialarına göre, bir anne çocuğunu tehlikelerden koruduğunda, gerektiğinde onun için canını hiç düşünmeden feda ettiğinde, bu anne aslında genlerini koruma endişesi taşımaktadır. Evrimcilerin insan ruhuna ait özelliklerin varlığını kabul etmemeleri, tüm bunları evrim teorisile açıklamaya çalışmaları hiçbir bilimsel delile dayanmamaktadır. Evrimciler bu mantık dışı iddiaları ile insan ruhunu, bilincini ve vicdanını yok saymaktadır. Oysa insan, ruha, akla, vicdana, düşünme ve yargı yeteneklerine sahip, doğru ve yanlışı birbirinden ayırt edebilen şuurlu bir varlıktır. Bir anne ise, çocuğu için fedakarlıkta bulunduğunda, çocuğunu sevdiği, ona şefkat ve merhamet duyduğu, onu zayıf gördüğü ve koruma sorumluluğunu üstlendiği için fedakarlıkta bulunmaktadır. Örneğin bir anne, çocuğu acı çektiğinde, kendisini onun yerine koyar ve bu onu üzer, endişelendirir, çocuğunun acısını dindirebilmek için her türlü fedakarlığa hazır olur. Bunlar -bazı evrimcilerin hikayelerinde iddia ettikleri gibi "gen taşıyan bir makine"nin veya bir "robot"un sahip olamayacağı özelliklerdir.

Aşında evrimciler de, insan ruhuna ait özellikleri evrim teorisinin tezleri ile açıklayamayacaklarının farkındadırlar. Örneğin evrimci Robert Wallace, *The Genesis Factor* (Başlangıç Faktörü) adlı kitabının sonunda şöyle demektedir:

İnsanın, sadece genetik olarak üremeyi hedefleyen akıllı bir egoist olduğuna inanmıyorum. İnsan budur. Ancak sadece bu değildir. Açıkça çok daha fazladır. Bunun kanıtı çok basit ve boldur. İnsan ruhunun ölçülemez bir derinliği olduğunu görebilmek için birinin

Johann Pachelbel'in "D Majör Canon" adlı bestesini dinlemesi yeterlidir...¹⁸⁷

Wallace'in dikkat çektiği nokta son derece önemlidir. Evrimcilerin gerçek dışı insan tanımına göre, insan sadece gen taşımakla görevli bir makinedir. Böyle bir varlığın dinlediği müzikten zevk alması, bir film izlediğinde eğlenmesi, hatta böyle bir film meydana getirmesi, kitap yazması, kitap okuması, okuduklarını öğrenmesi, fikir alışverişinde bulunması imkansızdır. İnsanın, evrimcilerin anlattıklarından çok daha farklı bir yaratılışa olduğu çok açıktr ve her insan bunun delilini kendisinde görmektedir. İnsan gibi derin bir düşünce kapasitesine sahip, ruhunda yüzlerce duyguya ve zevki yaşayabilen bir varlığın nasıl var olduğu ve özeliliklerinin kökeninin ne olduğu, evrimcilerin bilim dışı iddialarla asla cevaplayamayacakları sorulardır.

Anneler, evrimcilerin iddia ettiği gibi genlerini korumak için değil, sevgi, şefkat ve koruma duygularıyla çocukları için fedakarlıkta bulunurlar.

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Evrimsel Psikolojinin Savunduğu Vahşet: Bebek Cinayetleri

Gazeteler 1996-1997 yıllarında bebek cinayetleriyle ilgili şok edici iki vakayı bildiriyordu. Birinde on sekiz yaşında iki kolejli genç bir otel odasında bebeklerini dünyaya getirdiler, onu öldürdüler ve sonra cesedi çöpe attılar. Diğerinde ise on sekiz yaşındaki genç kız, okul balosunu bırakarak banyoda doğum yaptı, bebeği ölü olarak bir çöp kutusuna attı ve dans salonuna geri döndü. İki olay da cinayet suçlamasıyla yargıya intikal etti.

Çoğunluk bu olayların nedenini ahlaki çöküntüye veya zihinsel bozukluğa bağlarken, Massachusetts Enstitüsü Psikoloji kürsüsünde psikoloji profesörü olan Steven Pinker'in korku verici bir açıklaması vardı: Genetik zorunluluk. *New York Times*'da makalesi yayınlanan Pinker, bebeği doğduğu günde öldürmenin zihinsel bir hastalık olmadığını, çünkü "tarih boyunca bunun birçok kültürde uygulandığını ve kabul edildiğini" iddia etti:

Bir bebeği öldürmek ahlak dışı bir eylemdir ve genellikle ahlaksızlığa karşı öfkemizi, ona hastalık diyerek ifade ederiz. Ancak normal insan güdüleri her zaman ahlaki değildir. Bebek öldürmek sınırsel devrelerin bozuk olmasının veya kötü yetişirilmenin bir sonucu olmak zorunda değil...¹

Pinker'in yukarıdaki sözlerinde en çok dikkat çeken kısım, "normal bir insan davranışsı her zaman ahlaka uygun olmak durumunda değildir" ifadesidir. Bu, Pinker'in olaylara bakış açısından anormalligi göstermektedir. Yani Pinker'a göre bazı davranışlar ahlak dışı olsalar da, insanlara özgü "normal" davranışlar oldukları için mazur görülebilirler. Elbette bu kabul edilebilir bir iddia değildir. Çünkü bu durumda, yeni doğan bebeğin öldürülmesi Pinker'a göre -şartlar gerekliliğinden- sözde "normal" bir insan davranışıdır. Evrimsilerin tamamen hayal ürünü olan iddialarına göre, ilkel koşullar altında annelerin mevcut yavrularına yeterli bakımı sağlamak ve yeni doğan bebeklerini beslemek arasında zor bir tercih yapmaları gerekmektedir. Buna göre "eğer bebek hasta doğduysa ve hayatı kalması pek muhtemel değil ise, o zaman kusurluları ortadan kaldırarak tekrar denemeye devam edebilirler"di. Halbuki bu varsayımda bilimsel ne de gerçeği yansımaktadır. Bu rağmen Darwinist zihniyet, Pinker'i bu vahşeti savunmaya itmektedir.

Pinker ve benzerlerin öne sürdükleri iddianın toplum döneminde ne büyük bir tahribata yol açacağı açktır. Ahlaki olaylarda genetik zorunluluk kavramı ortaya konduğunda, o zaman cinayet işleyen bir insan "bunu yapmak zorundaydım, genlerim bana bunu yaptırdı" diyecektir. Böyle bir durumda ise, genler cezalandırılamayacaklarına göre, ortada suç ve suçu kalmayacaktır. Pinker, iddialarında insan aklını ve vicdanını yok saymatta, herşeyi genlere göre açıklayabileceğini zannettichtetir. Toplumdan tepki alındığında ise, ifadelerinde bazı değişiklikler yapmakta ancak bu kez kendi içinde gelişmektedir.

Pinker'i eleştiren kişilerden biri olan Andrew Ferguson, *The Weekly Standard* adlı gazetedede şöyle yazmaktadır:

Bizim bunu ahlaki bir dehşet olarak değil de,... genetik olarak kodlanmış evrimsel bir adaptasyon olarak görmemizi sağlıyorlar.⁴

Önemli olan, Pinker'in söz konusu iddialarını hiçbir bilimsel delile dayanmamasına rağmen savunabilmesidir. Bunlar sadece evrimcilerin batıl dünya görüşlerine dayalı speküasyonlardır. Nitekim Pinker'in iddialarına getirilen eleştirilerden biri de budur. Örneğin Andrew Ferguson, Pinker'in mantığını eleştirmiş ve iddialarına hiçbir delil veremediğini belirtmiştir. Aslında evrimsel psikolojinin tamamı delilsiz speküasyonlara, hatalı güvene dayalı hikayelerden oluşmaktadır. Philip Johnson *The Wedge of Truth* adlı kitabında söyle der:

Temel olarak, evrimsel psikoloji, ilkel kültürlerlarındaki bölük pörçük kanıt dayanarak yapılan bir speküasyon dağı ile sürdürülüyor.⁵

Andrew Ferguson ise, eleştirisinde bu konu hakkında şu tespiti yapmaktadır:

Varsayılmış gerçek haline getiriliyor; daha sonra gerçek daha fazla varsayımdaya bulunmak için bir temel oluşturuyor, bu da bir başka gerçek'e dönüşüyor ve bu böyle devam ediyor.⁶

1. Steven Pinker, "Why They Kill Their Newborns", *New York Times*, 2 Kasım 1997

2. Michael Kelly, "Arguing for Infanticide", *Washington Post*, 6 Kasım 1997

3. Steven Pinker, "Arguing Against Infanticide", *Washington Post*, 21 Kasım 1997

4. Andrew Ferguson, "How Steven Pinker's Mind Works", *The Weekly Standard*, 12 Ocak 1998, s. 16

5. Philip Johnson, *The Wedge of Truth*, Intervarsity Press, Illinois, 2000, s. 113

6. Andrew Ferguson, "How Steven Pinker's Mind Works", *The Weekly Standard*, 12 Ocak 1998, s. 16

Genetik Determinizm'in Çöküşü

İnsan genomunun diziliminin ve analizinin yayınlanması ile birlikte, DNA'nın çok büyük bir güçe sahip olduğuna ve genlerin kim olduğumuzun belirlenmesinde çok önemli bir rolü bulunduğu dair yaygın bir kanaat oluştu. Neredeyse her gün gazetelerde genlerimizin sözde kontrol ettiği bir özelliğimizin haberı ile karşılaşmaya başladık. "Bilim Adamları Dahilik Genine Nişan Alıyor"; "Kennedy Trajedileri Risk Alma Genine Bağlandı"; "Bilim Adamları Erkek Kardeşler Üzerindeki Araştırmaların 'Homoseksüel Geni' Olduğunu Kanıtladığını Söylüyor"... Şizofreniden kıskançlığa, alkolizmden televizyon seyretme alışkanlığına kadar herşeyin geninin bulunduğu dair haberler sık sık bilimsel ve bilimsel olmayan yaynlarda yer alıyor.

Tüm bu haber başlıklarına bakan insanlar ise, insan genomu hakkında bir şeyler öğrendikçe, insanın zekasından karakterine, başarılarından başarısızlıklarına kadar her türlü özelliğinin genlerinde kodlu olduğunu göreceğimizi sandılar. Bazı kimseler, hayatlarımızın bir formülden ibaret olduğu yanılısına inanmaya başladı.

Şunu belirtmek gerekir ki, insan genomu üzerine yapılan çalışmalar son derece değerli çalışmalarlardır. Ayrıca insanın genetik yapısı üzerinde yürütülen incelemeler, bazı fiziksel hastalıklar hakkında önemli bilgilerin elde edilmesine de aracı olmuştur. Ancak, İnsan Genomu Projesi'ni yönetenler ve konuya ilgilenen bilim adamlarının da açıkça ifade ettikleri gibi, bu durum, genlere gerçek dışı bazı roller yüklemeye kalkışmayı hiçbir şekilde açıklayamaz. Yapılan araştırmalar insanların karakterlerinde, davranışlarında ve akıl yürütümlerinde genlerin dikkate alınmayacağı kadar küçük bir rolü olduğunu, her karakter için bir gen olmasının ise imkansız olduğunu ortaya koymaktadır. Örneğin Institute of Science in Society'den (Cemiyette Bilim

Enstitüsü) Mae-Wan Ho, "The Human Genome Map, The Death of Genetic Determinism and Beyond" (İnsan Genom Haritası, Genetik Determinizmin Sonu ve Sonrası) başlıklı makalesinde şöyle diyor:

Genlerin sayısı, son on yıldır ileri sürülen, genlerin sadece vücut dumuzun yapısını ve hangi hastalıklara yakalanacağımızı değil aynı zamanda davranışlarımızı, zihinsel yeteneklerimizi, cinsel tercihlerimizi ve suça eğilimi de belirlediği yönündeki aşırı derecede mantıksız iddiayı destekleyebilecek kadar yeterli değildir.¹⁸⁸

İnsan Genomu Projesi'ni yürüten iki kuruluştan biri olan National Human Genome Research Institute (Ulusal İnsan Genomu Araştırma Enstitüsü) başkanı Francis S. Collins de, insanı insan yapanın, genleri olmadığını çok açık ve kesin bir dille açıklamaktadır. Collins, "Have No Fear. Genes Aren't Everything" (Korkmayın. Genler Hersey Değildir) başlıklı yazısında şunları söylemektedir:

Neyse ki, insan genomu üzerindeki on yıllık yoğun çalışma, genetik determinizm ile ilgili korkuların yersiz olduğunu gösteren yeteri kadar delil sundu. Açık olarak gösterdi ki, biz insanlar genetik parçalarımızın toplamından çok daha fazlasıyız. Söylemeye gerek yok, genlerimiz insanın gelişiminde ve birçok insan hastalığının ortaya çıkmasında önemli bir rol oynamaktadır. Ancak, tek yumurta ve çift yumurta ikizleri üzerinde, düşük ve yüksek teknoloji ile yapılan moleküller çalışmalar, insan tecrübesinde genlerin herşeyi belirleyen faktör olmadığını kesinleştirdi.¹⁸⁹

Collins aynı makalesinde, genlerin insan davranışları üzerinde de önemli bir etkisi olmadığını belirtmektedir. Bir suçlunun DNA'sına bakılarak, "genetik olarak suça eğilimli mi" diye incelenmesinin ve buna göre ceza belirlenmesinin ise haksız sonuçlar ortaya çıkarabildiğini açıklamaktadır:

Peki zeka ve saldırgan davranış gibi hastalıklarla ilgili olmayan

... Herşeyi 'sapasağlam ve
yerli yerinde yapan'
Allah'ın sanatıdır...
(Nemî Suresi, 88)

özellikler?... Şiddetle ilgili bir genin bulunmasının bin yıllık özgür irade anlayışımız üzerinde çok derin bir etkisi olabilirdi ve adalet terazisini iki tehlikeli yönde eğebilirdi. Eğer şiddet içeren bir suç işleyen biri bu gene sahipse, avukatı DNA savunmasını kullanabilirdi ("eğer bu suç genlerdeyse, kişi temizdir!") ve savunma, hakim ve jüri tarafından eylemlerinden sorumlu görülmeyebilirdi. Bununla birlikte, hiç şiddet eyleminde bulunmamış ancak şiddet geni bulunan birinin hayatının geri kalan bölümünde suç zanlısı olarak görüldüğü (hatta modern cüzzamlılar kampına gönderildiği) bir senaryo da düşünülebilir.

Eğer genler gerçekten davranışları kontrol etselerdi, kaybettiğimiz tek şey adalet sistemimiz ve bu sistemin en önemli kuralı olan eşit koruma olmayacağı. Bu durumda eşit fırsat kavramımız nasıl ayakta kalırı? Peki ya erdem düşüncesi ne olurdu? Gattaca adlı filmde betimlenen ürkütücü "genotokrasi"yi düşünün. Çocukların, doğduklarından hemen sonra, DNA'larında yazılı zihinsel yeteneklerine ve meslek potansiyellerine göre kastlara ayrıldıkları bir dünya.¹⁹⁰

Collins makalesinde, insanlara ait davranışların genlerde kodlu olduğu iddiasının mantıksızlığını, biyolog John Joe McFadden'dan alıntı yaptığı bir benzetme ile söyle anlatmaktadır:

Biyolog John Joe McFadden tarafından sunulan bir benzetmeye kullanırsak; özgün davranışlarımızı ve zihnimizin diğer ürünlerini kodlayan genleri aramak, İmparator Konçertosunu bulmak için bir kemanın tellerini veya piyanonun tuşlarını incelemeye benzemektedir. Aslında, insan genomu, yaklaşık 30 bin genimizden her birinin, moleküller biyoloji olarak bilinen fevkalade ve muazzam konserde çalan özel bir enstrümanı temsil ettiği en büyük orkestralardan biri olarak düşünülebilir. Her enstrüman önemlidir ve her biri doğru (ve

**Ey iman edenler, hepiniz topluca
"barış ve güvenliğe" girin...
(Bakara Suresi, 208)**

oldukça karmaşık) sesi oluşturmak için ahenk içinde olmalıdır. Benzer şekilde, genler de beynin gelişmesi için son derece önemlidir ve fonksiyonel nöronlar ve sinir ileticiler üretebilmek için "ahenk içinde" olmalıdır. Ancak bu kesin olarak genlerin akıl oluşturduğu anlamına gelmemektedir, aynı bir viyola veya pikolonun (küçük flüt) sonat yapamaması gibi.¹⁹¹

Collins, yazısının sonunu ise çok önemli bir gerçeğe ayırmaktadır. İnsanı insan yapan özelliklerin DNA'dan kaynaklanmadığını bilmemizin başka bir önemli nedeni daha var diyen Collins, Allah'ın üstün yaratışına dikkat çekmektedir:

Birçoğumuz için, DNA'nın insanlığımızın esas maddesi olduğu fikrini reddetmek için bilimin mekanığının dışında çok güçlü bir neden daha var. Bu, çok büyük bir gücün varlığına olan inançtır... bazı bilim adamları ve yazarlar manevi eğilimi tamamen hurafe olarak kabul etmektedirler. (Hiç şüphesiz bu onların çok büyük bir yanılığısıdır.) Nitekim Richard Dawkins, "bizler DNA tarafından inşa edilmiş ve amacı aynı DNA'nın kopyalarını üretmek olan makineleriz. Bu her canlı nesnenin yaşamak için tek nedenidir" tespitinde bulunmuştur. Gerçekten öyle mi? İnsan olmayı, bir bakteri veya böcek olmaktan ayıran bir şey yok mu?

Genetik ve moleküler biyoloji, her çağda ve tüm insan kültürlerinde ortak olan evrensel doğru ve yanlış anlayışının nasıl ortaya çıktığini açıklayabilir mi? Yunanca'da agape (merhamet-sevgi) denen bencil olmayan sevginin nedenini açıklayabilir mi? DNA'mız riske girecek olsa bile başkaları için fedakarlıktı bulunmanın nedenini açıklayabilir mi? Evrimsel psikologlar genlerin etkin olarak yayılmasını engelleyen insan davranışları için çeşitli açıklamalar sunarken, bu iddialar bize gerçek dışı geliyor.

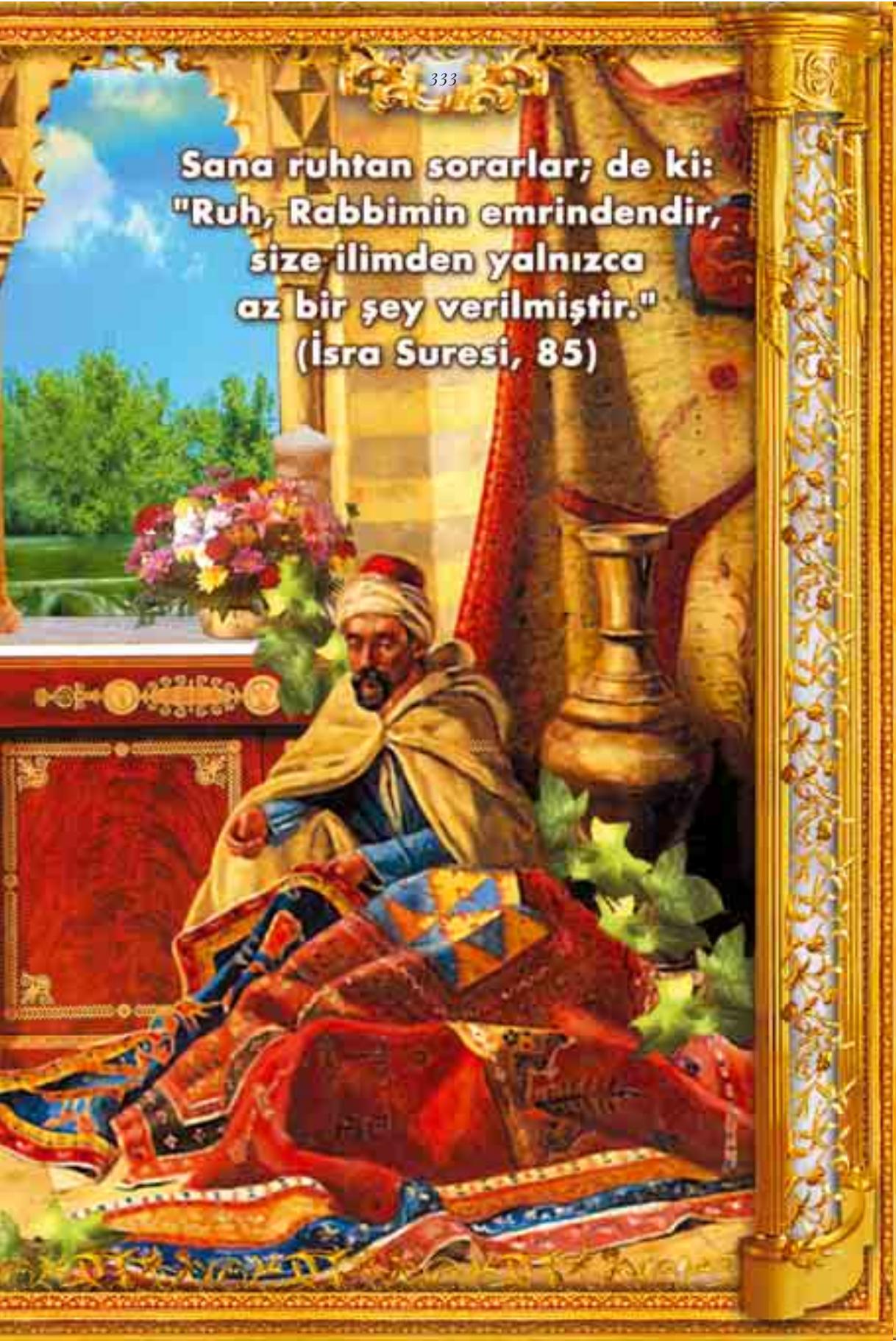
Bilimin varlığımızın sırlarını tek başına elinde bulundurduğu fikri tek başına bir din haline geldi... Bilim elbette ki doğayı anlamamanın doğru yolu; ancak bilim bize, insan kimliğinin, doğanın ve bununla beraber bilimin alanı dışında kalan başka yönleri olduğunu inkar etmemiz için hiçbir sebep vermez.¹⁹²

Collins'in de dikkat çektiği gibi, şekerden, fosfattan ve karbon-hidrojen-azot-oksijen bileşiklerinden oluşan molekül zincirlerinin insana sevgi, bağlılık, sanattan zevk alma, sevinme, annelik hissi, sahiplenme, hırs, fedakarlık gibi hisler kazandırmaları imkansızdır. İnsan, ruhu yok sayıldığında, sadece bir et ve kemik yiğinidir. Bu et ve kemik yiğininin düşünmesini, matematik hesapları yapmasını, yediği yemeğin lezzetinden zevk almasını, görmediği bir dostunu özlemesini, gördüğü bir güzellikten hoşlanmasını sağlayan, kendileri de maddesel varlıklar olan genler değildir. İnsan, Allah'ın yarattığı, bedeninden ayrı olarak ruh verdiği bir varlıktır. İnsan, bedeninden, genlerinden, beyninden ve hücrelerinden çok daha ayrı, farklı bir varlıktır. İnsanın ruh sahibi bir varlık olduğu Kur'an'da şöyle haber verilmiştir:

Ki O, yarattığı herşeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özenle (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltilip bir biçimde soktu' ve ona Ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 7-9)

İnsanın ruhu, Allah'ın Kendisi'nden üflediği ruhtur. Allah'ın varlığını ve insanın sahip olduğu metafizik özelilikleri kabul etmek istemeyen evrimci materyalistler, "herşey genlerde kodlu" yalanını öne sürerek insanları bu gerçekten uzak tutmak istemektedirler. Oysa, genlerin in-

**Sana ruhtan sorarlar; de ki:
"Ruh, Rabbimin emrindendir,
size ilimden yalnızca
az bir şey verilmiştir."**
(Isra Suresi, 85)

san ruhunu yaratamayacakları açıkça ortadadır; buna köprü körüne saplanmışlardır.

Bu sapkınlık inanç aslında yeni de değildir. Tarih boyunca "putperestlik" olarak bilinmiştir. Antik putperestler nasıl tahtadan oydukları putların, kendi ilahları olduğunu iddia ediyorlarsa, evrim teorisi de genleri sahte ilahlar olarak kabul etmekte, herşeyin amacı ve yaratıcısı olduğunu iddia etmektedir. (Allah'ı tenzih ederiz.) Ancak bu son derece ilkel ve dogmatik bakış açısından -evrim teorisine dayanak sağlama- umulan bilimsel bulgularla çürüttülmüştür. Genlerle ilgili en önemli ve tarihi araştırmancının başındaki bilim adamı olan Collins dahi, evrimcilerin sözde ilah ilan ettikleri genlerin hiçbir gücü olmadığını ve insanın genlerin ötesinde metafizik bir varlığı olduğunu açıkça belirtmektedir.

Putperestlik, yani hiçbir gücü olmayan maddesel varlıklara ilahlık atfetmek, tarih boyunca süregelen bir inkarcı geleneğidir. Günümüzde ise bu geleneği evrimci zihniyet ile sürdürmektedirler. Allah Kuran'da, hiçbir gücü olmayan varlıklarını ilah edinenler için şöyle bildirmektedir:

O'nun dışında, hiçbir şeyi yaratmayan, üstelik kendileri yaratılmış olan, kendi nefislerine bile ne zarar, ne yarar sağlayamayan, öldürmeye, yaşıtmaya ve yeniden diriltip-yaymaya güçleri yetmeyen birtakım ilahlar edindiler. (Furkan Suresi, 3)

Allah, inkarcıların kapıldıkları bu inancın sapkınlığını bir başka ayette şöyle açıklamaktadır:

De ki: "O'nun dışında (ilah olarak) öne sürdüklerinizi çağırın, onlar sizden ne zararı uzaklaştırabilirler, ne de (onu yararınıza) dönüştürebilirler. (İsra Suresi, 56)

Allah'ın akıl sahibi insanlara emri ise şudur:

Allah'tan başka, sana yararı da, zararı da olmayan(ilahlar)a tapma. Eğer sen (bunun aksini) yapacak olursan, bu durumda gerçekten zulmedenlerden olursun. (Yunus Suresi, 106)

**Hiç şüphesiz, Allah, Kendisi'ne
şirk koşanları bağışlamaz.
Bunun dışında kalanlar ise,
dilediğini bağışlar. Kim Allah'a
şirk koşarsa elbette o uzak bir
sapıklıkla sapmıştır.**
(Nisa Suresi, 116)

**Onlar, ayakta iken, otururken,
yan yatarken Allah'ı zikrederler
göklerin ve yerin yaratılışı
konusunda düşünürler.**

**"Rabbimiz, Sen bunu boşuna
yaratmadın. Sen pek Yücesin,
bizi ateşin azabından koru."
(Al-i İmran Suresi, 191)**

Sonuç

Ahlaki Çöküntü, Ekonomik Çöküntüyü de Geçti!...", "Çocuk Fahişeler...", "Genç İngilizlere Göre Tecavüz Doğal", "Finlandiya'da 400 Eşcinsel ve Lezbiyen Çift Evlendi", "Gay Düğünü", "Öfke Dinmiyor" "Yolsuzlukların Ardı Arkası Kesilmiyor", "Yolsuzluk Bunalımı", "Uyuşturucuya Başlama Yaşı 13 Oldu", "Bırakın Uyuşturucu Serbest Kalsın!", "Zulüm Her Yerde", "Kıtlıkta Savaş", "Kabusa Dur Diyen Yok", "Savaş, Skandal, Ayaklanması Yılı", "Şirpler Nazilere Özendi", "Sivilleri Tankla Ezdiler", "Yeryüzü Barut Fıçısı Gibi", "Dünya Ateş ve Göz yaşına Boğuldu", "Suç Patlaması", "Su Gibi Alkol Tüketiciliyor", "Avrupa Gençliği Alkole Teslim", "ABD Şiddeti Önleyemiyor", "İnsanlık Kalmamış", "Manevi Çöküş", "Amerikalı Gençler Ahlaki Çöküntüde", "İnsanlık Yalnızlığa Koşuyor" ...

Bunlar farklı tarihlerde farklı gazetelerdeki manşetlerden bazı örnekler; hemen her gün gazete ve televizyon haberlerinde karşılaştığımız türden bazı haberler. Bunlar ve benzeri haberlerin sayısı o kadar fazla ki, artık insanların büyük bir çoğunluğu bu tür olaylara alışmış durumda. Pek çok insan, dünyanın dört bir yanında sürekli kargaşa, çatışma, anarşı olmasını, aynı ülkenin insanların dahi birbirleriyle çekişme içinde olmalarını, ardı arkası kesilmeyen yolsuzlukları, fakir ve muhtaçlara yardım elinin uzatılmamasını, stres, depresyon gibi ruhsal sıkıntıların giderek yaygınlaşmasını, intiharların sayısının artmasını yadırgamıyor. Sanki neredeyse tüm dünya; çatışmacı, kavgacı, uzlaşmaz, sıkıntılı ve gerilim dolu, haksızlığın, adaletsizliğin hüküm sürdüğü bir yaşamı benimsemiş ve herkes bunu kabullenmiş gibi.

Bu kabullenmişliğin temel nedenlerinden biri, tüm bu olumsuzlukların sözde "doğal" sanılması, "insan doğası"nın adeta kaçınılmaz sonuçları gibi görülmESİdir. Oysa其实te bunlar insanlığa egemen olan batıl bir "dünya görüşünün" getirdiği sonuçlardır. Bu batıl görüş materyalist ve Darwinist dünya görüşüdür. Bu

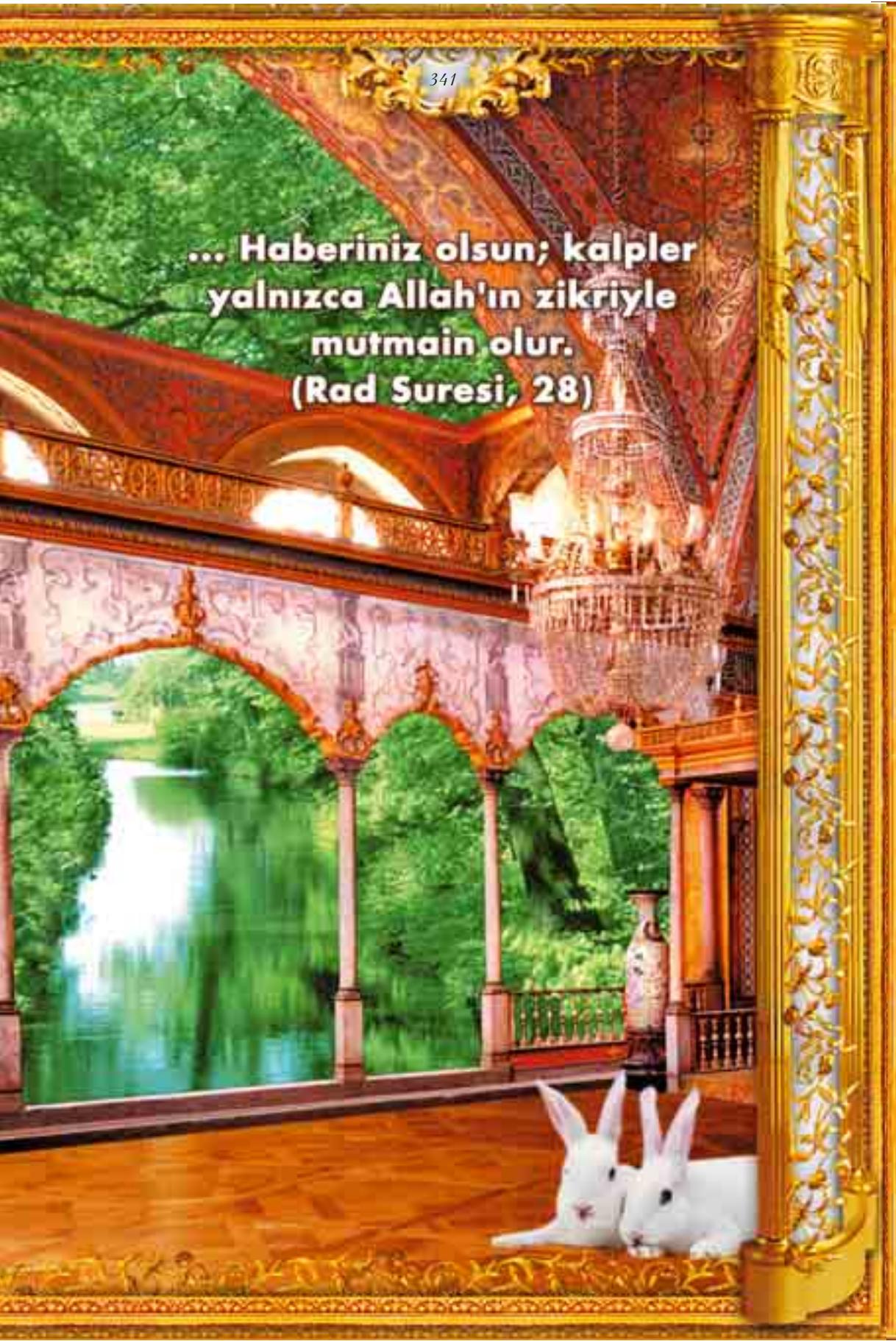

kitapta incelediğimiz sosyal Darwinizm ise bu görüşün çok önemli bir bölümünü oluşturmaktadır.

İnsanların çoğu farkında olsalar da olmasalar da, Darwinist-materyalist bir yaşama yönlendirilmektedirler. Fakir insanların veya "Üçüncü Dünya Ülkeleri" halklarının sefaletine karşı üzüntü veya kaygı duyulmaması, zulme maruz kalan insanlara karşı duyarsız olunması, bencil bir yaşam şeklinin hakim olması, kindar, intikamçı, kavgacı, rekabetçi ahlakin yaygınlaşması, hatta özellikle iş dünyasında bunların makbul sayılması, insanların diğer insanlara sevgi ve saygı duymamaları bu dünya görüşünün başlıca belirtileridir. Kitap boyunca da incelendiği gibi, Darwinist-materyalist görüş tecavüzden savaşa kadar her türlü vicdansızlığı meşru göstermekte ve bu yolla teşvik etmektedir.

Aslında hemen her insan, Darwinist-materyalist görüşün acısını bir şekilde çekmektedir. Irkçı saldırılara maruz kalan zenci bir öğrenciden bencil ve duyarsız çocukların tarafından bakımsız ve mahrumiyet içinde bırakılan yaşlı bir anne-babaya, işvereni tarafından sağılıksız koşullarda düşük ücretle uzun saatler çalıştırılan işçilerden hayatın boş ve amaçsız olduğunu zanneden, sorumsuz ve başıboş bir hayat yaşayarak kendini maddi ve manevi bunalıma sürükleyen genç insanlara kadar, pek çok insan mutsuz, sıkıntı ve gerilim dolu bir hayat yaşamaktadır.

**... Haberiniz olsun; kalpler
yalnızca Allah'ın zikriyle
mutmain olur.
(Rad Suresi, 28)**

**Allah'a çağırın, salih amelde
bulunan ve: "Gerçekten ben
Müslümanlardanım" diyenden
daha güzel sözlü kimdir?
(Fussilet Suresi, 33)**

Bu kısır döngünün sona ermesi, insanlığın barışa, huzura ve mutluluğa, sevgi ve saygı dolu bir dünyaya yönelmesi için gereken şey, materyalist dünya görüşünün fikren yenilgiye uğratılmasıdır. Bunun için insanların materyalizmin dayanak noktası olan Darwinizm'in bilimsel olarak çökmüş olduğunu ve Darwinizm'in uygulamaya konulması durumunda ne büyük belalara neden olacağını öğrenmeleri son derece önemlidir.

Bununla birlikte Darwinizm yanlışına kapılmış olanların da önemli bir gerçeğin farkına varmaları gerekir. Tüm eksiklikleri ve yanlışlıklarına rağmen ısrarla savunmaya çalıştıkları evrim teorisinin bilimsel olarak hiçbir geçerliliği kalmamıştır. Bugün bilim dünyasında yaşanan her gelişme bu gerçeği bir kez daha pekiştirmekte, evrim teorisi tarihin tozlu sayfalarına gömülülmektedir. Üstelik tarihi pek çok tecrübe –kitap boyunca örnekleri ile açıklandığı gibi- göstermektedir ki, evrim teorisinin ortaya koyduğu yaşam modeli, zulüm, haksızlık, acımasızlık, adaletsizlik ile eşanlamlıdır ve insanlara acı, gözyaşı ve kayıptan başka birşey getirmez. Bu nedenle Darwinistlerin de evrim teorisinin teşvik ettiği kötülüklerin farkına varmaları, ön yargılardan kurtularak akıl ve bilim dışı bu teorinin savunuculuğundan bir an önce vazgeçmeleri gerekir. Umarız, bu eser söz konusu yanlışlığa kapılmış olanların ne kadar ciddi bir hata içinde olduklarını kavramalarına aracı olur.

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Evrim Yanılgısı

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerektiğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğu nun bilim tarafından ispat edilmesiyle yürütülmüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanığı olduğu, son 20-30 yıldır bilim

dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gereğince açıklaşıyorlardı.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattı-

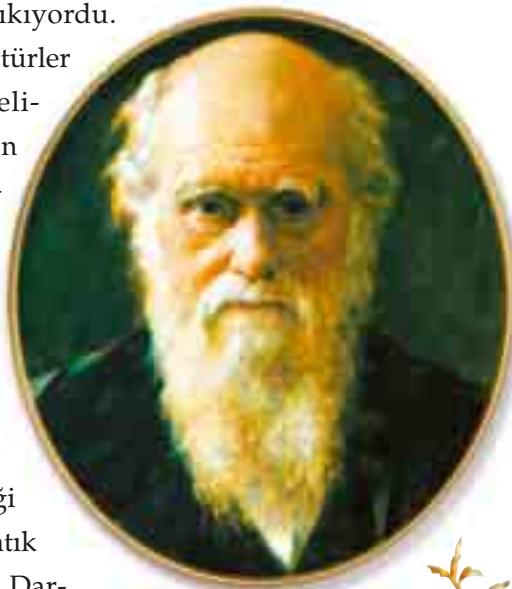
ğı gerçekéne karşı çıkyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan gelip yorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisü, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

- 1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.
- 2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.
- 3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Charles Darwin

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

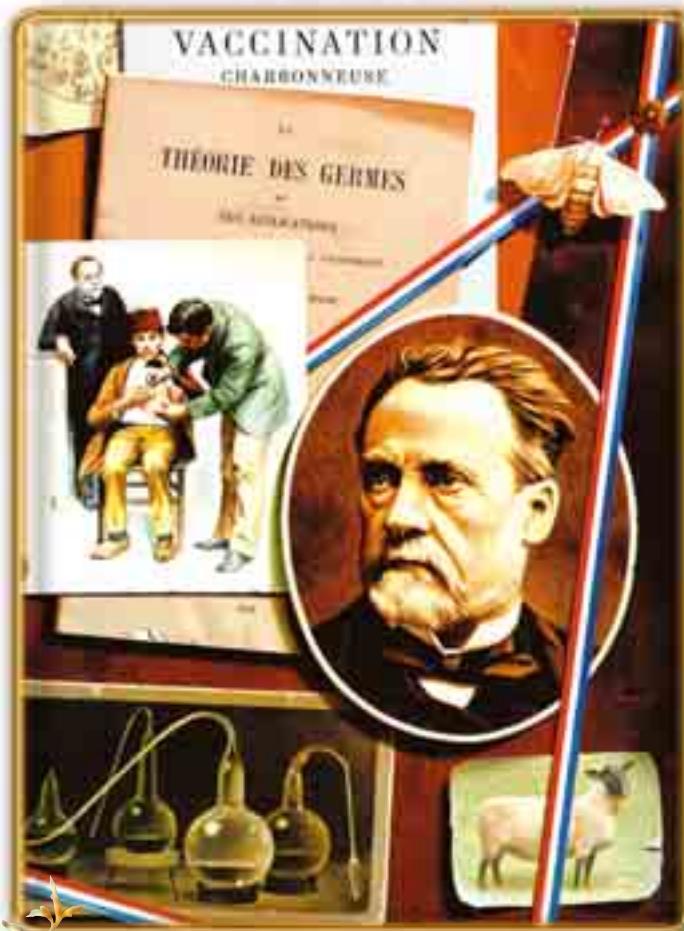
Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gereklidir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdaħaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız maddede tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemiştir. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduğunu varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydanoluştugu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmış-

Louis Pasteur

tı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklediğinde bu karışımından farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebileğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim

dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve **deneyler sonucunda vardığı sonucu söyle özetlemiştir**: "Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."¹⁹³

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücrenin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden olusabilecegi iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücrenin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: "**Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.**"¹⁹⁴

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalışılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışımı enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktır.¹⁹⁵

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kulandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.¹⁹⁶

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?¹⁹⁷

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950} 'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50} 'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içeriği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlene-

Evrimcilerin en büyük yanılıqlarından bir tanesi de aşağıda temsili resmi görülen ve ilkel dünya olarak nitelendirdikleri ortamda canlılığın kendiliğinden oluşabileceğini düşünmeleridir. Miller Deneyi gibi çalışmalarla bu iddialarını kanıtlamaya çalışmışlardır. Ancak bilimsel bulgular karşısında yine yenilgiye uğramışlardır. Çünkü 1970'li yıllarda elde edilen sonuçlar, ilkel dünya olarak nitelendirilen dönemdeki atmosferin yaşamın oluşması için hiçbir şekilde uygun olmadığını kanıtlamıştır.

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminin oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

bilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gereklidir. Bu ise, hayatın kendiliğindenoluştugu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışındadır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkışının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.¹⁹⁸

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığı" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı red-detmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici gücü sahip olmadığınnın anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşıliyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadeleşi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatı kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatı kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici gücü sahip değildir. Darwin de bu gerçekin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "**Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz**" demek zorunda kalmıştı.¹⁹⁹

Lamarck'in Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu La-

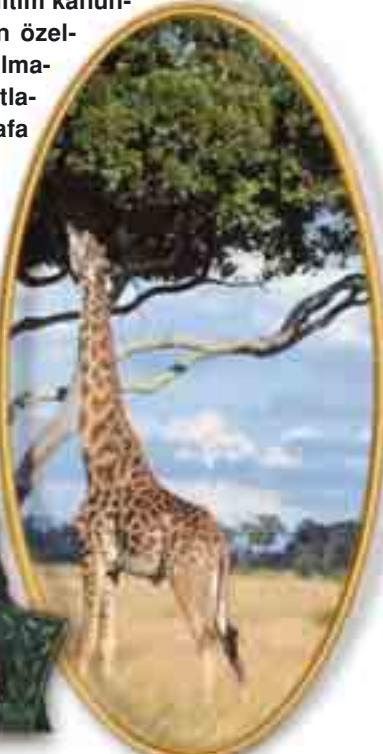
marck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamaları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.²⁰⁰

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin

Lamarck zürafaların ceylan benzeri hayvanlardan türediklerine inanıyordu. Ona göre otlara uzanmaya çalışan bu canlıların zaman içinde boyunları uzamış ve zürafalara dönüşüvermişlerdi. Mendel'in 1865 yılında keşfettiği kalıtım kanulları, yaşam sırasında kazanılan özelliklerin sonraki nesillere aktarılmasının mümkün olmadığını ispatlamıştır. Böylece Lamarck'in zürafa masalı da tarihe karışmıştır.

sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda olduğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakın açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdır. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rastgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar ve-

Kimyasal silahların kullanımıyla aşağı çıkan radyasyon, mutasyonlara neden olur. Yanda kimsayal silah nedeniyle mutasyona uğramış Vietnamlı bir çocuk görülmüyor.

recek veya en iyi ihtiyamalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.²⁰¹

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar,其实te canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunu en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüştürülüp bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gereklidir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen

Milyonlarca yıllık kurbağa fosili (aşağıda) günümüz kurbağalarından farksız bir yapı göstermektedir.

özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşıırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "**ara-geçiş formu**" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gereklidir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gereklidir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarıının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.²⁰²

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara-geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktılarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.²⁰³

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çık-

maktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdır. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gereklidir.²⁰⁴

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir **biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir**. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masası

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"larının yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

- 1- *Australopithecus*
- 2- *Homo habilis*
- 3- *Homo erectus*
- 4- *Homo sapiens*

Evrimevler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güt-

Evrim yanlısı gazete ve dergilerde çıkan haberlerde yandakine benzer hayatı "ilkel" insanların resimleri sıkılıkla kullanılır. Bu hayatı resimlere dayanarak oluşturulan haberlerdeki tek kaynak, yazan kişilerin hayal gücüdür. Ancak evrim bilim karşısında o kadar çok yenilgi almıştır ki artık bilimsel dergilerde evrimle ilgili haberlere daha az rastlanır olmuştur.

"ney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar其实 soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.²⁰⁵

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Ev-

rimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayatı bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekten bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekten kayiptır" diyerek bunu kabul eder.²⁰⁶

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.²⁰⁷

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neanderthalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.²⁰⁸

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıkta ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahaşı, biri diğeriyile karşılaşıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.²⁰⁹

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırif propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en

ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısmda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkip da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanması- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yarlıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkünündür.²¹⁰

İşte insanların evrimi masalı da, teorilerine köru körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, ister seniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduğunu bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen olduğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı

atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmiştir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşları olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın olusur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu kownuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnезyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerektiği gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler.

Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırınlar. Varillerin başına da dünyanın onde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetlese milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canının oluşması için hangi şartların var olması gerekiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, güllerı, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıklar, bunların tek bir hücresin bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar**. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskopunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrime ilerlerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

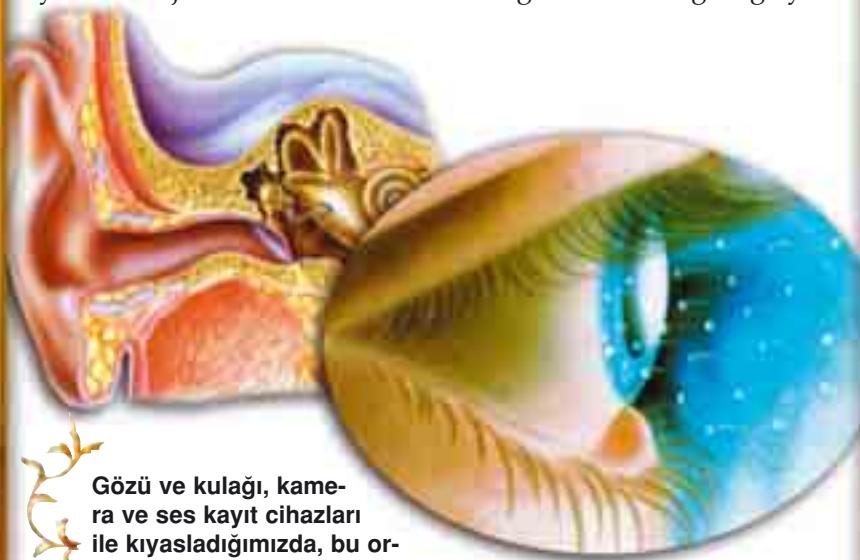
Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdî düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkarandır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkarandır, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntündür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlaya-

Gözü ve kulağı, kamerası ve ses kayıt cihazları ile kıyasladığımızda, bu organelarımızın söz konusu teknoloji ürünlerinden çok daha kompleks, çok daha başarılı, çok daha kusursuz yapılar olduğunu görüyoruz.

mamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan elle-rinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netlige ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yillardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadır. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da göz-lük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kıldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıt-tan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan me-kanizmanın tesadüfen olduğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meyda-na getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya ge-lip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü gö-rüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok aşıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçe-si vasıtıyla toplayıp orta kulağa ileter; orta kulak aldığı ses titre-şimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşim-

leri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyinizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyinizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşlamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açığınızda daha müzik başlamadan bir çizirti mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücutundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi çizirtili veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Görün ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların civiltilerini dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkında en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

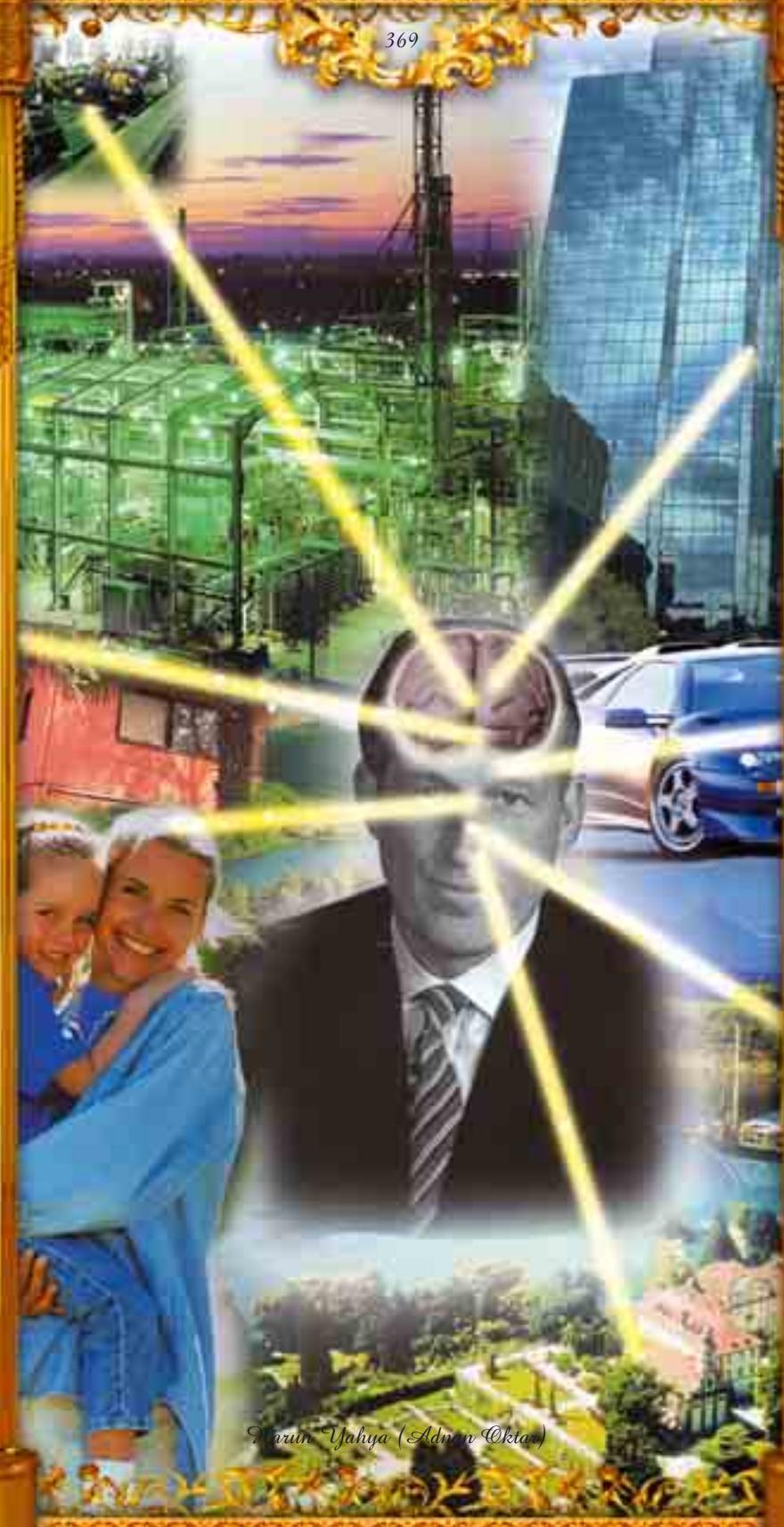
Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranalık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak siğdırın Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gereklidir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadık-

Nurun Yahya (Adnan Oktar)

larını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gereklidir. Nitelikim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi israrla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırısı" olarak göstermeye bile çalışmaktadır. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanç oluşturudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye köprü körüne bağlıdır ve Darwinizm'i de doğaya getirilemeyecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu söyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağılılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.²¹¹

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağılılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden

oluştuguunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulu savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görebeklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcı'nın eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır

Evrims Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varılın içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadır. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültür-lü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia da-

**Göklerin, yerin ve ikisi
arasında bulunanların Rabbidir,
doğuların da Rabbidir.**
(Saffat Suresi, 5)

ha yoktur. Bu, Afrikali bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almadır bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kur'an'da haber verdiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasın da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlardır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah başka ayetlerde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini söyle bildirmektedir:

Onların üzerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçılık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılır. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların anı bir karalla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdi-

ğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kur'an'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüler" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaşlığında, büyüclere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayetler şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) ativerince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Göründüğü gibi Firavun'un büyücülerini yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-topralayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyülerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunu anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktıığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecek-

te düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük esprî malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürüklü ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılaşacaktır.²¹²

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.

Gerçekten Sen, herseyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."

(Bakara Suresi, 32)

Notlar

1. Herbert Spencer, *Social Status*, 1850, s. 414-415
2. Richard Hofstadter, *Social Darwinism in American Thought*, Rev. Ed., Boston, Beacon Press, 1955, s.41
3. Mark Kingwell, "Competitive States of America, Microsoft proves it: we're still wrestling with that treasured national ideal", *New York Times*, 25 Haziran 2000; http://www.spaceship-earth.org/Letters/Editor/Competitive_States_of_America.htm
4. <http://www.allston.org/josh/socialdarwinismf99.htm>
5. Stephen Jay Gould, *The Mismeasure of Man*, W.W. Norton and Company, New York, 1981, s. 72
6. *The Life and Letters of Charles Darwin*, Editör: Francis Darwin, D. Appleton and Co., 1896, Vol. 2, s . 294
7. <http://www.touchstone-mag.com/docs/issues/15.8docs/15-8pg43.html>
8. Thomas R. Malthus, *An essay on the principle of population as it affects the future improvement of society.*, Reprint, London:Reeves and Turner, (1798) 1878, s. 412
9. Thomas R. Malthus, *An essay on the principle of population as it affects the future improvement of society.*, Reprint.London:Reeves and Turner, (1798) 1878, s.411, 430-431.
10. Karl Polanyi, *The Great Transformation*, Boston, Beacon Press, 1957, s.112
11. Karl Polanyi, *The Great Transformation*, Boston, Beacon Press, 1957,s.112.
12. Sir Gavin de Beer, *Charles Darwin*, London: Thomas Nelson & Sons, 1963
13. Charles Darwin, *On the Origin of Species By Means of Natural Selection*, London, 1859, (tekrar baskı 1964, Harvard University Press, Cambridge) s.64
14. Charles Darwin, *On the Origin of Species*, s. 117
15. Richard Hofstadter, *Social Darwinism in American Thought*, s. 88
16. <http://www.creationism.org/csshs/v04n3p18.htm>
17. Ian Taylor, *In the Minds of Men*, s. 65
18. Matthew Josephson, *The Robber Barons*, New York, Harcourt and Brace, 1934
19. Robert Hunter, *Poverty*, New York: Torchbooks, 1965
20. Jeanne Stellman, Susan Dum, *Work is Dangerous to Your Health*, New York, Random House Vintage Books, 1973
21. Otto Bettmann, *The Good Old Days! They Were Terrible!*, New York, Random House, 1974, s. 68
22. Otto Bettmann, *The Good Old Days! They Were Terrible!*, s. 70
23. Howard Zinn, *A People's History of the United States*, New York, Harper Collins, 1999, s. 255
24. Howard Zinn, *A People's History of the United States*, s. 255
25. Otto Bettmann, *The Good Old Days! They Were Terrible!*, s. 71

26. Otto Bettmann, *The Good Old Days! They Were Terrible!*, s.71
27. Kenneth Hsu, *The Great Dying; Cosmic Catastrophe, Dinosaurs and the Theory of Evolution.*, New York, Harcourt, Brace, Jovanovich, 1986, s. 10
28. Joseph F Wall, *Andrew Carnegie*, New York, Oxford University Press, 1970, s. 364
29. Richard Milner, *Encyclopedia of Evolution: Humanity's Search for Its Origin*, New York, Facts on File, 1990, s. 72
30. Joseph F Wall, *Andrew Carnegie*, s.389
31. William Ghent, *Our Benevolent Feudalism*, New York, Macmillan, 1902, s. 29
32. Richard Hofstadler, *Social Darwinism in American Thought*, s. 49
33. Isaac Asimov, *The Golden Door: The United States from 1876 to 1918*, Boston, Houston Mifflin Company, 1977, s.94
34. Richard Milner, *Encyclopedia of Evolution*, 1990, s.412
35. Stephen T. Asma, "The New Social Darwinism: Deserving Your Destitution.", *The Humanist*, 1993, 53(5), s. 11
36. Ibn Ebi Şeybe, *Kitabü'l-İman* (neşr:el-bani) s.33; El-Bâni, Silsilatü'l-ehâdisis'sahîha, I, 69-71; Hakim ve Beyhaki, 250, H.no:190.
37. Karl A. Schleunes, *The Twisted Road to Auschwitz* (Urbana, Illinois, University of Illinois Press, 1970), s. 30, 32; Jerry Bergman, *Eugenics and Nazi Racial Policy*, s. 118
38. Sidney M. Mintz, *American Scientist*, vol.60, Mayıs/Haziran 1972, s. 387
39. John C. Burham, *Science*, vol.175, 4 Şubat 1972, s. 506
40. Edwin G. Conklin, *The Direction of Human Evolution*, New York, Scribner's, 1921, s. 34
41. <http://www.ncl.ac.uk/life-long-learning/distrib/darwin/08.htm>
42. George Gaylord Simpson, "The Biological Nature of Man", *Science*, vol.152, 22 Nisan, 1966, s. 475
43. Henry Fairfield Osborn, "The Evolution of Human Races," *Natural History*, Ocak/Şubat 1926; ikinci kez yayınlanışı *Natural History*, vol. 89, Nisan 1980, s. 129
44. James Ferguson, "The Laboratory of Racism", *New Scientist*, vol. 103, 27 Eylül 1984, s. 18
45. Stephen Jay Gould, "Human Equality is a Contingent Fact of History", *Natural History*, vol.93, Kasım 1984, s. 28
46. Charles Darwin, *The Descent of Man*, 2. baskı, New York, A L. Burt Co., 1874, s. 178
47. Charles Darwin, *The Voyage of the Beagle*, (edited David Amigoni, London: Wordsworth, 1997), Bölüm 10, "Tierra Del Fuego"
48. Charles Darwin, *The Voyage of the Beagle*, s.477
49. <http://www.ncl.ac.uk/life-long-learning/distrib/darwin/08.htm>
50. Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Vol. I, 1888. New York, D. Appleton

- and Company, s.285-286
51. Stephen Jay Gould, *Ontogeny and Phylogeny*, Cambridge, Mass: Harvard University Press, 1977, s. 12752.
52. Thomas Huxley, *Lay Sermons, Addresses and Reviews*, New York, NY:Appleton, 1871, s. 20
53. Robert Lee Hotz, "Race has no basis in biology, researchers say," *Los Angeles Times*, 20 Şubat 1997
54. Susan Chaves Cameron, *Journal of Counseling and Development*, 76:277-285, 1998
55. Natalie Angier, "Do Races Differ? Not Really, DNA Shows", *New York Times*, 22 Ağustos 2000
56. Natalie Angier, "Do Races Differ? Not Really, DNA Shows", *New York Times*, 22 Ağustos 2000
57. Natalie Angier, "Do Races Differ? Not Really, DNA Shows", *New York Times*, 22 Ağustos 2000
58. Genetically Speaking, Race Doesn't Exist In Humans
http://www.eureka-lert.org/pub_releases/1998-10/WUiS-GSRD-071098.php
59. Genetically Speaking, Race Doesn't Exist In Humans
http://www.eureka-lert.org/pub_releases/1998-10/WUiS-GSRD-071098.php
60. *Time*, 16 Ocak 1995
61. *Time*, 16 Ocak 1995
62. Jim Knapp, *Imperialism: The Struggle to Be Superior*,
<http://www-personal.umich.edu/~jimknapp/papers/Imperialism.html>
63. *Encyclopedia Britannica*, 1946 edition, volume 12, page 122A
64. Gertrude Himmelfarb, *Darwin and the Darwinian Revolution*, Chicago, Elephant Paperbacks, Ivan R. Dee, Publisher, 1996, s. 416
65. Hans-Ulrich Wehler, *The German Empire*, s.180,
<http://www.geocities.com/Area51/Rampart/4871/Darwin.html>
66. T. D. Hall, *The Scientific Background of the Nazi "Race Purification" Program, US & German Eugenics, Ethnic Cleansing, Genocide, and Population Control*,
<http://www.trufax.org/avoid/nazi.html>
67. Charles Darwin, *The Decent of Man*, s. 297
68. Karl Pearson, *National Life from the Standpoint of Science*, Cambridge, Cambridge University Press, 1900, s. 11-16, 20-23, 36-37, 43-44
69. Karl Pearson, *National Life from the Standpoint of Science*, Cambridge, Cambridge University Press, 1900, s. 11-16, 20-23, 36-37, 43-44
70. John Merriman, *A History of Modern Europe*, Volume Two: From the French Revolution to the Present, s.990-991
71. Karl Pearson, *National Life from the Standpoint of Science*, 1900
72. Richard Milner, *Encyclopedia of Evolution: Humanity's Search for Its Origin*, s. 59
73. Oscar Levy, *Complete Works of Nietzsche*, 1930, Vol. 2, s. 75
74. Richard Hofstadter, *Social Darwinism in American Thought*, s.

- 197; Gertrude Himmelfarb, *Darwin and the Darwinian Revolution*, s. 417
75. Richard Hofstadter, *Social Darwinism in American Thought*, s. 197; Gertrude Himmelfarb, *Darwin and the Darwinian Revolution*, s. 417
76. Arthur Keith'in, *Machin'in Darwin's Theory Applied to Man-kind* adlı kitabına yazdığı önsözden, s. VIII; Gertrude Himmelfarb, *Darwin and the Darwinian Revolution*, s. 417
77. W. Carr, *A history of Germany 1815-1990*, 4. Baskı, s. 205; Ernst Haeckel, *Der Kampf um den Entwicklungs-Gedanken*, 1905
78. W. Carr, *A History of Germany 1815-1990*, 4. Baskı, s. 208
79. Oscar Levy, *Complete Works of Nietzsche*, 1930, Vol. 2, s. 75
80. H. Enoch, *Evolution or Creation*, 1966, s. 147-148
81. Max Nordau, "The Philosophy and Morals of War", *North American Review*, 169 (1889), s. 794
82. Jacques Barzun, *Darwin, Marx, Wagner*, Garden City, New York, Doubleday, 1958, s. 92, 93
83. Jacques Barzun, *Darwin, Marx, Wagner*, s. 92-95
84. <http://www.kimel.net/terror.html>
85. Karl A. Schleunes, *The Twisted Road to Auschwitz*, University of Illinois Press, Urbana, Illinois, 1970. s.30-32
86. A. Chase, *The Legacy of Malthus; The Social Costs of the New Scientific Racism*, Alfred Knopf, New York, 1980, s. 349
87. Arthur Keith, *Evolution and Ethics*, G.P. Putnam's Sons, New York, 1946, s. 230
88. *The Nuremberg Trials*, Vol. 14, U.S. Government Printing Office, Washington, D.C., s. 279
89. J. Tenenbaum, *Race and Reich*, Twayne Pub., New York, 1956, s. 211
90. Adolf Hitler, 'Um das Schicksal der Nation', in B. Dusik (ed.), Hitler. Reden Schriften Anordnungen. Februar 1925 bis Januar 1933, vol. 2(2), Munich, 1992, Doc 245.
91. Robert Clark, *Darwin: Before and After*, Grand Rapids International Press, Grand Rapids, MI, 1958, s. 115
92. Beate Wilder-Smith, *The Day Nazi Germany Died*, Master Books, San Diego, CA, 1982, s. 27
93. George J. Stein, "Biological science and the roots of Nazism", *American Scientist* 76(1):50-58, 1988, s.51
94. George J. Stein, "Biological science and the roots of Nazism", *American Scientist* 76(1):50-58, 1988, s. 56
95. Rauschning, H., *The Revolution of Nihilism*, Alliance Book Corp., New York, 1939
96. Arthur Keith, *Evolution and Ethics*, G.P. Putnam's Sons, New York, 1946, s. 230
97. Arthur Keith, *Evolution and Ethics*, G.P. Putnam's Sons, New York, 1946, s. 105
98. Peter Hoffman, *Hitler's Personal Security*, London, Pergamon Press, 1979, s. 264
99. Robert Clark, *Darwin: Before*

- and After*, Grand Rapids International Press, Grand Rapids, MI, 1958, s. 115-116
100. A. E. Wiggam, *The New Dialogue of Science*, Garden Publishing Co., Garden City, NY, 1922, s. 102
101. Ernst Haeckel, *The History of Creation: Or the Development of the Earth and Its Inhabitants by the Action of Natural Causes*, Appleton, New York, 1876, s. 170
102. George Stein, "Biological science and the roots of Nazism", *American Scientist* 76(1):50-58, 1988., s. 56; Ernst Haeckel, *The Wonders of Life; A Popular Study of Biological Philosophy*, Harper, New York, 1905, s. 116
103. K. Ludmerer, *Eugenics*, In: *Encyclopedia of Bioethics*, Edited by Mark Lappe, The Free Press, New York, 1978, s.457
104. Thomas Robert Malthus, *An Essay On The Principle of Population*, Sixth Edition, 1826, based on the second edition (1803)
105. Charles Darwin, *The Descent of Man*, 2nd Ed., s. 133-134, 1887
106. Charles Darwin, *İnsanın Türeyişi*, s. 171
107. Charles Darwin, *The Descent of Man*, s. 945
108. Allan Chase, *The Legacy of Malthus*, Chicago:University of Illinois Press, 1980, s.136).
109. Francis Galton, *Hereditary Genius: An Inquiry into its Laws and Consequences*, London:Macmillan, 1892, s. 330
110. Joseph L. Graves Jr., *The Emperor's New Clothes*, Rutgers University Press, 2001, s. 96
111. Joseph L. Graves Jr., *The Emperor's New Clothes*, Rutgers University Press, 2001, s. 98
112. Joseph L. Graves Jr., *The Emperor's New Clothes*, Rutgers University Press, 2001, s. 98
113. *Nature*, 116 (1925), s. 456
114. Bernhard Schreiber, *The Men Behind Hitler - A German Warning to the World*, <http://www.tolan.com/hitler/Hitler>, s. 18
115. <http://www.politicalamazon.com/pioneerfund.html>
116. Joseph L. Graves Jr., *The Emperor's New Clothes*, Rutgers University Press, 2001, s. 116-117
117. Joseph L. Graves Jr., *The Emperor's New Clothes*, Rutgers University Press, 2001, s. 119
118. Ian Kershaw, *Hitler*, volume 1, 1998, s. 134
119. R. Youngson, *Scientific Blunders; A Brief History of How Wrong Scientists Can Sometimes Be*, Carroll and Graf Pub., New York, 1998
120. A. Hitler, *Hitler's Secret Conversations 1941-1944, With an introductory essay on The Mind of Adolf Hitler* by H.R. Trevor-Roper, Farrar, Straus and Young, New York, 1953, s. 116
121. A. Hitler, *Hitler's Secret Conversations 1941-1944, With an introductory essay on The Mind of Adolf Hitler* by H.R. Trevor-Roper, Farrar, Straus and Young, New York, 1953, s. 116
122. Bernhard Schreiber, *The Men Behind Hitler - A German Warning to the World*, <http://www.tolan.com/hitler/Hitler>, s. 11
123. Bernhard Schreiber, *The Men*

- Behind Hitler - A German Warning to the World*, <http://www.tolan.com/hitler/Hitler>, s.22
124. J.C. Fest, *The Face of the Third Reich*, Pantheon, NY, 1970, s. 99–100
125. Jerry Bergman, *Darwinism and the Nazi Race Holocaust*, <http://www.trueorigin.org/holocaust.asp>
126. Bernhard Schreiber, *The Men Behind Hitler - A German Warning to the World*, <http://www.tolan.com/hitler/Hitler>, s. 17
127. Bernhard Schreiber, *The Men Behind Hitler - A German Warning to the World*, <http://www.tolan.com/hitler/Hitler>, s. 17
128. Bernhard Schreiber, *The Men Behind Hitler - A German Warning to the World*, <http://www.tolan.com/hitler/Hitler>, II. Bölüm
129. Bernhard Schreiber, *The Men Behind Hitler - A German Warning to the World*, <http://www.tolan.com/hitler/Hitler>, s. 32
130. Bernhard Schreiber, *The Men Behind Hitler - A German Warning to the World*, <http://www.tolan.com/hitler/Hitler>, s. 32
131. Bernhard Schreiber, *The Men Behind Hitler - A German Warning to the World*, <http://www.tolan.com/hitler/Hitler>, s. 33
132. Bernhard Schreiber, *The Men Behind Hitler - A German Warning to the World*, <http://www.tolan.com/hitler/Hitler>, s. 40
133. Bernhard Schreiber, *The Men Behind Hitler - A German Warning to the World*, <http://www.tolan.com/hitler/Hitler>, s. 40
134. Joseph L. Graves Jr., *The Emperor's New Clothes*, Rutgers University Press, 2001, s. 128
135. Doç. Dr. Haydar Sur, *Sağlık Hizmetlerinin Geçmiş ve Gelişimi*, <http://www.merih.net/m1/whaysur12.htm>
136. <http://www.mihr.com/mihr/osm/sistem/ilim.htm>
137. Jerry Bergman, "The History of Evolution's Teaching of Women's Inferiority", <http://www.rae.org/women.html>
- Birçok bilimsel dergi ve gazetede 400'den fazla yazısı yayınlanan, 20 kitabı olan ve Darwinizm'i eleştiren çalışmalarıyla tanınan Jerry Bergman, "The History of Evolution's Teaching of Women's Inferiority" adlı makalesinde, Darwin'in ve çağdaşı evrimcilerin kadınlara bakış açlarını incelemiş ve kadınları aşağılayan ifadelerinden bazılarını bir araya getirerek, Darwin'in ve Darwinizm'in bilinmeyen bir yönünü oldukça çarpıcı delillerle ortaya koymuştur.
138. Evelleen Richards, "Will the Real Charles Darwin Please Stand Up?", *New Scientist*, (Dec. 22/29 1983): 887
139. Elaine Morgan, *The Descent of Woman*, New York: Stein and Day, 1972, s.1
140. John R. Durant, "The Ascent of Nature in Darwin's Descent of Man" in *The Darwinian Heritage*, Ed. by David Kohn, (Princeton, NJ: Princeton University Press, 1985), s.295
141. Charles Darwin, *The Descent of Man and Selection in Relation to Sex*, New York: D. Appleton and

- Company, 1871 (1896 baskısı), s.326
142. Charles Darwin, *The Autobiography of Charles Darwin 1809-1882* (Ed. by Nora Barlow), New York: W. W. Norton & Company, Inc., 1958, 232-233
143. Charles Darwin, *The Autobiography of Charles Darwin 1809-1882* (Ed. by Nora Barlow), New York: W. W. Norton & Company, Inc., 1958, 232-233
144. Charles Darwin, *The Descent of Man and Selection in Relation to Sex*, New York: D. Appleton and Company, 1871 (1896 baskısı), s.564
145. Carl Vogt, *Lectures on Man: His Place in Creation, and the History of Earth*, edited by James Hunt, London: Paternoster Row, Longman, Green, Longman, and Roberts, 1864, xv, 192
146. Stephanie A. Shields, "Functionalism, Darwinism, and the Psychology of Women; A Study in Social Myth," *American Psychologist*, no. 1 (1975): 749
147. Evelleen Richards, "Darwin and the Descent of Women," in David Oldroyd and Ian Langham (Eds.), *The Wider Domain of Evolutionary Thought* (Holland: D. Reidel, 1983), 75
148. Evelleen Richards, "Darwin and the Descent of Women," in David Oldroyd and Ian Langham (Eds.), *The Wider Domain of Evolutionary Thought* (Holland: D. Reidel, 1983), 74 49
149. Charles Darwin, *The Descent of Man and Selection in Relation to Sex*, New York: D. Appleton and Company, 1871 (1896 baskısı), s.54
150. Stephen Jay Gould, *The Mismeasure of Man*, s.83
151. Stephen Jay Gould, *The Mismeasure of Man*, s. 83, 188
152. Stephen Jay Gould, *The Mismeasure of Man*, s.104
153. Stephen Jay Gould, *The Mismeasure of Man*, s.104
154. Stephen Jay Gould, *The Mismeasure of Man*, s.85
155. Stephen Jay Gould, *The Mismeasure of Man*, s.104-105
156. Wayne Jackson, *More Skull-Duggery*, 7 Ekim 2002, <http://www.christiancourier.com/penpoints/skullDugery.htm>
157. John Hurrell Crook, "Sexual Selection, Dimorphism, and Social Organization in the Primates," in Campbell (Ed.), *Sexual Selection and the Descent of Man 1871-1971* Chicago: Aldine Publishing Company, 1972
158. Charles Darwin, *The Descent of Man and Selection in Relation to Sex*, New York: D. Appleton and Company, 1871 (1896 baskısı), s.565
159. Phillip E. Johnson, *Defeating Darwinism*, Intervarsity Press, 1997, s.103-104
160. Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, 1988, s. 358
161. William Provine, "Evolution and the Foundation of Ethics", *MBL Science*, (A Publication of Marine Biological Laboratory at Woods Hole, Massachusetts), vol. 3, no. 1, s. 25-29; *The Scientist*, 5 Eylül 1988
162. H. Epoch, *Evolution or Creation*, (1988), s. 148-149

163. Phillip E. Johnson, *Defeating Darwinism*, Intervarsity Press, 1997, s.99
164. <http://www.trufax.org/avoid/manifold.html>
165. George Gaylord Simpson, *Life of The Past: An Introduction to Paleontology*, New Haven: Yale University Press, 1953
166. Richard Dawkins, *Unweaving The Rainbow*, Houghton Mifflin Company Newyork, 1998, s. ix
167. Sir Fred Hoyle, *The Intelligent Universe*, 1983, s. 9
168. George Gaylord Simpson, "The World into Which Darwin Led Us," *Science* 131 (1960), s. 970
169. Francis Darwin (ed.), *Life and Letters of Charles Darwin* (1903; 1971 reprint), Volume 1, s. 285
170. George B. Johnson, *Biology: Visualizing Life*, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1994, s. 453
171. <http://www.touchstone-mag.com/docs/issues/15.8docs/15-8pg43.html>
172. P.J. Darlington, *Evolution for Naturalists*, 1980, s. 243-244
173. Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin*, s. 223
174. Charles Darwin, *The Descent of Man and Selection in Relation to Sex*, New York: D. Appleton and Company, 1871 (1896 baskısı), s. 403
175. Lorraine Lee Larison Cudmore, "The Center of Life," in *Science Digest*, Kasım 1977, s. 46
176. Thomas F. Gossett, *Race: The History of an Idea in America*, Dallas: Southern Methodist University Press, 1963, s. 170
177. Peter Singer, "Sanctity of Life or Quality of Life?", *Pediatrics*, Temmuz 1983, s. 128-129
178. Martin Mawyer, "Death Act Dies in California", *Fundamentalist Journal*, 7 Haziran 1988:61
179. Martin Mawyer, "Death Act Dies in California", *Fundamentalist Journal*, 7 Haziran 1988:61
180. Barbara Burke, "Infanticide", *Science* 84, Mayıs 1984, s. 29
181. Charles Darwin, *On the Origin of Species*, 1859, s.449
182. E. O. Wilson, *Sociobiology: The New Synthesis*, Cambridge, 1975, s.3
183. Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin*, New York, W.W. Norton & Co., 1977
184. Richard Dawkins, *The Selfish Gene*, 1976 baskısının önsözü, Oxford: Oxford University Press
185. E.O. Wilson, *On Human Nature*, Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1978, s. 2-3
186. Richard Dawkins, *The Selfish Gene*, İkinci Baskı, 1989, Oxford: Oxford University Press., s.2
187. Robert Wallace, *The Genesis Factor*, New York: Morrow and Co., 1979, s.217-218
188. Mae-Wan Ho, The Human Genome Map, the Death of Genetic Determinism and Beyond, *ISIS Report*, 14 Şubat 2001; <http://www.i-sis.org.uk/HumanGenomeTWN-pr.php>
189. Francis S. Collins, Lowell Weiss ve Kathy Hudson, "Have no fear. Genes aren't everything", *The New Republic*, 06/25/2001
190. Francis S. Collins, Lowell Weiss ve Kathy Hudson, "Have no fear. Genes aren't everything",

- The New Republic*, 06/25/2001
191. Francis S. Collins, Lowell Weiss ve Kathy Hudson, "Have no fear. Genes aren't everything", *The New Republic*, 06/25/2001
 192. Francis S. Collins, Lowell Weiss ve Kathy Hudson, "Have no fear. Genes aren't everything", *The New Republic*, 06/25/2001
 193. Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, Marcel Dekker, New York, 1977, s. 2.
 194. Alexander I. Oparin, Origin of Life, Dover Publications, New York, 1936, 1953 (yeni baskı), s.196.
 195. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, cilt 63, Kasım 1982, ss. 1328-1330.
 196. Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7.
 197. Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40.
 198. Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, cilt 271, Ekim 1994, s. 78.
 199. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, s. 189.
 200. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, s. 184.
 201. B. G. Ranganathan, Origins?, The Banner Of Truth Trust, Pennsylvania, 1988.
 202. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179.
 203. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133.
 204. Douglas J. Futuyma, Science on Trial, Pantheon Books, New York, 1983, s. 197.
 205. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, To plinger Publications, New York, 1970, 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, cilt 258, s. 389.
 206. J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American*, Aralık 1992.
 207. Alan Walker, *Science*, cilt 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Anthropology, 1. baskı, J. B. Lipincott Co., New York, 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, cilt 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, s. 272.
 208. Time, Kasım 1996.
 209. S. J. Gould, Natural History, cilt 85, 1976, s. 30.
 210. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
 211. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", *The New York Review of Books*, 9 Ocak 1997, s. 28.
 212. Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43.